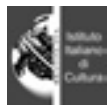

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Taliansky kultúrny inštitút v Bratislave
Istituto Italiano di Cultura di Bratislava

Francúzsky inštitút v Bratislave
Institut Français de Bratislava

Poľský inštitút v Bratislave
Instytut Polski w Bratisławie

Kultúrny inštitút Maďarskej republiky
A Magyar Köztársaság Kulturális Intézete

Goetheho inštitút v Bratislave
Goethe-Institut in Bratislava

Slovenský filmový ústav
The Slovak Film Institute

Ministerstvo obrany Slovenskej republiky
The Ministry of Defence of the Slovak Republic

Matthieu Darras, Paríž/Paris
Chris Schouten, MFF Rotterdam/Rotterdam IFF

Anne Götze, Match Factory

Annamaria Basa, Magyar Filmunió

Eva Vezer, Magyar Filmunió

Thorsten Ritter, Bavaria Film International

Stefanie Zeitler, Bavaria Film International

Peter Dubecký, Slovenský filmový ústav/Slovak Film Institute

Alexandra Strelková, Slovenský filmový ústav/Slovak Film Institute

Jan Erik Holst, Nórsky filmový inštitút/Norwegian Film Institute

Stine Oppegaard, Nórsky filmový inštitút/Norwegian Film Institute

Peter van Bueren, Amsterdam

Thom Palmen, Botnia Film

Igor König, Palace Pictures

Luba Féglová, Magicbox Slovakia

Anton Ondrejka, SPI International

Zuzana Szabó, Kultúrny inštitút Maďarskej republiky/Cultural Institute of the Hungarian Republic

Zuzana Beniačová, Goethe-Institut Bratislava

Wolfgang Franz, Goethe-Institut Bratislava

Fredrik Gustafsson, Švédsky inštitút/Swedish Institute

Eva Porubanová, Francúzsky inštitút v Bratislave/French Institute in Bratislava

Dorota Zacharová, Francúzsky inštitút v Bratislave/French Institute in Bratislava

Marit Ligthart, Fortissimo Films

Adriana Šulíková, Taliansky kultúrny inštitút/Italian Cultural Institute

Milan Dostál, Blue Sky Film Distribution

Věra Viceníková, Ateliéry Bonton Zlín, a. s.

Silvia Dubecká, Asociácia slovenských filmových klubov/Association of Slovak Film Clubs

Dominika Borsuková, Pavilion No. 103

Aleksandra Biernacka, Poľská televízia/Polish Television

Monica Carta, Slovenský inštitút v Ríme/Slovak Institute in Rome

Waldemar Švábenský, GIBON advertising

Ivan Solej, Ministerstvo obrany SR/Ministry of Defence of the Slovak Republic

Silvia Havelková, mesto Trenčianske Teplice/Town of Trenčianske Teplice

Hana Gallová, mesto Trenčín/Town of Trenčín

Renata Kaščáková, mesto Trenčín/Town of Trenčín

Anton Szomolányi, Akadémia umení BB/The Academy of Arts in Banská Bystrica

Monika Matejková, Via France

Lorna Tee, Variety

Vážení festivaloví hostia, milí priatelia kvalitných filmov,

rád využívam príležitosť prihovoriť sa vám pri príležitosti už 16. ročníka festivalu Artfilm, ktorý sa opäť koná s podporou Ministerstva kultúry SR.

Pohľad do tohto bulletinu napovedá, že pestrosť a kvalita programovej ponuky v ničom nezaostávajú za uplynulým jubilejným ročníkom a že dramaturgia a organizátori festivalu opäť úspešne naplnili ambíciu predstaviť v Trenčianskych Tepliciach a Trenčíne to najzaujímavejšie, čo svetová kinematografia v uplynulom období vyprodukovala. Okrem atraktívnej hlavnej medzinárodnej súťažnej sekcie si pozornosť iste zaslúžia filmy zo sekcie Panoráma východu, ktorá prináša celovečerné hrané tituly z krajín strednej a východnej Európy, a teda vypovedá mnoho zaujímavého o nás a našich susedoch; prehľad filmov z ďalekej Číny znamená exkluzívnu možnosť rozšíriť si svoj kultúrny obzor o dianie v mimoeurópskej kultúre a verím, že výber študentských filmov zo Slovenska i Čiech tiež prinesie mnohé príjemné prekvapenia a predstaví nám tvorcov, o ktorých budeme v nasledujúcich rokoch ešte počuť...

Ak ste sa teda rozhodli stráviť pár letných dní, či aspoň hodín na tomto festivale, želám vám, aby ste si tento filmový sviatok vychutnali čo najintenzívnejšie a okrem samotných filmov stihli absolvovať aj zaujímavé sprievodné podujatia a stráviť príjemný čas v rozhovoroch s priateľmi i tvorcami filmov – skrátka, aby ste si užili všetko, čo festival ponúka, a odchádzali z neho s pocitom, že prísť na Artfilm sa opäť oplatilo.

Marek Maďarič
minister kultúry Slovenskej republiky

Dear festival friends and friends of quality films,

I am happy to have this opportunity to address you on the occasion of the 16th annual Artfilm festival, which is once again held thanks to the support of the Slovak Ministry of Culture.

When you leaf through the pages of this brochure, you will surely agree that in terms of diversity and quality, the programme equals that of last year. Also, the festival managers and hosts have fulfilled their goal of bringing some of the most interesting recently produced films in the world to Trenčianske Teplice and Trenčín. In addition to the attractive main international competition, the films screened in the Eastern Panorama section are also interesting, including films from Central and Eastern Europe about us and our neighbours. The section of films from China provides a wonderful opportunity to widen our cultural horizons with images from outside Europe. And I believe that the selection of student films from Slovakia and the Czech Republic will offer more than one pleasant surprise, and present filmmakers about whom a lot will be heard in the future.

And so, if you have decided to spend a few summer days or even just hours at this festival, I hope that you enjoy this film event to the fullest, have a wonderful time not only watching films but also participating in its attractive activities, and spend a lovely time meeting friends and filmmakers; in short, I hope that you will take advantage of the opportunity to enjoy everything the festival offers, and leave knowing that Artfilm was, once again, definitely worth it.

Marek Maďarič
Minister of Culture of the Slovak Republic

Milí priatelia filmu,

Stretávame sa pri ďalšom ročníku filmového festivalu Artfilm. Toto stretnutie je niečím výnimočné. Odohráva sa v situácii, keď slovenský film, obrazne povedané, vstáva z mŕtvych. To je, priznajme si, vzácna a možno pre niekoho aj nečakaná udalosť. Každopádne je to udalosť radostná. Takže, ak nič iné, už sa nebude môcť hovoriť o Slovensku ako o krajine, ktorá má viac filmových festivalov ako vlastných filmov. V nádeji, že tento trend bude pokračovať, chceme aj my prispieť ku konštatovaniu, že Slovensko nie je filmová Popoluška, že je to krajina mnohých a výrazných filmárskych talentov. Dúfam, že tento ročník Artfilmu vám, milí diváci, prinesie opäť niečo nové, nové poznania a nové zážitky. Budeme radi, ak túto našu snahu potvrdíte prítomnosťou na festivale Artfilm 2008.

Milan Lasica
prezident festivalu

Dear film lovers,

We meet again on the occasion of another edition of the Artfilm festival. This is a special occasion because it is taking place at a time when Slovak cinema is, so to speak, rising from the dead. Let us admit that it is a precious and for some perhaps an unexpected situation. One way or another, it is a joyful time. If nothing else, at least there can be no more talk about Slovakia as a country where the number of film festivals exceeds that of its films. In the hope that this will turn out to be an ongoing trend, we would like to join the voices saying that Slovakia is no film Cinderella, but instead it is a land of major filmmaking talents. I believe that this year's Artfilm will bring you, dear film lovers, something new once again – new knowledge and new experiences. We will be happy to see you support our efforts by coming to the Artfilm festival 2008.

Milan Lasica
President of the Festival

Vážení diváci,

technológie súčasnej doby poskytujú unikátnu možnosť skončiť s filmovými festivalmi. Môžeme zanevrieť na kinosály, odstahovať sa do cyberpriestoru a filmy už sledovať len v pohodlí domova na veľkoplášnych obrazovkách. Našťastie ľudská túžba po interakcii sa zdá byť silnejšia ako túžba po pohodlnom sofa. Vitáme vás na šestnástom ročníku filmového festivalu Artfilm. Naším spoločným cieľom je už spomínaná interakcia. Teda interakcia filmových tvorcov a vás, divákov. V našej súťaži budete mať znovu možnosť vidieť filmovú tvorbu talentovaných režisérov, ktorí sú buď úplní nováčikovia a prichádzajú k nám so svojím debutom, alebo nám predstavujú svoj druhý, tretí, či dokonca štvrtý film. Súťaž je naozaj pestrou a veľmi prítlačivou mozaikou tém, ktoré mladých režisérov zaujímajú, ako aj rôznych podôb súčasného, moderného filmového jazyka. Tohtoročnou prehliadkou je retrospektíva Tonina Guerru. Pán Guerra je jedna z legiend svetového filmu. Uvádzame filmy, ktoré na Slovensku neboli v minulosti uvedené. Ako podstatné vidíme aj to, že ne-tradične uvádzame dielo scenáristu – profesie, ktorá sa väčšinou nedostáva na výslnie, ale je pri filmovej tvorbe veľmi dôležitá. Pri príležitosti tohtoročných olympijských hier tiež uvádzame filmovú prehliadku Nový čínsky film. Domnievame sa, že je to ideálna príležitosť pre aspoň malý pohľad do aktuálnej mozaiky čínskej kultúry. Tuto prehliadku chceme venovať obetiam zemetrasenia v čínskej provincii S'-čchuan. Kultúru cez filmy doslova z celého sveta vám ponúkame v prehliadke filmov podporených rotterdamským Fondom Huberta Balsa, kde sa stretávajú kontinenty Južnej Ameriky, Ázie, Európy i Afriky. Na záver nám dovoľte popriať vám príjemný zážitok pri sledovaní tohtoročných filmov. Budeme sa tešiť na stretnutie s vami v kinách Trenčianskych Teplíc a Trenčína.

Petr Svoboda Ludmila Cviková
výkonný riaditeľ umelecká riaditeľka

Dear Spectators,

Modern technologies provide us with a unique opportunity to cancel traditional film festivals. We could close cinemas, move into cyberspace, and watch films comfortably on our big-screen home TV sets. Fortunately, the human need for interaction is stronger than the desire for a comfortable sofa. We would like to welcome you to the 16th year of the Artfilm IFF. The above-mentioned interaction is our common goal: the interaction between filmmakers and you, the audience. In our competition, again, you will have a chance to view the works of talented directors - some of whom are new to the world of cinema and bring their debuts, others of whom come to present their third or even their fourth film. The competition indeed features a colourful and appealing selection of topics to attract young filmmakers and also various forms of the contemporary, modern language of film. This year, we have prepared the Tonino Guerra Retrospective. Guerra is one of the legends of world cinema and we bring you films that have never before been screened in Slovakia. For us, the most important aspect is that we unconventionally introduce the works of this screenwriter, a profession that rarely draws much attention and yet is so vital to the process of filmmaking. On the occasion of this year's Olympics, we also bring you the New Chinese Cinema Section. We believe it is a great opportunity to take a brief look at the mosaic of contemporary Chinese culture. We would like to dedicate the section to the victims of the earthquake in the Sichuan Province. Closer looks at various cultures from all over the world are also offered in the section of films supported by the Rotterdam Hubert Bals Fund. The continents of South America, Asia, Europe, and Africa meet in this section. Please, allow us to wish you many pleasant impressions while watching this year's films. We are looking forward to meeting you at the cinemas in Trenčianske Teplice and Trenčín.

Petr Svoboda Ludmila Cviková
Executive Director Artistic Director

Narodila sa 27. decembra 1901 v Berlíne, pôvodným menom Mária Magdaléna von Losch. V roku 1930 okúzliла Európu ako šansonierka vo filme Modrý anjel. Ešte v tom istom roku odchádza do Hollywoodu. Posledných dvadsať rokov žije zabudnutá v Paríži, kde v roku 1992 umiera. Diváci ju poznali ako Marlene Dietrich. Narodil sa v chudobnej londýnskej štvrti v roku 1889. Keď mal dvadsať rokov, cestoval so spoločnosťou Freda Karnoa ako zonglér a akrobat po celej Európe i Amerike. Sníval, že raz bude hrať Hamleta. Už o päť rokov prichádza do Hollywoodu, aby tu nakrútil takmer všetky filmy, ktoré ho preslávili po celom svete ako Charlieho Chaplina. Greta Lovisa Gustafssonová sa narodila v roku 1905 v Štokholme. Objavil ju režisér Mauritz Stiller. Nakrútili spolu dva filmy. Po úspechu filmu Ulička, kde niet radosti odchádzajú obaja do Hollywoodu. Spoločnosť Metro-Goldwyn-Mayer urobí zo slečny Gustafssonovej Gretu Garbo, typ vampa - ženu, ktorú pozná celý svet. Posledných 50 rokov svojho života žije v ústraní. Zabudnutá Mata Hari. Zomiera v roku 1990 v New Yorku. To sú iba tri osudy zo stoviek, či tisícov osudov Európanov, ktorí odišli hľadať slávu a uznanie za oceán. Odišli, aby ich meno poznali aj doma. Je pritom paradoxné, že kult filmových hviezd sa zrodil v Európe. Nie je to, ako by sa pravdepodobne domnieval dnešný divák, produkt hollywoodskeho filmového priemyslu. Meno dánskej herečky Asty Nielsenovej už dnes upadlo do zabudnutia. Začínala doma v Dánsku, neskôr sa preslávila v Nemecku. Nakrútila tu väčšinu svojich filmov. A bola to práve ona, ktorá sa ako prvá stala iba pár rokov po vynáleze filmovej kamery tým, čomu dnes hovoríme hviezda filmového plátna. Nakrútila 84 filmov a za svoje výnimočné herecké umenie získala iba jedno ocenenie – Nemeckú národnú filmovú cenu za celoživotné dielo v roku 1963. Meradlom slávy vo svete sa stala soška Oscara a „Red carpet glamour“. Oscar, to je 80 rokov tradície, ocenenie herečky profesionalitu, sláva i peniaze, ale ktovie, možno o pár rokov si herec v Európe povie - načo sa pachtíť za Oscarom, keď už mám cenu Hercova misia (Actor's Mission Award).

Peter Hledík
riaditeľ sekcie Hercova misia

She was born on December 27, 1901, in Berlin as Marie Magdalene von Losch. In 1930, she enchanted European audiences as a cabaret singer in Blue Angel. That same year she left for Hollywood. For the last twenty years of her life she lived, forgotten, in Paris, where she died in 1992. Her audience knew her as Marlene Dietrich. He was born in 1889, in a poor quarter of London. At the age of twenty, he was already touring Europe and America with the Fred Karno troupe as a juggler and acrobat. He dreamt about staging Hamlet someday. Five year later, he came to Hollywood, and there he made almost all of his films. His pictures made him world-famous, and he was known as Charlie Chaplin. Greta Lovisa Gustafsson was born in Stockholm, in 1905. Her talent was discovered by the director Mauritz Stiller. They made two films together. After the success of their film The Joyless Street they left for Hollywood. Metro-Goldwyn-Mayer studios turned Miss Gustafsson into Greta Garbo, the world-famous starlet. For the last fifty years of her life, she lived in seclusion. The forgotten Mata Hari. She died in New York, in 1990. These are just three stories of Europeans but there were thousands who left Europe to find success and recognition across the ocean. They left in order to become famous at home one day. Ironically, the film star cult was born in Europe, though the audiences might think it is a product of the Hollywood film industry. The name of Asta Nielsen, a Danish actress, is almost forgotten now. She started her career in Denmark, however, she later earned success in Germany, where she made most of her films. And it was she who – shortly after the film camera was invented – became what we now call a movie star. She made eighty-four films and for her unique talent she only received one award – The German National Film Award for her lifetime contribution, in 1963. Currently, the Academy Award and "red carpet glamour" are the symbols of world success. The Oscar is eighty years of tradition; it is a recognition of professionalism; it symbolizes fame and money. And who knows? In a few years, perhaps a European actor will say: why strive for the Oscar? I already have the Actor's Mission Award...

Peter Hledík
Head of Actor's Mission Award

Milí priatelia,

ani sa mi veriť nechce, že už celých 16 rokov si Trenčianske Teplice tykajú s filmovým umením svetového formátu. Privítali sme tu veľikánov sveta filmu, ktorých vôbec nebolo treba predstavovať. Jacqueline Bisset, Geraldine Chaplin, Franco Nero, Alberto Sordi, Gina Lollobrigida, Jean-Paul Belmondo a mnoho ďalších svojou prítomnosťou posunulo malé mestečko do stredobodu pozornosti na Slovensku i za jeho hranicami. V minulom roku boli cenou Hercova misia ocenení bezprostredná Mirjana Karanovič, Isabelle Huppert s tajuplným úsmevom a Marián Labuda kypiaci láskavým humorom, z ktorého budeme môcť okúsiť na ARTFILME i tento rok. Je skvelé, že vďaka voľnému vstupu pre študentov sa k umelcom a filmovej tvorbe na 16. ročníku festivalu dostane podstatne viac mladých ľudí ako v minulosti. Mesto Trenčianske Teplice cíti nielen hrdosť na tým, že sa znova stane na týždeň centrom filmového diania, ale aj veľký záväzok. Aj preto bola zrekonštruovaná a zmodernizovaná centrálna časť pešej zóny a pre návštevníkov mesta sa pripravujú ďalšie pozitívne prekvapenia. Našou ambíciou je zapojenie miestnych podnikateľov a občanov do diania tohtoročného festivalu s jasným úmyslom – vytvoriť prostredie, na ktoré budú nielen v dobrom spomínať, ale bude pre nich dôvodom sa opätovne vracieť do nášho malebného mestečka. Dnes si už v Trenčianskych Tepliciach ani nevieme predstaviť začiatok leta bez filmového festivalu ARTFILM. Robíme a budeme robiť všetko preto, aby si presne takéto spojenie vytvoril aj každý milovník dobrého filmu.

Vážení priatelia filmu,

buďte srdečne vítaní v rodisku ARTFILMU, vitajte v Trenčianskych Tepliciach.

Štefan Škultéty
primátor mesta Trenčianske Teplice

Dear friends,

It is hard for me to believe it has already been sixteen years that the town of Trenčianske Teplice has been on familiar terms with world cinema. We have welcomed many world-renowned film actors and actresses, such as Jacqueline Bisset, Geraldine Chaplin, Franco Nero, Alberto Sordi, Gina Lollobrigida, Jean-Paul Belmondo and many others who have come to our little town and thus drawn the attention of Slovak and international audiences to Trenčianske Teplice. Last year, the Actor's Mission Awards were granted to the genuine Mirjana Karanovič, Isabelle Huppert with her secretive smile, and to Marián Labuda, with his kind-hearted sense of humour, which we will be able to enjoy again this year. It is wonderful that during the 16th Artfilm Festival students will have free entrance, and thus, more young people will get a chance to meet filmmakers and view their works. Once again, Trenčianske Teplice will for a week be the centre of cinema-related events, and that makes us very proud. At the same time, it is a large commitment for us. Therefore, we have reconstructed and modernized the central part of our pedestrian zone and prepared several surprises that our guests will surely find delightful. Our ambition is to draw local entrepreneurs and citizens to this year's festival with a common goal – to create a pleasant atmosphere that will not only leave positive impressions on our visitors, but also make them come back to our picturesque town. Today, we can hardly imagine the beginning of summer without the Artfilm IFF. And we will continue in our efforts to strengthen this link in minds of all the fans of good cinema.

Dear friends of film,

Welcome to Artfilm's hometown; welcome to Trenčianske Teplice.

Štefan Škultéty
Mayor of the Town of Trenčianske Teplice

Vážení priatelia,

dovoľte mi, aby som vás ako primátor Mesta Trenčín srdečne u nás privítal pri príležitosti konania 16. ročníka medzinárodného filmového festivalu Artfilm. Už štvrtý rok sme jedným z hostiteľov tohto ambiciózneho a jedinečného projektu, ktorý si našiel cestu do kalendára milovníkov filmového umenia. Verím, že spoločná ambícia všetkých zúčastnených vytvorí tú pravú festivalovú atmosféru sa naplní a vy budete odchádzať spokojní a obohatení o pozitívne zážitky, a to nielen z množstva zhladnutých filmov a sprievodných akcií, ale aj z príjemného pobytu v meste, ktoré aj vďaka vám získava imidž mesta mladých, mesta atraktívnych kultúrnych podujatí. Rád by som využil túto príležitosť, aby som sa poďakoval všetkým, ktorí stáli pri zrode festivalu a celé roky sa vytrvalo usilovali o jeho umelecký i spoločenský rast. Aj do budúcich festivalov im preto želim veľa nových nápadov, ktoré prinesú festivalu ďalšie úspechy.

Branislav Celler
primátor mesta Trenčín

Dear friends,

Let me welcome you, as the Mayor of the town of Trenčín, to the 16th Annual Artfilm International Film Festival. For the fourth time already, Trenčín is one of the hosts of this ambitious and unique project, which has made its way into the calendars of all lovers of the art of film. I believe that the common goal of the organizers to create an authentic festival atmosphere will be accomplished, and you will leave the festival happy and pleased, full of positive impressions – from the wide array of films and accompanying events, as well as from a pleasant stay in our town, which – also thanks to you – has been steadily earning its image as a town for young people and a centre of cultural happenings. I would like to use this opportunity to thank all those who were present at the birth of this festival and have been working intensely for all these years to enhance its social and artistic growth. I wish them many fruitful and creative ideas in the coming years, for the benefit of this successful festival.

Branislav Celler
Mayor of the Town of Trenčín

Vážení priatelia filmového kumštu,

iste mnohí z nás dosiaľ netušia, že korene dnešnej kinematografie možno nájsť dokonca až v starovekej Číne, kde umelci týchto dávnych čias vytvorili tieňové divadlo, hru tieňov premietaných na biele plátno pripomínajúce dnešné premietacie plátno, ktoré nájdeme v každom kine. Celkom nový rozmer však kinematografia dosiahla koncom 19. storočia vďaka novým objavom, najmä keď vynálezca Thomas Alva Edison postavil prvú elektrárňu. A tak sa to celé začalo dňa 28. 12. 1895, kedy bratia Lumierovci v parížskej kaviarni Grand Cafe usporiadali prvé filmové predstavenie s pomocou svojho vynálezu, prístroja na zobrazovanie pohyblivých obrázkov na plátne, nazvaného jeho tvorcami kinematograf. Z historických faktov možno s odľahčením konštatovať, že film a filmové umenie a výroba elektrickej energie konvenčným spôsobom vznikli a vyvíjali sa v rovnakom období, a sú teda v istom zmysle súčasníkmi. Aj z tohto dôvodu nás mimoriadne teší to, že spoločnosť PPC Power, a. s., ako jeden z najvýznamnejších slovenských výrobcov elektrickej energie v elektrárni s kombinovanou výrobou tepla a elektrickej energie, môže aj formou partnerstva Medzinárodného filmového festivalu Artfilm prispieť k podpore filmového umenia. Spoločnosť PPC Power, a. s. od konca roku 2007 pokračuje ako nástupca spoločnosti Paroplynový cyklus, a. s. Bratislava v prevádzkovaní elektrárne a jej snahou je nielen pokračovať v úspešných a bezporuchových dodávkach elektrickej energie a tepla jednotlivým odberateľom pri minimalizovaní vplyvov na životné prostredie, ale etablovať sa aj ako podporovateľ projektov v oblasti kultúry, športu a výchovy mládeže. V mene spoločnosti PPC Power, a. s. by sme radi zažehali organizátorom filmového festivalu ARTFILM, ako aj vám, filmovým priaznivcom, iba pozitívnu energiu, a ak sa budete nabadúce usádzať v prítmi kinosály a čakať na vybratý film, nezabudnite prosím na to, že to môže byť práve elektrická energia od nás, vďaka ktorej film uvidíte.

predstavenstvo spoločnosti PPC Power, a. s.

Dear friends of the art of film,

Many of us may not know that the roots of modern cinema can be traced back to ancient China. Ancient Chinese artists created shadow theatre, where a shadow play was screened on a white canvas similar to the screens in modern cinemas. However, in the 19th century, the world of cinema expanded to completely new dimensions thanks to the new inventions and mainly the first power plant built by Thomas Alva Edison. And it all began on December 28th, 1895, when the Lumière brothers held the first film screening in the Paris Grand Café. They used their invention, a device for screening moving pictures, which they called a cinematographe. We would like to make the admittedly grand statement that historical facts prove that the art of cinema and conventional production of electric energy were born simultaneously; that they developed together and therefore are contemporaries. That is why we are very glad that PPC Power, JSC, being one of the largest Slovak producers of electricity with combined heat and electric energy production, is a partner of the Artfilm IFF and can thus support the field of cinema. Our company PPC Power, formerly Paroplynový cyklus, JSC Bratislava, has operated power plants since 2007 and it is our goal to continue the flawless distribution of heat and electric energy to individual clients while minimizing any environmental effects. We also wish to become established supporters of cultural and sport events and educational projects. On behalf of PPC Power, JSC, we wish much positive energy to the Artfilm Festival and to you, film admirers. And the next time you enter a cinema to view a film, please remember - it might be our electrical energy that enables you to watch it.

The Board of Directors of PPC Power

Vážení priatelia filmu,

každý z nás bol aspoň raz v živote v situácii, kedy potreboval poradiť, ale aj v situácii, kedy sám radil. Paradoxne to, čo vidíme, keď radíme druhým, nevidíme sami vo svojom živote. Ale práve na to sú tu naši blízki, aby nám nastavili zrkadlo. Tieto drobné ústretové kroky k tým, ktorých máme radi, nás robia ľuďmi. A možno aj preto filmári tvorili umenie filmu, umenie zrodu myšlienky, nápadu, príbehu reálneho či možného, ale aj nemožného. To zrkadlo, ktoré nám nastaví naši blízki, je ako film, ktorý si pozrieme. V príbehu vidíme náš príbeh, sny či problémy.

Poznáte ten pocit, keď opúšťate filmovú sálu plnú zážitkov z filmu? Vtedy nemyslite na nič iné, vnímate len prítomnosť. Film je zastavením v behu dnešného tempa života, krátkou meditáciou, keď zatvoríme dvere pred vonkajším prostredím, no otvoríme ich do svojho vnútra. Tak ako dobrý priateľ, film nám vďaka našej otvorenosti dokáže nastaviť zrkadlo do života, dať odpovede, otvoriť oči, pomôže nám uvedomiť si, čo nám nepretržitý vlak myšlienok v živote zakrýva.

Film zohráva v našich životoch dôležitú úlohu. Otvára v nás niečo dobré. Len málo spoločností dnešnej doby tomu venuje patričnú pozornosť. V našej spoločnosti je ľudskosť a pomoc tým, ktorí to potrebujú, nielen zakorenená, ale je aj hybnou silou, ktorú zdieľa celý tím ľudí. Podporou športu, zdravotníctva, školstva, ale aj umenia sa nám podarilo predať ľudskosť ďalej a veríme, že tým budeme inšpirovať aj ostatných. Sme radi, že môžeme byť pri podpore takého významného kultúrneho podujatia, akým je na Slovensku práve Artfilm. Spolu s organizátormi otvárame dvere kinosál s dôverou, že sa nám tým podarí otvárať v ľuďoch ich srdcia a šíriť dobro.

predstavenstvo spoločnosti ECO-INVEST, a. s.

Dear friends of film,

Every one of us has surely been in a situation when we needed advice, and also given advice to others. Paradoxically enough, what we see while giving advice to others, we usually do not see in our own lives. And that is what those closest to us are for – to give us a mirror for self-reflection. These small steps, when we reach out to those we love, make us human. Maybe that is why filmmakers have created the art of cinema: the art of conception of an idea, a thought, of a story – both real and unreal. The mirror that our closest ones provide us with is like a film we watch. We view something fictional and see our own story, our dreams or problems.

Do you know the feeling when you, after viewing a film, leave a cinema full of impressions? Your head is full of it, and you can only think about here and now. A film is a pause in the rushed pace of our modern life, a short moment of meditation, when we shut off the outside world and open the door to our inner selves. Like a good friend, a film offers us a reflection of our own life - if we are open enough; a film can give us answers, help us to open our eyes, and reveal something that has been hidden beyond the flow of our thoughts.

Film plays an important role in our life. It opens something good in us. Not many modern companies give it its deserved attention. At our company, the idea of humanity and helping the needy has deep roots. It is also a driving force for us, a philosophy shared by our team. By supporting sports, health care, education, and culture we have been able to share our sense of humanity and we hope to be an inspiration to others as well. The Artfilm IFF is a renowned cultural event in Slovakia and we are happy to be able to support it. Together with its organizers, we open the doors of cinemas in hope that we can also unlock the good in people's hearts.

The Board of Directors of ECO-INVEST

Vážený priateľia,

sme veľmi radi, že vás môžeme opäť po roku privítať v Trenčianskych Tepliciach na ďalšom, v poradí už 16. ročníku Medzinárodného filmového festivalu Artfilm. Svojou kvalitou, rozmanitosťou a spektrom záberu tvorby, ktorú divákovi ponúka, sa tento filmový festival právom zaraďuje k prestížnym filmovým sviatkom svetového formátu a bezpochyby patrí medzi najvýznamnejšie kultúrno-spoločenské podujatia organizované na Slovensku. Veríme, že aj tento ročník ponúkne divákovi širokú škálu hodnotnej filmovej tvorby, pravú festivalovú atmosféru, ako aj množstvo neopakovateľných umeleckých zážitkov. Sme veľmi radi, že môžeme byť pri tom a vyslovujeme presvedčenie, že Artfilm ostane natrvalo späť s našim kúpeľným mestom. V mene spoločnosti Kúpele Trenčianske Teplice, a. s. želáme tohtoročnému sviatku filmu a kinematografie veľa úspechov, divákovi a návštevníkovi festivalu radosť, pohodu a príjemný umelecký zážitok.

predstavenstvo spoločnosti Kúpele Trenčianske Teplice, a. s.

Dear friends,

We are very glad to have the opportunity to welcome you back to Trenčianske Teplice for the 16th year of the Artfilm International Film Festival. The Artfilm IFF offers a broad variety of high-quality films, and is certainly one of the most prestigious celebrations of world cinema. The festival is without a doubt one of the largest cultural events in Slovakia. We are sure that this year again the festival will offer the audience a broad selection of quality films, unique artistic impressions, and an authentic festival atmosphere. We are proud to be a part of this event and hope that the Artfilm IFF will always be closely connected to our resort town. On behalf of the Kúpele Trenčianske Teplice, a.s. (Slovak Health Resort, joint stock company), we wish much success to this celebration of film and cinema, and many joyous, happy moments and deep artistic impressions to the festival audiences and guests.

Board of Directors of Health Spa Trenčianske Teplice

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Zámer

Cieľom Artfilmu je predstaviť najnovšie medzinárodné i národné filmy a zároveň osloviť široké spektrum kultúrne založených divákov. Vytvára priestor pre interakciu medzi zahraničnými a domácimi profesionálmi. Artfilm prezentuje aj slovenské filmy. Nejedná sa len o profesionálne diela, ale aj o práce študentov, ktoré vznikli na umeleckých školách.

Ceny Artfilmu pre súťažné filmy

Cena Modrý anjel pre najlepšiu celovečerný film

cena je spojená s finančnou odmenou 15 000 € pre režiséra víťazného filmu

Cena Panorámy východu pre najlepšiu východoeurópsky film

cena je spojená s finančnou odmenou 7 000 € pre režiséra víťazného filmu

Cena za najlepšiu krátky film

cena je spojená s finančnou odmenou 5 000 € pre režiséra víťazného filmu

Osobitné festivalové ocenenia

Hercova misia

Festival Art Film od roku 1995 oceňuje herecké osobnosti za mimoriadny prínos do hereckého umenia v oblasti filmu cenou Hercova misia - Actor's Mission Award. Cenu predstavuje mosadzná plaketa, ktorú ocenení herci osobne umiestňujú na Moste slávy v Trenčianskych Tepliciach. Cenu dosiaľ prevzalo 35 popredných svetových i domácich hereckých osobností.

Zlatá kamera

Cena Zlatá kamera oceňuje domácich a zahraničných filmových profesionálov najrôznejších profesií za dlhodobé a umelecky významné pôsobenie v európskej a svetovej kinematografii.

Cena poroty mladých

Cena poroty mladých za najlepšiu hraný film.

Mission

Artfilm's goal is to introduce the latest international and national films while addressing a wide, culturally enthusiastic audience. The festival encourages interaction among foreign and Slovak film professionals. Artfilm also has a tradition of presenting Slovak cinema - not only professional works, but also film students' projects.

Awards for competing films at Artfilm

Blue Angel Award for Best Feature-Length Film

The Blue Angel Award together with a monetary prize (€ 15,000) will be given to the director of the winning film.

Eastern Panorama Award for Best Central or Eastern European Film

The Eastern Panorama Award together with a monetary prize (€ 7,000) will be given to the director of the winning film.

Best Short Film Award

The Best Short Film Award together with a monetary prize (€ 5,000) will be given to the director of the winning film.

Special Festival Awards

Actor's Mission

Since 1995, the Artfilm festival has been awarding actors and actresses for their extraordinary contributions to the art of cinema. The Actor's Mission Award is a brass plaque that the awarded stars place on the Bridge of Fame in Trenčianske Teplice. So far, thirty-five leading Slovak and foreign actors have received the award.

Golden Camera

The Golden Camera award goes to Slovak and foreign film professionals of various fields for prolonged and artistically significant contribution to European and world cinema.

Young and Critical Award

Young and Critical Award for Best Fiction Film.

5	PRÍHOVORY • FOREWORDS
19	POROTA • JURY
28	OTVÁRACÍ FILM • OPENING NIGHT FILM
32	MEDZINÁRODNÁ SÚŤAŽ • INTERNATIONAL COMPETITION
48	PANORÁMA VÝCHODU • EASTERN PANORAMA
62	SÚŤAŽ KRÁTKYCH FILMOV • COMPETITION OF SHORTS
82	PANORÁMA • PANORAMA
100	NOVÝ ČÍNSKY FILM • NEW CHINESE CINEMA
112	FILMY FONDU HUBERTA BALS • FILMS FROM THE HUBERT BALS FUND
140	DOKUMENTÁRNE FILMY • DOCUMENTARIES
156	TONINO GUERRA - PROFIL • TONINO GUERRA PROFILE
164	LATE NIGHT SHOW • LATE NIGHT SHOW
175	HERCOVA MISIA • ACTOR'S MISSION
188	ZLATÁ KAMERA • GOLDEN CAMERA
196	ZVLÁŠTNE UVEDENIA • SPECIAL SCREENINGS
204	YIN AND YOUNG VÝBER ŠTUDENTSKÝCH FILMOV ZO SLOVENSKA A ČIECH • YIN AND YOUNG
	SLOVAK AND CZECH STUDENTS' FILMS
212	WORKSHOP
217	REGISTER • INDEX
223	KONTAKTY • ADDRESSES, SALES AND PRINT SOURCES

Hlavní organizátoři - Main Organizers

ART FILM, nezisková organizácia • ART FILM, non-profit organization
FORZA, akciová spoločnosť • FORZA, joint-stock company

Spoluorganizátoři - Co-organizers

Mesto Trenčianske Teplice • the Town of Trenčianske Teplice
Mesto Trenčín • the Town of Trenčín
Kúpele Trenčianske Teplice • Health Spa Trenčianske Teplice

Festival sa koná s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

Prezident festivalu • President of the Festival
Milan Lasica

Producent festivalu • Festival Producer
Ján Kováčik

Výkonný riaditeľ • Executive Director
Petr Svoboda

Umelecká riaditeľka • Artistic Director
Ludmila Cviková

**Riaditeľ sekcie Hercova misia •
Head of Actor's Mission Award**
Peter Hledík

Dramaturg • Chief of Dramaturgy
Pavol Danišovič

Supervízia produkcie • Supervisor of Production
Veronika Skořepová

Výber filmov • Selection of the films
Ludmila Cviková, Peter Hledík, Martin Kaňuch, Magdaléna
Macejková, Ivana Petriková, Daniel Vadocký

ORGANIZÁCIA • ORGANIZATION

Produkcia • Production
Zita Hosszúová, Katarína Riedlová (sprievodné podujatia • ac-
companying events), Katarína Kurtíková, Jaroslava Dorotová
(Partneri • Business Partners)

Programové oddelenie • Programme Department
Ivana Petriková, Magdaléna Macejková

International Advisor
Phyllis Mollet

Guest Service
Jana Brenčičová (Vedúca zložky • Head of Guest Service)
Jana Dzurindová, Zuzana Bieliková, Ingrida Oravcová (VIP
Guest), Zuzana Očenášová (Tajomníčka poroty • Jury Coor-
dinator)

Press Centre
Martin Šesták (Vedúci PR • Head of Public Relations)
Zuzana Kizáková (Tlačová tajomníčka • Press Secretary)

Infocentrum • Info Centre
Barbora Argalášová

Festivalový denník • Festival Daily
Matúš Kvasnička, Daniel Bernát, Jena Opoldusová, Andrej
Šimkovič

Akreditácie • Accreditation
Martin Palúch

Ubytovanie • Accommodation
Veronika Pavlíková

**Koordinácia prepravy filmových kópií •
Shipping Department**
Ondrej Starinský, Lars Edlund

Marketing
Jindřich Staněk (Vedúci zložky • Head of the Marketing
Department)
Mária Mičková, Lucia Hromadová

Koordinátorka tlmočníkov • Translation Coordinator
Veronika Bírová

**Zostavovateľ festivalového katalógu •
Festival Catalogue Editor-in-Chief**
Miro Ulman

Výtvarné riešenie • Festival Design
Marek Hollý

Festivalová zvučka • Festival Trailer
GIBON advertising, s.r.o.

**Hudba k festivalovej zvučke •
Music for the Festival Trailer**
Minus 8: „At the Beach“
(written by Robert Jan Meyer & Mike Baum)
With kind permission of Klangwart Musikcerlag •
AMV Talpa • Compost Records

IT
Ján Letko (Vedúci zložky • Head of the IT Department)
Branislav Rozbora, Michal Hablovič

Doprava • Transport
Martin Petráš

**Asistent prezidenta festivalu •
Assistant to the Festival President**
Juraj Krasnohorsky

**Asistent p. Cvikovej a p. Svobodu •
Assistant to Ms. Cviková and Mr. Svoboda**
Filip Křížek

a ďalší • and others:
Michael Dove, Peter Mattes, Ľuboš Lahký, Braňo Hollý, Ivan
Míček, Kristína Geraniosová, Jana Mrížová, Ondrej Podolák,
Alexandra Janogová, Anna Petřelová, Daniela Bulejková,
Lucia Šiposová... ďakujeme- many thanks.

Hlavná porota The Main Jury

Cristian Mungiu • Predseda • Chairman

(1968, Iași) študoval anglickú literatúru a filmovú réžiu. Pracoval ako pedagóg a novinár až do roku 1994. Počas štúdií pôsobil ako asistent réžie pri nakrúcaní zahraničných filmov v Rumunsku. Po ukončení štúdiá v roku 1998 nakrúcal krátke filmy. Jeho hraný debut *Náhoda* (na tohtoročnom Artfilme ho uvádzame v sekcii *Filmy Fondu Huberta Balsa*) bol vybraný do sekcie *Quinzaine des Réalisateurs* na MFF v Cannes a získal 10 medzinárodných cien. V roku 2003 založil Mungiu vlastnú produkčnú spoločnosť *Mobra Films*. V roku 2005 režíroval poviedku *Dievča s moriakom* z filmu *Straty a nálezy*. Jeho film *4 luni, 3 săptămâni și 2 zile* (4 mesiace, 3 týždne a 2 dni) získal senzačne, ale úplne zaslúžene Zlatú palmu na festivale v Cannes 2007 a *Cenu FIPRESCI* a neskôr *Grand Prix FIPRESCI* za najlepší film roku 2007, *Európsku filmovú cenu* za najlepší film a réžiu, *nomináciu na Zlatý glóbus* za najlepší zahraničný film a mnoho ďalších ocenení.

(1968, Iași) studied film direction and English literature. Until 1994, he worked as a teacher and journalist. As a student, he worked as an assistant director on various foreign productions shot in Romania. After his graduation in 1998, he started making his own short films. His debut, *Occident* (to be screened at this year's Artfilm festival in the section *Films from the Hubert Bals Fund*), was selected for the *Quinzaine des Réalisateurs* at the Cannes IFF and it received ten international awards. A year later, Mungiu founded his own production company, *Mobra Films*. In 2005, he directed *Turkey Girl*, an episode from the film *Lost and Found*. His latest success, *4 luni, 3 săptămâni și 2 zile* (4 Months, 3 Weeks, & 2 Days) astoundingly but deservedly won the *Palm d'Or* award and the *FIPRESCI Prize* at Cannes 2007, and later *FIPRESCI's Grand Prix* for the Best Film of the Year 2007, the *European Film Award for the Best European Film of 2007* and *Best European Director*, a *Golden Globe nomination for Best Foreign Language Film*, and many other awards.

David D'Arcy

David D'Arcy je filmový kritik magazínu *Screen International*. Prispieva do mesačníku *The Art Newspaper* vydávaného v Londýne, je externým redaktorom časopisu *Art & Auction* a jeho kritiky môžu pravidelne počuť poslucháči *BBC Radio* v programe *Front Row* (Prvý rad). Je producentom a scenáristom dokumentu *Stolen Portrait* (Ukradnutý portrét) o malbe *Egona Schieleho* ukoristenej v roku 1939 nacistami Židom vo Viedni, ktorý bol pred desiatimi rokmi nájdený v *Múzeu moderného umenia* v *New Yorku*. Film je v súčasnosti vo fáze produkcie. David D'Arcy sa zúčastňuje festivalov po celom svete, mnohé z nich ho požívajú do poroty.

David D'Arcy is a film critic for *Screen International*. He is a correspondent for the *Art Newspaper*, a London monthly, a contributing editor at *Art & Auction*, and a regular critic on the „*Front Row*“ program on *BBC Radio*. He is the producer and co-screenwriter of „*Stolen Portrait*“, a documentary film now in production about a painting by *Egon Schiele*, looted by the Nazis from *Viennese Jews* in 1939, which was found at the *Museum of Modern Art* in *New York* a decade ago. David D'Arcy attends festivals around the world, many of which invite him to be a jury member.

Marián Labuda

(1944, Hontianske Nemce) študoval herectvo na *Divadelnej fakulte VŠMU* v *Bratislave* (1961 – 1964) a po absolvovaní školy nastúpil do *Slovenského národného divadla (SND)*. V roku 1968 sa stal jedným zo spoluzakladateľov *generačného Divadla na korze* v *Bratislave*. V rokoch 1971 – 1989 bol členom *čínohry Novej scény* v *Bratislave* a od roku 1990 je členom *Čínohry SND*. Okrem celého radu divadelných, rozhlasových a televíznych postáv hral *Marián Labuda* i v mnohých nielen slovenských, ale i českých, nemeckých a maďarských filmoch. Spolupracoval s *Petrom Solanom* (*Kým sa skončí táto noc*), *Dušanom Hanákom* (*Ružové sny*), *Jiřím Krejčíkom* (*Prodavač humoru*), *Janom Svěrákom* (*Akumulátor 1*), *István Szabóom* (*Schódzka s Venušou*), *Martinom Šulíkom* (*Záhrada, Orbis Pictus*), a päťkrát s *Jiřím Menzлом*. Jeho najslávnejšou úlohou je pán *Pávek* z *Menzlovho filmu Vesničko má středisková*. *Marián Labuda* získal *Českého leva* za vedľajšiu úlohu v *Záhrade* a *nomináciu na Českého leva* za hlavnú úlohu v *Královi Ubu*. V roku 2007 získal *cenu Hercova misia*.

(1944, Hontianske Nemce) From 1961 to 1964, Labuda studied performing arts at the *Theatre Faculty of the Academy of Music and Dramatic Arts (VŠMU)* in *Bratislava*. After graduation, he joined the *Slovak National Theatre*. In 1968 he became one of the co-founders of the *generational theatre Divadlo na korze* in *Bratislava*. In 1971-1989, he was a member of *Nová scéna* in *Bratislava*, and since 1990 he has been a member of the *Drama ensemble of the Slovak National Theatre*. Along with a large array of theatre, radio, and television roles, *Marián Labuda* has appeared in many Slovak as well as Czech, German, and Hungarian films. He has worked with *Peter Solan* (*Before Tonight Is Over*), *Dušan Hanák* (*Pink Dreams*), *Jiří Krejčík* (*Humour Seller*), *Jan Svěrák* (*Accumulator 1*), *István Szabó* (*Meeting Venus*), *Martin Šulík* (*The Garden*) and *Orbis Pictus*, and five times with *Jiří Menzel*. His best-known and most fondly-remembered role is *Mr. Pávek* in *Menzel's My Sweet Little Village*. *Labuda* received the *Czech Lion Award for The Garden*, and a nomination for the *Czech Lion for Ubu Roi*. He won the *Actor's Mission Award* in 2007.

Claudia Landsberger

Claudia Landsberger pracovala ako *televízna dokumentaristka*, venovala sa aj *fotografii*. Vo *filmovom priemysle* sa venuje *produkcií, akvizíciám a marketingu*. Od roku 1995 je *výkonnou riaditeľkou Holland Film*, organizácie, ktorá propaguje *holandské filmy v zahraničí*. Je *prezidentkou* a zároveň *zakladajúcou členkou European Film Promotion*, ktorá združuje 28 európskych krajín a pomáha šíreniu európskeho filmu. Organizuje tiež *berlínsku prezentáciu mladých európskych hercov - Shooting Stars*. Od roku 2001 sa *Claudia Landsberger* podieľa na výbere súťažných filmov pre festival v *Berlíne*, okrem toho je *konzultantkou pre filmový festival Los Angeles* a *filmový trh Cinemart* na festivale v *Rotterdame*. Pôsobí aj na mnohých ďalších festivaloch a tiež ako *mediálna a scenáristická konzultantka*. Bola členkou porôt na mnohých medzinárodných festivaloch – *Abú Dabí, Jeruzalem, Sofia, Kluz, Chicago, San Francisco, Palm Springs*.

Claudia Landsberger has worked as a *television documentarian* and has also pursued *photography*. In the *film industry*, she works in *production, acquisition, and marketing*. Since 1995, she has been the *executive director of Holland Film*, an organization which promotes *Dutch films abroad*. She is the *president and founding member of European Film Promotion*, which unites *twenty-eight European countries* and helps to circulate *European film*. She also organizes a *presentation of young European actors in Berlin - Shooting Stars*. Since 2001, *Claudia Landsberger* has taken part in the selection of competing films for the *Berlin festival*, and in addition, she is a *consultant for the Los Angeles Film Festival* and the *Cinemart Film Market* at the *Rotterdam festival*. She also works at many other festivals, and as a *media and screenplay consultant*. She has been a member of the jury at many international film festivals such as *Abu Dhabi, Jerusalem, Sofia, Cluj, Chicago, San Francisco and Palm Springs*, among others.

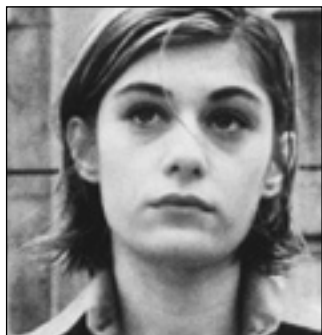

Hlavná porota The Main Jury

Labina Mitevska

(1975, Skopje) pochádza z umeleckej rodiny. Študovala dejiny umenia a archeológiu na univerzitách v Skopje, v dánskom Ebeltofte a texaskom Tucson. Svoju hereckú dráhu veľmi úspešne zahájila úlohou albánskeho dievčaťa Zamiry vo filme Milcha Manchevského Pred dažďom (Before the Rain, 1993) ocenenom Zlatým levom na MFF Benátky. Potom spolupracovala s Michaelom Winterbottomom na filmoch Vitajte v Sarajeve (Welcome to Sarajevo, 1997) a Chcem ťa (I Want You, 1998), vytvorila postavu macedónskej dievčiny Vesny v českej komédii Samotáři (2000). Jej posledné úlohy vo filmoch Dieťa vojny (Warchild, 2006) a Kontakt (Contact, 2006) jej priniesli uznanie v zahraničí. V roku 2003 založila Labina spolu so svojimi súrodencami produkčnú spoločnosť Sisters and Brother Mitevski. Na Artilme ju môžete vidieť vo filme jej sestry Teony Som z mesta Titov Veles.

(1975, Skopje) comes from an artistic family. She studied art history and archaeology at Skopje University, in Ebeltoft, Denmark and in Tucson, Texas. She began her acting career with great success in the role of the Albanian girl Zamira in Milcho Manchevski's Golden Lion winner Before the Rain (1993). After working with Michael Winterbottom on the films Welcome to Sarajevo (1997) and I Want You (1998), she played the role of the Macedonian girl Vesna in the Czech comedy Loners (Samotáři, 2000). For her latest roles in Warchild (2006) and Contact (2006), she has received international recognition. In 2003, Labina and her siblings created the production company Sisters and Brother Mitevski. You can see her in her sister Teona's film I am from Titov Veles at the Artfilm festival.

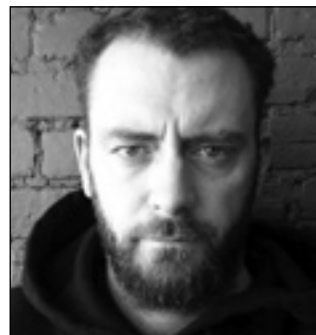
Porota krátkých filmov Short films Jury

Danny Lennon

Danny Lennon je zakladateľ a režisér veľmi obľúbenej série krátkych filmov Prends ça court!, ktorá má za sebou už osem rokov trvania. Je medzinárodne uznávaným programovým pracovníkom, podieľal sa na viac než tridsiatich festivaloch a prehliadkach v Kanade. Spolupracoval i s vyše 50 festivalmi v 24 krajinách a okrem toho všetkými možnými spôsobmi prispieva k propagácii, distribúcii, uvádzaniu a produkcii krátkych filmov nielen v Kanade, ale na celom svete. Každý rok Prends ça court! rozdá vyše 100 000 kanadských dolárov na cenách.

Lennon ako novinár spolupracuje s kanadským portálom VOIR a od roku 2003 je inštruktorom v montreal'skom INIS (Institut national de l'image et du son).

Danny Lennon is the founder and director of the highly popular short film series, Prends ça court!, now in its eighth year. An internationally reputed festival programmer, he has been involved with over thirty Canadian festivals and events. He has also worked with more than fifty festivals in twenty-four countries, in addition to contributing to every known form of independent short film promotion, distribution, exhibition, and production in Canada and around the world. Each year, Prends ça court! gives over 100 000\$ CAD in prizes. Lennon is a journalist for VOIR and has also been an instructor at Montreal's INIS - Institut national de l'image et du son since 2003.

Juraj Lehotský

(1975, Bratislava) v rokoch 1990 – 1994 študoval odbor fotografia na Strednej umeleckopriemyselnej škole v Bratislave. V rokoch 1995 – 2000 študoval na Vysokej škole múzických umení v Bratislave odbor réžii dokumentárnych filmov, hudobných videoklipov (Aurel 2003 za videoklip Prvá skupiny No name), reklamných a charitatívnych spotov. Slepé lásky sú jeho celovečerným debutom. Z jeho krátkometrážnej tvorby spomeňme napríklad filmy Budeme mať výkony, budeme mať diplomy (1996), Pohreb je vlastne premiéra (1997), Dvojičky (1999), či portréty Juraja Kukuru, Martina Hollého a Milana Lasicu z cyklu Tucet. Jeho dlhometrážny debut Slepé lásky bol vybraný na MFF Cannes 2008 do sekcie Quinzaine de Réalisateurs (Štrnásťdenník režisérov) a získal tam Art Cinema Award (Cenu medzinárodnej konfederácie artkín CICAIE).

(1975, Bratislava) From 1990–1994, Lehotský studied photography at the School of Art and Design in Bratislava. Later, he studied documentary direction at the Academy of Performing Arts in Bratislava. In 2000, after having graduated, he started making documentaries, music videos, advertisements, and charity campaign spots. In 2003, he won the Aurel Award for the music video Prvá, (a song by the popular Slovak band, No Name). Blind Loves is his feature-length debut. His short films include Budeme mať výkony, budeme mať diplomy (Achievements Deserve Certificates, 1996), Pohreb je vlastne premiéra (Funeral Is a Premiere, 1997), and Dvojičky (Twins, 1999), as well as film portraits of Juraj Kukura, Martin Hollý, and Milan Lasica made for a television series, Tucet (Dozen). Slepé lásky (Blind Loves) was selected for the Quinzaine de Réalisateurs section at the Cannes IFF. It won the Art Cinema Award from CICAIE (International Confederation of Art Cinemas) there.

Porota krátkých filmov Short films Jury

Peter van Hoof

(1959, 's Hertogenbosch) bol zakladateľom a dramaturgom Cinema de Balie v Amsterdame v rokoch 1996 – 2005. Je jedným zo zakladateľov De Filmbank (www.filmbank.nl), organizácie, ktorá propaguje a distribuuje holandské experimentálne filmy, kde pracuje dodnes. Od roku 2005 pracuje ako programový pracovník MFF Rotterdam a je zodpovedný za sekciu krátkometrážnych filmov s názvom Short: as long as it takes.

(1959, 's Hertogenbosch) was the initiator and programmer of Cinema de Balie in Amsterdam from 1996 – 2005. He is one of the founders of and is still working for De Filmbank, an organization that promotes and distributes Dutch experimental film (www.filmbank.nl). Since 2005, he has worked as a programmer for the Rotterdam International Film Festival and is responsible for the short film section of the festival - Short: as long as it takes.

Porota Panorámy východu Eastern Panorama Jury

Christine Dollhofer

Christine Dollhofer študovala divadlo, žurnalistiku a masmediálnu komunikáciu na univerzite vo Viedni. V rokoch 1993 – 1997 bola manažérkou viedenského artkina Filmcasino, pre ktoré organizovala filmové retrospektívy a zvláštne predstavenia od roku 1990. V roku 1997 sa stala umeleckou šéfkou a spoločne s Constantinom Wulffom riaditeľkou Festivalu rakúskych filmov Diagonale v Grazi, kde pracovala až do roku 2003. Christine Dollhofer v súčasnosti prednáša na Viedenskej univerzite, je členkou vedenia Sixpack Filmu, členkou poroty Viedenského filmového fondu a akvizíčnou konzultantkou distribučnej spoločnosti Filmlanden vo Viedni. Od roku 2004 je riaditeľkou filmového festivalu Crossing Europe (www.crossingEurope.at) v Linzi. V roku 2007 dostala čestnú cenu za filmové umenie od rakúskeho ministerstva vzdelávania, umenia a kultúry.

Christine Dollhofer studied theatre, journalism, and communication studies at the University of Vienna. From 1993 to 1997, she was manager of the Vienna art house cinema Filmcasino, for which she had already been organising film retrospectives and special programmes since 1990. In 1997, she became the artistic and managing director (together with Constantin Wulff) of the Diagonale Austrian Film Festival in Graz, where she stayed until 2003. Christine Dollhofer currently lectures at the University of Vienna, is a board member of Sixpack Film, a jury member of the Vienna Film Fund, and acquisition consultant for the distribution company Filmlanden in Vienna. Since 2004, she has been the festival director of the Linz Crossing Europe Film Festival (www.crossingEurope.at). In 2007, she received an honourable award for the art of film from the Austrian Ministry of Education, Arts, and Culture.

Božidar Manov • Bojidar Manov

(1947, Sofia) je filmový kritik a novinár (denník 24 hodín, Bulharský národný rozhlas, časopis Kino atď.), vedúci katedry filmovej vedy na Národnej akadémii filmových a divadelných umení v Sofii. Prednáša na Novej bulharskej univerzite. Je členom Národnej filmovej rady a Národného fondu „kultúra“. V rokoch 2001 – 2005 bol viceprezidentom FIPRESCI (Medzinárodnej federácie filmových novinárov). Bol členom medzinárodných porôt na filmových festivaloch - Thessaloniki, Istanbul, Berlín, Pusan, Soči, Karlovy Vary, San Sebastian, Viareggio, Valladolid, Palm Springs, Wiesbaden, Gothenburg, Benátky...

Mnohokrát sa zúčastnil medzinárodných konferencií, vedeckých sympózií a kongresov. Je autorom stoviek článkov v bulharskej a zahraničnej tlači. Je autorom kníh Teória filmového obrazu (1996), Digitálna audiovizia (2000), Digitálna zložka (2003), Vývoj obrazu na plátne (2004), Festivalové stretnutia (2007).

(1947, Sofia) is a film critic, journalist (24 Hours Daily, Bulgarian National Radio, Kino magazine etc), head of the Cinema Studies Department at the National Academy for Theatre and Film Arts in Sofia, a lecturer at the New Bulgarian University, a member of the Bulgarian National Film Board and National "Culture" Fund, the Vice-President of FIPRESCI (International Film Critics Federation, 2001-2005), and has been a member of international juries at film festivals in Thessaloniki, Istanbul, Berlin, Pusan, Sochi, Karlovy Vary, San Sebastian, Viareggio, Valladolid, Palm Springs, Wiesbaden, Gothenburg, Venice, and others.

He has also participated in multiple international conferences, scientific symposiums, and congresses, and is the author of hundreds of publications in the Bulgarian and foreign press, in addition to the following books: Theory of the Cinema Image (1996), Digital Audiovision (2000), The Digital Element (2003), Evolution of the Screen Image (2004), and Festival Meetings (2007).

Porota Panorámy východu Eastern Panorama Jury

Audrius Stonys

(1966). Audrius Stonys je jedným z najznámejších litovských režisérov. Je jediným Litovčanom, ktorý získal cenu Európskej filmovej akadémie. Jeho His Neregijų žemė (Zem slepých, 1992 – Artfilm 2005) získal Európsku filmovú cenu za najlepší európsky dokumentárny film roku.

Audrius Stonys je členom Európskej filmovej akadémie a European Documentary Network. Ako nezávislý filmár a producent nakrútil 14 filmov, ktoré získali mnoho medzinárodných filmových cien. Sú medzi nimi Cena divákov z Nyonu, Grand Prix zo Splitu, ceny z Bornholmu, Györu, Neubrandenburgu, Oberhausenu a San Francisca. V rokoch 2004 - 2005 učil dokumentárnu tvorbu na European Film College v Dánsku. V roku 2006 prednášal na Waseda University v Tokiu. Jeho film Uku Ukai získal cenu za najlepší krátky film na MFF Artfilm 2007.

(1966). Audrius Stonys is one of the most established Lithuanian film directors. He is the only Lithuanian who has received the European Film Academy Award. His Neregijų žemė (Earth of the Blind, 1992) won the EFA Award for Best European Documentary film of the year.

Audrius Stonys is a member of the European Film Academy and the European Documentary Network. He has made fourteen films as an independent filmmaker and producer. His films have received many international film awards, among them being the Public prize at Nyon, the Grand Prix at Split, and prizes at Bornholm, Gyor, Neu Brandenburg, Oberhausen, and San Francisco. From 2004-2005, he taught documentary production at European Film College, Denmark. In 2006, lectured in Tokyo at Waseda University. His film Uku Ukai won the best Short Film Award at the Artfilm IFF 2007.

Porota mladých Young and Critical

Mária Horská

(študentka Filozofickej fakulty UK v Bratislave/
student of the Faculty of Philosophy, Comenius University, Bratislava)

Peter Gašparík

(študent filmovej dramaturgie a scenáristiky na Akadémii umení v Banskej Bystrici/
student of the Script Editing and Script Writing Department at the Academy of Arts, Banská Bystrica)

Žofia Bosáková

(študentka odboru filmová veda na Filmovej a televíznej fakulte VŠMU v Bratislave/
student of Film Sciences at the Film and Television Faculty at the Academy of Music and Dramatic Arts, Bratislava)

A decorative graphic of a film strip, rendered in a light gray color, curves across the top of the page. It features sprocket holes and is set against a dark gray background.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

OTVÁRACÍ FILM

OPENING NIGHT FILM

AANRIJDING IN MOSCOU

Moscow, Belgium

Moskva, Belgicko

Belgicko/Belgium

2008, 35 mm, far./col., 102 min.

Réžia/Director: Christophe Van Rompaey
Scenáť/S screenplay: Jean-Claude Van Rijckeghem, Pat Van Beirs **Kamera/Director of Photography:** Ruben Impens **Hudba/Music:** Tuur Florizoone **Strih/Editor:** Alain Dessauvage **Hrajú/Cast:** Barbara Sarafian, Jurgen Delnaet, Johan Heldenbergh, Anemone Valcke, Sofia Ferri, Julian Borsani **Výroba/Production:** A Private View **Predaj/Sales:** Bavaria Films International

Moskva, robotnícka štvrť v belgickom Gente. Matty, matka troch detí, narazí autom do Johnnyho nákladniaku na parkovisku pred supermarketom. Johnny zúri nad škrabancami na nárazníku a kričí na Matty. Ona sa bráni. Ich diskusia sa mení na hádku, až musí zasiahnuť polícia. Matty si dáva horúci kúpel, aby sa spamätala z popoludňajšej kolízie, keď zazvoní telefón. Volá Johnny a ospravedlňuje sa za svoje správanie. Matty mu vraví, aby sa jej nepletol do života. Neskôr Johnny prichádza opraviť škrabance na Mattyinom aute. Jej deti sú ohromené iskrami, ktoré preskakujú medzi Matty a oveľa mladším Johnny. Po krátkom čase idú na drink a skončia spolu v posteli. Matty inakmer bývalý manžel Werner žiarli. Ženu opustil pred piatimi mesiacmi, ale stále posúva termín rozvodu. Zisťuje, že Johnny má policajný záznam za zbitie svojej bývalej ženy. Matty je správou otrasená. Werner sa chce k Matty vrátiť. Ona ho ubezpečuje, že medzi ňou a Johnny. Táto príjemná romantická komédia je mimoriadne úspešná nielen doma v Belgicku, ale aj v zahraničí. Na filmovom festivale v Cannes 2008 získala tri ocenenia.

Moscow is a working class neighbourhood in Ghent, Belgium. Matty, a mother of three, bumps her car into Johnny's truck in a supermarket car park. He is furious at the dent in his bumper and yells at Matty. She fights back. Their argument turns into a row, and the police have to intervene. Matty is taking a hot bath to recover from the afternoon's collision when the phone rings. It is Johnny, apologizing for his behaviour. Matty tells him to stay out of her life. Later, Johnny comes to fix the dent in Matty's car. Her children are stunned at the chemistry between Matty and the much younger Johnny. Before long, they go out for drinks and end up in bed together. Matty's almost-ex-husband Werner is jealous. He left Matty five months before, but keeps postponing the divorce. He finds out that Johnny has a criminal record and beat his ex-wife. Matty is shaken by the news. Werner confides to Matty that he wants to come back. She assures him that there is nothing between her and Johnny... This wonderful romantic comedy has been extremely successful in its country of origin, Belgium, as well as abroad. It has also been awarded with three prizes at the Cannes film festival in 2008.

Christophe Van Rompaey (1970, Gent) začal svoju kariéru ako prvý asistent režiséra na mnohých krátkych a celovečerných filmoch, ako napr. Man van Staal Vincenta Bala a Alias a tímový duch Jana Verheyena. Počas štúdií na filmovej akadémii RITS v Bruseli nakrútil dva krátke filmy (Zap a Façade). Po ukončení štúdiá nakrútil ďalšie tri krátke filmy, ktoré zaujali svojím vizuálnym štýlom (Grijs/Šedý, Ex.#N°1870-4 a Oh, My God/Ó, môj bože). Pre televíziu režíroval seriál Tímový duch, komediálny seriál Halleluja! (Aleluja!) a pár epizód seriálu Vermist (2008). Moskva, Belgicko je jeho debutom v úlohe režiséra celovečerného filmu.

Christophe Van Rompaey (1970, Gent) started his career as First Assistant Director on a number of short and feature films, such as Man van Staal by Vincent Bal and Jan Verheyen's Alias and Team Spirit. He made two shorts while at the Brussels RITS film academy (Zap and Façade) and after graduation, he made three more shorts which sparked interest with their visual style: Grijs/Grey, Ex.#N°1870-4 and Oh My God?!. For television, Christophe directed Team Spirit - The Series, the comedy series Halleluja, and some episodes of Vermist (2008). Moscow, Belgium is Christophe van Rompaey's feature film debut.

A decorative graphic of a film strip, rendered in a light gray color, curves across the top of the page. It features sprocket holes and is set against a dark gray background.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

MEDZINÁRODNÁ SÚŤAŽ

INTERNATIONAL COMPETITION

BALLAST

Balast
Ballast

Súťaž je ťažká vec. Nielen pre samotných účastníkov - filmových režisérov - ale aj pre porotu, ktorá si musí z určitého počtu filmov vybrať ten najlepší. Ako porovnávať a čo robiť, keď je tých vynikajúcich filmov veľa, alebo viacej?

Tento rok sa naši porotcovia budú musieť rozhodovať medzi štrnástimi filmami a dovoľujem si tvrdiť, že všetky snímky sú veľmi silnými umeleckými a autorskými výpoveďami. Či už ide o debutantov alebo skúsenejších tvorcov, ktorí už urobili svoj tretí či štvrtý film. Ide nám o zachytenie talentu, zaujímavé témy a ich spracovanie vo filmovom jazyku a v hľadaní nových výrazových prostriedkov vo filme. Ide nám o predstavenie týchto snáh v rozličných kultúrach a práve preto sa snažíme zahrnúť ich do súťaže v čo najbohatšom počte.

Takmer všetky vybrané filmy dostali už niekde ocenenia a uznania, možno práve preto bude výber toho najlepšieho ťažší. Ale pre nás, organizátorov festivalu, je potešenie zo skutočnosti, že všetky tieto výnimočné diela môžeme ukázať slovenským divákovi, naozaj veľmi veľké.

Čerstvo z Cannes!

Radi sa navyše hrdíme dvoma titulmi, ktoré sme získali po tohoročnom festivale v Cannes, a ktoré našej súťaži nepochybne ešte dodajú na kvalite.

Prajeme vám všetkým príjemný a hlboký umelecký zážitok pri ich pozeraní a tešíme sa na stretnutie v kinách s vami i našimi zahraničnými hosťami.

Ludmila Cviková

Competition is a difficult business. Not only for the competitors - film directors - but also for members of the jury, to choose the best from a certain number of films. The headache is how to compare and what to do if there are several excellent films, or even more than just several?

This year the jury will have to choose from fourteen films and I dare say that all of them bring very strong artistic and impressive auteur statements, be it first-time directors or experienced artists with three or four films under their belts. We want to bring forward talents, interesting topics, and their treatment in cinematic language and search for new modes of cinematic expression. Our ambition is to present new trends in different cultures; hence we have tried to prepare a diverse selection of films. Almost all of the competing films have already won prizes and acknowledgements, and this fact will make the selection of a winner even more demanding. Yet for us - organizers of the festival - it is a unique pleasure to bring all these films to Slovak audiences.

Fresh from Cannes!

We are proud to add two titles to the competition, which shall arrive directly from this year's edition of the Cannes IFF and will undoubtedly add to the quality of the festival.

I wish you a pleasant and impressive artistic experience with our selection of films, and we are looking forward to meeting you and our international guests in the cinemas!

Ludmila Cviková

Balast je úspešným debutom amerického režiséra Lancea Hammera, ktorý sa k filmu dostal cez štúdium architektúry, ale neskôr i vytváraním dizajnu pre filmové štúdiá a prácou na výtvarnej zložke rôznych filmov. Podľa jeho vlastných slov bol preňho podnetom, ktorý prebudil jeho vášnivý záujem o film a napokon i vlastnú tvorbu filmov režisér Wim Wenders a jeho Nebo nad Berlínom. Príbeh filmu Balast sa odohráva v špecičkej oblasti delty rieky Mississippi a sleduje, aký má na troch ľudí dopad samovražda jedného človeka. Marlee je slobodná matka, jej syn James má problémy s drogami a násilnosťami s nimi spojenými a Lawrence je muž, s ktorým Marlee zdieľa zem a majetok. Režisér do postáv svojho filmu obsadil nehercov, ktorých si našiel v tejto oblasti, najprv s nimi viedol dlhé rozhovory, potom čítali scenár a nakoniec nakrútili spolu niekoľko hodín materiálu, ktorý sa potom rok a pol strihal. Každý záber filmu je veľmi vedome a esteticky komponovaný, harmonicky napomáha rozvíjanie individuálnych príbehov a odkryvanie charakteru troch hlavných postáv. Balast je nepochybne debut, ktorý prezrádza výnimočný talent.

Ballast is the successful debut of American director Lance Hammer, who was initially an architect, later becoming a designer for film studios. In his own words, it was Wim Wenders and his Wings of Desire that initially spurred his interest in films and film-making. Ballast is set in a particular area of the Mississippi River delta, and follows a suicide's impact on three different people. Marlee is a single mother, her son James has problems with drugs and drug-related violence, and Lawrence is a man with whom Marlee shares her land and property. The director cast non-professional actors from the region. First he had long discussions with them, and then they read the script together. In the end, they shot several hours of material which was in editing for 18 months. Each frame of the film is aesthetically composed and helps to develop three individual stories very harmoniously. Ballast is undoubtedly a debut from an extraordinary talent.

USA

2008, 35 mm, far./col., 96 min.

Réžia/Director: Lance Hammer **Scenár/Screenplay:** Lance Hammer **Kamera/Director of Photography:** Lol Crawley **Strih/Editor:** Lance Hammer **Hrajú/Cast:** Michael J. Smith, Sr., Jimmyron Ross, Tarra Riggs, Johnny McPhall, Ventress Bonner **Výroba/Production:** Alluvial Film Company **Predaj/Sales:** Celluloid Dreams **Kópia/Print source:** Celluloid Dreams

Lance Hammer (1967, Ventura) absolvoval štúdium architektúry na University of Southern California a potom pracoval ako autor výpravy v rôznych filmových štúdiách. V roku 2002 nakrútil krátky hraný film Issaquena. Balast je jeho dlhometrážnym debutom. Film získal Cenu za réžiu a za vynikajúcu kameru na Sundance Film festival 2008.

Lance Hammer (1967, Ventura) graduated from the University of Southern California with a degree in Architecture and worked as an art director for various film studios. In 2002 he made the fictional short Issaquena. Ballast is his feature-length debut. The film won the Directing Award and the award for Excellence in Cinematography at the Sundance Film festival 2008.

DAGEN ZONDER LIEF

Čo s takými priateľmi
With Friends Like These

Belgicko/Belgium

2007, 35 mm, far./col., 100 min.

Réžia/Director: Felix van Groeningen
Scenár/Screenplay: Arne Sierens, Felix van Groeningen **Kamera/Director of Photography:** Ruben Impens **Hudba/Music:** Jef Neve
Strih/Editor: Nico Leunen **Hrajú/Cast:** Wine Dierickx, Jeroen Perceval, Pieter Genard, An Miller, Koen De Graeve **Výroba/Production:** Menuet **Predaj/Sales:** Menuet

Príbeh filmu Čo s takými priateľmi flámskeho režiséra Felixa van Groeningena sa začína nečakaným návratom jednej z hlavných postáv, „Zwarte Kelly“ (Čierna Kelly) z New Yorku späť domov do Belgicka, pretože sa „chce niečo opýtať svojej matky“. Takmer hneď po návrate sa Zwarte Kelly nečakane stretáva s priateľom z mladosti Fredericom a udalosti odrazu naberú ešte nečakanejší spád. Spolu s Fredericom navštívia starých kamarátov Kurta a jeho ženu i majiteľa baru Nicka a dochádza ku konfrontáciám, vďaka ktorým sa dozvedáme o spoločnej minulosti všetkých zúčastnených. Ich životy nedávno boli a nechtiac ešte stále sú vzájomne poprepletané, hoci navonok sa zdá, že všetci žijú komfortným a úspešným životom mladých dospelých ľudí.

Film Čo s takými priateľmi je jedným z úspešných generačných filmov na tému prechodu dvadsiatnikov do reálneho života dospelých a priblíženia sa k magickému veku 30 rokov. Režisér veľmi zručne vytvára atmosféru, v ktorej takito mladí ľudia žijú, s citom vniká do ich vnútra a výnimočnú atmosféru filmu dopĺňajú i štýlové zábery kamery a jazzová hudba pianistu Jefa Nevea.

Flemish filmmaker Felix van Groeningen's feature film With Friends Like These begins with the unexpected return of one of the main characters, "Zwarte Kelly" (Black Kelly) from New York back home to Belgium, because she wants to "ask her mother something". Very soon after her return, events take a different turn when by chance Zwarte Kelly meets Frederic, a friend from her youth. Kelly and Frederic pay a visit to their old friends: Kurt, his wife, and the bar owner Nick. The confrontations that follow reveal the group's common history. Their lives were and still are intertwined, though it seems as if they all lead comfortable and successful young adult lives.

With Friends Like These is a film that successfully treats the topic of reaching the magical age of 30 and the passage from one's twenties into real adult life. The director skilfully recreates the atmosphere these young people live in, and he sensitively reveals their feelings. The film's exceptional ambience is supplemented by smart cinematography and music from jazz pianist Jef Neve.

Felix van Groeningen (1977, Gent) absolvoval štúdium audiovizuálnych umení na Kráľovskej filmovej akadémii (Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, KASK) v Gente v roku 2000. Pred filmom Dagen zonder lief (Čo s takými priateľmi, 2007) režíroval krátke filmy Truth or dare (Vadí nevádi, 1999), 50cc (2000), Bonjour Maman (2001) a svoj dlhometrážny debut Steve+Sky (2004), za ktorý získal cenu Josepha Plateaua za najlepší belgický film. Čo s takými priateľmi je jeho druhým dlhometrážnym filmom.

Felix van Groeningen (1977, Ghent) graduated in audiovisual arts at the Royal Film Academy of Ghent (Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, KASK) in 2000. Before Dagen zonder lief (With Friends Like These), he made the short films Truth or dare (1999), 50cc (2000), and Bonjour Maman (2001), and his feature film debut Steve+Sky (2004), winner of the Joseph Plateau Award for Best Belgian Film. Dagen zonder lief (With Friends Like These, 2007) is his second feature.

DELTA

Delta
Delta

Maďarsko/Hungary

2008, 35 mm, far./col., 93 min.

Réžia/Director: Kornél Mundruczó **Scenár/Screenplay:** Yvette Bíró, Kornél Mundruczó **Kamera/Director of Photography:** Mátyás Erdély **Hudba/Music:** Félix Lajkó **Strih/Editor:** Dávid Jancsó **Hrajú/Cast:** Félix Lajkó, Orsi Tóth, Lili Monori, Sándor Gáspár **Výroba/Production:** Proton Cinema, Essential Filmproduktion, Filmpartners **Predaj/Sales:** The Coproduction Office **Kópia/Print source:** The Coproduction Office

Po úspešnom filme Šťastné dni (Strieborný Leopard v Locarne) a druhej Johanne (Un Certain Regard, 2005), bol tretí film jedného z najvýraznejších talentov súčasnej európskej autorskej kinematografie – Kornéla Mundruczó – nominovaný na Zlatú Palmu na MFF Cannes 2008, kde bol zároveň ocenený cenou FIPRESCI (Medzinárodná federácia filmových kritikov).

Film v nádhernom prostredí dunajskej delty znázorňuje klaustrofobický mikrokozmos dysfunkčnej rodiny. Mladý muž sa vracia po mnohých rokoch domov a zisťuje, že má nevlastnú sestru a jeho matka nového muža. Mladík sa rozhodne, že sa usadí a postaví si drevený dom na mieste, kde kedysi stála chatka jeho otca. Jeho introvertná sestra, ktorá je doma nešťastná, sa rozhodne, že bude žiť v dome s ním. Avšak jej odchod spustí rad tragických udalostí.

„Jadrom príbehu nie je incest, ale odvaha akceptovať prirodzenú príťažlivosť, ktorá sa však vymyká konvenciám. Netolerovateľný je jedine prístup ľudí, ktorí si myslia, že majú právo prenasledovať tých, čo sa vymykajú normám.“ Kornél Mundruczó.

After the successful Pleasant Days (Silver Leopard at Locarno) and his second film Johanna (Un Certain Regard, 2005), the third film from one of the greatest talents of contemporary European auteur cinema - Kornel Mundruczo - has been selected to take part in the competition at Cannes 2008. There, it has been bestowed the FIPRESCI award (the International Federation of Film Critics). With the Danubian delta's enchanting natural beauty as a background, the film depicts the claustrophobic microcosm of a dysfunctional family. After many years of absence, a young man returns home to the region and looks for his mother, only to find that not only does she have a new man in her life, but he also has a half-sister. The young man decides to settle down and build a wooden house for himself, in the same spot where his father's hut used to be. His introverted sister, unhappy in her own home, decides to join him and live with him. Her leaving the house triggers tragic events. „It is not the incest that is at the heart of the story, but the courage it takes to accept what is a natural attraction, even if it breaks with conventions. What is intolerable is that there are people who believe they have the right to persecute those who do not fit the norm.“ Kornel Mundruczo.

Kornél Mundruczó (1975, Budapešť). V roku 1998 absolvoval štúdium herectva na Vysokú školu filmového a divadelného umenia v Budapešti a v tom istom roku začal študovať réžiu. Režíroval krátke filmy a videofilm Nincsen nekem vágyam semmi (Želám si len toto a nič viac, 1999). Jeho krátky film Afta (2001) získal v zahraničí mnoho ocenení. Jeho dlhometrážny debut Szép napok (Šťastné dni, 2002) získal Zlatého leoparda na MFF Locarno 2002 a ďalšie ceny v Bruseli, Sofii a v Angers. Jeho druhý film Johanna (2005) – adaptácia príbehu Johanky z Arku – bol uvedený v sekcii Un Certain Regard na MFF Cannes 2005. Delta je jeho tretí dlhometrážny film. Získal Cenu FIPRESCI v Cannes a Cenu Gene Moskowitza a Hlavnú cenu na Maďarskom filmovom týždni 2008.

Kornél Mundruczó (1975, Budapest). In 1998 he graduated from the Hungarian Academy of Drama and Film as an actor, and in the same year he began his studies as a film director. He directed short films and the video film Nincsen nekem vágyam semmi (This I Wish and Nothing More, 1999). His short film Afta (2001) won numerous international awards. Szép napok (Pleasant Days, 2002), his first feature film, was awarded the Silver Leopard in Locarno in 2002 and other prizes in Brussels, Sofia and Angers. His second feature film, Johanna - an adaptation of the story of Joan of Arc – was presented at Un Certain Regard at the Cannes IFF 2005. Delta is his third feature film. It won the FIPRESCI Prize at Cannes and the Gene Moskowitz Award and Grand Prize at the Hungarian Film Week 2008.

FLOWER IN THE POCKET

Kvet vo vrecku
Flower in the Pocket

Ma Li Ahh a Ma Li Ohm sú dvaja malí bratia, ktorí vyrastajú bez matky. Otec na nich nemá čas, všetok ho trávi v práci. Jeho firma, ktorá sa stará o figuríny do výkladov, ho úplne pohltí, domov príde len večer, keď už deti dávno spia. Ony zase ráno odchádzajú do školy, keď ešte spí on. Po škole, kde majú občas problémy, sa túľajú ulicami a zažívajú obyčajné dobrodružstvá. Jedného dňa nájdú šteniatko. Lenže otec sa im ho rozhodne zobrat... Jednoduchý a podmanivý príbeh filmu Kvet vo vrecku rozprávaný s láskavým humorom prostredníctvom nádherných obrazov zaujme aj výkonmi detských protagonistov. Snímka patrí medzi najčerstvejšie príklady toho, čo filmoví kritici spájajú spoločným označením Malajzijská nová vlna. Väčšinou ide o silné, ale nízko rozpočtové snímky s minimálnym štábom, ktorý plní viacero úloh. Napríklad postavu otca v tomto filme stvárnil neobvykle kameraman snímky James Lee. Celovečerný debut malajzijského režiséra Liew Seng Tata bol jedným z troch filmov, ktoré si z tohtoročného festivalu v Rotterdame odniesli najvyššie ocenenie – cenu Tiger.

Ma Li Ahh and Ma Li Ohm are two little brothers growing up motherless, and with a workaholic father who has no time for them. His company, which produces figurines for shop-windows, devours him completely; he comes home late in the evening, with the children long asleep. Then, in the morning, the children leave to school when he is still asleep. After school, where they often get in trouble, they wander the streets and have various adventures. One day they find a puppy. But their father decides to take it from them... Flower in the Pocket's simple and enchanting story is told with gentle humour and beautiful images, and also features outstanding performances from the boy actors. The film is one of the freshest examples of what film critics have called the Malaysian New Wave, the majority of which are moving, low-budget films with minimal multi-tasking crews, who fulfil more tasks at once. For example, the character of the father is remarkably played by the director of photography, James Lee. This feature debut of Malaysian director Liew Seng Tat was one of the three films that took the highest award – the Tiger Award – from this year's Rotterdam IFF.

Malajzia/Malaysia
2007, digital beta, far./col., 97 min.

Réžia/Director: Liew Seng Tat **Scenár/Screenplay:** Liew Seng Tat **Kamera/Director of Photography:** Albert Hue See Leong **Hudba/Music:** Arif Rafhan Othman **Strih/Editor:** Liew Seng Tat **Hrajú/Cast:** Wong Zi Jiang, Lim Ming Wei, Amira Nasuha Binti Shahiran, James Lee, Azman Bin Md. Hasan, Lo Kah Loong **Výroba/Production:** Da Huang Pictures SDN. BHD **Predaj/Sales:** Da Huang Pictures SDN. BHD

Liew Seng Tat (1979, Malajzia) absolvoval Multimediálnu univerzitu v Cyberjaya. Po 3D animácii Don't Play Play (Nestlač play, 2002) zaujal krátkym filmom Bread skin with strawberry Jam (Kórka chleba s jahodovým džemom, 2003). Po ňom nakrútil ďalšie krátke filmy - Tudung (2005), Flower (Kvet, 2005), Matahari (2006), Man in Love (Zalúbený muž, 2006) a Daughters (Dcéry, 2006). Flower in the Pocket (Kvet vo vrecku, 2007) je jeho dlhometrážny debut. Získal zaň New Currents Award a Cenu divákov KNN na 12. MFF Pusan a cenu Tiger v Rotterdame.

Liew Seng Tat (1979, Malaysia) graduated from the Multimedia University in Cyberjaya. After the 3D animation Don't Play Play (2002), he received much attention with his short film Bread skin with strawberry Jam (2003). Then he made other shorts - Tudung (2005), Flower (2005), Matahari (2006), Man in Love (2006) and Daughters (2006). Flower in the Pocket (2007) is his first feature-length film. It won the New Currents Award and the KNN Audience Award at the 12th Pusan International Film Festival, and the Tiger Award in Rotterdam.

JIN BI HUI HUANG

Fujian Blue
Fujian BlueČína/China
2007, 35 mm, far./col., 91 min.

Réžia/Director: Weng Shou-ming **Scenár/Screenplay:** Weng Shou-ming, Chen Tao, Lin Yile **Kamera/Director of Photography:** Hai Tao, Shang Yi, Wang Yan **Strih/Editor:** Zeng Jian, Jiang Yong **Hrajú/Cast:** Luo Jin, Zhu Xiaopeng, Chen Shu, Wang Yinan, Liu Haochen, Lin Yile **Výroba/Production:** Wonderland Pictures, Fantasy Pictures Entertainment, Harmony Film Co. Ltd., Fanhall Films **Predaj/Sales:** Spier Films **Kópia/Print source:** Spier Films

Fujian, provincia na juhovýchode Číny, je dejiskom celovečerného debutu čínskej režisérky Robin Weng. Provincia patrí medzi oblasti, ktoré sa v osemdesiatych rokoch čiastočne otvorili svetu. Zároveň je centrom, v ktorom pašeráci ľudí sprostredkovávajú cestu za lepším životom na Západ. Celé rodiny sa zadlžia, aby jednému zo svojich členov mohli kúpiť nádej na lepší život. Tá často hasne deportáciou naspäť do Číny alebo vo väzení. Weng vo Fujian Blue rozohráva dva prelínajúce sa príbehy. V prvom gang mladistvých vydiera bohaté osamelé ženy, ktorých manželia odišli pracovať do zahraničia a ony si krátia čas v náručí iných mužov. Jeden z členov gangu, Amerika, sa rozhodne vydierať aj svoju bohatú matku. Protagonistom druhého príbehu je člen gangu Dragon. Aby pomohol svojej rodine, rozhodne sa odísť do idealizovaného Západu. Chce na to použiť peniaze, ktoré mu dal gang do úschovy. Film, ktorý je aj obrazom vplyvu globalizácie na čínsku mládež (pospevujúcu si hit moldavských O-Zone či ústrednú melódiu filmu Titanic), si odniesol cenu pre mladého tvorca Dragons and Tigers z festivalu vo Vancouveri.

Fujian, a province in south-eastern China, is the setting of Chinese director Robin Weng's feature-length debut. The province is one of the areas which partially opened their doors to the world in the 1980s. At the same time, it is a centre for human smugglers who arrange the journey to a better life in the West. Entire families become indebted just in order to buy one of their members the chance for a better life. This hope frequently dies when the immigrants are deported back to China or end up in prison. In Fujian Blue, Weng tells two overlapping stories. In the first one, a gang of adolescents blackmail rich, lonely women whose husbands have left to work abroad and who pass time in the arms of other men. One of the gang members, Amerika, even decides to blackmail his rich mother. The protagonist of the second story is another gang member named Dragon. In order to help his family, he decides to leave for the idealized West. To this end, he wants to use the money that the gang has entrusted him with. The film is also a glimpse of the effect of globalization on Chinese young people (singing a hit by the Moldovan band O-Zone or the title theme from Titanic), and it won the Dragons and Tigers Award for Young Cinema at the Vancouver International Film Festival.

Robin Weng (Weng Shou-ming, 1982, Fujian) režíroval niekoľko krátkych filmov – napr. Seafood Stand (Stánok s plodmi mora, 2002), Jasmine Bay (Jasminový záliv, 2003), Going Home (Návrat domov, 2004), Young Age (Mladosť, 2004), Shelfish Girl (Sebecké dievča, 2005). Niektoré z nich boli uvedené na festivaloch v zahraničí. Jin bi hui huang (Fujian Blue, 2007) bol uvedený s finančnou podporou Fondu Huberta Balsa. Film získal ex aequo Dragons and Tigers Award for Young Cinema na MFF Vancouver 2007.

Robin Weng (Weng Shou-ming, 1982, Fujian) has made several short films – e.g. Seafood Stand (2002), Jasmine Bay (2003), Going Home (2004), Young Age (2004), Shellfish Girl (2005). Some of them have been shown at international festivals. Jin bi hui huang (Fujian Blue, 2007) has been realised with the financial support of the Hubert Bals Fund. The film was awarded the Dragons and Tigers Award for Young Cinema at Vancouver 2007.

MA SALAMA JAMIL

Odiď v pokoji, Jamil
Go with Peace Jamil

Dánsko/Denmark

2008, 35 mm, far./col., 87 min.

Réžia/Director: Omar Shargawi **Scenár/Screenplay:** Omar Shargawi, Mogens Rukov **Kamera/Director of Photography:** Aske Alexander Foss **Hudba/Music:** Anders Christensen, Lasse Mosegaard Jensen **Strih/Editor:** Henrik Vincent Thiesen, Per Sandholt, Anders Refn **Hrajú/Cast:** Dar Salim, Salah el Koussa, Munir Shargawi, Fouad Ghazali **Výroba/Production:** Zentropa Productions2 ApS **Predaj/Sales:** Trust Film Sales ApS **Kópia/Print source:** Danish Film Institute

NIČEGO LIČNOGO

Nič osobne
Nothing Personal

Rusko/Russia

2007, 35 mm, far./col., 92 min.

Réžia/Director: Larisa Sadilova **Scenár/Screenplay:** Larisa Sadilova **Kamera/Director of Photography:** Dobrynia Morgachev/Dobrynia Morgachev, Smitrij Mišin/Dmitri Mishin **Strih/Editor:** Elena Danšina/Elena Danshina **Hrajú/Cast:** Valerij Barinov/Valeri Barinov, Zoja Kajdanovskaja/Zoya Kaidanovskaya, Marina Leonova, natalia Kočevova/Natalia Kochetova, Alexander Kliukvin, Šuchrat Ergašev/Shukhrat Ergashev **Výroba/Production:** Studio Arsi-Film **Predaj/Sales:** Studio Arsi-Film

Ako preťať nekonečný kruh násilia? Hrdinom najdynamickejšieho z trojice víťazných filmov tohtoročného MFF Rotterdam, dánskej drámy Go with Peace Jamil, je mladý Arab Jamil. Stará sa o malého syna Adama a stojí na životnej križovatke. Na jednej strane je túžba pomstiť smrť matky. Vyčíta otcovi, že hoci vraha pozná, nekonal dost' rázne. Na druhej strane aj kvôli synovi túži po lepšom živote bez večnej pomsty. Vnútny konflikt protagonistu vyostriť smrť jeho najlepšieho kamaráta Omara, ktorý sa stane obeťou nevráživosti dvoch najväčších islamských vyznaní – sunnitských a šiitských moslimov. Na síle a sugestívnosti dodáva filmu obrazová kompozícia, ktorá volí najmä polodetaily. Celovečerný debut Omara Shargawiho získal aj cenu FIPRESCI na festivale v Göteborgu. Spoluautorom scenára je Mogens Rukov, ktorý spolupracoval napríklad s Thomasom Vinterbergom. „Go with Peace Jamil je o Araboch v západnej krajine. Príbeh je založený na kultúrnych, náboženských príťažkách a traumách, ktoré si veľa utečencov zo Stredného východu priniesli so sebou do nového domova na Západe”, povedal režisér.

How to end the never-ending cycle of violence? The main hero of the most dynamic of the three winning films at this year's Rotterdam IFF, the Danish drama Go with Peace Jamil, is the young Arab Jamil. He takes care of his little son Adam and he has come to a crossroads in his life. On one hand, he wishes to avenge his mother's death. He reproaches his father for not being decisive, even though he knows her murderer. On the other hand, he yearns for a better life without never-ending vengeance, for the sake of his son as well. The protagonist's inner conflict is exacerbated by the death of his best friend Omar, who becomes a victim of animosity between the two major denominations of Islam – Sunni and Shia Islam. The film's visual composition, which focuses especially on semi-details, enhances its power and suggestiveness. Omar Shargawi's feature-length debut won, among others awards, the FIPRESCI Prize at the Göteborg Film Festival. Mogens Rukov is the co-author of the script. He has also collaborated with Thomas Vinterberg, for example. "Go with Peace Jamil is about Arab people in a Western country. The story is based on the cultural, religious and traumatic ballast many Middle Eastern refugees carry along when they arrive at their new home in the West," said the director.

Omar Shargawi (1974, Kodaň). Jeho matka je Dánka a otec Palestínčan. Predtým, než začal pripravovať nakrúcanie filmu Ma salama Jamil (Odiď v pokoji, Jamil, 2008), pracoval ako fotograf. Odiď v pokoji, Jamil je jeho režijným debutom. Film získal Cenu FIPRESCI v Göteborgu a cenu Tiger v Rotterdame.

Omar Shargawi (1974, Copenhagen) was raised by a Danish mother and a Palestinian father in Copenhagen. Before putting all his effort into making Ma salama Jamil (Go with Peace Jamil, 2008), he worked as a still photographer. Go with Peace Jamil is Shargawi's directorial debut. It won the FIPRESCI Prize at Göteborg and the Tiger Award at Rotterdam.

Vzrušenie z toho, keď niekoho sleduje, túžba po niekom blízkom a hrozba, že sa ten niekto ocitne priamo vedľa vás, bez toho, aby ste o tom vedeli. Veľký brat vás sleduje! Súkromný detektív Zimin dostane úlohu. Do bytu istej ženy má namontovať kamery a mikrofony a sledovať ju. Zimin všetko splní a spoznáva tak lekárničku Irinu, ktorá je zúfalá z rozchodu so svojim priateľom a hysterická, keď sa jej ozve vlastná matka. Po čase detektív zistí, že sleduje nesprávnu ženu. Namontuje kamery v ďalšom byte, ale medzitým už Irina natolko vstúpila do jeho života, že nedokáže odolať a stále pozoruje aj ju. Neodradia ho ani výčitky jeho manželky. Neskôr Zimin využije to, čo sa o Irine dozvedel. Môže s ňou ľahšie manipulovať - vie, čo potrebuje, vie po čom túži. Niekolkokrát sa s Irinou pod falošnou zámenkou stretáva a rozohráva hru, ktorú je ťažké uhrať. Drámu s detektívnymi prvkami nakrútila ruská režisérka Larisa Sadilova a z festivalu v Moskve si za film odniesla cenu FIPRESCI. Členom poroty filmových kritikov pripomínala jej v poradí už štvrtá, autorská snímka v istých ohľadoch Hitchcockovo Vertigo.

The excitement of watching somebody, the desire for someone close, and the threat that this someone will find themselves next to you without you knowing. Big Brother is watching you! A private detective named Zimin receives an assignment: install cameras and microphones in one woman's flat, and watch her. Zimin fulfils his task and thus gets to know the pharmacist Irina, who is desperate from her break-up with her boyfriend and hysterical when her mother calls her. After some time, the detective finds out that he is watching the wrong woman. He installs cameras in the correct flat, but in the meantime, Irina has occupied his life so much that he cannot resist watching her still. Not even arguments with his wife can discourage him. Later, Zimin uses what he has learned about Irina. He can easily manipulate her; he knows what she needs, what she desires. Several times, he meets Irina under false pretences and starts a game which is difficult to keep up. This drama with elements of a detective story is the work of Russian director Larisa Sadilova, for which she received the FIPRESCI Award at the Moscow IFF. This fourth film of hers reminded members of the film critics' jury of Hitchcock's Vertigo in certain respects.

Larisa Sadilova (1963, Brjansk) absolvovala herectvo na VGIK (1982), kde bola žiačkou Sergeja Gerasimova. Pod jeho vedením (a po jeho boku) stvárnila menšiu úlohu vo filme Lev Tolstoj (1984). V nových pomeroch spoluzaložila Regionálny verejný fond na podporu filmu a v roku 1998 debutovala ako režisérka filmom S dňom roždenija (Šťastné narodeniny), ktorý získal viac než 30 cien. Jej druhý autorský film S ľubovju, Lilia (S láskou, Lilia, 2002) bol uvedený na MFF Artfilm 2007. Film Ničoho ličnogo (Nič osobne, 2007) získal Cenu FIPRESCI na MFF Moskva.

Larisa Sadilova (1963, Briansk, Russia) graduated in acting from Moscow's VGIK (Gerasimov Institute of Cinematography) in 1982, where she studied under Sergei Gerasimov. Under his leadership (and at his side) she played a small role in the film Lev Tolstoy (1984). After the revolution, she co-founded the Regional Public Fund for Supporting Film, and made her debut as a director in 1998 with Happy Birthday, which won more than thirty festival awards. S ľubovju, Lilia (With Love, Lilly, 2002) is the second film she has both written and directed. It was screened at the Artfilm IFF 2007. Ničoho ličnogo (Nothing Personal, 2007) received the FIPRESCI Award at the Moscow IFF.

PING-PONG KINGEN

Kráľ pingpongu
The King of Ping Pong

Švédsko/Sweden
2007, 35 mm, far./col., 107 min.

Réžia/Director: Jens Jonsson **Scenár/Screenplay:** Jens Jonsson, Hans Gunnarsson
Kamera/Director of Photography: Askild Vik Edvardsen **Hudba/Music:** Martin Willert
Strih/Editor: Kristófer Nordin **Hrajú/Cast:** Jerry Johansson, Hampus Johansson, Ann-Sofie Nurmi, Georgi Staykov, Frederik Nilsson
Výroba/Production: Bob Film Sweden AB
Predaj/Sales: Bob Film Sweden AB **Kópia/Print source:** The Swedish Film Institute

RAVAYAT HAYE NA TAMAM

Nedokončené príbehy
Unfinished Stories

Irán/Iran
2007, 35 mm, far./col., 76 min.

Réžia/Director: Pourya Azarbayjani **Scenár/Screenplay:** Pourya Azarbayjani **Kamera/Director of Photography:** Morteza Ghafori
Hudba/Music: Mohammad Seyedi **Strih/Editor:** Mastaneh Mohajer **Hrajú/Cast:** Setareh Pesyani, Hengameh Ghaziani, Saiideh Amir Saei **Výroba/Production:** Sheherazad Media International (SMI) **Predaj/Sales:** Sheherazad Media International (SMI)

Šestnásťročný Rille je outsider. Trpí nadváhou a vyniká jedine v pingpongu. Vede školský klub stolného tenisu, kde o hlavu prevyšuje ostatné deti a je v ňom despotickým vládcom. Jeho éra v klube sa však pomaly končí. Rille žije s rozvedenou matkou a bratom Erikom, ktorý, hoci je mladší, v kolektíve je oveľa obľúbenejší. Aj u dievčat. O tých môže Rille iba snívať. Aspoňže s Erikom ho spája pevné bratské puto a občasné výlety s otcom, šarmantným alkoholikom. Aj keď občas to na výletoch vyzerá tak, že nešíkovaný Rille ani nemôže byť Erikov brat. A potom začnú na povrch vychádzať dlho ukryté rodinné tajomstvá. Všetko je zrazu inak a tragédia je na dosah. Švédska dráma režiséra Jensa Jonssona získala na festivale Sundance veľkú cenu poroty v kategórii World – Dramatic a cenu za kameru. Myšlienka na celovečerný debut napadla Jonssonovi pred niekoľkými rokmi. „Stretol som mladého muža, ktorý sa neskôr stal predlohou pre hlavnú postavu. Viedli sme spolu veľa rozhovorov v jednej pingpongovej miestnosti a niektoré z jeho vlastností môžete spoznať vo filmovom hrdinovi,“ prezradil Jonsson.

Sixteen-year old Rille is an outsider. He is overweight and excels only in table tennis. He leads the school table tennis club where he is much taller than the other children and where he is a despotic ruler. However, his era in the club is slowly coming to an end. Rille lives with his divorced mother and brother Erik who, though younger, is more popular with schoolmates. And girls. Rille can only dream about girls. At least he has a strong brotherly relationship with Erik and both of them occasionally make trips with their father, a charming alcoholic. Even though sometimes on these trips it seems as if clumsy Rille is not even Erik's brother. And then well-kept family secrets start surfacing. Everything is suddenly different and tragedy is near at hand. This Swedish drama by director Jens Jonsson won the Grand Jury Prize at the Sundance Film Festival in the World Cinema – Dramatic category, and also the Cinematography Award at the same festival. Jonsson got the idea for his feature-length debut several years ago. "I met a young man who later became the model for the main character. We talked a lot in a table-tennis room and you can see some of his traits in the film's protagonist," revealed Jonsson.

Jens Jonsson (1974, Umeå) začal roku 1999 študovať réžiu na Inštitúte dramatických umení v Štokholme, kde nakrútil svoj absolventský film K-G for better and for worse (K-G na lepšie aj horšie časy), ktorý bol vybraný na MFF Cannes 2002 do sekcie Cinéfondation. Jeho filmy Gömd i tiden (Skrytí v čase, 2005) a Lineboard (Vlnitý papier, 2006) boli uvedené na MFF Artfilm v rokoch 2006 a 2007. Film Ping-Pong Kingen (Kráľ pingpongu, 2007) získal na Sundance Film Festival Veľkú cenu poroty a Cenu za kameru.

Jens Jonsson (1974, Umeå) started his studies of directing at the Dramatiska institutet in Stockholm in 1999, where he graduated with the film K-G for better and for worse, which was nominated at the Cannes film festival in 2002, in the Cinéfondation section. His films Gömd i tiden (Hidden In Time, 2005) and Lineboard (Vlnitý papier, 2006) were screened at the Artfilm festival in 2006 and 2007. The film Ping-PongKingen (The King of Ping Pong, 2007) won the Cinematography Award and the Grand Jury Prize at the Sundance Film Festival.

Teherán. Tri ženy, tri osudy, tri príbehy. Prvý – príbeh zvoniaceho telefónu. Saterah - dievča v nočnom meste. Počúva svoje spomienky, ktoré si nahralo. Utieklo z domu a chce sa stretnúť so svojim milým. Dohodli sa. Rodičia ich vzťahu neprajú. Plnia všetci chlapi svoje sľuby? Príbeh druhý: Hengameh otehotnie. Je to jej chyba, tvrdí despotickej manžel. O dieťati nechce ani počuť. Zúfalá žena hľadá pomoc sama uprostred noci. Môže sa dostať aj do väzenia. V noci nemá žena na ulici čo robiť! A v hoteli ju bez povolenia od manžela neubytujú. Narodené dieťa musí preč. Okamžite. Tretí príbeh. Saiideh porodila dieťa. Dievčatko, na sklamanie manžela, ktorý je vo väzení a jeho manželka tak nie je schopná zaplatiť za starostlivosť v nemocnici. Je len jedna cesta - utiecť z nemocnice aj s dieťaťom, tvrdia príbuzní. Útek sa však prekvapivo komplikuje... Trojicou nedopovedaných a vzájomne jemne spojených autorských príbehov, ktoré zaujímavo a s citom hovoria aj o postavení žien v iránskej spoločnosti, debutovala režisérka Pourya Azarbayjani.

Tehran: Three women, three destinies, three stories. The first: the story of a ringing phone. Saterah – a girl in a nocturnal city. She is listening to her recorded memories. She has run away from home and wants to meet her lover boy. They agree. Their parents, however, are against their relationship. Do all men keep their promises? The second story: Hengameh is pregnant. It is all her fault, says her despotic husband. He does not want to even hear about a child. The desperate woman is trying to find some help in the middle of the night. She could even go to prison. A woman cannot walk the streets at night! And she will get no hotel room without her husband's permission. The unborn child has to go. Immediately. The third story: Saiideh has had a child. A girl, to the disappointment of her husband, who is in prison, which results in his wife being unable to pay for the hospital care. There is only one way out: Run away from the hospital with the child, say her relatives. But the escape gets surprisingly complicated. This trilogy of unfinished and gently intertwined stories, which fascinatingly and sensitively discuss the status of women in Iranian society, is the debut film of director and screenwriter Pourya Azarbayjani.

Pourya Azarbayjani (1981, Teherán) získal titul bakalára v odbore réžia na Soreh College v Teheráne. Začínal ako asistent réžie. Od roku 2000 produkoval a režíroval niekoľko krátkych filmov – napr. Autumn Travelers (Letné cestovanie, 2000), Contrast (Kontrast, 2001), For Two Cups of Tea (Na dve šálky čaju, 2004). Ravayat haye na tamam (Nedokončené príbehy, 2007) sú jeho prvým dlhometrážnym filmom v úlohe režiséra i producenta.

Pourya Azarbayjani (1981, Tehran) has a BA in Directing from Soreh College in Tehran. He started his career by working as an assistant director. Since 2000, he has produced and directed many short films, e.g. Autumn Travelers (2000), Contrast (2001), For Two Cups of Tea (2004). Ravayat haye na tamam (Unfinished Stories, 2007) is his first feature film as a director and producer.

TATIL KITABI

Učebnica na leto
Summer Book

Učebnica na leto je zdanlivo obyčajný príbeh tureckej rodiny v malom provinčnom mestečku niekde pri Stredozemnom mori. Film predstavuje citlivú sondou do každodenného rodinného života a dramatický potenciál príbehu naznačuje subtilným, minimalistickým spôsobom. Je koniec školského roka a desaťročný Ali trávi posledné dni pred prázdninami so spolužiakmi. Všetci dostanú na leto učebnicu, aby sa mohli ďalej vzdelávať. Aliho patriarchálne založený otec, ambiciózný obchodník, si však myslí, že vie, čo je pre jeho synov najlepšie. Požiada Aliho, aby so ziskom predal škatulu so žuvačkami. Starší syn Veysel prichádza na prázdniny z vojenskej akadémie a zverí sa rodine so želaním pokračovať a civilnej škole, čím rozzúri otca. Matka robí všetko pre to, aby upokojila napätie v rodine, zároveň však podozrieva manžela z nevery. Presvedčivé výkony protagonistov (často nehercov), teplé tóny a prirodzené svetlenie vytvárajú spolu s precíznou prácou kamery filmový debut so zaujímavou atmosférou. Film získal Cenu FIPRESCI a cenu za najlepší turecký film roku na MFF Istanbul 2008.

Summer Book is the seemingly ordinary story of a Turkish family in a small provincial town somewhere on the Mediterranean coast. It candidly observes the family's daily routine and shows its dramatic potential in a subtle, minimalist fashion. It is the end of the school year and ten-year-old Ali spends the last days before the holiday together with his classmates. They all receive a summer reading book to continue their study. But Ali's patriarchal father Mustafa, who is an ambitious merchant, thinks he knows what is best for his two sons. He gives Ali a box of chewing gum to be sold at a profit. The much older son Veysel comes home for a break from his studies at the military academy and confesses his desire to continue at a civilian school, infuriating his father, whose wife does what she can to calm tempers and keep the family together. But she also has a conflict with her husband, as she suspects him of having an affair. Convincing acting from the protagonists (often non-actors), warm tones and natural lighting, together with meticulous camerawork make this a splendid debut full of atmosphere. The film won the FIPRESCI Prize and the Best Turkish Film of the Year Award at the Istanbul IFF 2008.

Turecko/Turkey

2008, 35 mm, far./ col., 92 min.

Réžia/Director: Seyfi Teoman **Scenár/Screenplay:** Seyfi Teoman **Kamera/Director of Photography:** Arnau Valls Colomer **Strih/Editor:** Çiçek Kahraman **Hrajú/Cast:** Taner Birsal, Ayten Tökün, Osman Inan, Harun Özüağ, Tayfun Günay **Výroba/Production:** Bulut Film, **Predaj/Sales:** Wide Management **Kópia/Print source:** Wide Management

Seyfi Teoman (1977, Kayseri). Po štúdiách ekonómie na Boğaziçi University v Istanbul žil dva roky v Lodži, kde študoval filmovú réžiu na Poľskej národnej filmovej škole. V roku 2004 režíroval krátky film Apartment (Byt). Tatil kitabi (Učebnica na leto, 2008) je jeho dlhometrážnym debutom.

Seyfi Teoman (1977, Kayseri). After studying economics at Boğaziçi University in Istanbul, he lived in Łódź, Poland for two years, studying film directing at the Polish National Film School. He shot his short film Apartment in 2004. Tatil kitabi (Summer Book, 2008) is his feature-length debut.

TEŠKO JE BITI FIN

Je ťažké byť dobrý
It's Hard to Be Nice

Bosna a Hercegovina, Nemecko, Veľká Británia, Srbsko, Čierna hora, Slovinsko/ Bosnia and Herzegovina, Germany, United Kingdom, Serbia, Montenegro, Slovenia
2007, 35 mm, far./col., 102 min..

Réžia/Director: Srđjan Vuletić **Scenár/Screenplay:** Srđjan Vuletić **Kamera/Director of Photography:** Slobodan Trninić **Hudba/Music:** Saša Lošić, Srđjan Kurpjel **Strih/Editor:** Andrija Zafranović, Almir Kenović **Hrajú/Cast:** Saša Petrović, Senad Bašić, Emir Hadžihafizbegović, Daria Lorenci, Jasna Zalica, Aleksandar Seksan, Nerman Mahmutović **Výroba/Production:** Refresh Production **Predaj/Sales:** Fortissimo Films **Kópia/Print source:** Fortissimo Films

Ako byť v dnešnej dobe dobrým človekom? Túto otázku si spolu s bosnianskym režisérom Srđjanom Vuletićom kladie hlavný hrdina filmu *Ťažké je byť dobrý*. Po tom, ako mu nevyjde jeden z jeho pochybných kšeftov a manželka s ich malým synom ho opustí, rozhodne sa taxikár Fudo, že radikálne zmení svoj život. Sníva o novom šťastí, o pokoji bez strachu z toho, či si náhodou nepohnevá niekoho z miestnych zločincov. Nechce mať už nič spoločné so starými kamarátmi. Lenže na nový začiatok potrebuje peniaze. Požičia mu ich priekupník Sejo. Za svoju pomoc očakáva protislužbu. Najväčšiu ranu pod pás však Fudovi uštedrí osud až vtedy, keď sa zdá, že svoju misiu úspešne zvládol. „Film sa zaoberá problémami ľudí v súčasnom Sarajeve. Aj keď nepočítame následky vojny, čelíme pozoruhodným a v istom zmysle kľúčovým problémom,“ povedal režisér o svojom filme, v ktorom popri hlavnej dramatickej línii využíva aj humor. Film otvorá Medzinárodný filmový festival Sarajeva, odkiaľ si predstaviteľ Fuda Saša Petrović odniesol cenu pre najlepšieho herca - Srdce Sarajeva.

How to be a good person these days? This is a question put by the Bosnian director Srđjan Vuletić, who also stars in the film. After one of his shady deals falls through, and his wife and little sons walk out on him, Fudo, a taxi driver, decides to change his life radically. He dreams about new happiness, about peace without the fear of angering any of the local criminals. He wants to have nothing in common with his old friends any more. But for a new life, he needs money, which a fence named Sejo lends him, but who expects something in return for his help. However, the strongest blow of fate comes when Fudo seems to have accomplished his mission successfully. "The film addresses the problems of people in Sarajevo in 2007. Even if we exclude the war background, we face exciting and crucial problems," said the director about his film, in which he uses humour as a main mode of storytelling. The film opened at the Sarajevo IFF, from which the actor who played Fudo, Sasha Petrovich, came away with the Best Actor award.

Srđjan Vuletić (1971, Bijeljina) študoval na Vysoké škole múzických umení v Sarajeve, kde režíroval štyri hry a začal nakrúcať krátke študentské filmy. V roku 1992 nastúpil ako zdravotník do nemocnice a získané skúsenosti ho neskôr inšpirovali k nakrúteniu oceňovaného dokumentu *Palio sam noge* (Spáčil som si nohy, 1993 – Európska filmová cena 1994). Jeho dlhometrážny hraný debut *Ljeto u Zlatnoj dolini* (Leto v Zlatej doline, 2003) získal cenu Tiger na MFF Rotterdam 2005 a Únia filmových pracovníkov Bosny a Hercegoviny ho vyhlásila za filmára roku. Film *Je ťažké byť dobrý* bol národnou nomináciou Bosny a Hercegoviny na Oscara za najlepší cudzojazyčný film.

Srđjan Vuletić (1971, Bijeljina) studied at the Academy of Performing Arts in Sarajevo, where he directed four plays as well as began making short student films. In 1992, he joined a hospital crew as a medical technician, an experience that was later to inspire the acclaimed documentary *Palio sam noge* (I Burnt Legs, 1993, winner of a European film award in 1994). His first feature film, *Ljeto u Zlatnoj dolini* (Summer in Golden Valley, 2003) won the Tiger Award at the Rotterdam IFF. In 2005, he was named Filmmaker of the Year by the Filmworkers Union of Bosnia-Herzegovina. It's Hard to Be Nice was the national Oscar nominee for Best Foreign film for Bosnia and Herzegovina.

TULPAN

Tulpan
Tulpan

Tulpan, príbeh mladého muža Asu, sa odohráva niekde uprostred rozľahlého Kazachstanu, hlboko v suchej stepi. Po dokončení námornej služby sa Asa vracia do stepi, kde kočovným životom žije jeho sestra, vydatá za pastiera. Nedočkavý Asa sa tiež musí najprv oženiť, aby sa sám mohol stať pastierom a začať nový život. Jeho jediná nádej na ženu vo vyludnenej stepi je Tulpan, dcéra zo susednej pastierskej rodiny. Úbohý Asa sa dozvie, že sa Tulpan nepáči, pretože má priveľké uši. Ale nevzdáva sa a stále sníva o živote pre step netypickom. Vo svojom prvom celovečernom filme kazašský dokumentarista Sergej Dvorcevoj dokázal úžasné pozorovacie schopnosti a schopnosť odhalit ľudskú dušu a porozumieť jej. Rovnako ako vo svojich známych filmoch Deň chleba či V tme, dojíma divákov empatickým a vme, dojíma prístupom a svojráznym štýlom. Film bol uvedený v sekcii Un certain regard na MFF Cannes 2008 a vyhral prvú cenu – Cenu Un Certain Regard a ďalšie dve ocenenia.

Tulpan is the story of a young man named Asa, taking place in the deep and dry Kazakh steppe, somewhere in the middle of this huge country. After completing his naval service, Asa travels back to the steppe where his sister and her shepherd husband live a nomadic life. To start his new life, eager Asa must get married first before he can become a shepherd himself. Asa's only hope for marriage on the deserted steppe is Tulpan, the daughter of another shepherd family. Poor Asa is disappointed to learn that Tulpan doesn't like him because she thinks that his ears are too big. But Asa doesn't give up and he continues to dream of a life that may not be possible on the steppe... With his first fiction film, Kazakh documentary filmmaker Sergei Dvortsevov has proven his wonderful observational talent and ability for deep understanding and discovery of the human soul. As in his well-known films Bread Day, or In the Dark, he moves his audiences with his empathic artistic approach and idiosyncratic style. The film was presented in the section "Un certain regard" at Cannes 2008 and was honoured with the first prize – the Un Certain Regard Prize, as well as two others.

45

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Nemecko, Kazachstan, Poľsko, Rusko, Švajčiarsko/
Germany, Kazakhstan, Poland, Russia, Switzerland
2008, 35 mm, far/col., 100 min.

Réžia/Director: Sergej Dvorcevoj/Sergey Dvortsevov
Scenár/Screenplay: Sergej Dvorcevoj/Sergey Dvortsevov, Genadij Ostrovskij/Gennady Ostrovskiy
Kamera/Director of Photography: Jola Dylewska
Strih/Editor: Isabel Meier, Petar Markovic
Hrajú/Cast: Aschat Kučinčirekov/Askhat Kuchinchirekov, Samal Jesliamova/Samal Yeslyamova, Ondasyn Besikbasov, Tulepbergen Baisakalov, Bereke Turganbayev/Bereke Turganbayev, Nuržigit Žapabajev/Nurzhigit Zhapabayev, Amangeldi Nuržanbayev/Amangeldi Nurzhanbayev
Výroba/Production: Pandora Film, Cobra Film, Kaz Export Cinema, Film Company Slovo, CTB Filmproduction, Filmcontract, Pallas Film
Predaj/Sales: The Match Factory
Kópia/Print source: The Match Factory

Sergej Dvorcevoj (1962, Kazachstan) vyhral Zvláštne uznanie FIPRESCI a Zlatého draka na filmovom festivale v Krakove za film Sčastie (Šťastie, 1996). Chlebný deň (Deň chleba, 1998) získal cenu OCIC na MFF Molodist a Cenu divákov Kodak Vision na Medzinárodnom festivale dokumentárnych filmov v Jihlave. Po dokumente V temnote (V tme, 2004) nakrútil svoj dlhometrážny hraný debut Tulpan (2008), ktorý bol uvedený na MFF Cannes 2008 v sekcii Un Certain Regard a vyhral prvú cenu – Cenu Un Certain Regard.

Sergej Dvortsevov (1962, Kazachstan) won the FIPRESCI Prize - Special Mention and the Golden Dragon Award at the Krakow Film Festival for Schastye (Paradise, 1996).

Chlebný den (Bread Day, 1998) won the OCIC Award at the Molodist IFF and the Kodak Vision Audience Award at the Jihlava International Documentary Film Festival. After the documentary V temnote (In the Dark, 2004), he made his feature debut Tulpan (2008), screened at Cannes 2008 in the Un Certain Regard section and won the Un Certain Regard Prize.

WOLFSBERGEN

Wolfsbergen
WolfsbergenINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Holandsko, Belgicko/
The Netherlands, Belgium
2007, 35 mm, far/col. 93 min.

Réžia/Director: Nanouk Leopold
Scenár/Screenplay: Nanouk Leopold
Kamera/Director of Photography: Richard van Oosterhout
Hudba/Music: Loek Dikker
Strih/Editor: Katharina Wartena
Hrajú/Cast: Tamar van den Dop, Fedja van Huêt, Jan Declair, Karina Smulders, Catherine ten Bruggencate, Piet Kamerman
Výroba/Production: Circe Films; Cosmokino
Predaj/Sales: Films Distribution
Kópia/Print source: Films Distribution

Po úspešnom uvedení debutu Iles flottantes v súťaži v Rotterdame (2001) a neskôr jej druhého filmu Guernsey v Cannes prichádza v roku 2007 holandská režisérka Nanouk Leopold so svojím tretím filmom Wolfsbergen, ktorý je potvrdením jej vzácného talentu. Wolfsbergen je príbehom zo súčasného Holandska rozvíjajúcim sa okolo jednej rodiny a jej troch generácií. Začína sa odohrávať v momente, keď sa vyše osemdesiatročný patriarcha rozhodne v deň smrti svojej manželky skončiť s vlastným životom a so svojím zámerom oboznámi jedinou dcéru Mariu a jej rodinu. Reakcie dcéry, jej muža a dospelých vnučiek na túto správu sú rôzne a odhaľujú osobné problémy všetkých zúčastnených, ako aj nefunkčnosť celej rodiny. Vnútna dráma charakterov je zosilnená pomalými, až statickými zábermi kamery. Film si svojím umeleckým poňatím vyslúžil prirovnania k dielam Tsai Ming-lianga a psychológou vzťahov k filmom Bergmana. Je nepochybne ukázkou originálnej autorskej tvorby tejto predstaviteľky mladej režisérkej generácie a v súčasnej holandskej kinematografii zaujíma výnimočné postavenie.

After the success of Nanouk Leopold's debut Iles flottantes at the Rotterdam IFF in 2001, the director presented her second film, Guernsey, at Cannes. In 2007, she made her third film, Wolfsbergen, yet another display of her unique talent. Wolfsbergen, set in the modern-day Netherlands, focuses on the lives of three generations from one family. The story starts on the day when the family patriarch, being over eighty, decides to end his own life on the anniversary of his wife's death. He reveals his intentions to his only daughter, Maria, and her family. His daughter, son-in-law, and grown-up granddaughters' reactions vary, exposing the family members' personal problems and revealing that the family is, in fact, not functioning at all. Individual characters' inner drama is emphasized by long, almost static shots. The artistic language of the film has been compared to that of Tsai Ming-liang, and the psychological exploration of relationships to Bergman's films. Wolfsbergen is more proof of Nanouk Leopold's unique artistic potential. She is part of the new generation of Dutch directors and her position in contemporary Dutch film is indeed exceptional.

Nanouk Leopold (1968, Rotterdam) študovala réžiu na Holandskej filmovej a televíznej akadémii v Rotterdame a na Rotterdamskej akadémii vizuálnych umení. Režirovala krátke filmy Marseille 1-2 (1997) a Weekend (1998) a televízny film Max Lupa (1999). Po filmoch Iles Flottantes (2001) a Guernsey (2005) nakrútila svoj tretí dlhometrážny film Wolfsbergen (2007), ktorý získal národnú filmovú cenu Zlaté teľa za kameru a mužský herecký výkon vo vedľajšej úlohe (Jan Declair).

Nanouk Leopold (1968, Rotterdam) studied directing at the Dutch Film and Television Academy and at the Rotterdam Academy of Visual Arts. She made the shorts Marseille 1-2 (1997) and Weekend (1998) and the television film Max Lupa (1999). After Iles Flottantes (2001) and Guernsey (2005), she made her third feature Wolfsbergen (2007). It won the Golden Calf for Best Cinematography and Best Supporting Actor (Jan Declair).

46

WONDERFUL TOWN

Nádherné mesto
Wonderful TownINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Thajsko/Thailand

2007, 35 mm, far./col., 92 min.

Réžia/Director: Aditya Assarat **Scenár/Screenplay:** Aditya Assarat **Kamera/Director of Photography:** Umpornpol Yugala **Hudba/Music:** Zai Kuning, Koichi Shimizu **Strih/Editor:** Lee Chatametikool **Hrajú/Cast:**

Anchalee Saisoontorn, Supphasit Kansan, Dul Yaambunying **Výroba/Production:** Pop Pictures Co. Ltd **Predaj/Sales:** Memento Films International **Kópia/Print source:** Memento Films International

„Vlny v ten deň zničili všetko,“ spomína jedna z postáv filmu Nádherné mesto na tragédiu, keď tsunami zasiahlo aj pobrežné mestečko, ktoré je dejiskom snímky. Do mesta prichádza cudzinec z Bangkoku. Mladý architekt a bývalý hudobník Ton má dohliadať na rekonštrukciu rekreačných zariadení. Stretáva Na, ktorá sa stará o malý, takmer ľudoprázdny hotel. Ton a Na k sebe postupne nachádzajú cestu. Nové začiatky a šanca na nové šťastie s prišielcom sa však nepáči niektorým miestnym obyvateľom... Protagonistom Wonderful Town je aj prostredie, v ktorom sa odohráva. Prázdne pláže. Šumiace more prinášajúce zlovestné asociácie. Nádherná príroda. Opustené budovy. Thajského režiséra Adityu Assarata inšpirovala dva roky po tragédii návšteva skutočného mesta, ktoré tsunami zasiahlo. „Cesty boli čisté, domy zrekonštruované, kokosovými palmami pohojdával vánok. Ale napriek tomu, že mesto vyzeralo ako nové, ľudia neboli noví. Ľudia chodili akoby v šoku, akoby sa práve zobudili a nemohli nájsť cestu domov,“ povedal režisér filmu oceneného hlavnou cenou na tohtoročnom festivale v Rotterdame.

“On that day the waves destroyed everything,” recalls one of the characters of Wonderful Town of the tragedy when the tsunami hit the coastal town where this film is set. A stranger from Bangkok comes to the town. The young architect and former musician Ton is to supervise the restoration of recreational facilities. He meets Na who takes care of a small, almost-deserted hotel. Ton and Na gradually fall in love. However, some locals do not like the idea of new beginnings and a chance to find new happiness with a complete stranger...

The environment in which Wonderful Town takes place is also one of the film's protagonists. Empty beaches. The frothing sea evoking ominous associations. The beautiful natural landscape. Deserted buildings. Director Aditya Assarat was inspired two years after the tragedy when he visited a real town struck by the tsunami. “The roads were clean, houses rebuilt, coconut palms swinging in the breeze. The town looked as good as new, nevertheless, people were not new. They walked about as if in shock, as if they just woke up and couldn't find their way home,” said the director of the film which was awarded with the main prize, the Tiger Award, at this year's Rotterdam International Film Festival.

Aditya Assarat (1972, Bangkok) ako 15-ročný odišiel z Thajska študovať do USA. Študoval dejiny na University of New York a neskôr film na University of Southern California. Jeho absolventský projekt Motorcycle (Motorka, 2001) bol uvedený na rôznych festivaloch a priniesol mu niekoľko ocenení. Okrem filmov režiruje i hudobné videoklipy. Nádherné mesto je jeho druhým dlhometrážnym filmom. Film, podporený Fondom Huberta Balsa, získal v roku 2007 ex aequo New Currents Award v Pusane.

Aditya Assarat (1972, Bangkok) left Thailand at the age of fifteen to be educated in the United States. He studied history at the University of New York and attended courses in filmmaking at the University of Southern California. His graduation project Motorcycle (2001) was shown at various festivals and brought him several awards. In addition to his films, he also directs music videos. Wonderful Town is his second feature. The film, supported by the Hubert Bals Fund, was awarded the New Currents Award ex aequo in Pusan 2007.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

PANORÁMA VÝCHODU

EASTERN PANORAMA

FARKAS

Vlk
Wolf

Prehliadku a súťaž Panoráma východu sme zaviedli pred rokom a veríme, že si už v radoch našich divákov našla fanúšikov, čomu nasvedčoval aj počet divákov na týchto predstaveniach.

Tešíme sa spolu s vami, že si aj tento rok vďaka Panoráme východu budete môcť pozrieť aspoň časť z toho, čo sa v susedných kinematografiách vyrába.

Zdá sa, že na vzostupe sú kinematografie krajín balkánskeho regiónu, ktorých zastúpenie v tejto súťaži je dosť bohaté, tak ako aj zastúpenie kinematografie ruskej. Tri krajiny baltického regiónu - estónska, lotyšská a litovská - si tiež svojou tvorbou za posledné roky získali pozornosť.

Tak ako v hlavnej medzinárodnej súťaži, aj v súťaži Panoráma východu vám ponúkame filmy, ktoré už väčšinou dosiahli medzinárodné uznanie. Zaradili sme sem rôzne žánre a témy, dokonca i odvážnejšie autorské a avantgardné diela pohybujúce sa na hranici medzi filmom, výtvarným umením, inštaláciami a videoartom. Zaujímavá bude iste aj konfrontácia starších a skúsenejších majstrov s nováčikmi. Tohoročný vyber je naozaj pestrá paleta všetkého, čo sa v bežnej kinodistribúcii určite neponúka a my sme presvedčení, že si tu každý z vás nájde dielo, ktoré ho zaujme.

Navyše budeme radi, ak sa aj táto časť nášho programu stane aj tvorivou dielňou a aspoň malou čiastkou prispeje k oživeniu národných kinematografií regiónu.

Ludmila Cviková

Eastern Panorama was introduced at last year's festival, and we believe that this presentation and competition has already found its fans among our film audience, which is evidenced by the high numbers of viewers in the theatres.

With Eastern Panorama, we are pleased to give you the opportunity to see at least a small part of what has been produced in neighbouring cinema. It seems that cinema from the Balkan region is on the rise - their participation in the competition is rather high, the same as that of Russian cinema. Three countries from the Baltic region: Estonia, Latvia and Lithuania have also been drawing attention to their film production recently.

Like the main competition, Eastern Panorama brings films which in many cases have already received international acclaim.

We have chosen a variety of genres and subjects, even some courageous auteur works, and avant-garde productions on the edge of film, visual arts, installation, and video-art. We expect an interesting confrontation between older, experienced filmmakers and novices. This year's selection is a colourful array of what you can hardly find in average theatrical distribution, and we are convinced that each and every one of you can find something interesting for yourselves in it.

Last but not least, we would welcome the transformation of this part of the programme into a creative workshop to potentially contribute to the revival of national cinemas.

Ludmila Cviková

Nikolaj Sergejevič je muž zo Sibíri, ktorý už zažil aj lepšie dni. Jeho súčasťou profesiou je riešenie problémov. Vďaka svojim bohatým skúsenostiam a zvláštnym, skrytým schopnostiam môže riešiť hocikaké problémy. Vraj hovorí aj jazykom zvierat. Život jednej malej sibírskej dedinky závisí plne od chovu sobov. Nové časy a zmeny prinútili aj vlkov, aby sa správali kruto. Sajú sobom krv, a tým ničia ich stáda - nie tým, že ich zabijú a zjedia. Nechávajú za sebou iba telá. Pastieri požiadajú Nikolaja Sergejeviča (ktorý je všeobecne považovaný za potomka šamanov), aby im pomohol.

Nikolai Sergeievich is a Siberian man who has seen better days. His present profession is problem-solving. Due to his wide experience and peculiar, hidden abilities, he can solve any kind of problem. Supposedly he can speak the language of the animals. The life of a small Siberian village totally depends on reindeer breeding. New times and changes have also made the wolves behave cruelly. They decimate the reindeer herd by sucking out their blood, not by killing and eating them. They just leave the bodies there. The shepherds ask Nikolai Sergeievich (who is generally believed to be the offspring of shamans) to help them.

Maďarsko, Rusko/Hungary, Russia
2007, 35 mm, far./col., 71 min.

Réžia/Director: Tamás Tóth **Scenár/Screenplay:** Aleksandr Basirov, Tamás Tóth **Kamera/Director of Photography:** Vladimír Briljakov **Hudba/Music:** Zoltán Krulik **Strih/Editor:** Tamás Tóth **Hrajú/Cast:** Aleksandr Basirov, Vladimír Merov **Výroba/Production:** Myfilm, Jugra TV, Tomart Studio **Predaj/Sales:** Myfilm **Kópia/Print source:** Magyar Filmúnió

Tamás Tóth (1966, Budapešť). V roku 1982 nasledoval do Sovietskeho zväzu svojho otca, ktorý bol povolaný do Moskvy kvôli diplomatickým povinnostiam. Chcel študovať réžiu na Akadémii múzických umení v Budapešti, ale po prvom roku pokračoval v roku 1985 prijímacími skúškami do Moskvy, kde v roku 1990 dokončil štúdiá na Štátnej filmovej škole VGIK. V roku 1993 režíroval svoj dlhometrážny debut Vasisten gyermekei (Deti železného boha). Pred filmom Farkas (Vlk, 2007) režíroval snímky Natasa (1998), Anarchisták (Anarchisti, 2000) a Rinaldo (2003). Pracuje tiež pre divadlo ako režisér a scenograf.

Tamás Tóth (1966, Budapest). In 1982 he followed his father to the Soviet Union, who was called to Moscow on diplomatic duty. He wanted to study directing at the Academy of Performing Arts in Budapest, but after the first year in 1985 he continued to do the entrance examination in Moscow, and graduated from VGIK (Gerasimov Institute of Cinematography) in Moscow in 1990. He made his first feature film Children of Iron God (Vasisten gyermekei) in 1993. Before Wolf (Farkas, 2007) he made Natasa (1998), Anarchists (Anarchisták, 2000) and Rinaldo (2003). He also works for the stage as a director and scene designer.

GLASS LIPS

Sklenené ústa
Glass Lips

Polsko, USA/Poland, USA
2008, 35 mm, far./col., 94 min.

Réžia/Director: Lech Majewski **Scenár/Screenplay:** Lech Majewski **Kamera/Director of Photography:** Lech Majewski **Hudba/Music:** Lech Majewski, Józef Skrzek **Strih/Editor:** Eliot Ems, Norbert Rudzik **Hrajú/Cast:** Patryk Czajka, Grzegorz Przybył, Joanna Litwin, Ryszarda Celińska, Leonard Brzoza, Werner Widera, Dorota Lis **Výroba/Production:** Angelus Silesius, Polski Instytut Sztuki Filmowej, Telewizja Polska S. A. – Kanał Kultura, Supra Film, Silesia Film, Atlas Sztuki, Ars Cameralis, Opus Film **Predaj/Sales:** Angelus Silesius

JAS SUM OD TITOV VELES

Som z mesta Titov Veles
I am from Titov Veles

Macedónsko, Slovinsko, Belgicko, Francúzsko/
Macedonia, Slovenia, Belgium, France
2007, 35 mm, far., 102 min.

Réžia/Director: Teona Mitevka **Scenár/Screenplay:** Teona Mitevka **Kamera/Director of Photography:** Virginie Saint Martin **Hudba/Music:** Olivier Samouillan **Strih/Editor:** Jacques Witta **Hrajú/Cast:** Labina Mitevka, Ana Kostovska, Nikolina Kujaca, Petar Musevski, Xhefdet Jashari **Výroba/Production:** Sisters and Brother Mitevski Production v koprodukcii s/in co-production with Silkroad Production, Entre Chien et Loup, Vetigo Film, Climax Film **Predaj/Sales:** Sisters and Brother Mitevski Production

Krv básnika, unikátny cyklus prepojených prvkov videoartu, otvoril v roku 2006 Retrospektívu Lecha Majewského v Múzeu moderného umenia v New Yorku. Odmietanie dialógu a chronológie bol inovatívny prístup k tradičnému filmovému rozprávaníu. Simultánny prúd obrazov, udalostí a vizuálnych asociácií vytváral prierez ľudskou myslou.

Na základe tohto cyklu poskladal Lech Majewski dlhometrážny celovečerný film Pery zo skla, ktorý rozpráva príbeh mladého básnika nachádzajúceho sa v rozpore so sebou samým aj s celým svetom. Zápasiaca mladá myseľ je súčasťou motívu, ktorý sa znovu vynorí zo skorších Majewského prác ako Basquiat (bol autorom námetu) a Wojaczek, a ktorý vizuálne reprezentuje a skúma existenciu kreatívneho vedomia a psychologických prototypov, ktoré sa objavujú medzi „detstvom“ a „dospelosťou“.

Po smrti svojej matky – hoci možnosť „po“ je v prípade filmu Pery zo skla relatívna – sa mladý básnik ocitne zavretý na psychiatrickej liečebni. Zo svojej izolácie vidí matku, svojho násilného otca a jeho milenky. Prostredníctvom tohto procesu rozpačkovania sa vízie prelínajú a komunikujú navzájom, neustále vyzývajú diváka, aby rozvíjal nové metódy interpretácie.

Blood of a Poet - a unique cycle of interrelated video art pieces - opened in 2006 at the Lech Majewski Retrospective at the Museum of Modern Art in New York. Rejecting dialogue and chronology, it was an innovative alternative to traditional film narration. The simultaneous flow of images, events, and visual associations created a cross-section of a human mind.

Based on this cycle, Lech Majewski has created a feature-length film, Glass Lips, which tells the story of a young poet at odds with himself and with the world. The struggling young mind is part of a motif that resurfaces from Majewski's earlier works, such as Basquiat (he wrote the original story) and Wojaczek, and that visually represents and questions the existence of a creative consciousness and the psychological role-playing that occurs between "childhood" and "adulthood." After the death of his mother – although in Glass Lips, the possibility of "after" is always relative – the young poet finds himself locked up in a psychiatric ward. From his isolation he sees his mother, his violent father, and his father's lovers. Through this process of remembrance, the visions overlap and communicate with one another, continually requiring the viewer to develop a new method of interpretation.

Lech Majewski (1953, Katowice). Básnik, spisovateľ, skladateľ, návrhár, režisér a producent. V roku 1977 absolvoval štúdium na filmovej škole v Lodži a od roku 1981 žije v Amerike. V roku 1989 režíroval film Prisoner of Rio o účastníkovi veľkej vlakovej lúpeže Ronaldovi Biggsovi, ktorý bol spoluautorom scenára. V roku 1996 napísal námet k filmu Juliana Schnabela Basquiat. Úspešný bol jeho film Wojaczek (1999), po ktorom nasledovali filmy Angelus (2000), Metaphysics (2004), Ogród rozkoszy ziemskich (Záhrada pozemských rozkoší, 2004) a Sklennené pery (2008).

Lech Majewski (1953, Katowice) is a poet, novelist, composer, set designer, director and producer. He graduated in 1977 from Lodz Film School and has lived in America since 1981. In 1989 he directed Prisoner of Rio, a film about the great train robber Ronald Biggs, with whom he wrote the script. In 1996, he wrote the screenplay for Julian Schnabel's film Basquiat. His Hijaczek (1999) was very successful and was followed by Angelus (2000), Metaphysics (2004), Ogród rozkoszy ziemskich (The Garden of Earthly Delights, 2004) and Glass Lips (2008).

Dojemný príbeh troch sestier: najmladšia Afrodita prestala rozprávať po náhlom odchode ich matky a otcovej smrti; Sapho, stredná sestra, sa pri hľadaní nového života pripravila na hocičo; Slavica, najstaršia sestra, je narkomanka zamestnaná v miestnej továrni.

Ja som z mesta Titov Veles je príbeh o Afroditinom rozhodnutí a jej obete. Je o mučivom vzťahu troch sestier a ich boji proti osudu vo vysoko znečistenom prostredí vytvorenom ľudskou nedbalosťou a ignoranciou, ktoré je produktom násilnej socialistickej industrializácie, v meste „stratených duší“. „Môj prvý film – Veta - je o chaoze, môj druhý film – Ako som zabil svätého – je o zmätenosti; Ja som z mesta Titov Veles je o konci jedného národa. Identita sa už viac nespája s miestom narodenia ani pôvodom; ľudia hľadajú definíciu vo svojom vnútri. Verím v rozprávanie príbehov v súčasnom kine, reflektujúcim otázky a dilemy, ktoré sú dôležité pre spoločnosť a kultúru človeka. A to, čo je súčasné, nie je nevyhnutne politické; tak, ako ľudia na Balkáne vždy očakávajú. Sú tu aj ekonomické, kultúrne, sociálne faktory, ako aj tradície, ktoré robia Macedónsko a Balkán tým, čím sú.“ Film získal Zvláštnu cenu poroty na MFF Sarajevo.

The moving story of three sisters: Afrodita, the youngest sister, stopped speaking after her mother's sudden departure and her father's death; Sapho, the middle one, prepared for anything in her search of a new life; and Slavica, the eldest sister, a drug addict employed at the local factory. I am from Titov Veles is the story of Afrodita's determination and her sacrifice. It is about the tormented relationship of three sisters and their battle against their destiny, in a highly polluted environment created by human negligence and ignorance, a product of forceful socialist industrialisation, a city of "lost souls". "My first film, Veta is about chaos, my second film How I Killed a Saint is about confusion, I am from Titov Veles is about the end of a nation. Identity is no longer connected to a birthplace or origin, people search inside themselves for definition. I believe in telling contemporary stories in cinema, reflecting on issues and dilemmas that are important for one's society and culture. And what is contemporary is not necessarily political, as one always expects in the Balkans. There are also economic, cultural, social factors, as well as the traditions that make Macedonia and the Balkans what they are." The Film won the Special Jury Award at the Sarajevo Film Festival.

Teona Strugar Mitevka (1974, Skopje, Macedónsko) sa narodila v umeleckej rodine. Vo veku od šiest do dvanásť rokov bola detskou herečkou vo filmoch, televízii, reklamách, divadle i rozhlasových inscenáciách. V roku 1998 začala študovať na New York University's Tisch School of Arts. Jej prvý krátky film Veta sa hral na viac než tridsiatich festivaloch. Jej dlhometrážny debut Kako ubiv svetec (Ako som zabil svätca, 2004) sa dostal do distribúcie v balkánskych krajinách i v Severnej Amerike. Po dokončení druhého filmu Jas sum od Titov Veles (Som z mesta Titov Veles, 2007) pracuje na vývoji nových projektov.

Teona Strugar Mitevka (1974, Skopje, Macedonia) was born into an artistic family. From the ages of six to twelve, Teona was a child actress for television, commercials, theatre, and radio dramas. In 1998, she enrolled in the MFA film program at New York University's Tisch School of Arts. Her first short film, Veta, was screened at over thirty festivals. Her first feature film, Kako ubiv svetec (How I Killed A Saint, 2004), travelled to many festivals and has been distributed in North America and Balkan countries. Since finishing her second feature I am from Titov Veles (2007), she has been developing new projects.

KENEDI SE ŽENÍ

Kenedi sa žení
Kenedi Is Getting Married

Film Kenedi sa vracia domov (2004) rozprával o ľuďoch z bývalej Juhoslávie, ktorí počas vojny opustili krajinu a v roku 2002 boli nútení vrátiť sa domov. Režisér Želimir Žilnik sledoval osudy niekoľkých rodín a zamerlal sa najmä na „rebela s príčinou“, Kenediho Hasaniho. Chlapec režiséra natoľko uchvátil, že ho o dva roky vyhľadal vo Viedni a nakrútil o ňom krátky film. V najnovšom filme Kenedi sa žení sa k obľúbenému protagonistovi vracia po tretíkrát. Žáner filmu je ťažké určiť. Dalo by sa povedať, že ide o spojenie dokumentu a sociálnej drámy, v ktorom sa Kenedi postupne mení z objektu diela na subjekt, aktívne zapojený do jeho tvorby. Kenedi postavil dom pre svoju rodinu a vďaka tomu sa dostal do nemalých dlhov. Aby sa uživil, je ochotný prijať akúkoľvek prácu a pracuje hoci aj za 10 eur na deň. Nakoniec sa rozhodne, že skúsi šťastie vo sfére sexuálnych služieb. Najprv ich poskytuje starším dáмам a vdovám, a postupne svoj „biznis“ rozšíri a ponúka sexuálne potešenie i bohatým mužom. Neskôr zistí, že najlucratickejšie by bolo oženiť sa s niekým zo Západu, a tak si začne hľadať vhodnú partnerku. Podľa Žilnika sa Kenediho príbeh ani zdáleka nekončí, takže je takmer isté, že sa dočkáme ďalšieho pokračovania.

Kenedi Goes Back Home (2004) told the story of Yugoslavs who left the country during wartime and were sent back home in 2002. Želimir Žilnik followed the stories of a few families, and especially that of the “rebel with a cause”, Kenedi Hasani. Fascinated by this person, the director found the protagonist two years later in Vienna and shot a short about him. With his latest film Kenedi is Getting Married, Žilnik comes back to him for the third time. It is difficult to pinpoint the film's genre but it could be described as a social docudrama where Kenedi goes from being an object to being an active subject in the film. Kenedi is in considerable debt after building a house for his family. He finds himself searching for work of any kind to support himself - for as little as ten euros a day. Ultimately, he decides to look for money in the sex business. Initially offering his services to older ladies and widows, he expands his “business” to offering sex to wealthy men. Later on he finds out that the more lucrative business might be marrying someone from the west and he sets off on his search for a suitable partner.

53

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRBIČANSKE TEPLICE • TRBIČ

Srbsko/Serbia
2007, 35 mm, far./col., 80 min.

Réžia/Director: Želimir Žilnik **Scenár/Screenplay:** Želimir Žilnik **Kamera/Director of Photography:** Miodrag Milošević **Strih/Editor:** Vuk Vukmirović, Branislav Klačnja **Hrajú/Cast:** Kenedi Hasani, Salji Hasani, Beni Haliti, Max Steiner, Philipp Eisenmann, Sladjana Pavlica, Maksud Humo **Výroba/Production:** Terra Film, Jet Co., RTV VK **Predaj/Sales:** Terra Film

L... KOT LJUBEZEN

L... ako láska
L... Like Love

Slovensko, Česká republika, Rakúsko, Srbsko/
Slovenia, Czech Republic, Austria, Serbia
2007, 35 mm, far./col., 97 min.

Réžia/Director: Janja Glogovac **Scenár/Screenplay:** Janja Glogovac, Jelena Vukotić **Kamera/Director of Photography:** Igor Luther **Hudba/Music:** Sebastijan Duh **Strih/Editor:** Adéla Špajlová **Hrajú/Cast:** Lucija Šerbedžija, Labina Mitevska, Ksenija Mišić, Marko Mandić, Davor Janjić, Sebastijan Cavazza, Mikuláš Křen **Výroba/Production:** Fabula, Sirena Film, Synchro Film&Video **Predaj/Sales:** Fabula **Kópia/Print source:** Fabula

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRBIČANSKE TEPLICE • TRBIČ

Želimir Žilnik (1942, Novi Sad, Srbsko) patrí popri Dušanovi Makavejevovi k najzaujímavejším režisérom srbského čierneho filmu 60. rokov. V roku 1969 získal v Berlíne Zlatého medveďa za svoj anarchistický debut Rani radovi (Ranné diela). Po niekoľkých rokoch strávených v zahraničí sa vrátil do Juhoslávie, kde režíroval divadelné hry a dokumentárne drámy. V roku 1993 založil produkčnú firmu Teresianum a začal produkovať videá a televízne programy pre belehradskú nezávislú rozhlasovú a televíznu stanicu B 92. Jeho najnovšími filmami sú Trndjava Evropa (Pevnosť Európa, 2000), Europe Next Door (2005) a Kenedi sa žení (2007).

Želimir Žilnik (1942, Niš), together with Dušan Makavejev, is one of the most significant directors of Serbian film noir of the sixties. In 1969 he won a Golden Bear in Berlin for the anarchic Early Works. After spending some time living in other countries, he returned to Yugoslavia, where he directed plays and docudramas in which he erased the borders between feature film and documentary record. In 1993, he founded the Teresianum production company and made video and television productions for B 92, an independent radio and television station in Belgrade. His latest films are Trndjava Evropa (Fortress Europe, 2000), Europe Next Door (2005) and Kenedi Is Getting Married (2007).

Heslo filmu znie: „venujte sa láske, nie nakrúcaniu filmov“. Je režisérkinou reakciou na všetko, čo zažila pri nakrúcaní svojho debutu. Hlavná postava Gina nesie pravdepodobne veľa autobiografických črt - hrdinkou je mladá filmárka, ktorá práve dokončila štúdium na prestížnej pražskej FAMU a hľadá dobrý scenár k prvému filmu. Jej profesorom na FAMU je slávny český režisér Otakar Vávra, ktorý si vo filme zahrál sám seba. Gina, pôvodom Slovinka, sa v citovej oblasti zatiaľ hľadá. Napriek tomu, že má priateľa, snívá o dokonalom, nerozlučnom vzťahu. Sen je pritom nezlučiteľný s jej plánovanou budúcou kariérou. Postupne sa začína utápať v divokých večierkoch s kamarátmi a jej osobný život sa začína čoraz viac prelínať s námetom filmu, ktorý chce nakrútiť. Jej český kamarát Tomáš je do nej tajne zamilovaný a snaží sa Gine pomôcť so zháňaním peňazí. Nafinguje autohaváriu, aby podvodom získal peniaze z poisťky. Práve táto udalosť radikálne ovplyvní životy oboch mladých ľudí. Dostanú sa do kolotoča drog, mafie a nečestnosti. Film vypovedá o mladých emigrantoch z krajín bývalej Juhoslávie, ktorí prichádzajú do Prahy v očakávaní, že tu nájdu lásku a začnú nový život.

The tagline “Make Love Not Movies” of this young and wild film refers to the experiences of the filmmaker while making her debut. The main character Gina is most likely autobiographically inspired. She is a young filmmaker who has just finished her studies and is looking for a good script for her first feature. The school is the prestigious FAMU film school in Prague and her professor is the famous director Otakar Vavra (playing himself in this film). Gina, originally from Slovenia, is emotionally lost. Even though she has a boyfriend, she dreams of a perfect love where they would not be separated, a dream that doesn't go with her career plans. She slowly starts to lose herself in the wild parties with friends, mixing her own life with ideas for the picture she wants to make. Her best Czech friend, Tomáš, is secretly in love with her and wants to help her find money for her film. He fakes a car crash, as part of an insurance fraud plan. That event influences both of their lives radically and unexpectedly - they fall into a web of drugs, mafia and dishonesty. This film illustrates how young immigrants from former Yugoslavia came to Prague in the search of a new life and love.

Janja Glogovac (1974, Maribor, Slovensko) študovala na Filmovej akadémii v Záhrebe a na pražskej FAMU. V rokoch 1994 až 2000 pracovala ako režisérka pre viaceré televízne spoločnosti v Chorvátsku, Slovinsku a v Českej republike. Nakrútila dokumenty Bil sem Elvis (Bol som Elvis, 1997) a Tito (2001), krátke film To je Balkan (Toto je Balkán, 1999), F (2000) a Radio and Julijet (2005). L... ako láska je jej dlhometrážnym hraným debutom.

Janja Glogovac (1974, Maribor, Slovenia) studied at film academies in Zagreb and in Prague. Between 1994 and 2000 she worked as a director for various television channels in Croatia, Slovenia and Czech Republic. She has made the documentaries Bil sem Elvis (I Was Elvis, 1997) and Tito (2001), and the shorts To je Balkan (This is Balkan, 1999), F (2000) and Radio and Julijet (2005). L... Like Love is her feature fiction debut.

54

LAS MENINAS

Las meninas
Las meninas

Las meninas je dielo ukrajinského výtvarného umelca Ihora Podolchaka. Spolurežisérom hudobnej časti filmu je známy režisér hudobných videoklipov Dean Karr. Vo filme je od začiatku do konca citelné režisérovo výtvarné zameranie. Magická vizuálna stránka je reminiscenciou na zátišia 17. storočia. Hudba a zvuky absorbujú diváka a vzbudzujú v ňom pocit, že je súčasťou tohto vizuálneho zážitku. Minimálny dej odhaľuje klaustrofobické rodinné prostredie. Chorý syn terorizuje rodičov a sestru svojimi vrtochmi. Jeho prítomnosť je iba latentná; intenzívny je všadeprítomný pocit teroru. Sledovanie filmu prináša skutočný a nepoznaný zážitok. Las meninas nie je film, ktorý rozpráva príbeh; je to film o zmysloch – vidíme, počujeme, takmer sa dotýkame a skutočne prežívame intenzitu jeho plynutia. Pripomína rozhádzané kúsky puzzle, ktoré má poskladať publikum. Je to jeden z mála filmov, ktoré ponúkajú divákovi interaktívny zážitok s dianím na plátne. Je to odvážny, avantgardný experiment na medze filmu a výtvarného umenia.

Las meninas is a work by the Ukrainian visual artist Ihor Podolchak. A musical section of it is co-directed by the well-known music video director Dean Karr. Podolchak's visual arts background can be felt from the film's very first scene to its very last. The film's almost magical visual aspect bears a resemblance to seventeenth-century still lives. The music and the sound added to it absorb the viewer and give them the feeling of being a part of this visual experience. The minimal plot reveals a claustrophobic situation in a family. A son who is ill terrorizes his father, mother and sister with his whims. The son's presence creates an atmosphere thick with latent terror. Watching this film is an authentic and unknown experience. Las meninas is not a film about a story; it is a film about senses - you see, you hear, you almost touch it and you certainly experience the full intensity of its flow. It resembles the scattered pieces of a puzzle and it is the audience's task to put the pieces together. It is one of those rare films that invite you to a sort of interactive screening experience. It is a daring, modern, avant-garde experiment, a cross between film and visual arts.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRNÁVSKÉ TEPLICE • TRNÁVKA

Ukrajina/Ukraine

2008, betacam SP, far./col., 99 min.

Réžia/Director: Ihor Podolchak, spolurežia hudobnej časti/musical part co-director Dean Karr **Scenár/Screenplay:** Ihor Podolchak **Kamera/Director of Photography:** Serhiy Mykhalchuk **Hudba/Music:** Oleksandr Shchetynsky **Strih/Editor:** Ihor Podolchak **Hrajú/Cast:** Mykola Veresen, Lyubov Tymoshevska, Hanna Yarovenko, Dmytro Chernyavsky, Ilonna Arsenyeva, Stas Arsenyev, Viktoriya Ulyanchenko, Valeriya Ulyanchenko **Výroba/Production:** MF Films **Predaj/Sales:** MF Films

Ihor Podolchak (1962, Lvov, Ukrajina) je známy umelec, ktorý v roku 1984 absolvoval Akadémiu výtvarných umení vo Lvove. Jeho výtvarné diela sa nachádzajú v 26 múzeách a verejných zbierkach na celom svete. Jedna z jeho výstav sa stala prvou umeleckou výstavou vo vesmíre, na vesmírnej stanici Mir v roku 1993. Film Las meninas je jeho dlhometrážnym debutom.

Dean Karr (Seattle) má bakalársky titul z výtvarných umení z Washington State University. Pracuje ako režisér a kameraman a najznámejší je vďaka videoklipom pre takých slávnych umelcov ako sú Marilyn Manson a Cypress Hill. Študoval i na Art Centre School of Design v Pasadene a jeho výtvarné diela sú vystavené v niekoľkých umeleckých galériách.

Ihor Podolchak (1962, Lviv, Ukraine) is a well-known artist who graduated from the Lviv Academy of Fine Arts in 1984. His artwork can be found at twenty-six museums and public collections worldwide. One of his exhibitions was the first art exhibition ever to be held in space, at space station Mir in 1993. Las meninas is his feature debut.

Dean Karr (Seattle) received a Bachelor of Fine Arts from Washington State University. He works as a director of photography and is best known for his music videos for famous artists such as Marilyn Manson and Cypress Hill. He also studied at Art Center College of Design in Pasadena, and his artwork has been exhibited at several art galleries.

NIRVANA

Nirvána
Nirvana

Rusko/Russia

2008, 35 mm, far./col., 89 min.

Réžia/Director: Igor Vološin/Igor Voloshin **Scenár/Screenplay:** Olga Larionova **Kamera/Director of Photography:** Dmitrij Jašonkov/Dmitriy Yashonkov **Strih/Editor:** Tatiana Kuzmičeva/Tatiana Kuzmicheva **Hrajú/Cast:** Olga Sutulova, Maria Šalajeva/Maria Shalaeva, Artur Smolianinov/Artur Smolyaninov, Michail Jevlanov/Mikhail Evlanov, Andrej Chabarov/Andrey Khabarov **Výroba/Production:** CTB Fim Production Company **Predaj/Sales:** Intercinema

Alisa odchádza do Petrohradu v nádeji, že v Moskve sa skončí jej osamelosť. Vo svojej snahe nájsť lásku ničí všetko, čo príde do jej cesty k šťastiu. Je to jednoduchý príbeh o ľúbostnom trojuholníku, ktorého finále ústi do absolútnej tragédie.

„Postavy v tomto filme prichádzajú úplne o všetko. Prichádzajú aj jeden o druhého v dôsledku smrti, zrady a klamstva. Všetky tieto mechanizmy sa prejavujú na ústrednej postave, ktorá prežíva úplnú katastrofu. V snahe nájsť niečo veľké, niečo dôležité vo svojom živote a v úprimnej túžbe stretnúť svoju druhú polovičku, svojho milovaného, zničí životy tých, čo sa ocitajú v zajatí jej vášne – vášne vlastnit, a nie milovať. Je to film o tom, čo sa stane s osamelými ľuďmi, ktorí sa ponoria do mora vášni. A potom nadíde odlúčenie, čo je presne to, čo nirvána v preklade znamená,“ vraví režisér.

Alisa leaves Moscow for St. Petersburg, hoping to leave her loneliness behind. Looking for love, she destroys everything on her way to happiness. A simple story, a love triangle, and a full-fledged tragedy in the finale. “All the characters in the film lose everything they have. They lose one another through death, betrayal, deceit. All these mechanisms work on the central character, who experiences a complete catastrophe. Trying to find something major, something big in her life and genuinely wanting to find her other half, her beloved, she ruins the lives of those who find themselves in the cage of her passion – the passion to possess, and not to love. This is a film about what happens to lonely people who dive into the ocean of passion. And then the breakup begins, which is what nirvana means when translated,” said the director.

Igor Vološin (1947, Sevastopol) absolvoval štúdium herectva na Štátnom divadelnom ústave v Jaroslavi (1996) a potom pôsobil v miestnom divadle v Sevastopole. Na moskovskom VGIK-u absolvoval odbor dokumentárny a televízny film (2003). Nakrútil krátke filmy Mesivo (Brečka, 2000) a Suka (Kurva, 2002), reflektujúce atmosféru vojny v Čečensku. Po krátkych filmoch Ochota na zajce (Hon na zajce, 2003) a Gubi (Pery, 2005) nakrútil svoj celovečerný debut Nirvana.

Igor Voloshin (1974, Sevastopol) graduated from acting at the State Theatre Institute in Yaroslavl (1996), returning afterwards to his native Sevastopol to work at a local theatre. He then studied documentary and television filmmaking at Moscow's VGIK (Gerasimov Institute of Cinematography), graduating in 2003. He made the short films Mesivo (2000) and Bitch (Suka, 2002), reflecting the atmosphere of the Chechen War. After the shorts Ochota na zajce (Hare Hunting, 2003), and Gubi (Lips, 2005) he made his feature debut Nirvana.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRNÁVSKÉ TEPLICE • TRNÁVKA

SHUGA

Šuga
ChougaINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCINKazachstan, Francúzsko/Kazakhstan, France
2007, 35 mm, far./col., 88 min.

Réžia/Director: Darezhan Omirbaev **Námet/Story:** Lev Nikolajevič Tolstoj/ Leo Tolstoy – román/novel Anna Karenina **Scenár/Screenplay:** Darezhan Omirbaev **Kamera/Director of Photography:** Boris Trochev **Strih/Editor:** Dominique Vieillard **Hrajú/Cast:** Aïnour Tourganraeva, Aïdos Sagatov, Aïnour Sapargali, Jassoulav Assaouov **Výroba/Production:** Kazakhfilm National Company, Kadam Films, Paris-Barcelone Films, Artcam International **Predaj/Sales:** Paris-Barcelone Films

Psychologická dráma, inšpirovaná slávnym Tolstého románom Anna Kareninová, sa odohráva v blahobytnom svete bohatých vrstiev moderného Kazachstanu. Šuga pritom stojí pred rovnakými dilemami ako literárna hrdinka Anna. Film divákovi približuje každodenný život dnešnej kazašskej smotánky i tvár prúdka sa rozvíjajúceho hlavného mesta Astany. Šuga (stvárnena vynikajúcou Aïnour Turganbaevou) prichádza do Alma Aty, aby svojmu bratovi pomohla vyriešiť manželskú krízu. Sama žije v bezpečnom zväzku s bohatým podnikateľom, s ktorým má syna. Po príchode do Alma Aty sa však nečakane stretáva s mladým a pritažlivým Ablaiom. Toto stretnutie vnesie do jej života zásadný zvrät. Súčasne sa vo filme rozvíja aj osud Ablaiovej snúbenice. Keď sa vyriešia problémy Šuginho brata a ona sa vráti domov do Astany, stojí pred životnou dilemou. Podobne ako Anna Kareninová sa rozhodne opustiť manžela a neskôr ju začnú trýzniť pochybnosti. Jej život sa komplikuje. Réžisér úspešne preniesol myšlienky a atmosféru klasického románu do sveta meniacej sa kazašskej spoločnosti. Majster moderného kazašského filmu Omirbaev vo svojom diele využíva minimalistický filmársky jazyk – i ten najmenší pohyb v sebe ukrýva významy a každý záber je priam nabitý atmosférou.

Shuga is a psychological drama inspired by Tolstoy's Anna Karenina, set in contemporary Kazakhstan. It offers audiences a look not only into the everyday life of the Kazakh nouveau riche, but also a view of the streets of the new and fast-developing capital, Astana. Shuga (an excellent performance by Aïnour Turganbaeva) has been asked to come to Almaty to help save her brother's marriage in crisis. She herself is safely married to a rich businessman with whom she has a son. Her arrival in Almaty, however, means an unexpected meeting with the young and handsome Ablai. This meeting leads to an unexpected turn in her life. Meanwhile, the life of Ablai's fiancée follows its own path. When the troubles of Shuga's brother right themselves and she returns home to Astana, she finds herself caught in an existential dilemma. She decides to leave her husband as Anna Karenina did, and later finds herself with similar doubts. Her life becomes complicated on all fronts. The atmosphere throughout the film succeeds in combining the ideas of the classic novel with Kazakhstan's changing society. Omirbaev, the master of modern Kazakh film, continues to make films with his minimalist cinematic language, where every small movement carries meaning and each simple shot is rich with atmosphere.

SHULTES

Shultes
ShultesINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCINRusko/Russia
2008, 35 mm, far./col., 100 min.

Réžia/Director: Bakur Bakuradze **Scenár/Screenplay:** Bakur Bakuradze **Kamera/Director of Photography:** Marina Gornostaeva, Nikolai Vavilov **Strih/Editor:** Bakur Bakuradze **Hrajú/Cast:** Gela Chitava, Ruslan Grebenkin, Cecile Plaige, Lyubov Firsova **Výroba/Production:** CTB Film Company **Predaj/Sales:** Intercinema

Darezhan Omirbaev (1958, Ujuk, Kazachstan) vyštudoval aplikovanú matematiku a neskôr pokračoval v štúdiu na moskovskom Štátnom filmovom inštitúte (VGIK). Niekoľko rokov pracoval ako filmový kritik v časopise Nový film. V roku 1991 získal v Locarne cenu FIPRESCI za svoj hraný debut Kairat. Za film Tueur à gages (Zabijak, 1998) dostal na MFF Cannes cenu Un Certain Regard.

Darezhan Omirbaev (1958, Uyuk, Kazachstan) studied applied mathematics. He then went on to study film at the Gerasimov State Institute of Cinematography (VGIK) in Moscow. He was a film critic for several years for the magazine New Film. In 1991 he won the FIPRESCI Award in Locarno with his debut feature Kairat. Tueur à gages (Killer, 1998) won the Un Certain Regard Prize at Cannes.

25 ročný Lesha Shultes, bývalý športovec, ktorý utrpel vážne zranenie pri autonehode, sa stane vreckovým zlodejom. Žije vo veľkomeste spolu so svojou matkou v rokoch. Každé ráno chodí behať do parku, po večeroch sleduje v televízii športový kanál. Nakupuje zásadne v tom istom obchode. Neprejavuje city a nikto z jeho známych netuší, čím sa vlastne živí. Stále má pri sebe zápisník, ktorého obsah je pre všetkých záhadou. Jeho jediná konfrontácia s emóciami nastane, keď nájde v byte, ktorý vykradol, videopásku mladej ženy... Tento kontakt s cudzím životom ho privedie k unáhleným rozhodnutiam. „Shultes je o vreckárovi, ktorý sa snaží vyplniť okolitú prázdnotu. Mohol by to byť bezdomovec, zloděj či profesor, skrátka niekto s neuveriteľným životom. Ale nič z toho nie je isté. O tom je celý film,“ povedal režisér.

25-year-old Lesha Shultes, a former athlete who has suffered a serious injury in a car accident, becomes a pickpocket. He lives with his aged mother in a large city. In the morning he jogs in a park; in the evening he watches the sports channel on TV. He always buys his groceries at the same store. He doesn't express his emotions, and none of his acquaintances know how he makes a living. It is a mystery what is written in the notebook that he carries with him at all times. His only encounter with human feelings occurs when he finds a video tape of a young woman in a flat he robs... This contact with a stranger's life leads Shultes to make some rash decisions. „Shultes is about a pickpocket who also tries to fill in the emptiness. He could be a homeless person, a pickpocket or a professor, someone with an unbelievable life, but we don't know any of this. That's what this film is about,“ said the director.

Bakur Bakuradze (1969, Tbilisi, Gruzínsko). V roku 1986 absolvoval strednú školu a pokračoval v štúdiu na Moskovskom automobilovom a diaľničnom inštitúte (MADI). V rokoch 1987 – 1989 slúžil v sovietskej armáde. V roku 1993 nastúpil na katedru réžie na moskovskom VGIK-u, kde študoval pod vedením uznávaného ruského filmového režiséra Marlena Kučieva. Debutoval dokumentom Diamantová cesta (2005). Nasledoval 35-minútový film Moskva (2007) a ďalšie dokumenty Cesta snov (2008), Vek Minfina a 205 rokov služby otčine (2008).

Bakur Bakuradze (1969, Tbilisi, Georgia). In 1986, he graduated from secondary school and enrolled at the Moscow Automobile and Highway Institute (MADI). From 1987 to 1989 he served in the Soviet Army. In 1993, he enrolled in the direction department at the Gerasimov State Institute of Cinematography (VGIK), where he studied under the guidance of prominent Russian film director Marlen Khutsiev. His first film was the documentary The Diamond Way (2005). He followed this with the 35-minute film Moscow (2007), and the documentaries Road of Dreams (2008) and The Age of Minfin - 205 Years of Service to the Fatherland (2008).

VOGELFREI

Voľní ako vtáci
Vogelfrei

Svieži závan v lotyšskej kinematografii. Generačná výpoveď, pozostávajúca zo štyroch poviedok, ktoré nakrútili štyria začínajúci režiséri. Film zachytáva štyri fázy života: detstvo, dospievanie, dospelosť a staroba, a je oživením lotyšskej filmovej scény. Všetci režiséri študovali v zahraničí a na svojom prvom hranom filme pracovali štyri roky. Dielo vyvolalo veľký ohlas a lotyšská tlač ho označila za začiatok novej éry po dlhom období stagnácie lotyšskej kinematografie. Film *Vogelfrei* sa skladá zo štyroch poviedok, v ktorých nachádzame paralelu medzi ročnými obdobiami a etapami ľudského života: detstva, dospievania, dospelosti a staroby. V prvej epizóde sú deti voľné ako vtáky, avšak túžbu po slobode v sebe človek nesie po celý život. Štyri životné etapy nám autori predstavujú na osudoch jediného človeka. Charakter filmu pritom dáva protagonistovi i publiku možnosť uvažovať o zmysle ľudského bytia. Hlavný hrdina Teodors je jednotiacou postavou všetkých štyroch častí a v každej epizóde ho stvárňuje iný herec. Vo filme účinkuje len niekoľko profesionálnych hercov. Jednotlivé poviedky si zachovávajú autonómnosť, no zároveň vytvárajú harmonický celok.

A breath of fresh air in Latvian cinema. This is a generational film made up of four stories, shot by four up-and-coming directors. The different stages of a man's life pass by: childhood, adolescence, adulthood and old age. All the directors have studied abroad and this is their first feature film, which they have worked on for four years. The film has provoked many reactions and is considered by the Latvian press to represent the beginning of a new era in Latvian cinema after a long period of stagnation. *Vogelfrei* consists of four stories in which nature and its seasons, as well as a man and the four parts of his life play a part. The children are free as birds in the first episode, but man's desire for freedom is felt throughout all the stages of his life. All the four stages are presented by different episodes in the life of one man. Their contemplative character invites the main protagonist as well as the audience to think about the meaning of a human life. The main character, who symbolically connects the four parts, is named Teodors, and in each episode he is played by a different actor. Only a few characters are played by professional actors. Each of the four stories is self-contained, and the four are smoothly interwoven.

59

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREŇANSKÉ TEPLICE • TRENCÍN

Lotyšsko/Latvia

2007, 35 mm, far./col., 95 min.

Réžia/Director: Janis Kalejs, Gatis Smits, Janis Putnins, Anna Viduleja **Scenár/Screenplay:** Janis Kalejs, Gatis Smits, Janis Putnins, Anna Viduleja **Kamera/Director of Photography:** Andrijs Parekh, Sam Moon, Gints Berzins **Strih/Editor:** Armands Blumbers, Liene Balina, Jekabs Dimeters **Hrajú/Cast:** Igor Suhoverhovs, Karlis Spravniks, Ints Teterovskis, Liubomiras Lauciavicius, Emilija Leisklne, Irena Tjunina, Tatjana Jansone-Nazarova, Armands Reinfelds, Girts Krumins **Výroba/Production:** Film Angels Studio **Predaj/Sales:** Film Angels Studio **Kópia/ Print source:** National Film Centre, Latvia

Janis Kalejs (1965, Riga, Lotyšsko) študoval filmovú vedu v Motion Picture Studio v Rige. **Gatis Smits** (1963, Madona, Lotyšsko) študoval na University of New York a na Tisch School of Arts. **Janis Putnins** (1967, Riga, Lotyšsko) študoval v Rige nemčinu a neskôr sa presťahoval do Spojených štátov, kde sa venoval štúdiu médií a filmovej vedy. **Anna Viduleja** (1972, Riga, Lotyšsko) študovala na niekoľkých umeleckých školách v Európe, napr. v Dánsku, Veľkej Británii a Lotyšsku.

Janis Kalejs (1965, Riga, Latvia) studied Film Studies at the Riga Motion Picture Studio. **Gatis Smits** (1963, Madona, Latvia) has attended classes at New York University and Tisch School of Arts. **Janis Putnins** (1967, Riga, Latvia) started studying German in Riga, before moving to the United States to study Film and Media Studies. **Anna Viduleja** (1972, Riga, Latvia) has studied at several European art academies, for example in Denmark, Great Britain, and Latvia.

ZA VEDNO

Navždy
Forever

Slovinsko/Slovenia

2008, 35 mm, far./col., 82 min.

Réžia/Director: Damjan Kozole **Scenár/Screenplay:** Damjan Kozole **Kamera/Director of Photography:** Aleš Belak **Hudba/Music:** Igor Leonardi, Patetico, Laibach **Strih/Editor:** Jurij Moškon **Hrajú/Cast:** Marjuta Slamič, Dejan Spasič, Peter Musevski, Mojca Partljič, Primož Petkovšek, Aljoša Kovačič, Matija Kozamernik, Blaž Valič **Výroba/Production:** Vertigo / Emotionfilm **Predaj/Sales:** MDC International GmbH

Príbeh filmu sa odvíja v takmer reálnom čase. Odohráva sa v počas dvoch a pol hodín jednej noci. Sme svedkami toho, čo sa odohráva za zatvorenými dverami bytu: film je pekelnou psychologickou sondou do života dvojice, u ktorej povolila tenká hranica medzi láskou a nenávisťou. Tanja a Mare sú spolu päť rokov. Ako to už býva, pre okolitý svet ide o šťastné manželstvo. Napriek tomu stojí ich vzťah pred rozpadom. Je pol štvrtej, piatok v noci, a Tanjin manžel necháva vo dverách kľúče, aby jeho manželka musela zazvonit, keď sa vráti domov. Po návrate ju Mare začne vypočúvať. To, čo sa začalo ako Mareho žiarlivý výstup, prerastá v rôzne druhy ponižovania a vyvrcholí domácim násilím. Po príchode polície však žena nie je schopná - alebo nechce - udať svojho manžela. Boj, kto z koho "pokračuje a dialógy majstrovsky odhalujú najintimnejšie tajomstvá manželského páru. Film *Forever* prináša pohľad za oponu. Konfrontuje nás s obnaženými dôvernosťami dvoch dobre situovaných slovných intelektuálov, jeho téma je však univerzálna. Režisér sa majstrovsky ujal scenára a film umocňujú i vynikajúce výkony oboch hlavných predstaviteľov.

The story of *Forever* develops nearly in real time. It takes place during two and a half hours in one night. We witness what is happening behind the door of a flat: the hellish psychological developments of a couple for whom the thin line between love and hate breaks down. Tanja and Mare have been married for five years now. As is often the case, they seem to be a happy couple to the outside world. However, the relationship is on the verge of falling apart. It is 3.30 am on Friday night, and Tanja's husband leaves the keys in the door so that she has to ring the bell when she comes home. Instead of going to sleep, Mare starts questioning his wife. What begins with Mare's jealous outburst is followed by various forms of humiliation, including domestic violence. But when the police come, the woman is not able - or not willing - to report her husband. The power game continues, and the dialogue masterfully reveals all the intimate secrets of this marriage. *Forever* offers a glimpse behind the veil. It confronts us with the disintegrating intimacy of two well-off Slovenian intellectuals. However, it is also universally recognizable. The script is masterfully interpreted by the director and the entire film is carried by the excellent performances of the two leading actors.

Damjan Kozole (1964, Brezice, Juhoslávia) je uznávaný slovenský režisér. Prvý film nakrútil, keď mal 22 rokov. Jeho nízkorozpočtový debut *Usodni telefon* (*Osudový telefón*, 1986) bol jedným z prvých nezávislých filmov, nakrútených v bývalej Juhoslávii. Kozoleho filmy – *Porno Film* (2000), *Rezervni deli* (*Náhradné diely*, 2003) - sú dobre známe doma aj v zahraničí.

Damjan Kozole (1964, Brezice, Yugoslavia) is an acclaimed Slovenian filmmaker who made his first feature at the age of 22. His low-budget debut, *Usodni Telephone* (*The Fatal Telephone*, 1986), was one of the first independent films made in former Yugoslavia. His films – *Porno Film* (2000), *Rezervni deli* (*Spare Parts*, 2003) - are very popular in his homeland as well as abroad.

60

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREŇANSKÉ TEPLICE • TRENCÍN

A decorative graphic of a film strip, rendered in a light gray color, curves across the top of the page. It features sprocket holes and is set against a dark gray background.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

SÚŤAŽ KRÁTKYCH FILMOV
COMPETITION OF SHORTS

Metre filmu a intenzita zážitku

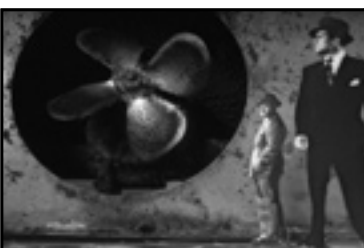
Krátky film sa dnes meria rôznymi súťažnými metrami. Nee-xistuje jeho ideálna dĺžka či krátkosť. Pre niektorých filmových tvorcov je na jednej strane i dlhometrážny film zaujímavý len ako dlhší krátky film. A na strane druhej, ani dobrý krátky film nie je nikdy dostatočne dlhý. Súťaž krátkych filmov je už tradičnou a divácky vďačnou sekciou v programe MFF Artfilm. Pripravovaný 16. ročník festivalu pritom znamená jej výraznú premenu. Aktualizuje sa nielen metráž súťažných krátkych filmov (do 30 minút), ale predovšetkým sa ruší „ochranné“ rozlišovanie filmov študentov a profesionálov. Otvára sa jeden priestor pre ešte pestrejšiu mozaiku filmového myslenia. Rozhoduje intenzita filmového zážitku, nie nakrútené metre.

Martin Kaňuch

The Yardsticks of Film and the Intensity of Experience

Today, short film is measured by various yardsticks at competitions. There is no ideal length or brevity. For some filmmakers, even feature-length films are interesting only insofar as they are longer short films. On the other hand, a good short film is never long enough. The short film competition is already a tradition, and the audience's favourite section in the Artfilm IFF's programme. With the festival's sixteenth year comes a remarkable change to the section. Not only has the maximum length of the competing short films been increased (to a maximum of thirty minutes), but most importantly, the "protective" division of films into student works and professional works has been removed. A new space has been opened for an even more colourful mosaic of cinematic thought. The deciding factor is the intensity of the film experience, not the number of yards shot.

Martin Kaňuch

Veľká Británia/United Kingdom

2007, digital betacam, čb+far./b&w+col., 8 min. experimentálny/experimental

Yours Truly Úprimne tvoja Yours Truly

„Nájdene obrázky“ (found footage) kombinuje režisér Parker s animáciou objektov a na tomto základe vytvára neočakávaný, pútavý, príbeh typu film noir, ktorý sa začína ako vášnivá love story, no končí ako temný psychologický thriller. Film získal cenu za najlepší animovaný krátky film v Británii v roku 2008, ako aj na festivaloch v Aspene, v Melbourne, v St. Louis, Chicago, Toronte...

The director combines found footage with animated objects and from this foundation he creates an unexpected, absorbing film noir, which starts as a passionate love story, but ends as a dark psychological thriller. This film won an award for best animated short film in Great Britain in 2008, as well as at festivals in Aspen, Melbourne, St. Louis, Chicago, and Toronto...

Réžia/Director: Osbert Parker **Scenár/Screenplay:** Osbert Parker, Ian Gouldstone **Kamera/Director of Photography:** Osbert Parker **Strih/Editor:** Julian Tranquille **Animácia/Animation:** Laurie Hill, Meghana Bisneer, Yoshika Pitkin, Osbert Parker **Výroba/Production:** Osbert Parker **Predaj/Sales:** Osbert Parker

Veľká Británia/United Kingdom

2007, 35 mm, far./col., 10 min. hraný/fiction

Joy Radost Joy

Lyrická a vizuálne podmanivá štúdia jedného parku, v ktorom sa stratí mladé dievča. Film je prekrásnou útechou venovanou tým, ktorí ju milovali, že strata človeka neznamená nevyhnutne smrť, ale odchod do iného života. Film vyhral v roku 2008 Prix UIP Európskej filmovej akadémie na Medzinárodnom filmovom festivale v Rotterdame.

A lyrical and visually subdued study of a park where a young girl disappears. The film is a beautiful consolation for those who loved her that implies that the loss of a person does not necessarily mean death, but it can also be a departure into another life. In 2008, the film won the Prix UIP of the European Film Academy at the Rotterdam International Film Festival.

Réžia/Director: Christine Molloy, Joe Lawlor **Scenár/Screenplay:** Christine Molloy, Joe Lawlor **Kamera/Director of Photography:** Ole Birkeland **Hudba/Music:** Dennis McNulty **Strih/Editor:** Christine Molly, Joe Lawlor **Hrajú/Cast:** Sonia Saville, Annie Townsend, Charlene James **Výroba/Production:** Desperate Optimists **Predaj/Sales:** Desperate Optimists

Španielsko/Spain

2007, 35 mm, far./col., 7 min. animovaný/animation

Calila y Dimna Kalila a Dimna Calila and Dimna

Kalila a Dimna alebo pôvodne Pañčatantra (v sanskrite Päť princípov) je názov starovekého kanonického súboru hinduistických a budhistických zvieracích bájok, ktoré vznikli v Indii takmer pred dvetisíc rokmi. Postupne sa prekladali do perzštiny, sýrčiny, arabčiny (tak sa dostali do Španielska). Príbehy dvoch šakalích bratov Kalilu a Dimnu, ktorí intrigujú na dvore kráľa zvierat a konfrontujú sa s ďalšími zvieratami, tvoria vlastne príručku pre vladára, súhrn pravidiel a varovaní ako viesť kráľovstvo. Hovorí o priateľstve a zrade, útlaku a spolupráci, oddanosti i láske.

Calila and Dimna, or originally Pañčatantra (Sanskrit for The Five Principles), is the title of a classical canonical collection of Hindu and Buddhist animal fables, which originated in India almost two thousand years ago. It was successively translated into Persian, Syriac, and Arabic (from whence it arrived in Spain). It tells the stories of two jackal brothers Calila and Dimna, who scheme in the court of the animal king, confront other animals, and create a monarch's manual, a compendium of rules and warnings about how to manage the kingdom. They speak of friendship and betrayal, oppression and cooperation, allegiance and love.

Réžia/Director: Luciano Berriatúa **Scenár/Screenplay:** Luciano Berriatúa **Hudba/Music:** Eduardo Paniagua **Animácia/Animation:** Caroline Fournier, Isabel Benavides, Luciano Berriatúa **Hlasý/Voices:** Zoe Berriatúa, Miguel Arribas, Javier Gurruchaga, Paco Hidalgo **Výroba/Production:** Luciano Berriatúa pre/for Pesadillas Digitales **Predaj/Sales:** Luciano Berriatúa

Auf der Strecke

Na ceste
On the Line

Ochrankár v nákupnom centre Ralf je tajne zamilovaný do predavačky kníh. Jeho seba-vedomie je však príliš nízke na to, aby prejavil svoje city. Sleduje ju v práci, sleduje ju po práci, jazdí rovnakou linkou metra a práve jedna večerná cesta metrom sa stane osudnou. Film získal viacero ocenení na medzinárodných festivaloch, napríklad Grand prix v Clermont-Ferrand.

Ralf, a shopping centre security guard, is secretly in love with a bookshop sales assistant. He is not, however, confident enough to show her his feelings. He follows her at work, follows her after work, takes the same underground line as her, and one of these evening journeys by underground proves fatal. The film received multiple awards at international festivals, one being the Grand prix at Clermont-Ferrand.

Réžia/Director: Reto Caffi
Scenár/Screenplay: Reto Caffi, Philippe Zweifel
Kamera/Director of Photography: Piotr Rosolowski
Hudba/Music: Ivo Ubezió, Oli Kuster, Daniel Jakob
Strih/Editor: Thomas Bachmann
Hrajú/Cast: Roeland Wiesnekker, Catherine Janke, André Meyer, Roland Bonjour, Leonardo Nigro, Hanspeter Bader, Julie Bräuning
Výroba/Production: Blush Films, Kunsthochschule für Medien Köln, Schweizer Fernsehen
Predaj/Sales: Kunsthochschule für Medien Köln

Irinka et Sandrinka

Irinka a Sandrinka
Irinka and Sandrinka

Päťdesiat rokov separácie, fotky spálené ruským režimom, no spomienky večne živé. Jedna, členka aristokracie, ktorá zažila pád režimu, odchod otca do exilu ako aj adopciu novou rodinou a druhá ešte mladá, neustále snívajúca o bývalom Rusku ako o rozprávkovej krajine, sa stretnú pri šálke čaju.

Fifty years of separation, pictures burned by a Russian regime, but memories are still alive. Two women meet for a cup of tea. One, an aristocrat, has experienced a regime's fall, the exile of a father, as well as adoption by a new family, while the other one, still young, still dreams of former Russia as a fairy tale land.

Réžia/Director: Sandrine Stoianov
Scenár/Screenplay: Sandrine Stoianov
Hudba/Music: Anahit Simonian
Strih/Editor: Jean-Charles Finck
Animácia/Animation: Sandrine Stoianov, Jean-Charles Finck
Výroba/Production: Je Suis Bien Content, Les Films du Nord
Predaj/Sales: Les Films du Nord

Francúzsko-Belgicko/France-Belgium

2007, 35 mm, čb+far./b&w+col., 16 min.
animovaný/animated

Salvador

Salvador
Salvador

Metro plné cestujúcich. Chlapec sa hrá na schovávačku. Blázní sa a ľudia sa usmievajú. Chlapec sa ukrýje pod kabát mužovi, ktorý ledva zadržiava slzy. Muž má v metre isté poslanie...podarí sa mu ho splniť? Film, v ktorom bolesť zla a nevinnosť dobra môže zmeniť ľudský osud. Salvador bol v roku 2007 nominovaný na Európsku filmovú cenu za najlepší krátky film.

The metro is full of passengers. A little boy plays hide-and-go-seek. He prances about and people smile. The boy hides behind a man's coat, who is nearly brought to tears. The man has a clear mission in the metro... will he manage to fulfil it? A film in which the pain of evil and the innocence of goodness can change human destiny. In 2007, Salvador was nominated for the European Film Award for Best Short Film.

Réžia/Director: Abdelatif Hwidar
Scenár/Screenplay: Abdelatif Hwidar
Kamera/Director of Photography: Gabriel Guerra
Hudba/Music: Alvaro Solaz Caldo
Strih/Editor: Eloy González, Goyo Villasevil
Hrajú/Cast: Nacho Fresneda, Orlin Morán, Carlos Merchán
Výroba/Production: Think Studio, S.L.
Predaj/Sales: Madrid en corto

Coffee & Allah

Káva a Alah
Coffee & Allah

Káva je každodennou súčasťou života mnohých ľudí. Niektorí sa vyžívajú v jej lahodnej chuti, niekto má rád jej špecifickú vôňu, no pre niekoho môže byť jedinečným spôsobom, ako vzdať hold svojmu Pánovi.

Coffee is an everyday part of life for many people. Some enjoy its delicious taste, some its characteristic aroma, but for others, it can be a unique way to pay tribute to their Lord.

Réžia/Director: Sima Urale
Scenár/Screenplay: Shuchi Kothari
Kamera/Director of Photography: Rewa Harre
Strih/Editor: Eric De Beus
Hrajú/Cast: Zahara Abbawaaji, Joe Folau
Výroba/Production: Nomadz Limited
Predaj/Sales: New Zealand Film Commission

Nový Zéland/New Zealand

2007, 35 mm, far./col., 14 min.
hraný/fiction

När Elvis kom på besök

Keď Elvis prišiel na návštevu
When Elvis Came to Visit

Môže malý chlapec svojou nevinnosťou zmeniť svetoznáor jedného muža? Elvis je emigrant a jeho matka ho nechá na chvíľku postrážiť susedovi, ktorý má na chrbte vytetovaný obrovský hákový kríž.

Can a little boy's innocence change the worldview of one man? Elvis is an emigrant, and his mother leaves him for a moment with a neighbour who has a giant swastika tattooed on his back.

Réžia/Director: Andreas Tibblin
Scenár/Screenplay: Andreas Tibblin
Kamera/Director of Photography: Henrik Stenberg
Hudba/Music: Plan 8
Strih/Editor: Stefan Walfridsson
Hrajú/Cast: Josef Säterhagen, Ben Solimanaznavi, Leila Hadji
Výroba/Production: Drama Svecia
Predaj/Sales: The Swedish Film Institute

Švédsko/Sweden

2006, 35 mm, far./col., 10 min.
hraný/fiction

Bildfenster / Fensterbilder

Rámovanie
Framing

Neexistuje nič mimo filmové okno. Filmové políčka neustále otvárajú ďalšie okná nášho videnia. Koláž nájdeného foto či filmového materiálu orchestruje hudba Franza Schuberta.

Nothing exists outside the camera frame. Film cells constantly open new windows of our vision. A collage of found photographed and filmed material, orchestrated by the music of Franz Schubert.

Réžia/Director: Bert Gottschalk
Scenár/Screenplay: Bert Gottschalk
Kamera/Director of Photography: Bert Gottschalk
Hudba/Music: Franz Schubert
Strih/Editor: Rudi Ziegler
Animácia/Animation: Theresa Strozky
Výroba/Production: Bert Gottschalk
Predaj/Sales: Bert Gottschalk

Nemecko/Germany

2007, 35 mm, čb/b&w, 6 min.
experimentálny/experimental

Morbus Bechterew

Morbus Bechterew
Morbus Bechterew

Portrét človeka paralyzovaného vlastnou váhavosťou, neschopného urobiť si názor, pohnúť sa z miesta. Dokument o zábave i únave z ľudskej nerozhodnosti.

A portrait of a person paralyzed by his own hesitation, unable to form an opinion or commit to any action. A documentary about the fun and fatigue of human indecision.

Réžia/Director: Lola Randl
Kamera/Director of Photography: Lola Randl
Hudba/Music: Maciej Sledziecki
Strih/Editor: Sabine Smit
Hrajú/Cast: Rainer Egger
Výroba/Production: Lola Randl
Predaj/Sales: Lola Randl

Nemecko/Germany

2007, betacam SP, far./col., 11 min.
hraný/fiction

No se vaya Nechod' Don't Go

Hra na obťažovanie telefónom alebo príklad susedského zdieľania nielen lacného internetu.

Prank calling, or an example of neighbors sharing more than just cheap internet.

Réžia/Director: Daniel Chamorro
Scenár/Screenplay: Daniel Chamorro
Kamera/Director of Photography: Tampico
Hudba/Music: Wolfgang Amadeus Mozart, Dimitrij Šostakovič
Strih/Editor: Daniel Chamorro
Hrajú/Cast: Laurent Notaro, Anne Wernwer, Daniel Chamorro, Daniel Marote
Výroba/Production: Daniel Chamorro
Predaj/Sales: Daniel Chamorro

Španielsko/Spain

2007, betacam SP, far./col., 4 min.
hraný/fiction

Interlude Medzihra Interlude

Ďalšia variácia na tému zoznamovanie cez internet nás tentoraz privedie do Nórska. Deti istež časti tunajšej dekadentnej spoločnosti žijú svoje vlastné životy, vo svojom vlastnom svete, hrubou čiarou oddelenom od toho rodičovského.

Another variation on the theme of meeting people through the internet brings us to Norway, where we reflect on one part of a decadent society, where the new generation of children live their own lives, in their own world, distinctly separated from their parents' world.

Réžia/Director: Katja Eyde Jacobsen
Scenár/Screenplay: Stian Angel Eriksen
Kamera/Director of Photography: Øystein Mamen
Hudba/Music: Ola Fløttum
Strih/Editor: Ida Kolstø
Hrajú/Cast: Sofia M. Andersson, Sven Andreas Faye Lindstad, Anneke von der Lippe, Eindrude Eidsvoll, Mari Korsnes Møssing
Výroba/Production: Spillefilmkompaniet 4 ½
Predaj/Sales: Norwegian Film Institute

Nórsko/Norway

2007, 35 mm, far./col., 11 min.
hraný/fiction

The Apology Line Linka osobných vyznaní The Apology Line

Vo Veľkej Británii funguje telefónna linka určená tým, ktorí sa rozhodli pre verejné vyznanie, ospravedlnenie, prejav ľútosti, ale aj hnevu či odporu. Vo filme počujeme neznáme ľudské hlasy, fragmenty životných príbehov. Súbežne nazeráme do okien, sledujeme neznámých. Hlasy a tváre sa nesträtávajú. V celkovom obraze anonymity, every viewer can recognize themselves. This film won the Prix UIP for Best European Short Film at the 52nd Cork International Film Festival and the Special Jury Mention at the 30th Clermont-Ferrand Short Film Festival in 2008.

In Great Britain, there is a telephone line in service for those who have decided to make a public confession, apology, expression of repentance, anger, or protest. In this film we hear unknown human voices and fragments of life stories; we look into windows and follow strangers. Voices and faces do not connect. In this portrayal of anonymity, every viewer can recognize themselves. This film won the Prix UIP for Best European Short Film at the 52nd Cork International Film Festival and the Special Jury Mention at the 30th Clermont-Ferrand Short Film Festival in 2008.

Réžia/Director: James Lees
Scenár/Screenplay: James Lees, William Bridges
Kamera/Director of Photography: Mattias Nyberg
Strih/Editor: Tony Norton
Výroba/Production: The Hobo Film Company
Predaj/Sales: The Hobo Film Company

Veľká Británia/United Kingdom

2007, digital betacam, far./col., 10 min.
dokumentárny/documentary

Test Test Test

Štyri ženy a štyri úplne odlišné reakcie, v pravdepodobne jednom z najdôležitejších okamihov ich života.

Four women and four totally distinct reactions during what is probably one of the most important moments of their lives.

Réžia/Director: Marta Alejo
Kamera/Director of Photography: Carlos Agulló
Strih/Editor: Sandra Ferrús, Pilar Castro, Nadia De Santiago, Ana Wagener
Výroba/Production: Avalon Productions
Predaj/Sales: Avalon Productions

Španielsko/Spain

2007, 35 mm, far./col., 12 min.
hraný/fiction

Dog Altogether

Celkom ako pes
Dog Altogether

Josepha nemá nikto rád. Možno iba jeho pes. Ale aj toho dokope na smrť. Jeho výbuchy agresivity sa stávajú nebezpečnými aj preňho samého. Besný od zlosti a nenávisťi blúdi po meste a hľadá útechu, ktorá by mu priniesla aspoň trochu pokoja do jeho zdevastovaného života. Tento debut získal ocenenie BAFTA za najlepší krátky film, Strieborného Leva na Medzinárodnom festivale v Benátkach a British Independent Film Award za najlepší krátky film.

Nobody likes Joseph. Except maybe his dog. But even him he kicks to death. His outbursts of aggression become dangerous even for himself. Wild with rage and hatred, he roams through town and looks for comfort, which would bring at least a bit of peace to his devastated life. This debut won the BAFTA Award for Best Short Film, the Silver Lion at the Venice International Film Festival and the British Independent Film Award for Best Short Film.

Réžia/Director: Paddy Considine
Scenár/Screenplay: Paddy Considine
Kamera/Director of Photography: Tom Towned
Hudba/Music: Chris Baldwin
Strih/Editor: Colin Monie
Hrajú/Cast: Peter Mullan, Olivia Colman, Karl Johnson
Výroba/Production: Warp Films, Sigma Films
Predaj/Sales: Warp Films

Veľká Británia/United Kingdom

2007, 35 mm, far./col., 16 min.
hraný/fiction

Sweat Pot Sweat

Óda na pot prezentujúca v spomalených záberoch s rytmickým hudobným sprievodom denný cyklus muža (a ženy), ktorý je do istej miery kolobehom života.

This ode to sweat, in slow-motion shots with a rhythmic musical accompaniment, presents the daily cycle of a man (and a woman), which is at a certain level also a cycle of life.

Réžia/Director: Na Hong-Jin
Scenár/Screenplay: Na Hong-Jin
Kamera/Director of Photography: Oh Jae-ho
Hudba/Music: Kim Ah-ram
Strih/Editor: Na Hong-Jin
Hrajú/Cast: Seok Jung-man, Moon Hyung-joo
Výroba/Production: The Korean National University of Arts
Predaj/Sales: Indiostory Inc.

Južná Kórea/South Korea

2007, betacam SP, far./col., 12 min.
experimentálny/experimental

Alumbramiento Osvietenie Lightborne

Rodina stojí pri posteli umierajúcej matky. Je hlboká noc a ich matka má neznesiteľné bolesti. Všetci sa ju snažia utešiť a pomôcť jej umrieť. V blízkosti smrti je však ťažké sa vyrovnáť s vlastným strachom a smútkom. Film vyhral v roku 2007 Európsku filmovú cenu za najlepší krátky film.

A family is standing by their mother's deathbed. It is deep in the night and their mother is in unbearable pain. Everyone tries to comfort her and help her to die. But when death is near, it is difficult to come to terms with one's own fear and sorrow. This film won the European Film Award for Best Short Film in 2007.

Réžia/Director: Eduardo Chaperó-Jackson
Scenár/Screenplay: Eduardo Chaperó-Jackson
Kamera/Director of Photography: Juan Carlos Gómez
Hudba/Music: Pascal Gaigne
Strih/Editor: Iván Aledo, Quique Domínguez
Hrajú/Cast: Mariví Bilbao, Cristina Plazas, Manolo Solo, Marta Berenguer, Sara Párbole
Výroba/Production: Prosopopey producciones
Predaj/Sales: FREAK Short Film Agency

Španielsko/Spain

2007, 35 mm, far./col., 15 min.
hraný/fiction

As I Lay Dying Keď som umieral As I Lay Dying

Vizuálne veľmi pútavo nakrútený príbeh malého chlapca, ktorý v horúčke bojuje s predtuchou blízkej smrti. Názov filmu odkazuje skôr na Faulknera než na rovnomennú heavymetalovú skupinu. Film získal cenu Tiger za krátky film na MFF Rotterdam 2008.

A visually absorbing story of a young boy, who in the delirium of a high fever, fights against the portent of his approaching death. The title refers more to Faulkner than to the heavy metal band of the same name. This film won the Tiger Award for Short Film at the Rotterdam IFF 2008.

Réžia/Director: Ho Yuhang
Kamera/Director of Photography: Haris Hue
Strih/Editor: Mindy Ng
Hrajú/Cast: Wong Zi Jiang, Justina Tay
Výroba/Production: Paperheart Sdn. Bhd.
Predaj/Sales: Paperheart Sdn. Bhd.

Malajzia/Malaysia

2007, DVD, čb+far./b&w+col., 10 min.
hraný/fiction

Alexandra Alexandra Alexandra

Ocko jedného dňa zistí, že ho jeho malá Alexandra už nevolá „ocko“. Rozhodne sa túto zradu rázne prediskutovať s bývalou manželkou a jej partnerom, presvedčený, že Alexandru proti nemu pošťavali. Zdá sa, že rozvodom niekedy viac trpia rodičia než deti.

One day, Alexandra's dad realizes that his little girl does not call him "dad" anymore. He decides to have a good talk about this betrayal with his ex-wife and her partner, convinced that they have turned Alexandra against him. It seems that sometimes parents suffer from divorce more than children.

Réžia/Director: Radu Jude
Scenár/Screenplay: Radu Jude, Augustina Stanciu, Andrei Butica
Kamera/Director of Photography: Andrei Butica
Strih/Editor: Catalin Cristutiu
Hrajú/Cast: Serban Pavlu, Mimi Branescu, Alexandra Pascu, Oana Ioachim
Výroba/Production: Hi Film Productions
Predaj/Sales: Hi Film Productions

Rumunsko/Romania

2007, 35 mm, far./col., 25 min.
hraný/fiction

Bende Sira

Teraz som na rade ja
It's My Turn

Skupinka detí sa stretáva na ihrisku, aby spomedzi seba vybrali vždy jedného, ktorému sa poskladajú na lístok do kina. Ten im svoj zážitok následne celý vyrozpráva. Jedného dňa majú možnosť ísť do kina všetci spolu, teda skoro všetci....

Láska ku kinu má veľa podob a turecký režisér si zvolil krásnu cestu prerobávania zážitkov cez obrázky vytvárané deťmi, preto vo filme nehládajte tituly. Film získal Srebrného leoparda na festivale v Locarne.

A group of children meet regularly at the playground to choose one among them, for whom they pool their pocket-money and buy a cinema ticket. The child then shares their experience of the film with the rest of the children. One day, they have the opportunity to go to the cinema all together; that is, almost all of them...

Love of cinema takes many forms and this Turkish director has chosen a beautiful way to describe experiences: through pictures created by children, and for this reason you will not see subtitles in this film. This film received the Golden Leopard at the Locarno festival.

Réžia/Director: Ismet Erguen
Scenár/Screenplay: Ismet Erguen
Kamera/Director of Photography: Ilker Berke
Hudba/Music: Enis Rotthoff
Strih/Editor: Isabel Meier, Svenja Cussler
Hrajú/Cast: Sadi Somer, Semih Aslan, Samet Aslan, Mert Metin Oezdemir, Coskun Duez, Kadir Tezer, Lorin Merhard, Tuana Merhard
Výroba/Production: Distant Dreams Filmproduktion/Berlin, v koprodukcii s/in co-production with Plato Film/Istanbul
Predaj/Sales: Distant Dreams Filmproduktion

Le Pont Most
The Bridge

Príbeh otca a syna žijúcich na vrcholku hory, kde jediný kontakt s okolitým svetom zabezpečoval most, ktorý zbúrali. Máločo však dokáže zastaviť detskú zvedavosť, najmä ak ide o pestrofarebné svetielka pod horou, ako aj tie vybuchujúce na oblohe.

The story of a father and son living on the top of a mountain, where the only connection to the outside world is a bridge, which is now destroyed. Almost nothing can get in the way of a child's curiosity, especially when it is attracted by colourful lights below the mountain and explosions in the sky.

Réžia/Director: Vincent Bierrewaerts
Scenár/Screenplay: Vincent Bierrewaerts
Strih/Editor: Nolwenn Jacob
Animácia/Animation: Vincent Bierrewaerts, Mehdi Ouahad
Výroba/Production: Les Films du Nord
Predaj/Sales: Les Films du Nord

Francúzsko, Belgicko/France, Belgium

2007, 35 mm, far./col., 14 min.
animovaný/animation

Letné hry

Letné hry
Summer Games

Citové vzplanutie mladého chlapca počas jedného krásneho leta, nakrútené na motívy poviedky Dušana Mitana.

A young man's emotional eruption during one beautiful summer, inspired by a Dušan Mitana short story.

Réžia/Director: Marián Tutoky
Scenár/Screenplay: Marián Tutoky
Kamera/Director of Photography: Peter Kelišek
Hudba/Music: Vladislav Šarišský
Strih/Editor: Richard Chomo
Hrajú/Cast: Donato Moriconi, Lucia Culková, Lucia Vráblicová, Peter Šimun, Anna Mentusová
Výroba/Production: FTF VSMU
Predaj/Sales: FTF VSMU

Careful with that Axe, Eugene
Opatrne s tou sekerou, Eugene
Careful with that Axe, Eugene

Krátka vtipná anekdota s napínavými momentmi, pri ktorých tuhne krv v žilách. Protagonistami sú malý, neposedný chlapec a dobre nabrušená sekerka.

A short, funny anecdote with some very exciting, bloodcurdling moments. The main characters are a young, restless boy and a well-sharpened axe.

Réžia/Director: Jason Stutter
Scenár/Screenplay: Jason Stutter
Kamera/Director of Photography: Jason Stutter
Strih/Editor: Jason Stutter
Hrajú/Cast: Cameron Stevens
Výroba/Production: Jason Stutter
Predaj/Sales: New Zealand Film Commission

Nový Zéland/New Zealand

2008, betacam SP, far./col., 2 min.
hraný/fiction

Tool

Nástroj
Tool

Najväčšiu hrôzu vyvoláva v rodičovi pocit bezmocnosti, keď nedokáže pomôcť vlastnému dieťaťu v ohrození. Niektorým zvedavým deťom sa však dá len ťažko radíť alebo pomáhať.

For parents, the worst possible horror is the feeling of powerlessness when they cannot help their own endangered child. However, some curious children are difficult to advise or help.

Réžia/Director: Yoon Yong-a
Scenár/Screenplay: Yoon Yong-a
Kamera/Director of Photography: Hwang Ki-seok
Hudba/Music: Kim Hyun-sung
Strih/Editor: Yoon Yong-a
Hrajú/Cast: Pang Eun-jin, Choi Deuk-mun, Park Ji-un
Výroba/Production: Indiestory Inc.
Predaj/Sales: Indiestory Inc.

Južná Kórea/South Korea

2006, 35 mm, far./col., 8 min.
hraný/fiction

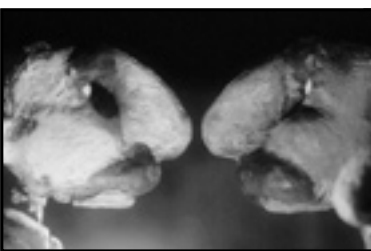
Weiss

Weiss
Weiss

V monotónnej rovnováhe bieleho univerza sa náhle zjaví čierna figúra, ktorá prekračuje, prelieza či prechádza cez bielu krajinu a jej prekážky. Úžasná a nepredstaviteľná viziya, ktorá môže byť realizovaná jedine prostredníctvom animácie.

In the monotonous equilibrium of a white universe, a black figure suddenly appears, who crosses, climbs, and runs through the white land and its obstacles. An amazing and unimaginable vision that could only be realized through animation.

Réžia/Director: Florian Grolig
Scenár/Screenplay: Florian Grolig
Hudba/Music: Tobias Böhm
Strih/Editor: Florian Grolig
Animácia/Animation: Florian Grolig
Výroba/Production: Florian Grolig, Kunsthochschule Kassel
Predaj/Sales: Florian Grolig
Kópia/Print source: Florian Grolig

Séquence 01 - Plan 02

Sekvencia 01 – záber 02
Sequence 01 - Shot 02

Animovaný hrdina zistí, že je súčasťou filmu, ktorý sa práve nakrúca, a rozhodne sa zmeniť svoje miesto v ňom.

An animated hero realizes that he is part of a film, which is being shot at that moment, and in which he decides to change his role.

Réžia/Director: Rémi Durin
Scenár/Screenplay: Rémi Durin
Hudba/Music: Déborah Douneau, Julien Bellet
Strih/Editor: Rémi Durin
Animácia/Animation: Mihnea Popescu, Rémi Durin
Výroba/Production: Atelier de production de La Cambre ASBL
Predaj/Sales: Atelier de production la Cambre A.S.B.L.

Nemecko/Germany, 2007

betacam SP, čb/b&w, 5 min.
animovaný/animation

Belgicko/Belgium

2007, betacam SP, far./col., 8 min.
animovaný/animation

Taxi?

Taxi?
Taxi?

Taxikárske metódy sa zmenili. Byť slušný je zákonom a kto ho nerešpektuje, nemusí prísť do určeného cieľa. Film z Baskicka vtipne a trefne zachytáva frustráciu niektorých z nás pri jednaní s vodičmi taxíkov.

A taxi driver's methods have changed. Being polite is the rule and whoever does not respect it, may not come to their destination. This Basque film funnily and aptly accounts people's frustrations in dealing with taxi drivers.

Réžia/Director: Telmo Esnal
Scenár/Screenplay: Telmo Esnal
Kamera/Director of Photography: Gaizka Bourgeaud
Hudba/Music: Javi P3z
Strih/Editor: Laurent Dufreche, Pite Piñas
Hrajú/Cast: Luis Tosar, Arturo Valls, Marta Etura
Výroba/Production: Aupa films
Predaj/Sales: Kimuak

Terminus

Konečná stanica
Terminus

Biznismen je prenasledovaný čudnou, kamennou entitou. Zdá sa, že ju nevidí nikto okrem neho. Nemôže spať ani pracovať. Zisťuje, že aj ostatných ľudí čosi prenasleduje – obrovská skrútka, eskalátor, billboard... Zo svojich surrealistických vídií je na pokraji nervového zrútenia. Je tento stalker len manifestáciou jeho podvedomia? Alebo kritikou mechanickej, prepracovanej, totálne odľudštenej spoločnosti? Skvelé triky robia z filmu neuveriteľne zábavné sci-fi dielko.

A businessman is haunted by a strange, stone entity. Apparently nobody sees it but him. He cannot sleep nor work. He discovers that other people are haunted as well – by an immense bolt, an escalator, a billboard... his surreal visions have him on the brink of a nervous breakdown. Is this stalker just a manifestation of his subconscious? Or is it a critique of a mechanical, overworked, totally alienated society? Marvellous special effects make this an unbelievably fun sci-fi work of art.

Réžia/Director: Trevor Cawood
Scenár/Screenplay: Jason Cawood, Trevor Cawood
Kamera/Director of Photography: Trent Opaloch
Hudba/Music: Clinton Shorter
Strih/Editor: Trevor Cawood
Hrajú/Cast: Rob Carpenter, Les Quinn, Trent Opaloch, Tristram Gieni, Stephanie McKenzie
Výroba/Production: Spy Films
Predaj/Sales: Spy Films

Španielsko/Spain

2007, 35 mm, čb/b&w, 5 min.
hraný/fiction

Kanada/Canada

2007, betacam SP, far./col., 8 min.
hraný/fiction

Reality Show

Reality Show
Reality Show

Čo by ste spravili, keby ste si telefonicky objednali pizzu, no potom v televízii uvideli, ako vás poslíček s pizzou prepichol zo zadu nožom? Vaša objednávka je už na ceste a nedá sa zrušiť...

What would you do if you ordered a pizza by telephone, but then saw the pizza delivery man on television, stabbing you from behind with a knife? Your order is already on its way and it cannot be cancelled...

Réžia/Director: Federico Schmucler
Scenár/Screenplay: Sebastián Menegaz, Lucas Damino
Kamera/Director of Photography: María Secco
Hudba/Music: Federico Schmucler
Strih/Editor: Federico Schmucler
Hrajú/Cast: Ricardo Zarraga, Adriana Olvera, Gabino Rodríguez
Výroba/Production: Centro de Capacitación Cinematográfica
Predaj/Sales: Centro de Capacitación Cinematográfica

The Adventure

Dobrodružstvo
The Adventure

Auto nenáhlivo putuje zákutiami lesnej cesty. Typický americký pár v najlepších rokoch debatuje počas jazdy o kráse tohto kraja. Nečakané dobrodružstvo ich však vyvedie z rovnováhy. Stihnú ešte spoločné foto s mŕtvym klaunom na pamiatku? Venované Antonionimu a Bergmanovi.

A car meanders along a winding forest road. In the car, a typical American couple in their prime discusses the beauty of their country. But then an unexpected adventure puts them out of balance. Will they still be able to take their photo with the dead clown for memory's sake? Dedicated to Antonioni and Bergman.

Réžia/Director: Mike Brune
Scenár/Screenplay: Mike Brune
Kamera/Director of Photography: Adam Pinney
Strih/Editor: Mike Brune
Hrajú/Cast: John Curran, Deborah Childs, Tim Stoltenberg, Dave Quay
Výroba/Production: Fake Wood Wallpaper Films, Swindy Films
Predaj/Sales: Fake Wood Wallpaper Films

Mexiko/Mexico

2007, 35 mm, far./col., 16 min.
hraný/fiction

USA

2008, 35 mm, far./col., 22 min.
hraný/fiction

Trópico das Cabras
Tropické šialenstvo
Tropic of Goats

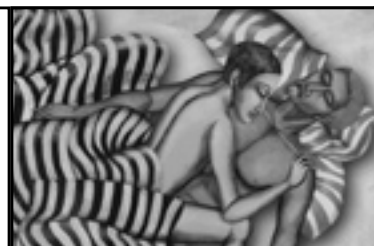
Jej jednoduché gesto mu pripomenie, ako sa všetko začalo. Uplynulo desať rokov a ona vyzerá stále mladšie a mladšie a on začína mať pocit, že jeho čas už uplynul. Rozhodli sa vydať na spoločnú cestu, pokúsit' sa nájsť svoju minulú lásku alebo ju stratiť navždy.

Her simple gesture reminds him of how everything began. Ten years have passed, she keeps looking younger and younger, and he begins to feel that his time has passed. They have decided to take a journey together to try to find their former love, or lose it forever.

Réžia/Director: Fernando Coimbra
Scenár/Screenplay: Fernando Coimbra
Kamera/Director of Photography: Lula Carvalho
Hudba/Music: Dead Combo, Ricardo Cutz
Strih/Editor: Karen Akerman
Hrajú/Cast: Larissa Salgado, Victor Hugo Carrizo
Výroba/Production: Cabra Filmes
Predaj/Sales: Synapse Brazil

Brazília/Brazil

2007, 35 mm, far./col., 23 min.
hraný/fiction

Štyri
Štyri
Four

Štyri sú hlavné ženské postavy vo filme – pilotka Hana, poštarčka Eva, predavačka Lilith a speváčka Ariel. Štyri sú uhly pohľadov, z ktorých sledujeme ich milostné vzťahy, vzájomné prepletanie sa ľudských osudov. Až kým nešťastie z lásky nevyústi do tragédie. Film získal národnú filmovú cenu Slnko v sieti 2008 za najlepší animovaný film.

There are four female main characters in the film: the pilot Hana, the mail carrier Eva, the sales assistant Lilith and the singer Ariel. There are four perspectives, from which we see romantic relationships intertwined with human destinies, until love's pain leads to tragedy.

This film won "The Sun in a Net" Slovak national film award in 2008 for best animated film.

Slovenská republika/Slovak Republic

2007, 35 mm, far./col., 16 min.
animovaný/animation

Réžia/Director: Ivana Šebestová
Scenár/Screenplay: Ivana Šebestová
Kamera/Director of Photography: Leevi Lehtinen
Animácia/Animation: Ivana Šebestová
Hudba/Music: Marek Piaček
Strih/Editor: Matej Beneš
Hlasy/Voices: Inge Hrubaničová, Zuzana Polonská, Katka Krajčovičová, Matej Beneš, Tadeáš Beneš, Milan Laučík
Výroba/Production: feel me film s.r.o., Ivana Šebestová, plaftik, s.r.o.
Predaj/Sales: feel me film s.r.o.

Manon sur le bitume
Posledná cesta Manon
Manon on the Asphalt

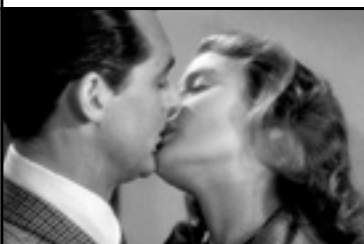
Manon zrazí auto. Je prekrásna jeseň a Manon leží na ceste a zomiera. Jej posledné myšlienky patria jej priateľom, rodine a láske; jednoducho ľuďom, ktorí v jej živote niečo znamenali. Táto nežná výpoveď umierajúcej ženy vyhrala ocenenie Čierna perla pre najlepšieho režiséra krátko filmov na Medzinárodnom filmovom festivale Stredného Východu v Abu Dhabi.

Manon is hit by a car. It's a beautiful autumn and Manon is lying on the road and dying. Her last thoughts go to her friends, family, and love; simply people who meant something in her life. This tender account of a dying woman won the Black Pearl for Best New Director (Short Film) at the Middle East International Film Festival in Abu Dhabi.

Francúzsko/France

2007, 35 mm, far./col., 15 min.
hraný/fiction

Réžia/Director: Élisabeth Marre, Olivier Pont
Scenár/Screenplay: Olivier Pont, Élisabeth Marre
Kamera/Director of Photography: Pierric Gantelmi d'Ille
Hudba/Music: Christophe Julien, Madeleine Peyroux
Strih/Editor: Marcela Figueroa
Hrajú/Cast: Aude Léger, Élisabeth Marre, Bastien Ehouzan, Édouard Raix, Michèle Léger
Výroba/Production: La Luna Productions
Predaj/Sales: La Luna Productions

Gravity
Príťažlivosť
Gravity

Film od začiatku fascinovalo bozkávanie. Slávnym sa stal už u Edisona nakrútený Bozk May Irwinovej a Johna Ricea (1896). Postupne sa zmenil na emblém filmových happyendov, nevyhnutný vrchol nielen romantických príbehov. Provost vstupuje do filmového archívu a rôznymi filmovými technikami príťažlivosť vybraných bozkov dekonštruuje. Zmnožené približovanie a spájanie úst vyvoláva závat z vírenia filmových vášní.

Film has been fascinated with kissing from the very beginning. Already in 1896, kissing on film was famous in the film The Rice-Irwin Kiss, shot at the Edison Manufacturing Company. Gradually, kissing became the trademark of film happy endings, an obligatory final gesture not only for romances. A provost enters a film archive, and with various film techniques, deconstructs the appeal of selected kisses. The repeating approach and meeting of mouths rouses the whirling vertigo of film passion.

Belgicko/Belgium

2007, 35 mm, far./col., 6 min.
experimentálny/experimental

Réžia/Director: Nicolas Provost
Strih/Editor: Nicolas Provost
Výroba/Production: Nicolas Provost
Predaj/Sales: Argos

Mani pulite, sapone sporco

Čisté ruky, špinavé mydlo
Clean Hands, Dirty Soap

Príbeh jedného z tých najnižšie postavených a bezvýznamných. Ako čistí na záchode je neviditeľný, pritom čistotu jeho života a úmyslov nepotvrdzujú len stále umyté ruky.

The story of one of the most hidden and obscure. As invisible as a toilet cleaner, the purity of his life and intentions is confirmed by more than just his ever-washed hands.

Réžia/Director: Karim Fanous
Scenár/Screenplay: Adam Mourad
Kamera/Director of Photography: Victor Credi
Hudba/Music: Adam Mourad
Strih/Editor: Karim Fanous
Hrajú/Cast: Sherif Farahat, Farah Youssef
Výroba/Production: Fourth Wall Graffiti
Predaj/Sales: Fourth Wall Graffiti

Egypt

2007, 35 mm, far./col., 25 min.
hraný/fiction

Mosaik mécanique

Mechanická mozaika
Mosaik mécanique

Koncept vystihuje už názov – film sa nám neodkrýva tradičným spôsobom, teda postupne, obraz po obraze. Vidíme ho naraz, ako celok, mechanicky rozložený do mozaiky záberov, vrátane titulkov, zavádzacieho i koncového pásu. Mozaiku tvoria všetky zábery slapstickovej komédie A Film Johnnie (USA, 1914). Každý, rôzne dlhý, sa opakuje v slučke. Výsledkom je vizuálne pulzovanie okien pohyblivých obrazov. Mozaika je zároveň taká dlhá ako pôvodný film. Môžeme ho čítať po riadkoch, sledovať rôznymi smermi, skladať len z vybraných záberov. Je to pocta filmovej avantgarde – stretnutie s Fernandom Légerom (Ballet mécanique, 1924) a Petrom Kubelkom (Mosaik im Vertrauen, 1955).

The title describes the concept – the film does not unfold in a traditional way; that is to say in sequence, picture by picture. We see it all at once, as a whole, mechanically arranged into a mosaic of shots, including the credits and the beginning and end strips. The mosaic is composed of every scene of the slapstick comedy A Film Johnnie (USA, 1914). Every one, varying in length, repeats in a loop. The result is a visual pulse of moving picture windows. The mosaic is the exact same length as the original film. We can read it in a line, follow it in various directions, and put it together just from certain scenes. It is an homage to avant-garde film – a meeting of Fernand Léger (Ballet mécanique, 1924) and Peter Kubelka (Mosaik im Vertrauen, 1955).

Réžia/Director: Norbert Pfaffenbichler
Scenár/Screenplay: Norbert Pfaffenbichler
Hudba/Music: Bernhard Lang
Výroba/Production: sixpackfilm
Predaj/Sales: sixpackfilm

Rakúsko/Austria

2007, 35 mm, čb/b&w, 9 min.
experimentálny/experimental

Missing Nezvestný Missing

Po toľkých rokoch prázdného života v nudnom manželstve sa Bernard zrazu stratil. Nezmišol, všetci len proste zabudli, že existuje. Nikto ho nevidí. Polícia je bezradná, pátranie neúspešné. Bernard musí nájsť spôsob, ako sa dostať späť do života.

After many years of an empty life in a tedious marriage, Bernard disappears. He does not actually vanish; everyone simply forgets that he exists. Nobody sees him. The police are helpless in their vain search, and Bernard has to find a way back to life.

Réžia/Director: Matthieu Donck
Scenár/Screenplay: Matthieu Donck
Kamera/Director of Photography: Hichame Alaouié
Hudba/Music: Julien Defrance
Strih/Editor: Pierre-Yves Jouette
Hrajú/Cast: Jean Luc Couchard, Nicole Duret, Jean-Louis Kremer, Martine Roland, Virginie Peeters, Luc Van Grunderbeeck, Monica DeLwart
Výroba/Production: K2
Predaj/Sales: K2

Belgicko/Belgium

2007, 35 mm, far./col., 15 min.
hraný/fiction

Brædrabylta Wrestling Wrestling

Wrestling je zápasom tvrdých mužov, a navyše na Islande národným športom. Ale čo ak zápasiaci muži k sebe pociťujú viac ako priateľstvo? Film získal v roku 2007 Zvláštne uznanie na Medzinárodnom filmovom festivale v Locarne.

Wrestling is a contest of tough guys, and it is also Iceland's national sport. But what if the competitors feel more than friendship towards each other? This film received a Special Mention at the Locarno International Film Festival in 2007.

Réžia/Director: Grímur Hákonarson
Scenár/Screenplay: Grímur Hákonarson
Kamera/Director of Photography: Gunnar Heidar
Hudba/Music: Jóhann Jóhannsson
Strih/Editor: Elísabet Rónaldsdóttir
Hrajú/Cast: Halldor Gylfason, Björn Igi Hilmarsson
Výroba/Production: Hark Film
Predaj/Sales: Hark Film

Island/Iceland

2007, 35 mm, far./col., 20 min.
hraný/fiction

The Pearce Sisters
Sestry Pearceové
The Pearce Sisters

Dve škaredé sestry žijú na opustenom ostrove. Jedného dňa vyloví namiesto ryby mŕtveho námorníka. Konečne majú dôstojnú spoločnosť a čajový zúr sa môže začať. Makabrána rozprávka o samote, sesterskej láske, nezvyčajných posedeniach pri čaji, krvi, rybích vnútornostiach a bizarných úchylkách. Film vyhral cenu BAFTA za najlepší animovaný film.

Two ugly sisters live on an abandoned island. One day, instead of a fish, they catch a dead sailor. Finally they have some dignified company, and tea party can begin. A macabre fairy-tale about loneliness, sisterly love, unusual tea parties, blood, fishes' insides, and bizarre aberrations. The film won the BAFTA Award for best animated film.

Réžia/Director: Luis Cook
Scenár/Screenplay: Luis Cook
Strih/Editor: Dan Williamson
Animácia/Animation: Nigel Davies, Theresa Whatley, Les Orton, Dan Lane, Adam Cootes, Eve Coy, Emma Greenwood, Märten Jonmark
Hrajú/Cast: Dan Williamson, Len Gray
Výroba/Production: Aardman Animations
Predaj/Sales: Aardman Animations

Veľká Británia/United Kingdom

2007, digital betacam, far./col., 9 min.
animovaný/animation

Soft
Slaby
Soft

Nudu dnes mladí často v bezpečí vlastnej svorky ventilujú ponížením a agresivitou voči evidentne slabším jednotlivcom. Samozrejmosťou sa stáva záznam v mobile, ktorý dokazuje podrobenie. Ustupovanie rozumných sa nevyhnutne prijíma ako zbabelosť, ktorá ešte viac povzbudzuje. Avšak v istej chvíli je odpor nielen krokom sebazáchovy, ale aj prejavom sebaúcty. Film získal Prix UIP pre najlepší európsky krátky film na MFF Edinburgh, Cenu medzinárodnej poroty na Sundance Film Festival 2008 a trinásť ďalších cien.

Nowadays, boredom is dealt with by many young people in the safety of gangs, through aggression against and humiliation of obviously weaker individuals. Mobile phone recordings of victimization are becoming commonplace. The backing down of the intelligent ones is always considered cowardice, which encourages even more. Yet there is a moment when protest is not only an attempt of self-preservation, but also an expression of dignity. This film won the Prix UIP for Best European Short Film at the Edinburgh IFF, the International Jury Prize at the Sundance Film Festival 2008, and thirteen other awards.

Réžia/Director: Simon Ellis
Scenár/Screenplay: Simon Ellis
Kamera/Camera/ Director of Photography: Chris Ross
Strih/Editor: Simon Ellis
Hrajú/Cast: Jonny Phillips, Matthew O'Shea, Michael Socha
Výroba/Production: Bub Production v spolupráci s/ in association with Perfume Films
Predaj/Sales: Network Ireland Television

Veľká Británia/United Kingdom

2007, 35 mm, far./col., 14 min.
hraný/fiction

Valuri
Vlny
Waves

Horúci deň na pláži. Unudený manželský pár kritizuje obscénne sa objímajúcu dvojicu na vedľajšej deke. Mladá krásna žena zo Západnej Európy poprosí miestneho Róma, aby postrážil jej postihnutého syna, zatiaľ čo sa ona pôjde okúpať do mora. Znudený manžel sa ponúka, že ju naučí plávať. Ale cudzinka sa už nevyzná v vln... Film získal Zlatého leoparda za najlepší krátky film na Medzinárodnom festivale v Locarne v roku 2007.

A hot day on a beach. A bored married couple criticizes an obscenely affectionate couple on a neighbouring blanket. A young beautiful woman from Western Europe asks a local Roma to look after her handicapped son while she goes to bathe in the sea. The bored husband offers to teach her to swim. But the foreigner will never emerge from the waves. . . This film won the Golden Leopard for Best Short Film at the Locarno International Film Festival in 2007.

Réžia/Director: Adrian Sitaru
Scenár/Screenplay: Adrian Sitaru
Kamera/Director of Photography: Adrian Silisteanu
Hudba/Music: Cornel Ilie
Strih/Editor: Sorin Damian
Hrajú/Cast: Adrian Titieni, Karen Wallet, Sergiu Costache
Výroba/Production: Adrian Sitaru
Predaj/Sales: Adrian Sitaru

Rumunsko/Romania

2007, 35 mm, far./col., 16 min.
hraný/fiction

Vida Loca
Vida Loca
Vida Loca

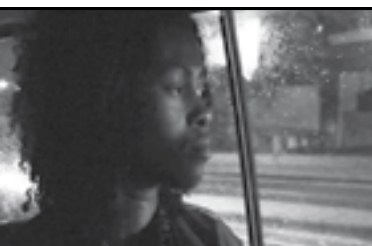
Dokument o súperiacich gangoch, ktoré vznikli v Latinskej Amerike, ale rýchlo sa rozšírili do celého sveta. Ich členmi sú deti mladšie než 20 rokov, ktoré v slumoch môžu byť iba drogovými dealermi, narkomani, zlodziejmi a zabijákmi. Opustené všetkými, lovené policiou, žijú svoj život "vida loca", krátky život medzi zločinom a smrťou.

A documentary of rival gangs that originated in Latin America, but quickly expanded throughout the entire world. Their members are children under twenty years old, who in slums can only be drug dealers, drug addicts, thieves, or killers. Abandoned by all and hunted by police, they live their own "vida loca", a short life between crime and death.

Réžia/Director: Stefania Andreotti
Scenár/Screenplay: Stefania Andreotti, Giuseppe Petruzzellis
Kamera/Director of Photography: Hudba/Music: Demon Doctor, Harold Bermudez Burgos, 4c3, Solcarlus, Annis
Strih/Editor: Giuseppe Petruzzellis
Výroba/Production: Aplysia
Predaj/Sales: Aplysia

Taliansko/Italy, 2007

miniDV, čb+far./b&w+col., 24min.
dokumentárny/documentary

Europa 2007
Európa 2007
Europe 2007

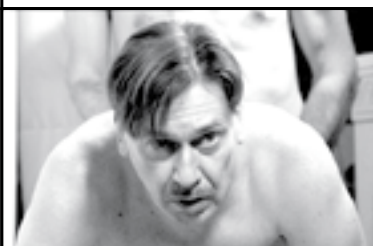
Noc na zemi, niekde v Európe. Napríklad v roku 2007. Nieкто sa musí postarať o rozvoz mlieka, pečiva alebo novin. Nieкто iný rozváža po únií biele mäso „tretieho sveta“. Koho zaujíma ľudská dôstojnosť? Film získal cenu Tobis, cenu BPI a Cenu za najlepší portugalský film na 15. MFF Curtas Vila do Conde 2007.

A night on earth, somewhere in Europe. In the year 2007, for example. Someone has to deliver the milk, pastries, and newspapers. Someone else is delivering "third world" white meat in the EU. Who is concerned with human dignity? This film won the Tobis Award, the BPI Award, and the Award for the best Portuguese film at the 15th Curtas Vila do Conde International Film Festival in 2007.

Réžia/Director: Pedro Caldas
Scenár/Screenplay: Pedro Caldas
Kamera/Director of Photography: Leonardo Simões
Strih/Editor: Pedro Caldas
Hrajú/Cast: Khary Hopffer, Eduard Burneuski
Výroba/Production: Luz e Sombra
Predaj/Sales: Portuguese Short Film Agency

Portugalsko/Portugal

2007, 35 mm, far./col., 19 min.
hraný/fiction

Kaveri
Kamarát
A Mate

Absurdný a zároveň veľmi komický príbeh o homofóbnom mužovi, ktorému víta hlavou, aké to je, mať sex s mužom. Pozor na kamošov, ktorí urobia v mene priateľstva úplne všetko!

An absurd and simultaneously very funny story of a homophobic man, who cannot imagine what it is like to have sex with a man. Look out for his pals, who in the name of friendship do absolutely everything!

Réžia/Director: Teemu Nikki
Scenár/Screenplay: Jani Pösö, Teemu Nikki
Kamera/Director of Photography: Jurki Arnikari
Hudba/Music: Johann Sebastian Bach, Charles Gounod
Strih/Editor: Teemu Nikki
Hrajú/Cast: Jouko Puolanto, Matti Onnismaa, Elna Knihtilä
Výroba/Production: It's Alive Productions
Predaj/Sales: It's Alive Productions

Fínsko/Finland

2007, 35 mm, čb/b&w, 7 min.
hraný/fiction

Unlith

Unlith

Unlith

Stretnutie dvoch mužov a ich psov v ringu. Niečo visí vo vzduchu. Všetko, čo si dokážeme predstaviť, je skutočné. Porota Prix UIP udelila filmu na 37. MFF Rotterdam 2008 Čestné uznanie.

Two men and their dogs meet in the ring. Something hangs in the air. Everything imaginable is true.

The Prix UIP Jury gave an honourable mention to the film at the 37th Rotterdam IFF 2008.

Réžia/Director: Mihai Greco
Scenár/Screenplay: Mihai Greco
Kamera/ Director of Photography: Pukyo Ruiz de Samoccurcio Delpy
Strih/Editor: Mihai Greco
Animácia/Animation: Mihai Greco
Výroba/ Production: Le Fresnoy
Predaj/Sales: Le Fresnoy

Francúzsko/France, 2007

digital betacam, far./col., 8 min.
experimentálny/experimental

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

PANORÁMA

PANORAMA

ALEXANDRA

Alexandra
Alexandra

Film Alexandra bolo štvrté dielo veľkého ruského majstra Alexandra Sokurova, ktoré bolo zahrnuté do súťaže v Cannes. Alexandra je dielom s politickým podtextom: je to príbeh ruskej starej matky, ktorá ide navštíviť svojho vnuka, ruského dôstojníka umiestneného v Čečenskej republike. Príbeh sa však sústreďuje viac na psychológiu charakterov než na samotnú vojnu v Čečensku. Réžisér obsadil do hlavnej roly Galinu Višnevskú, ktorá je napriek svojmu veku 80 rokov ešte stále divou a legendou ruskej opery a vdovou po slávnom čelistovi Mstislavovi Rostropovičovi. Sokurov nakrútil o slávnych manželoch aj portrét Elégia života: Rostropovič, Višnevská (Artfilm 2007). Hlavná úloha starej mamy Alexandry, ktorá sa stretáva s vnukom vo vojenskom tábore a zruinovanom meste Groznyj, makes the film an unforgettable experience. Grandmother and grandson have not seen each other for seven years, and for this reason she has decided to visit him. Sokurov successfully and universally captures the traumatised universe of those suffering wars, but at the same time, he uses Alexandra's character to represent Mother Russia, and the film succeeds in capturing what is known as the Russian soul.

Alexandra was the fourth film by Russian master Alexander Sokurov that was presented in competition in Cannes 2007. It is a story with political undertones: a Russian grandmother goes to visit her grandson, an officer stationed in the Republic of Chechnya, but the story focuses more on the psychological character of the war than on the war itself. The director gave the title role to the diva Galina Vishnevskaya, who, at eighty, is a legend of the Russian opera scene, and the widow of the great cellist Mstislav Rostropovich. Sokurov also shot her with her husband earlier, in his documentary Elogy of Life: Rostropovich, Vishnevskaya (Artfilm 2007). Undoubtedly, Vishnevskaya's performance as the grandmother Alexandra meeting her grandson in the military camp and the ruined town of Groznyj, makes the film an unforgettable experience. Grandmother and grandson have not seen each other for seven years, and for this reason she has decided to visit him. Sokurov successfully and universally captures the traumatised universe of those suffering wars, but at the same time, he uses Alexandra's character to represent Mother Russia, and the film succeeds in capturing what is known as the Russian soul.

Rusko/Russia
2008, 35 mm, far./col., 92 min.

Réžia/Director: Alexander Sokurov **Scenár/Screenplay:** Alexander Sokurov **Kamera/Director of Photography:** Alexander Burov **Hudba/Music:** Andrey Sigle **Strih/Editor:** Sergej Ivanov/Sergey Ivanov **Hrajú/Cast:** Galina Višnevskaja/Galina Vishnevskaya, Vasilij Ševstov/Vasily Shevstov, Rajsa Gičajeva/Raisa Gichaeva, Andrej Bogdanov/Andrei Bogdanov **Výroba/Production:** Proline-film, Rezo Productions **Predaj/Sales:** Rezo Films **Kópia/Print source:** Rezo Films

Alexander Sokurov (1951, Podorvicha, Irkutsko, ZSSR) je jedným z najvýznamnejších súčasných filmárov. Jeho filmy mali často problémy so sovietskymi autoritami. Hoci je známy najmä vďaka hranej filmom – napr. Dni zatmenija (Dni zatmenia, 1988, Krug vtoroj (Druhý kruh, 1990), Mať i syn (Matka a syn, 1997), Moloch (1999), Telec (Býk, 2001), Ruskij kovčeg (Ruská archa, 2002), Otec i syn (Otec a syn, 2003), Solnce (Slnko, 2005), Alexandra (2008) – Sokurov režíroval i vyše 20 zaujímavých dokumentov. Európska filmová akadémia zaradila Sokurova v roku 1995 na zoznam 100 najlepších režisierov sveta.

Alexander Sokurov (1951, Podorvicha, Irkutsk, USSR) is one of the most important contemporary filmmakers. His films often ran into problems with the Soviet authorities. While best known for his feature films – e.g. Dni zatmenija (The Days of Eclipse, 1988), Krug vtoroj (The Second Circle, 1990), Mať i syn (Mother and Son, 1997), Moloch (Moloch, 1999), Telec (Telets, 2001), Ruskij kovčeg (Russian Ark, 2002), Otec i syn (Father and Son, 2003), Solnce (The Sun, 2005), Alexandra (2008) – Sokurov has directed more than twenty documentaries of interest. In 1995 the European Film Academy included Sokurov in their list of the world's 100 best directors.

THE AMAZING TRUTH ABOUT QUEEN RAQUELA

Fantastická pravda o kráľovnej Raquela
The Amazing Truth about Queen Raquela

Island, Filipíny, Francúzsko, Thajsko/
Iceland, Philippines, France, Thailand
2008, 35 mm, far./col., 80 min.

Réžia/Director: Olaf de Fleur Johannesson **Scenár/Screenplay:** Olaf de Fleur Johannesson and Stefan Schaefer **Kamera/Director of Photography:** Butch Maddul **Hudba/Music:** Pavel E Smid **Strih/Editor:** Dagur Kari. Olaf de Fleur Johannesson **Hrajú/Cast:** Raquela Rios, Stefan Schaefer, Brax Villa, Via Galudo, Valerie Grand **Výroba/Production:** Poppoli Pictures **Predaj/Sales:** Icelandic Film Centre **Kópia/Print source:** Icelandic Film Centre

Raquela je transsexuál – tzv. ladyboy – z Filipín, ktorá sniva o tom, že sa dostane z ulíc Cebu City a odíde do Paríža za rozprávkovým životom. S cieľom splniť si sen vymení prostitúciu za lukratívnejšiu internetovú pornografiu. Úspešná kariéra pornohviezdy jej prináša nových priateľov, vrátane Valerie z Islandu a Michaela, majiteľa webstránky, pre ktorú Raquela pracuje. Valerie pomôže Raquela dostať sa na Island a Michael ju pozýva na randevú do Paríža. Bude Paríž taký, ako si ho vysnívala? A bude Michael jej princom na bielom koni?

„Chcel som ukázať, akú odvahu potrebujú ladyboys – transsexuáli k tomu, aby sa vysporiadali s vlastnou existenciou a ukázali divákovi svoj život poznačený odsúdením spoločnosti, chudobou, homosexualitou a preobliekaním sa za opačné pohlavie – a to všetko v prevažne konzervatívnom katolíckom prostredí na Filipínach. Kráľovná Raquela je film o ľudských bytostiach, ktoré žijú v surreálnej dimenzii nášho sveta,“ hovorí režisér Olaf de Fleur Johannesson.

Raquela is a transsexual or "ladyboy" from the Philippines who dreams of escaping the streets of Cebu City for a fairy tale life in Paris. In order to make her dreams come true, she turns from prostitution toward the more lucrative business of Internet porn. Her success as a porn star brings new friends, including Valerie, a ladyboy in Iceland, and Michael, the owner of the website Raquela works for. Valerie helps Raquela get as far as Iceland. From there, Michael offers her a rendezvous in Paris. Will Paris be everything she dreamed of? And will Michael turn out to be her Prince Charming?

"I want to show the courage the ladyboys need merely to face their existence as well as allowing the audience to experience their lives of social rejection, poverty, homosexuality and cross-dressing in the predominantly conservative Catholic society in the Philippines. Queen Raquela is a film about human beings living in a surreal dimension of our world," said the director Olaf de Fleur Johannesson.

Olaf de Fleur Johannesson (1975, Budardalur, Island) nakrúca filmy už od ranej mladosti, v roku 2003 založil Poppoli Pictures. Produkoval a režíroval viacero filmov, medzi nimi aj dokumentárne filmy Shining Star (Jasná hviezda, 2004) a Africa United (2005), ktorý mu priniesol Islandskú filmovú cenu za najlepší dokumentárny film. V súčasnosti je už v postprodukcii jeho hraný celovečerný film The Higher Force (Vyššia moc), v ktorom sa objaví niekoľko uznávaných islandských i svetových hercov a herečiek. Jeho zatiaľ posledným filmom je Fantastická pravda o kráľovnej Raquela, príbeh o transsexuálovi, ktorý hľadá lásku.

Olaf de Fleur Johannesson (1975, Budardalur, Iceland) has been making films from an early age and founded Poppoli Pictures in 2003. He has produced and directed numerous films, including the two documentaries Shining Star (2004) and Africa United (2005), which both brought him awards for Best Documentary at the Icelandic Film Awards. His current project, the feature The Higher Force, which stars an ensemble cast of Icelandic and world-recognized actors, is currently in post-production. Johannesson's latest release is The Amazing Truth about Queen Raquela, the story of a transgender prostitute who is searching for love.

BANG BANG WO AI SHEN

Pomôž mi, Eros
Help Me Eros

Ah Jie počas vážnej hospodárskej krízy prišiel na burzu o všetko. Celé dni trávi v zavretom byte, fajčí marihuanu a stará sa o marihuanu, ktorú tajne pestuje v skrini. V zúfalstve zavola na tiesňovú linku pre samovrahov a spozná Chyi, ktorá má taký milý a nežný hlas, že sa zaľúbí do vysnívanej predstavy o nej. Pokúša sa ju pozvať na rande, ale ona ho niekoľko ráz odmietne. Svoje fantázie o Chyi začne prenášať na Shin, novú dievča, ktorá v stánku pod jeho bytom predáva betelové orechy. Shin sa oblieka vyzývavo, aby prilákala čo najviac zákazníkov. Zblíži sa s ňou a čoskoro sa obaja ponoria do sveta erotických a psychedelických potešení... Ah Jie však v tom istom čase začne prenasledovať Chyi...

Lee Kang-sheng sa stal známym vďaka hlavným úlohám vo filmoch Tsai Ming-lianga. Za svoj režijný debut Bu jian (Nezvestný) získal cenu Tiger na MFF Rotterdam 2004. Film Pomôž mi, Eros nielen režíroval, ale si v ňom i zahrál hlavnú úlohu. Film získal Veľkú cenu za najlepší film na festivale v Gijone a Zvláštnu cenu poroty na Bangkok World Film Festival.

Ah Jie has lost everything in the stock market due to a severe economic crisis. He spends his days in his sealed apartment, smoking joints and looking after the marijuana plants that he secretly grows in his wardrobe. In desperation, he calls a suicide helpline and gets to know Chyi, whose sweet and gentle voice causes him to fall in love with his fantasized image of her. He tries to ask her out but is repeatedly rejected. He begins projecting his fantasy of Chyi on Shin, the new girl working at the betel nut stall downstairs. Shin is always sexily dressed in order to lure male customers. He becomes closer to her and soon the two of them sink into a world of erotic and psychedelic pleasures...

At the same time, Ah Jie begins to stalk Chyi... Kang-sheng Lee has become a familiar face as a result of the many leading roles he has played in the films of Ming-liang Tsai. He won a Tiger Award in Rotterdam in 2004 with his directorial debut The Missing. And in Help me Eros he also plays the lead himself. The film won the Grand Prize for Best Film at the Gijón Film Festival and the Special Jury Prize at the Bangkok World Film Festival.

Tajwan/Taiwan

2007, 35 mm, far./col., 103 min.

Réžia/Director: Lee Kang-sheng **Scenár/Screenplay:** Lee Kang-sheng **Kamera/Director of Photography:** Liao Pen-jung **Strih/Editor:** Lei Chen-ching **Hrajú/Cast:** Lee Kang-sheng, Yin Shin, Jane Liao, Dennis Nieh **Výroba/Production:** Homegreen Films Co. **Predaj/Sales:** Fortissimo Films **Kópia/Print source:** Fortissimo Films

Lee Kang-sheng (1968, Taipei) bol oslovený na ulici v Taipei Tsai Ming-liangom, aby si zahrál v jeho televíznej dráme The Kid (Dieťa). Dnes je už medzinárodne uznávaným hercom, ktorého herecké umenie chvália tak diváci, ako aj filmová kritika. V roku 2003 na základe skúseností z nakrúcania filmov debutoval ako režisér s dlhometrážnym filmom Bu jian (Nezvestný, 2003). Film bol ocenený na filmových festivaloch v Aténach, Pusane, Ľubláne a Rotterdame. Bang bang wo ai shen (Pomôž mi, Eros, 2007) je jeho druhý celovečerný film.

Lee Kang-sheng (1968, Taipei) was discovered in the streets of Taipei by Tsai Ming-liang to act in his television drama, The Kid. Nowadays he is an internationally renowned actor whose acting style has received praise from audiences and film critics alike. In 2003, drawing upon his filmmaking experience as an actor, he made his directorial debut with the feature film Bu jian (The Missing, 2003) which was given awards at festivals in Athens, Pusan, Ljubljana and Rotterdam. Bang bang wo ai shen (Help Me Eros, 2007) is his second feature

BIKUR HATIZMORET

Kapela prišla
The Band's Visit

Izrael, Francúzsko/Israel, France

2007, 35 mm, far./col., 90 min.

Réžia/Director: Eran Kolirin **Scenár/Screenplay:** Eran Kolirin **Kamera/Director of Photography:** Shai Goldman **Hudba/Music:** Habib Shehadeh Hanna **Strih/Editor:** Arik Lahav Leibovitz **Hrajú/Cast:** Sasson Gabai, Ronit Elkabetz, Saleh Bakri, Khalifa Natour, Imad Jabarin, Tarak Kopty **Výroba/Production:** July-August Productions, Bleiberg Entertainment, Sophie Dulac Productions **Predaj/Sales:** The Weinstein Company **Distribútor/Slovak Distributor:** Palace Pictures

Raz, bolo to nedávno, prišla do Izraela malá kapela pozostávajúca z členov egyptskej polície, aby zahráli na jednej slávnosti. Avšak či už vinou byrokracie, nešťastnou náhodou, alebo len zhodou okolností na letisku kapelu nikto nečakal. Neostalo im nič iné ako si poradiť sami, no nakoniec skončili v malom, takmer zabudnutom izraelskom mestečku uprostred vyprahnutej púšte. Stratená kapela v stratenom meste – tento príbeh nebol taký dôležitý a už si ho veľa ľudí vôbec nepamätá... Film Erana Kolirina plný láskavého humoru bol uvedený vlni v Cannes v sekcii Un Certain Regard. Získal si tam nielen srdcia divákov, ale i Cenu poroty mladých a porota FIPRESCI mu udelila Cenu medzinárodnej kritiky.

Once, not long ago, a small Egyptian band comprised of police officers arrived in Israel. They came to play at an initiation ceremony, but due to bureaucracy, bad luck, or for whatever reason, they were left stranded at the airport. They tried to manage on their own, only to find themselves in a small, desolate, almost forgotten Israeli town, somewhere in the heart of the desert. A lost band in a lost town. Not many people remember this. It wasn't that important. Eran Kolirin's film, full of warm-hearted humour, was screened in the Un Certain Regard section at Cannes last year. The film not only won the audience's hearts but also a Youth Jury Award and an International Film Critics' Award from FIPRESCI.

Eran Kolirin (1973, Tel Aviv) začínal ako scenárista televíznych seriálov Shabatot VeHagim (1999) a Meorav Yerushalmi (2003). V roku 1999 nakrútili podľa jeho scenára film Zur – Hadassim, za ktorý dostal „Lipper Prize“ za najlepší scenár na MFF Jeruzalem 1999. V roku 2004 napísal a režíroval televízny film The Long Journey (Dlhá cesta). Prišla kapela je Eranov dlhometrážny debut. V súčasnosti pripravuje svoj druhý film s názvom Pathways in the Desert.

Eran Kolirin (1973, Tel Aviv) started his career as a screenwriter for the television series Shabatot VeHagim (1999) and Meorav Yerushalmi (2003). In 1999, he won a Lipper Prize for best script at the Jerusalem International Film Festival for Tzur Hadassim. In 2004 he wrote and directed the television film The Long Journey. The Band's Visit is Eran's feature debut. Currently, Eran is writing his second feature film entitled Pathways in the Desert.

THE DARJEELING LIMITED

Darjeeling s ručením obmedzeným
The Darjeeling Limited

Wes Anderson sa tematike zábavnej a zároveň tragickej premenlivosti lásky a rodinných vzťahov venoval už v stredoškolskom prostredí vo filme Rushmore (Ako som balil učiteľku), v domácnosti bývalých génií v The Royal Tenenbaums (Taká zvláštna rodinka) a na palube výskumnej lode v The Life Aquatic with Steve Zissou (Život pod vodou). V jeho ostatnom filme, Darjeeling s ručením obmedzeným, traja bratia z Ameriky, ktorí sa spolu už rok nerozprávajú, vyrazia na cestu vlakom po Indii s cieľom nájsť sa samých a obnoviť putá – byť opäť súrodencami ako kedysi. Ich „duchovná púť“ sa však čoskoro vychýli z trasy (vdaka skúsenostiam s voľne predajnými analgetikami, indickému sirupu proti kašľu a paprikovému spreju). Zrazu sú sami uprostred púšte s jedenástimi kuframi, tlačiarňou a prístrojom na laminovanie. Vtedy sa začína cesta, ktorú neplánovali. Pred filmom bude uvedený rovnako pútavý Andersonov Hotel Chevalier.

Wes Anderson has already chronicled love and family's often simultaneously funny and calamitous vicissitudes in a prep school setting with Rushmore, a household of former geniuses in The Royal Tenenbaums and gone below the decks of a marine exploration ship in The Life Aquatic with Steve Zissou. In his latest film, The Darjeeling Limited, three American brothers who have not spoken to each other in a year set off on a train voyage across India with a plan to find themselves and bond with each other - to become brothers again like they used to be. Their "spiritual quest", however, veers rapidly off-course (due to events involving over-the-counter pain killers, Indian cough syrup, and pepper spray), and they eventually find themselves stranded alone in the middle of the desert with eleven suitcases, a printer, and a laminating machine. At this moment, a new, unplanned journey suddenly begins. The film will be preceded by Wes Anderson's equally engaging Hotel Chevalier.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCÍN

USA
2007, 35 mm, far./col., 91 min.

Réžia/Director: Wes Anderson **Scenár/Screenplay:** Wes Anderson, Roman Coppola, Jason Schwartzman **Kamera/Director of Photography:** Robert Yeoman **Hudba/Music:** rôzne piesne/various songs **Strih/Editor:** Andrew Weisblum **Hrajú/Cast:** Owen Wilson, Adrien Brody, Jason Schwartzman, Anjelica Huston, Amara Karan, Wally Wolodarsky, Bill Murray, Natalie Portman **Výroba/Production:** American Empirical **Predaj/Sales:** Fox Searchlife Europe **Kópia/ Print source:** Bontonfilm ČR **Distribútor/Slovak Distributor:** Asociácia slovenských filmových klubov (**premiéra/premiere** - 28. 8. 2008)

Wes Anderson (1969, Houston, USA) vyštudoval filozofiu na Texaskej Univerzite. Debutoval s krátkometrážnym filmom Bottle Rocket (Grázi, 1994), ktorý v roku 1996 spracoval na celovečerný film. Ďalej nasledovali filmy Rushmore (Ako som balil učiteľku) (1999), The Royal Tenenbaums (Taká zvláštna rodinka) (2001), The Life Aquatic with Steve Zissou (Život pod vodou) (2004), krátky film Hotel Chevalier (2007) a The Darjeeling Limited (Darjeeling s ručením obmedzeným, 2007). Andersonove filmy majú charakteristický štýl, jeho postavy a príbehy o vzťahoch sú typické nevťieravým humorom.

Wes Anderson (1969, Houston, USA) studied philosophy at the University of Texas. He made his directorial debut with the film Bottle Rocket, which he began as a short in 1994 and expanded into a feature film in 1996. That film was followed by Rushmore (1999), The Royal Tenenbaums (2001), The Life Aquatic with Steve Zissou (2004), the short film Hotel Chevalier (2007) and The Darjeeling Limited (2007). Anderson's films have a distinctive style; he creates characters and tells stories of relationships with his typically understated humour.

DEREK

Derek
Derek

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCÍN

Veľká Británia/United Kingdom
2008, DVD, čb+far./b&w+col., 76min.

Réžia/Director: Isaac Julien **Scenár a komentár/Screenplay and Spoken:** Tilda Swinton **Kamera/Director of Photography:** Nina Kellgren **Strih/Editor:** Adam Finch **Výroba/Production:** JN Films **Predaj/Sales:** The Film Sales Company **Kópia/ Print source:** The Film Sales Company

Derek je úchvatným, ale aj pravdivým spomínaním na jednu z najväčších osobností nezávislého filmu, Dereka Jarmana. Film vytvoril s veľkou citlivosťou režisér a Jarmanov priateľ Isaac Julien, ktorý poskladal jedinečnú koláž ojedinelých ukážok z rodinného archívu, hraných filmov, videoklipov, ktoré režíroval začiatkom 70. rokov pre umelcov od Smiths až po Pet Shop Boys, rozhovorov, a z filmového vyznania lásky herečky Tildy Swinton. Jej príspevok tvorí poetické pozadie, ktoré vyrozpráva celú pravdu o tom, aký život Jarman viedol a akú kultúrnu priepasť vytvorila jeho neprítomnosť. Jadro filmu tvorí časová kapsula, ktorú po sebe Jarman zanechal. Pred smrťou, uprostred mimoriadne tvorivého obdobia, z ktorého vzišli Edward II, Caravaggio a Blue, nahral v roku 1990 celodenný rozhovor s Colinom MacCabeom. Je to jeho odkaz vo fľaši – prehľad jeho života z pohľadu jeho smrti, akýsi talizman pre budúcnosť.

Derek is a glorious yet fitting remembrance of one of independent film's greatest treasures, Derek Jarman. It is lovingly crafted by filmmaker and friend Isaac Julien, who assembles a moving collage of rare home movies, film clips from his feature films, music videos he recorded from the early seventies on for artists from the Smiths to the Pet Shop Boys, interviews, and a cinematic love letter from actress Tilda Swinton. Her input serves as the poetic background, telling the whole truth about the life Jarman led, and the cultural abyss left by his absence. At the centre of the film is the time capsule that Derek left. Before his death, and in the midst of that great creative period that would produce Edward II, Caravaggio and Blue, he recorded a day long interview with Colin MacCabe in 1990. It is his message in a bottle, a survey of his life from the point of view of his death, and a talisman for the future.

Isaac Julien (1960, Londýn) vyštudoval maliarstvo a výtvarné umenie na St. Martin's School of Art (1984). Bol zakladateľom Sankofa Film and Video Collective (1983 – 1992) a jedným zo zakladajúcich členov Normal Films v roku 1999. V roku 2001 bol nominovaný na Turner Prize za film The Long Road to Mazatlán (Dlhá cesta do Mazatlánu, 1999). Medzi jeho rané diela patria Vagabondia (2000), Frantz Fanon: Black Skin, White Mask (Frantz Fanon: Čierna plet, biela maska, 1996) či snímka Young Soul Rebels (Mladí rebeli soulu 1991), ktorá získala cenu Semaine de la critique (Týždeň kritiky) na MFF Cannes. Jeho diela sa nachádzajú v zbierkach takých galérií ako Tate Modern, Centre Pompidou, Guggenheim a Hirshhorn.

Isaac Julien (1960, London) graduated from St. Martin's School of Art in 1984, where he studied painting and fine art film. He founded the Sankofa Film and Video Collective (1983–1992), and was a founding member of Normal Films in 1999. Julien was nominated for the Turner Prize in 2001 for his film The Long Road to Mazatlán (1999). His previous works include Vagabondia (2000), Frantz Fanon: Black Skin, White Mask (1996), and Young Soul Rebels (1991), which was awarded the Semaine de la critique prize at the Cannes Film Festival. His works can be found in the Tate Modern, Centre Pompidou, Guggenheim and Hirshhorn Collections.

JULIA

Julia
Julia

Júlia je štyridsatročná alkoholička. Je manipulatívna, nespoľahlivá, chorobná klamárika a pod okázalým zovňajškom je jej zdravie už poznačne závislou. Medzi pohárikmi vodky a románikmi na jednu noc sa Júlia žije chabými platenými prácami. Jej pocit osamelosti sa prehľbuje, iba jej kamarát Mitch sa jej snaží pomáhať. No aj jeho odháňa vo svojej alkoholovej omámenosti, ktorá ju každým dňom len ďalej utvrdzuje v tom, že sa narodila pod nešťastnou hviezdou a že nie je jej vina, ako to s jej životom dopadlo. V predtuchu blížiacej sa záhuby a po náhodnom stretnutí s Mexičankou Elenou sa Júlia – v záchvate paniky a zúfalstva, ako aj kvôli vidine peňažného zisku – odhodlá na násilný čin. Ako sa príbeh pomaly odvíja, Júlia sa zjavne rúti do nebezpečenstva, no podarí sa jej uprednostniť život pred smrťou. Erick Zonca, inšpirovaný filmom Glória Johna Cassavetes, rozpráva príbeh o nemenej úžasnej „bábike“. Jeho road movie zavedie Júliu a malého Toma až do exotického Mexika.

Julia is a forty-year-old alcoholic. She is a manipulative, unreliable, compulsive liar, completely strung out beneath her still flamboyant exterior. Between shots of vodka and one-night stands, Julia gets by on nickel-and-dime jobs. Increasingly lonely, her only consolation comes from her friend Mitch, who tries to help her. But she shrugs him off, as her alcohol-induced confusion daily reinforces her sense that life has dealt her a losing hand and that she is not to blame for the mess she has made of it. Glimpsing imminent perdition, Julia has a chance encounter with Elena, a Mexican woman, after which she convinces herself – as much out of panic and despair as for financial gain – to commit a violent act. As the story unfolds, Julia's journey becomes a headlong collision course, but somehow she chooses life over death. Inspired by John Cassavetes' film Gloria, Erick Zonca tells the story of a no less fabulous babe in a thrilling road movie that takes Julia and little Tom all the way down to Mexico.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRÉNCIANSKE TEPLICE • TRÉNCÍN

LEMON TREE

Citrónovník
Lemon TreeFrancúzsko/France
2008, 35 mm, far./col., 140 min.

Réžia/Director: Erick Zonca **Scenár/Screenplay:** Erick Zonca, Aude Py **Kamera/Director of Photography:** Yorick Le Saux **Strih/Editor:** Philippe Kotlarski **Hrajú/Cast:** Tilda Swinton, Saul Rubinek, Kate del Castillo, Aidan Gould, Jude Ciccolella, Bruno Bichir **Výroba/Production:** Les Productions Bagheera v koprodukcii s/in coproduction with StudioCanal, France 3 Cinéma, Le Bureau **Predaj/Sales:** StudioCanal **Kópia/ Print source:** Tamasa Distribution **Distributér/Slovak Distributor:** SPI International

Erick Zonca (1956, Orléans) sa presťahoval do New Yorku, keď mal ešte len dvadsať rokov, aby sa stal hercom, no vrátil sa do rodného Francúzska nakrúcať filmy. Pracoval ako asistent v televízii a v roku 1992 dokončil svoj prvý krátky film. Elodie Bouchez a Natacha Régnier, herečky, ktoré stvárňali hlavné úlohy v jeho celovečernom debute La vie rêvée des anges (Vysnívaný život anjelov), získali Striebornú palmu na MFF Cannes 1998. Júlia je Zoncov prvý film v anglickom jazyku.

Erick Zonca (1956, Orléans) moved to New York at the age of twenty to become an actor, but returned to France to make films. He worked in television as an assistant before making his first short film in 1992. Elodie Bouchez and Natacha Régnier, the leading actresses in his feature film debut, The Dreamlife of Angels (La vie rêvée des anges), received the Silver Palm at the Cannes Film Festival in 1998. Julia is his first English-language film.

Salma, vdova z Palestíny, sa púšťa do súkromnej vojny proti izraelskému ministroví obrany, ktorého dom stojí oproti jej sadu s citrónovníkmi, na hranici Izraela a Okupovaných území. Bezpečnostné orgány nemeškajú s vyhlásením, že Salmine stromy predstavujú pre ministra a jeho rodinu existenciálne ohrozenie a vydajú príkaz na ich vyrúbanie. No Salma je odhodlaná bojovať o svoje stromy i za cenu života. Citrónovník poskytuje divákovi pohľad do neuveriteľného chaosu situácie na Strednom východe, ktorý obsahuje tak farebné, ako aj veľmi temné (a dokonca i smiešne) stránky života v tejto oblasti. Rovnako ako predchádzajúci režisér film „Sýrska nevesta“. Citrónovník získal Cenu diváka na Berlínale 2008, kde bol zaradený do sekcie Panorama.

Salma, a Palestinian widow, declares a personal war against the Israeli Defence Minister, whose house lies opposite her lemon grove, on the border between Israel and the Occupied Territories. The security authorities are quick to declare that Salma's trees pose a threat to the Defence Minister and his family's existence, and order them to be cut down. Salma, however, is determined to fight for her trees with her very life. Lemon Tree is a look at the unbelievable chaos that comprises the colourful yet very dark (and sometimes funny) story of the Middle East, from the director of The Syrian Bride. The film won the Audience Award in the Panorama section at the Berlinale 2008.

Izrael, Nemecko, Francúzsko/
Israel, Germany, France
2008, 35 mm, far./col., 106 min.

Réžia/Director: Eran Riklis **Scenár/Screenplay:** Suha Arraf, Eran Riklis **Kamera/Director of Photography:** Rainer Klausmann **Hudba/Music:** Habib Shehadeh **Hanna Strih/Editor:** Tova Ascher **Hrajú/Cast:** Hiam Abbass, Doron Tavori, Ali Suliman, Rona Lipaz-Michael, Tarik Copty, Amos Lavie **Výroba/Production:** Eran Riklis Productions **Predaj/Sales:** Films Distribution **Kópia/ Print source:** Films Distribution

Eran Riklis (1954, Jeruzalem), režisér a producent, študoval na Národnej filmovej škole v anglickom Beaconsfielde. Jeho absolventským filmom bol politický triler pod názvom On a Clear Day You Can See Damascus (Keď je jasno, vidno aj Damask, 1984), založený na skutočných udalostiach. V období rokov 1995 - 1999 nakrútil viacero televíznych filmov a seriálov. Jeho doteraz medzinárodne najúspešnejším dielom je film The Syrian Bride (Sýrska nevesta, 2004). Jeho najnovší film Lemon Tree (Citrónovník, 2008) získal Cenu divákov v sekcii Panoráma na tohtoročnom Berlínale.

Eran Riklis (1954, Jerusalem), director and producer, studied at the National Film School in Beaconsfield, England. His graduation film was a political thriller based on true events entitled On a Clear Day You Can See Damascus (1984). During 1995-1999 he made several films for television and series. His feature The Syrian Bride (2004) was his most internationally successful work to date. His latest film Lemon Tree (2008) won the Audience Award in the Panorama section at the Berlinale 2008.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRÉNCIANSKE TEPLICE • TRÉNCÍN

LA MAISON JAUNE

Žltý dom
The Yellow House

Francúzsko, Alžírsko/France, Algeria
2007, 35 mm, far./col., 87 min.

Réžia/Director: Amor Hakkar **Scenár/Screenplay:** Amor Hakkar **Kamera/Director of Photography:** Nicolas Roche **Hudba/Music:** Aya Hamdi, Joseph Macera, Aurélien Dudon, Fayçal Salhi, Basile Ntsika **Strih/Editor:** Lyonnell Garnier, Amor Hakkar **Hrajú/Cast:** Aya Hamdi, Amor Hakkar, Tounés Ait-Ali **Výroba/Production:** Sarah Films, Ha Films **Predaj/Sales:** Sarah Films **Kópia/Print source:** Sarah Films

Mouloud je farmár v oblasti Aures, suchej horskej časti na východe Alžírsku. Dostane správu o smrti jediného syna a rozhodne sa na svojom traktore okamžite ísť po synovo telo do márníce v 150 km vzdialenom meste Batna a zobrať ho napriek všetkým zákazom. Keď príde do svojho domu na vrchole hory, úplne odrezaného od okolitého sveta, už naňho čaká manželka a tri dcéry. Svojho milovaného syna a brata pochovávajú vedľa domu v tieni stromu. Život pokračuje ďalej. Mouloud každé ráno predáva svoju zeleninu, zatiaľ čo bolesťou zlomená manželka Fatima má stále väčšie bolesti. Prestala ješť a veľmi málo komunikuje. Mouloud si robí starosti. Hľadá liek, ktorý by vyriešil jej smútok. Lekárnik mu poradí, aby natrel dom na žltu, no Mouloud sa snaží nájsť iný spôsob. Je presvedčený, že synov obraz na videokazete manželke pomôže. Ale ako? Rodina nemá televízor ani videorekordér, nemá vodu ani elektrinu. Preto sa rozhodne bojovať proti byrokracii a snaží sa o zavedenie elektriny... Film získal Cenu ekumenickej poroty a Cenu FICC na MFF Locarno 2007 a mnoho ďalších ocenení.

Mouloud is a farmer from the Aures which is a mountainous and arid area, in the east of Algeria. His twenty-year-old son was killed in an ambush. Mouloud decides to go collect his son's body straight away. He drives to Batna, a town which is 150 km away from his home. At dawn he arrives at the mortuary in Batna and decides to take his son, against all regulations. Mouloud arrives at his isolated house at the top of mountain, where his wife and three daughters are waiting for him silently. In the shadow of a tree next to their house, they bury their beloved son and brother. Every morning, Mouloud sells his vegetables. Fatima's grief keeps worsening; she has stopped eating and communicates very little. Mouloud is worried. He looks for a medicine to cure his wife's sadness. A chemist advises him to paint his house yellow. His last hopes are disappearing when suddenly he remembers a video among his son's things, which he collected from the mortuary. He is convinced that his son's images will initiate his wife's recovery. But how? The family has no television, nor video player; they do not even have water or electricity. He thus decides to fight the bureaucracy in an attempt to have electricity at his home... The film won the Oecumenical Jury Prize and the FICC Award at the Locarno IFF.

MIEHEN TYÖ

Práca pre chlapa
A Man's Job

Fínsko/Finland
2007, 35 mm, far./col., 85 min.

Réžia/Director: Aleksi Salmenperä **Scenár/Screenplay:** Aleksi Salmenperä **Kamera/Director of Photography:** Tuomo Hutri **Hudba/Music:** Ville A. Tantt **Strih/Editor:** Samu Heikkilä **Hrajú/Cast:** Tommi Korpela, Maria Heiskanen, Jani Volanen, Stan Saanila, Konsta Pyökkönen **Výroba/Production:** Blind Spot Pictures **Predaj/Sales:** MDC International **Kópia/Print source:** The Finnish Film Foundation

Istý otec, hlava rodiny, sa dáva na prostitúciu, aby uživil svoje tri malé deti a manželku, ktorá trpí depesiou. Juha sa hanbí za svoje zlyhanie a v obave o zdravie manželky zatají fakt, že ho vyhodili z práce. Svoje dni trávi splietaním stále sa množiacich lží a hľadania spôsobu, ako sa z tejto siete vymotať. Čoskoro si zúfalý Juha uvedomí, že je úplne nahý a hladí vlasy celkom neznámej ženy. No takisto si uvedomuje, že si za dve hodiny zarobil toľko, ako za dva celé dni v starom zamestnaní – aj preto za pomoci svojho kamaráta Olliho začne predávať svoje telo. Pocit hanby i počet klamstiev narastá, no získané peniaze pomáhajú Juhovi preniesť sa cez tie horšie stránky novej profesie. A kým sa jeho manželke darí aj bez antidepresív, všetko je v poriadku. Film získal divácku cenu Golden Rosa Camuna na Bergamo Film Meeting.

A family man becomes a prostitute to support his family. Feeling ashamed about his failure and worried about his wife's mental health, Juha decides to keep the fact that he got fired a secret. He spends his days at a remote service station, thinking about a way out of the growing web of lies that he is slowly weaving. Soon the desperate Juha finds himself, completely naked, brushing the hair of a woman he has never met before. He also finds himself earning in two hours what he used to earn in two days at his old job. With the help of his friend Olli, Juha, the father of three small children, begins to sell his body in earnest. Juha's shame and lies grow, but the money helps him cope with the downside of his new profession. And as long as wife Katja can get by without antidepressants, everything is fine. The film won the Golden Rosa Camuna audience award at the Bergamo Film Meeting.

Aleksi Salmenperä (1973) získal akademický titul Master of Arts v odbore réžia a scenáristika na University of Art and Design Helsinki UIAH v roku 2003. Nakrúcal krátke filmy, z ktorých napríklad Onnenpeli (Trajekt, 2001) získal viacero ocenení. Je režisérom televíznych filmov a seriálov ako Vapaa pudotus (Voľný pád, 2001) a Tie Eedeniin (Cesta do raja, 2003). Jeho celovečerný debut pod názvom Lapsia ja aikuisia – kuinka niitä tehdään? (Výroba dospelých) bol fínskou nomináciou na Oscara v roku 2004 a premietať sa v pätnástich krajinách sveta.

Aleksi Salmenperä (1973) graduated as Master of Arts in directing and screenwriting at the University of Art and Design Helsinki (UIAH) in 2003. He has directed several short films, including the award-winning Onnenpeli (Ferry-Go-Round, 2001). He has also directed several films and series for television, such as Vapaa pudotus (Free Fall) in 2001 and Tie Eedeniin (The Road to Eden) in 2003. His first feature film, Producing Adults (Lapsia ja aikuisia – kuinka niitä tehdään?), was selected as Finland's Oscar nominee in 2004. Producing Adults has been released in fifteen countries.

MILH HADHA AL-BAHRON

Sol'tohto mora
Salt of This Sea

Palestína, Francúzsko, Švajčiarsko, Belgicko,
Španielsko/Palestine, France, Switzerland,
Belgium, Spain

2008, 35 mm, far./col., 109 min.

Réžia/Director: Annemarie Jacir **Scenár/Screenplay:** Annemarie Jacir **Kamera/Director of Photography:** Benoit Chamailard **Hudba/Music:** Kamran Rastegar **Strih/Editor:** Michèle Hubinon **Hrajú/Cast:** Suheir Hammad, Saleh Bakri, Ryad Dias, Sylvia Wetz **Výroba/Production:** JBA Production **Predaj/Sales:** Pyramide International **Kópia/ Print source:** Pyramide International

28-ročná Brooklynčanka Soraya sa rozhodne pre život v Palestíne, krajine, z ktorej jej rodina v 1948 emigrovala. Po príchode do Ramalláhu sa pokúsi získať peniaze z účtu po starých rodičoch, ale v banke ju odmietnu. Stretáva Emada, mladého Palestínca, ktorý má jediný cieľ – navždy opustiť krajinu. Aby sa vyhlil prekážkam, ktoré sa viažu na situáciu v Palestíne, a tiež aby získali slobodu, Soraya s Emadom vezmú veci do vlastných rúk, aj keď to znamená porušenie zákona. Popri sledovaní ich urputného boja zároveň spoznáme príbeh stratenej Palestíny. Film bol vybraný do sekcie Un Certain Regard na MFF Cannes 2008.

Soraya, 28, born and raised in Brooklyn, decides to return to live in Palestine, a country that her family was exiled from in 1948. On arriving in Ramallah, Soraya tries to recover the money left in an account by her grandparents but meets with refusal from the bank. Her path then crosses that of Emad, a young Palestinian whose ambition, unlike hers, is to leave the country for good. To escape the constraints linked to the situation in Palestine, but also to earn their freedom, Soraya and Emad take things into their own hands, even if this means breaking the law. In this quest for life, we follow their trail through the history of a lost Palestine. The film was selected for the Un Certain Regard section at the Cannes IFF 2008.

Annemarie Jacir (1974, Bethlehem, Palestína) je palestínska režisérka. Nahrútila krátke filmy A Post Oslo History (1998), The Satellite Shooters (2001) a Like Twenty Impossibles (2003), ktorý vyhral ceny na festivaloch v Chicagu, Mannheim-Heidelbergu a v Palm Springs. V roku 2005 spolupracovala s Nassim Amaouche na krátkom filme Quelques miettes pour les oiseaux (Zopár omrvíniek pre vtáčiky, 2005). Milh hadha al-bahron (Sol'tohto mora), romantická dráma o žene z robotnickej triedy a jej skúsenostiach s návratom domov, je jej prvý celovečerný film

Annemarie Jacir (1974, Bethlehem, Palestine) is a Palestinian director. She has made the short films A Post Oslo History (1998), The Satellite Shooters (2001) and Like Twenty Impossibles (2003). Most recently, she has won awards at the festivals in Chicago, Mannheim-Heidelberg and Palm Springs. In 2005 she collaborated with Nassim Amaouche on the short film Quelques miettes pour les oiseaux (A Few Crumbs for the Birds, 2005). Milh hadha al-bahron (Salt of This Sea), a romantic drama about a working-class woman and her experiences while travelling back home, is her first feature film.

SON OF A LION

Syn leva
Son of a Lion

Austrália, Pakistan/Australia, Pakistan
2007, 35 mm, far./col., 92 min.

Réžia/Director: Benjamin Gilmour **Scenár/Screenplay:** Benjamin Gilmour v spolupráci s obyvateľmi Kohatu a Darra Adam Khelu v Pakistane/in collaboration with the people of Kohat and Darra Adam Khel, Pakistan **Kamera/Director of Photography:** Haroon John, Benjamin Gilmour **Hudba/Music:** Amanda Brown **Strih/Editor:** Alison McSkimming Croft **Hrajú/Cast:** Niaz Khan Shinwari, Sher Alam Miskeen Ustad, Baktiyar Ahmed Afridi, Anousha Vasif Shinwari, Fazal Bibi **Výroba/Production:** Carolyn Johnson Films Pty Ltd **Predaj/Sales:** Fortissimo Films **Kópia/ Print source:** Fortissimo Films

Muž, žijúci v severozápadnej pohraničnej oblasti Pakistanu, práve odovdela a od svojho jediného syna očakáva, že sa vydá v jeho šlapajach. Darra Adam Khel je miesto, kde žijú Paštuni a tradične sa tu vyrábajú zbrane. Trvá to roky – a bolo to tak už dávno pred začiatkom vojny proti terorizmu. Jedenástorčný Niaz Afridi pomáha otcovi a postupne sa učí, ako vyrábať a skúšať zbrane, rovnako ako sa to Sher Alam kedysi naučil od svojho otca. Lenže Niaz nechce v tradícii pokračovať. Chce ísť do školy...

„V čajovniach a holičstvách sa muži vyjadrujú ku všetkému - od Usámu bin Ládina až po úlohu, ktorú v tomto regióne zohrávajú Spojené štáty. Pre nikáma do uvažovania prostých ľudí z tohto regiónu a vďaka tomu lepšie rozumieme kultúre, ktorá obklopuje Niaza, túžiacoho sa zdokonaľovať a získať širší rozhľad... Úspech filmu tkvie najmä v jeho prostote. Gilmour, ktorý je pôvodným povolanim záchranár, dokázal vynikajúco pracovať s nehercami, a práve ich expresívne výkony dodávajú celému príbehu autentičnosť. Dojem umocňuje i kompozícia filmu, v ktorej sú na minimum potlačené cestopisné črty.“ (Richard Kuipers, Variety, New York, 6. október 2007.)

In Pakistan's North-West Frontier Province, a widowed father expects his only son to follow in his footsteps. Darra Adam Khel is home to the ethnic Pashtuns. The local industry is traditionally the manufacture of firearms. It has been this way since long before the war on terror. Eleven-year-old Niaz Afridi works with his father, learning how to make and test weapons just as Sher Alam learned from his father before him. But Niaz does not want to follow in his father's footsteps. He wants to go to school.

"In tea houses and barbershops, the men express a wide variety of opinions on everything from Osama bin Laden to the regional role of the U.S. These illuminating insights into how ordinary people in this region view the world deliver a vital understanding of the cultural factors surrounding Niaz's desire to look outward and better himself... Key to the film's success is its simplicity. Gilmour, an ambulance officer by trade, achieves fine results from an untrained cast whose expressive performances make the tale feel authentic at every turn. Nicely framed compositions with a minimum of travelogue add to the feeling." (Richard Kuipers, in: Variety, New York, October 7, 2007)

Benjamin Gilmour (1965, Mönchengladbach, Nemecko) je vyskolený zdravotnícky záchranár a v súčasnosti žije v Sydney. Keď pôsobil ako ošetrovateľ pri nakrúcaní istého britského filmu, začal sa o oblasť filmu profesionálne zaujímať. Son of a Lion (Syn leva, 2007) je jeho prvý film.

Benjamin Gilmour (1965, Mönchengladbach, Germany) is a trained ambulance paramedic based in Sydney who became interested in filmmaking while working as a unit nurse on UK film sets. Son of a Lion (2007) is his first film.

STELLET LICHT

Tiché svetlo
The Silent Light

Tiché svetlo je jednoduchým príbehom a hlbokou psychologickou štúdiou lúboštného trojuholníka zasadenou do komunity Mennonitov v Mexiku. Mennoniti sú potomkami európskych prisťahovalcov hovoriacich Plautdietsch – jazykovou zmiešaninou nemčiny a holandčiny. Väčšina protagonistov sú neherci hrajúci samých seba. Film je rámcovaný šesťminútovým otváracím záberom – východom slnka, v ktorom svetlo a ticho navedú divákov do magickej atmosféry príbehu a sprevádzajú ho až do záverečného záberu prichádzajúcej noci. Hra svetla, farieb a zvukov sú také silné, že umocňujú dramatický, ale aj triviálny lúboštný príbeh do maximálneho zážitku, ktorý naberá až metafyzický rozmer. V divákovi navodzujú pocit, akoby sa stal súčasťou príbehu týchto ľudí. Film Tiché svetlo je často porovnávaný s klasickým dielom dánskeho režiséra Carla Dreyera Ordet (Slovo) z roku 1955, v ktorom sú podobne viera a mimomanželský vzťah leitmotívmi príbehu, ale aj k filmovým dielam Andreja Tarkovského. To, že je mexický režisér Carlos Reygadas je jedným z najväčších majstrov súčasného svetového filmu, je neodškriepiteľný fakt, ktorý potvrdzujú mnohé ocenenia, a najmä Hlavná cena poroty v Cannes 2007.

Silent Light is set in a Mennonite community in Mexico. The story is simple, yet the film is a deep psychological study of a love triangle. Mennonites are the descendants of European settlers and speak Plautdietsch – a mixture of German and Dutch. Most of the actors are not professionals – people simply play themselves. The film starts with a six-minute-long opening scene showing a sunrise. Light and silence draw the audience into the film's magical atmosphere and keep them there until the closing scene of dusk and the coming night. The play of light, colours and sounds are so intense that they utterly intensify the dramatic, yet simple love story, creating a nearly metaphysical experience. Viewers feel they have become a part of the story. Silent Light has often been compared to Tarkovsky's films and to Danish director Carl Dreyer's classic, Ordet (1955), where religion and adultery are also the main themes. Mexican director Carlos Reygadas is one of today's most acclaimed filmmakers and his films have won numerous awards worldwide, including the Jury Prize at the Cannes IFF in 2007.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Mexiko, Francúzsko, Holandsko, Nemecko/
Mexico, France, The Netherlands, Germany
2007, 35 mm, far./col., 142 min.

Réžia/Director: Carlos Reygadas **Scenár/Screenplay:** Carlos Reygadas **Kamera/Director of Photography:** Alexis Zabé **Strih/Editor:** Natalia López **Hrajú/Cast:** Cornelio Wall Fehr, Miriam Toews, María Pankratz, Peter Wall, Elisabeth Fehr, Jacobo Klassen, Irma Thiessen, Alfredo Thiessen, Daniel Thiessen, Autghe Loewen **Výroba/Production:** Nodream Cinema & Mantarraya Producciones v koprodukcii s/in co-production with Bac films, Arte France Cinéma, Motel films, Imcine/Foprocine, Estudios Churubusco, Ticoman **Predaj/Sales:** Bac Films International

TUSSENSTAND

Tussenstand
Stages

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Holandsko/The Netherlands
2007, 35 mm, far./col., 80 min.

Réžia/Director: Mijke de Jong **Scenár/Screenplay:** Jolein Laarman, Mijke de Jong **Kamera/Director of Photography:** Ton Peters **Hudba/Music:** Paul M. van Brugge **Strih/Editor:** Dorith Vinken **Hrajú/Cast:** Elsie de Brauw, Marcel Musters, Stijn Koomen, Jeroen Willems, Joan Nederlof, Shireen Strooker **Výroba/Production:** Lemming Film **Predaj/Sales:** Lemming Film

Carlos Reygadas (1971, Mexico City) študoval právo so zameraním na ozbrojené konflikty. Pracoval pre Európsku komisiu a mexickú diplomaciu. V roku 1998 začal nakrúcať krátke filmy ako *Adulte* (Dospelý, 1998), *Prisoners* (Väzni, 1999), *Oiseaux* (Vtáky, 1999), *Maxhumain* (1999) a v roku 2002 nakrútil svoj dlhometrážny film *Japón* (Japonsko, 2002), ktorý sa premietal v rámci sekcie Quinzaine des Réalisateurs (Štrnásťdenník režisérov) na MFF v Cannes. Jeho ďalšie filmy *Batalla en el cielo* (Bitka v Nebi, 2005) a *Stellet Licht* (Tiché svetlo, 2007) získali niekoľko medzinárodných ocenení. Filmu *Tiché svetlo* udelili aj Cenu poroty v Cannes v roku 2007.

Carlos Reygadas (1971, Mexico City) studied law, specializing in armed conflict and the use of force. He worked for the European Commission and Mexican Foreign Service. He started making short films in 1998 - *Adulte* (1998), *Prisoners* (1999), *Oiseaux* (1999), *Maxhumain* (1999) - and made his feature debut with *Japón* (Japan, 2002), which was screened at the Directors' Fortnight at the Cannes Film Festival. His next feature films *Batalla en el cielo* (Battle in Heaven, 2005) and *Stellet Licht* (Silent Light, 2007) have won several awards at international festivals. Silent Light won the jury prize at Cannes in 2007.

Tussenstand je celovečerný projekt známej holandskej režisérky Mijke de Jong, na ktorom úzko spolupracovala nielen so scenáristkou Jolein Laarman, ale aj hlavnými protagonistami Elsie de Brauw, Marcel Mustersom a Stijnom Koomenom. Je to vlastne ich spoločný projekt, na ktorom intenzívne pracovali už dlho pred začatím a potom aj počas nakrúcania filmu. Podľa vlastných slov režisérky chcela spraviť film, v ktorom by rozhovory poukázali na prázdnotu slov a najväčší význam by niesli neverbálne informácie. Filmom *Tussenstand* sa jej tento zámer určite podaril. Je to veľmi nekonvenčný príbeh o láske ľudí stredného veku, o rozchode a o nemožnosti komunikácie. Dramatičnosť celého filmu spočíva v dialógoch expartnerov – ani jeden z nich však rozchod doteraz nesppracoval a nie je schopný normálnej komunikácie. Celou situáciou najviac asi trpí ich syn, ktorý sa čoraz viac uzatvára do seba. Tuto komornú drámu vybudovanú na vynikajúcich hereckých výkonoch zdôrazňuje navyše filmová hudba skomponovaná skladateľom Paulom M. Van Brugge. Film vyhral minulý rok niekoľko ocenení v Holandsku i v zahraničí.

Tussenstand is a feature film by renowned Dutch director Mijke de Jong. Long before she began shooting, she closely collaborated with the screenwriter Jolein Laarman but also with the main protagonists Elsie de Brauw, Marcel Musters and Stijn Koomen. In the director's own words, her goal was to make a film where the dialogues would bring out the emptiness of words and the most important information would be transferred in a non-verbal way. Undoubtedly, she managed to achieve this aim in *Tussenstand*. It is a very unconventional story about separation, love between middle-aged people and the impossibility of communication. The thrill of the film lies in the dialogues of the two ex-partners. Neither of them has come to terms with the separation fully and thus they are not able to communicate in a normal way. The person who suffers the most is their withdrawn son. This chamber drama built on brilliant performances is enhanced by a soundtrack composed by Paul M. Van Brugge. *Tussenstand* has received several awards in the Netherlands and abroad.

Mijke de Jong (1959, Rotterdam). V roku 1983 absolvovala Holandskú filmovú a televíziu akadémiu hraným dokumentom B21 o úlohe médií v squatterovom hnutí. Jej debut *In Krakende Welstand* (1988) je tiež situovaný do squatterového hnutia. Jej film *Hartverscheurend* (Láska bolí, 1993) získal Zvláštnu cenu Swissair / Crossair na MFF Locarno. Nakrútila i filmy *Broos* (1997), *Lopen* (Vyhostený, 1999), *Allerzielen* (2005) a jej film *Bluebird* (Modrý vták, 2004) získal Krištáľového medveďa na MFF Berlín.

Mijke de Jong (1959, Rotterdam) In 1983, de Jong graduated from the Dutch Academy for Film and Television with a dramatised documentary (B21) about the role of the media in the squatters' movement. Her debut film *In Krakende Welstand* (1988) also focuses on the squatters' movement. Her *Hartverscheurend* (Love Hurts, 1993) received the Swissair/Crossair Special Prize at the Locarno IFF. She also made *Broos* (1997), *Lopen* (Expelled, 1999), and *Allerzielen* (2005), and her film *Bluebird* (2004) received the Crystal Bear at the Berlin IFF.

ÜÇ MAYMUN

Tri opice
Three Monkeys

Jedna rodina, v ktorej sa malé zlyhania nafúknu na extravagantné lži, sa všemožne snaží ostať spolu za pomoci toho, že zakrýva pravdu. V záujme toho, aby sa vyhlí problémom a zodpovednosti, ktoré by boli inak neúnosné, sa členovia rodiny rozhodnú ignorovať pravdu a nevidieť, nepočuť a nehovoriť o nej. No pomôže hra „na tri opičky“ v tom, aby sa pravda zrušila?

„Už od ranej mladosti ma najviac zaujímal, miatlo a súčasne strašilo vedomie nekonečného rozsahu vecí, ktoré sa odohrávajú v ľudskej psychike. Vždy ma fascinovalo, že v duši existujú vedľa seba moc ovládať i schopnosť odpúšťať, záujem o tie najposvätejšie veci i o najprofánnejšie banality, láska i nenávisť. A preto je hlavným dôvodom, prečo nakrúcam filmy, môj záujem o aspekty nášho vnútorného sveta, ktoré sa nedajú racionálne sformulovať, ako aj snaha im porozumieť,“ hovorí režisér. Film získal cenu za najlepšiu réžiu na MFF Cannes 2008.

A family, broken up when small failings expand into extravagant lies, battles against the odds to stay together by covering up the truth... In order to avoid hardship and responsibilities that would otherwise be impossible to endure, the family chooses to ignore the truth; not to see, hear, or talk about it. But does playing „Three Monkeys“ invalidate the truth of its existence?

“Since the beginning of my early youth, what has most intrigued, perplexed and at the same time scared me, has been the realization of that unprecedented wide scope of what goes on in the human psyche. It has always astonished me to see in the human soul the coexistence of the power to rule and the potential to forgive, the interest in the most holy and that of the lowest banality, and love and hate. For this reason, dealing with the qualities of our inner world which cannot be formulated rationally and trying to comprehend it, has always been the foremost reason for me in making films,” said the director. This film won the Best Director Prize at the Cannes IFF 2008.

Turecko, Francúzsko, Taliansko/
Turkey, France, Italy
2008, 35 mm, far./col., 109 min.

Réžia/Director: Nuri Bilge Ceylan **Scenár/Screenplay:** Nuri Bilge Ceylan, Ebru Ceylan, Ercan Kesal **Kamera/Director of Photography:** Gökhan Tiryaki **Hudba/Music:** Strih/**Editor:** Ayhan Ergürel **Hrajú/Cast:** Ahmet Rifat Sungar, Hatice Aslan, Yavuz Bingöl, Ercan Kesal **Výroba/Production:** ZeynoFilm Produktions Hizmetleri, Pyramide Productions, BIM **Predaj/Sales:** Pyramide International **Kópia/ Print source:** Pyramide International

Nuri Bilge Ceylan (1959, Istanbul) najprv študoval na Fakulte elektrotechnického inžinierstva na Bosporskej univerzite v Istanbuli, potom absolvoval dva roky štúdia filmu na Univerzite Mimara Sinana. Jeho Koza (Zámotok, 1995) bol vybraný do súťaže krátkych filmov na MFF Cannes. Jeho hraný debut Kasaba (Mestečko, 1997) je prvým z trilógie „hľadania“. Ďalším filmom boli Maysis sikintisi (Májové oblaky, 2000) a trilógiu uzatvára dnes už preslávený, fascinujúci film Uzak (Vzdialený, 2003), ktorý získal Veľkú cenu a cenu pre najlepšieho herca v Cannes. V roku 2006 nakrútil film İklimler (Klíma) a jeho najnovší film Tri opice (2008) získal Cenu za najlepšiu réžiu na MFF Cannes 2008.

Nuri Bilge Ceylan (1959, Istanbul) studied first at the Engineering Department of Bosphorus University, Istanbul, then film at the Mimar Sinan University. His Koza (Cocoon, 1995) was selected for the competition of short films at the Cannes IFF. His feature debut Kasaba (Town, 1997) was the first film of his “searching” trilogy. The second film was Maysis sikintisi (May Clouds, 2000) and the third one, closing the trilogy and already well-known today, is the fascinating film Uzak (Distant, 2003), which won the Grand Prix and Best Actor Prize at Cannes. He made İklimler (Climates) in 2006 and his latest film Three Monkeys (2008) won the Best Director Prize at Cannes 2008.

DIE WELLE

Náš vodca
The Wave

Nemecko/Germany
2007, 35 mm, far./col., 93 min.

Réžia/Director: Dennis Gansel **Námet/Story:** William Ron Jones – poviedka/short story **Scenár/Screenplay:** Dennis Gansel, Peter Thorwarth **Kamera/Director of Photography:** Torsten Breuer **Strih/Editor:** Ueli Christen **Hrajú/Cast:** Jürgen Vogel, Frederick Lau, Max Riemelt, Jennifer Ulrich, Christiane Paul **Výroba/Production:** Rat Pack Filmproduktion v koprodukcii s/in co-production with Constantin Film Produktion, Medienfonds GFP I KG & B.A. Produktion **Predaj/Sales:** Celluloid Dreams **Kópia/ Print source:** Celluloid Dreams **Distributér/Slovak Distributor:** SPI International (**premiéra/premiere:** 2.10.2008)

Súčasnú Nemecko. Stredoškolský učiteľ Rainer Wenger navrhne študentom experiment, pri ktorom im na praktických cvičeniach vysvetlí, ako funguje totalitná vláda. Začína sa hra s tragickým koncom. O pár dní štúdium pojmov ako disciplína a spoločenstvo prerastie do skutočného hnutia: Vlny. Na tretí deň sa študenti začnú navzájom vyhrážať a vylučovať zo spoločnosti. Keď pri zápase vodného póla konflikt prerastie do násilností, učiteľ sa rozhodne experiment ukončiť. Na to je však už neskoro. Vlna sa vymkla kontrole... Vlna Mortona Rhue je klasickým románom pre mládež už vyše 20 rokov a na mnohých nemeckých školách je zaradená do povinného čítania. Kniha opisuje skutočnú udalosť: pôvodný experiment vykonal učiteľ dejepisu Ron Jones na Cubberley High School v Palo Alto v Kalifornii v roku 1967. Jones spolupracoval pri výrobe filmu Náš vodca ako konzultant. „Vždy ma zaujímal, či by sa niečo také mohlo stať aj v dnešnom liberálnom a osvietenom Nemecku, kde venujeme toľko času diskusiám o nacizme a Tretej ríši“, povedal režisér filmu Dennis Gansel.

Germany today. During project week, high school teacher Rainer Wenger devises an experiment to explain to his students how totalitarian governments work, and a role-playing game with tragic results begins. Within a few days, what began with harmless notions like discipline and community builds into a real movement: The Wave. By the third day, the students start ostracizing and threatening others. When the conflict finally erupts into violence at an intramural water polo game, the teacher decides to break off the experiment. But it's too late. The Wave is out of control... Morton Rhue's The Wave has been a classic young adult novel for over twenty years, and is required reading in many German schools. It is a work of fiction, but one based in fact: The original experiment was conducted by history teacher Ron Jones at Cubberley High School in Palo Alto, CA in 1967. Jones served as a consultant for the film.

„I always wondered, Could that kind of thing still happen in modern-day Germany, which is so liberal and enlightened, where we spend so much time talking about Nazism and the Third Reich?“ said the film's director Dennis Gansel.

Dennis Gansel (1973, Hannover) vyštudoval Hochschule für Fernsehen und Film v Mnichove. Nakrútil množstvo krátkych filmov - Nepodarený výlet (1996), Živá mŕtvolá (1998), Božie poslanie (1998). Debutoval s veľmi úspešným televíznym politickým thrillerom Das Phantom (Fantóm, 1999) s Jürgenom Vogelom v hlavnej úlohe, za ktorý získal množstvo ocenení. V kinách debutoval tinedžerskou komédiou Baby to chcú tiež, z ktorej sa stal v Nemecku hit. Film Napola – Elite für den Führer (Napola – Hitlerova elita, 2004) o elitnej nacistickej internátnej škole získal Bavorskú filmovú cenu 2005 za réžiu.

Dennis Gansel (1973, Hannover) studied at the Hochschule für Fernsehen und Film in Munich. He has shot a number of shorts (The Wrong Trip - 1996, Living Dead - 1998, A Mission from God - 1998). He made his television debut with the political thriller Das Phantom (The Phantom, 1999) with Jürgen Vogel in the lead role, which was extremely well received in the press and brought him a series of awards. His theatrical debut was the teenage comedy Mädchen Mädchen! which became a hit in Germany. Napola – Elite für den Führer (Before the Fall, 2004), about an elite Nazi boarding academy, won the Bavarian Film Prize for Best Direction in 2005.

YUMURTA

Vajíčko

Egg

Básnik Yusuf sa po matkinej smrti vracia do rodného mesta, ktoré nenavštívil už celé roky. V rozpadávajúcom sa dome naňho čaká mladé dievča Ayla. Yusuf nevedel o existencii tejto vzdialenej príbuznej, ktorá päť rokov žila s jeho matkou.

Ayla chce Yusufa o niečo požiadať. Yusuf je povinný priniesť obeť, ktorú jeho matka Zehra kvôli predčasnemu úmrtiu nemohla priniesť. Yusuf súhlasí, keďže nevie odolať pasívnemu rytmu vidieckeho života, priestorom plným duchov a živých bývalých lások a priateľov, a nevie sa ani zbaviť silného pocitu viny. Yusuf a Ayla sa vyberú k svätcovej hrobke, vzdialenej nejaké tri či štyri hodiny, na tradičnú slávnosť obetovania. Nevedia nájsť čriedu, z ktorej majú vybrať obeť zvierat, preto musia stráviť noc v hoteli pri jazere v kráteri. Yusuf a Ayla k sebe nájdu cestu v atmosfére vyvolanej svadobnou hosťinou v hoteli.

Hoci padajúci sneh zakryje pocit viny, miesto, na ktoré sa vracajú, už nikdy nebude tým istým starým mestom. Film získal cenu pre najlepšiu herečku na 13. filmovom festivale v Sarajeve a Cenu za najlepšiu réžiu na Bangkok World Film Festival.

Upon his mother's death, a poet, Yusuf, returns to his hometown, which he has not visited for years. A young girl, Ayla, awaits him in a crumbling house. Yusuf was unaware of the existence of this distant relative who had been living with his mother for five years.

Ayla has something to ask of Yusuf. Yusuf is obliged to perform the sacrifice that death prevented his mother Zehra from performing. Yusuf agrees as he finds himself unable to withstand the passive rhythm of rural life, the spaces imbued with the ghosts and personages of old lovers and friends, nor the overriding feeling of guilt.

Yusuf and Ayla set off for a saint's tomb, some three or four hours away, for the traditional sacrifice ceremony. Unable to locate the herd from which the sacrificial animal is to be selected, they have to spend the night in a hotel by a crater lake. Yusuf and Ayla are drawn closer together by the atmosphere of a wedding reception at the hotel.

While the falling snow blankets guilt, the place to which they are returning will no longer be that old town. The film won the 13th Sarajevo Film Festival's Best Actress Award and the Bangkok World Film Festival's Best Director Award.

Turecko, Grécko/Turkey, Greece

2007, 35 mm, far./col., 97 min.

Réžia/Director: Semih Kaplanoglu **Scenár/Screenplay:** Semih Kaplanoglu, Orçun Koksal **Kamera/Director of Photography:** Özgür Eken **Strih/Editor:** Ayhan Ergürsel, Semih Kaplanoglu, Suzan Hande Güneri **Hrajú/Cast:** Nejat Isler, Saadet Isil Aksoy, Ufuk Bayraktar, Tülin Özen, Gülçin Santircioğlu, Kaan Karabacak, Semra Kaplanoglu **Výroba/Production:** Kaplan Film Production, Inkas Film Production **Predaj/Sales:** Kaplan Film Production

Semih Kaplanoglu (1963, Izmir, Turecko) ukončil štúdium v odbore film a televízia na Fakulte výtvarných umení Dokuz Eylül University v Izmiře v roku 1984. Nakrútil niekoľko ocenených reklamných šotov, režíroval a napísal scenár k 52-dielnemu televíznemu seriálu Sehnaz tango a nakrútil štyri krátke filmy. Jeho celovečerný debut pod názvom Herkes kendi evinde (Ďaleko od domova, 2001) bol ocenený na festivaloch v Ankare, Istanbuli a Singapure. Ešte viac medzinárodného uznania mu priniesol jeho druhý dlhometrážny film Melegin düşüsü (Pád anjela, 2004). Film Yumurta (Vajíčko, 2007) je prvou časťou trilógie.

Semih Kaplanoglu (1963, Izmir, Turkey) received a degree in Cinema - Television from the Faculty of Fine Arts, Dokuz Eylül University, Izmir in 1984. He has made several award-winning commercials, directed the fifty-two-episode television series Sehnaz tango, for which he also wrote the screenplay, and four shorts. His feature debut, Herkes kendi evinde (Away From Home, 2001), was awarded at festivals in Ankara, Istanbul and Singapore. His second feature, Melegin düşüsü (Angel's Fall, 2004), brought him even more international attention and awards. Yumurta (Egg, 2007) is the first part of a planned trilogy.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

NOVÝ ČÍNSKY FILM

NEW CHINESE CINEMA

FU SHENG

Blaženost

Bliss

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Generácia X v čínskej kinematografii

Pre čínsky film je v poslednom desaťročí príznačný rýchly metabolizmus existenčných tém a stvárňovaní ikon minulých režimov v ostrom protiklade s radikálnymi kultúrnymi a ekonomickými zmenami, ktorým je súčasná čínska spoločnosť vystavená.

Nová generácia filmových tvorcov, ktorá vizualizuje svoje predstavy s pozoruhodnou priamočiarosťou a silou, presahuje rámec pojmu "šiesta generácia", ktorým ju označila akademická obec kritikov západného sveta - v skutočnosti vytvára novú etapu v dejinách čínskej kinematografie.

Okrem epických veľkofilmov s vysokým rozpočtom priamo úmerným nízkemu intelektuálnemu obsahu a rozmanitých undergroundových filmov nakrútených na formát HD vzniklo v posledných rokoch niekoľko vynikajúcich, podnetných filmov so stredne vysokým rozpočtom, ktoré sú schopné oslovit, zaujať a zároveň reprezentovať spoločnosť a kultúru, ktorej sú adresované.

Účelom tejto retrospektívy je poskytnúť komplexnú panorámu vitality, rôznorodosti a bohatstva Nového čínskeho filmu.

Vo filme Tu ya de hun shi (Tujino manželstvo) prebrázdime mongolský step. Film režiséra Wang Quan'ana získal v roku 2007 Zlatého medveďa v Berlíne a zobrazuje odľahlý svet utrpenia a ľudskej komplikovanosti.

Vo filme s názvom Kekexili (Horská hliadka) režiséra Lu Chuana sa odvádzime prekročiť hranice Tibetu a nahliadnuť do tabuizovaného a komplikovaného vzťahu medzi Čínou a Tibetom z pohľadu Čiňanov. Ten istý režisér nakrútil film Xun qiang (Stratená zbraň), ktorý predstavuje zaujímavý a inovatívny prístup k žánru detektívneho príbehu.

Odhalíme zákulisie študentského protestu na Námestí nebeského pokoja v roku 1989 vo filme Summer Palace (Letný palác), ktorý bol cenzurovaný čínskymi úradmi a režiséra Lou Ye zaň potrestali 5-ročným zákazom nakrúcať filmy.

Ponoríme sa do veľkomestského nepokoja odcudzenej mládeže vo filme Shi jie (Svet), ktorý je majstrovským dielom renomovaného režiséra Jia Zhang-ke, potom preskúmajme výpovede mladých talentovaných tvorcov ako Sheng Zhi-min vo filme Fu sheng (Blaženost), Lu Yue v Shi san ke pao tong (The 13 Princess Trees), a Peng Tao vo filme Xue Chan (Malá Moth) - srdcervúcom stvárnení vykorisťovania detí.

V tejto retrospektíve budú uvedené aj kvalitné a prenikavé výpovede ženských filmárov, snímky ktorých zaznamenali aj komerčný úspech: Yi ma de hou xian dai sheng huo (Postmoderný život mojej tety) oslavovanej hongkongskej režisérky Ann Hui a odvážny film Wu qiong dong (Neustále v pohybe) režisérky Ning Ying, ktorý je kontroverznou čínskou reakciou na Sex v meste.

Široký výber filmov nám umožní nahliadnuť do mnohotvárnej reality Novej Číny prostredníctvom talentu tvorcov a ich pôsobivých obrazov.

Giovanna Fulvi
kurátorka

The Generation X of Chinese Cinema

Chinese cinema of the past decade has been characterized by the fast metabolism of existentialist themes and of the icons of past regimes, in a sharp counterpoint to the sweeping cultural and economic changes to which Chinese society has recently been subjected.

Translated with remarkable directness into visions of great strength, the meditations of a new generation of filmmakers - who western academic film critics have simply coined as "the sixth generation" - have defined a new stage in the cinematic history of China.

Along with a new breed of epic period films - with a high production budget inversely proportional to their low intellectual content - and a variety of underground films shot on HD, the past few years have seen a number of high-class, thought-provoking, medium-budget pictures, capable of addressing, moving, and at the same time representing the society and the culture they speak to.

The purpose of this retrospective is to provide a comprehensive panorama of the vitality, diversity, and richness of Chinese New Cinema.

We will ride across the Mongolian steppe along with Tuya's Marriage by Wang Quan'an, Golden Bear at the Berlin IFF 2007, a sharply focused portrait of a remote world of hardship and human complexity.

We will venture over the borders of Tibet with Kekexili by Lu Chuan, trespassing on the taboos of the difficult relationship between China and Tibet as seen by the Chinese. By the same director, we will also see The Missing Gun, an interesting and innovative take on the detective story genre.

We will unveil the background of the student protest at Tiananmen Square in 1989 with Summer Palace, the film censored by the Chinese Film Bureau, which has cost Lou Ye a five-year ban on filmmaking.

We will plunge into the metropolitan malaise of alienated youth in The World, one of the masterpieces of renowned filmmaker Jia Zhang-ke, and then we will explore the new voices of talented young directors like Sheng Zhi-min with Bliss, Lu Yue with The 13 Princess Tree and Peng Tao with his heartbreaking depiction of child exploitation in Little Moth.

The strong voices of Chinese women directors will also be clearly heard in this retrospective, with the high quality and deep insight - as well as great commercial success - of The Postmodern Life of My Aunt, the first mainland adventure of celebrated Hong Kong director Ann Hui, and the bold Perpetual Motion by Ning Ying, the controversial Chinese answer to Sex and the City.

This wide-ranging selection of films will allow us to glimpse into the multifaceted reality of the New China in a feast of remarkable talents and exciting images.

Giovanna Fulvi
curator

Komplikovaný a nejasný, podobne ako čínska politika - taký je podľa filmu Blaženost osud novej rodiny, ktorá sa zrodila zo súčasných spoločenských zmien. Sheng Zhi-min upiera zrak k vzdialeným horizontom takých filmov, ako sú Yi Yi (Raz dva) Edwarda Yanga alebo Scorseseho Zúriaci býk, a pritom kráča vychodenou cestou, ktorá vedie k metropolám Peking či Šanghaj. Zároveň sa po celý čas pohybuje popri pokojnom toku rieky Jang-c-tiang. Dostáva sa až do Chongqingu - stredne veľkého mesta, ktoré je priam esenciou nových výziev súčasnej Číny - a tu sa sústreďuje na nepokojný prúd života.

Rok potom, ako penzionovanému policajtovi Lao Li (He Xing-quan) odišla prvá žena s milencom, vydáva sa starnúci muž hľadať vhodný hrob, kam by mohol uložiť jej popol. Lao Li nechce zostať v starobe sám, preto sa ožení s Yiue (Guan Jiang-ge), ktorá má syna Leia (Xu Tao). Lei je flákač, stýka sa so zlou spoločnosťou a odsedel si už istý čas vo väzení. Dokáže táto problematická nová rodina vybudovať pevný vzťah na troskách vlastných spomienok? Dokáže odolať nepriateľstvu, ktoré voči nej prejavuje Laov pragmatický dospelý syn Jian-jun (Liao Zhong)...?

Complicated and opaque, much like Chinese politics, Bliss portrays a new kind of family emerging from that country's recent social changes. Setting his gaze on the distant horizons of films like Edward Yang's Yi Yi or Martin Scorsese's Raging Bull, while straying from the beaten path that leads to a metropolis like Beijing or Shanghai, Zhimin Sheng follows the quiet course of the Yangtze River. He lands in Chongqing - a mid-sized city that embodies the essence of China's new challenges - and focuses on the swirling flow of life there.

Years after his first wife abandoned him for another lover, retired policeman Lao Li (Xing-quan He) finds himself on a search for a suitable resting place for her ashes. To secure companionship for his old age, he has married Xiue (Jiang-ge Guan), the apprehensive mother of Lei (Tao Xu), a troublemaking slacker who hangs around with the wrong people and has already served some time in jail. Will this limping, newly formed family survive the debris of past memories? Will it resist the brooding hostility coming from Lao Li's pragmatic grown son Jian-jun (Zhong Liao)?

Čína/China

2006, 35 mm, far./col., 96 min.

Réžia/Director: Sheng Zhi-min **Scenár/Screenplay:** Sheng Zhi-min, Gu Zheng **Kamera/Director of Photography:** Hu Jingbo **Hudba/Music:** Zhao Li **Strih/Editor:** Kong Jinglie **Hrajú/Cast:** Liao Zhong, Wang Lan, Xu Tao, He Xing-quan, Guan Jiang-ge, He Qin **Výroba/Production:** Beijing Toptimes TV & Film Investment Co. Ltd. **Predaj/Sales:** See Movie Limited **Kópia/Print source:** Sheng Zhimin Workshop

Sheng Zhi-min (1969, Peking) študoval architektúru na Pekinskej univerzite rozhlasovej a televíznej tvorby. Začiatkom deväťdesiatych rokov začal pracovať vo filme ako asistent réžie, scenárista a produkčný. Spolupracoval s osobnosťami ako Zhang Yang, Men Jing-hui, Fruit Chan, Zhu Wen a Jia Zhang-ke. Jeho predchádzajúci film Two Hearts (Dve srdcia, 2003) videli diváci na MFF v Berlíne. Fu sheng (Blaženost, 2006) je režisérovým najnovším dielom.

Sheng Zhi-min (1969, Beijing) studied architecture at the Beijing Radio and Television University. He began working in film in the early nineties, serving as assistant director, screenwriter and line producer for filmmakers such as Zhang Yang, Men Jing-hui, Fruit Chan, Zhu Wen and Jia Zhang-ke. His previous film, Two Hearts (2003), was shot on digi-beta and screened at the Berlin International Film Festival. Fu sheng (Bliss, 2006) is his latest film.

KEKEXILI

Horská hliadka
Mountain Patrol

Čínsky western režiséra Lu Chuana Horská hliadka, ktorý sa odohráva na jednom z najnevľúdnejších miest na svete, v suchej, studenej tibetskej stepi, je nakrútený podľa skutočných udalostí.

Film odкрýva nám neznámu tvrdú realitu komplikovaného vzťahu medzi Číňanmi a Tibetanmi a odhaľuje krutý svet ilegálneho poľovania na tibetské antilopy.

Skupina Tibetanov postaví ozbrojenú horskú hliadku v snahe zabrániť pytlíakom v zabíjaní ohrozeného druhu antilop, ktorých počet kvôli ich vzácnjej vlne od 90-tych rokov klesol z niekoľkých miliónov na niekoľko tisíc.

Pekinský fotoreportér Ga Yu (Zhang Lei) chce preskúmať smrť člena tibetskej hliadky, ktorého zabil pytlík. Najme si Ritaia (Dou Bujie) a v priebehu niekoľkých týždňov sledovania skupiny sa stane svedkom násilnosti nelegálnych lovcov a ťažkého boja o prežitie v neľútostných podmienkach. V silne realistickú Horskú hliadku sa púťavý dej spája s hlbokým porozumením ekologických a spoločenských problémov.

A Chinese western that takes place in one of the most inhospitable place on earth: the dry, cold steppes of Tibet, Kekexili (Mountain Patrol) by Lu Chuan is based on true events. The film unveils a harsh and hidden reality and it tackles the difficult relationship between Chinese and Tibetans, exposing the cruel world that gravitates around the illegal poaching of the Tibetan antelope.

To protect the endangered population of antelopes - decimated in the 1990s from millions to thousands for their precious wool coats - a group of Tibetans set up a private, armed mountain patrol whose only aim was to stop poachers from slaughtering the animals.

Wanting to investigate the murder of a Tibetan member of the patrol, killed by poachers, Beijing photojournalist Ga Yu (Zhang Lei) recruits Ritaia (Dou Bujie) and follows the posse for several weeks, witnessing the violence of the illegal hunters and suffering the hardship of fighting and surviving an adverse environment. Filmed with intense realism, Mountain Patrol combines a deep understanding of ecological and social issues with a captivating storyline.

103

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

Čína/China

2004, 35 mm, far./col., 91 min.

Réžia/Director: Lu Chuan **Scenár/Screenplay:** Lu Chuan **Kamera/Director of Photography:** Cao Yu **Hudba/Music:** Lao Zai **Strih/Editor:** Teng Yun **Hrajú/Cast:** Duo Bujie, Zhang Lei, Qi Liang, Zhao Xueying, Ma Zhanlin **Výroba/Production:** Huayi Brothers, Taihe Film Investment Co., Ltd. **Predaj/Sales:** Sony Pictures Releasing International **Kópia/Print source:** Sony Pictures Releasing International

Lu Chuan (1970, Čína) sa narodil v západočínskej provincii Xinjiang. Ešte ako dieťa sa presťahoval s rodinou do Pekingu. Študoval anglickú literatúru na prestížnej vysokej škole People's Liberation Army Institute of International Affairs. Po jej absolvovaní pracoval ako vojenský prekladateľ čínsko-amerických rokovanií. V roku 1996 opustil vojenskú službu a prihlásil sa na pekinskú filmovú akadémiu, ktorú absolvoval v roku 1998. Xun qiang (Stratená zbraň, 2002) je jeho celovečerným debutom. V roku 2004 režíroval film Kekexili (Horská hliadka), ktorý získal Zvláštnu cenu poroty na MFF Tokio 2004 a Cenu poroty FICC na MFF Berlín 2005. V postprodukcii je jeho tretí film Nanking Nanking - dráma o masacre v Nankingu v roku 1937.

Lu Chuan (1970, China) was born in Xinjiang province in western China. He moved to Beijing with his family when he was child. He later studied at the prestigious People's Liberation Army Institute of International Affairs to study English literature. After graduation he worked as a military translator during negotiations between Chinese and American brass. In 1996 he left the service and began studies at Beijing's Film Academy. He graduated in 1998. Xun qiang (The Missing Gun, 2002) is his feature debut. He made Kekexili (Mountain Patrol) in 2004. The film won the Special Jury Prize at the Tokyo IFF 2004 and the FICC Jury Prize at the Berlin IFF 2005. His third feature Nanking Nanking is in postproduction. It is drama about the Nanjing Massacre in 1937.

XUE CHAN

Malá Moth
Little Moth

Čína/China

2007, betacam SP, far./col., 99 min.

Réžia/Director: Peng Tao **Námet/Story:** Bai Tianguang – román/novel **Scenár/Screenplay:** Peng Tao **Kamera/Director of Photography:** Huang Yi **Strih/Editor:** Peng Tao **Hrajú/Cast:** Gao Yuanbing, Han Dequn, Hong Qifa, Xu Zelin, Zeng Xiaorong, Zhang Lei, Zhao Huihui **Výroba/Production:** New Youth Independent Film Studio **Predaj/Sales:** New Youth Independent Film Studio

Xiao E'zi, jedenáročné dievčatko, ktoré si jej noví "rodičia" kúpili za 1 000 juanov, nemôže chodiť, ale Luo Jiang a jeho žena Guibua nájdu pre ňu uplatnenie. Sú rozhodnutí skúsiť šťastie v novom podnikaní: v žobraní na ulici. Žobranie je obchod ako každý iný – má svoje pravidlá, územia, vlastné kšefty. A práve takto si umelovytvorená rodina – Luo, Guibua a Xiao E'zi – zarába na živobytie. Xiao E'zi, odovzdanú osudu, presvedčí jej nový priateľ, jednoruký Xiao Chun, ktorý je tiež bezmocným účastníkom tohto "biznisu", aby ušla. V chaotickom preludnenom mestskom prostredí sú však starí aj mladí ustavične vystavovaní nebezpečenstvu.

„V tomto filme chcem poukázať na špecifický spôsob života ľudí, ktorí sa ocitnú na samom dne čínskeho sociálneho systému. Sústredím sa na marginalizovanú skupinu žobrákov, aby som poukázal na vlastnosti, ktorými sa líšia od ostatných. Realitu znázorňujem jednoduchým a prirodzeným spôsobom: kompaktnou kombináciou rozprávania a inštinktívneho výkonu neprofesionálnych hercov, ktorí umocňujú realizmus filmu.“ - povedal režisér. Film získal cenu NETPAC na MFF Locarno a nomináciu na cenu za najlepší scenár na Ázijských filmových cenách.

Bought for 1000 yuan, eleven-year-old little girl Xiao E'zi ("Little Moth") is unable to walk, but her new "parents", Luo Jiang and his wife Guibua, have a use for her, as they are trying their luck at a new trade: begging in the streets. Begging is a trade like any other – with its own rules, territories, and rackets. And this is what the artificial family formed by Luo, Guibua, and Xiao E'zi does for a living. Long inured to her fate, Xiao E'zi is eventually persuaded to escape after befriending one-armed Xiao Chun, who is also a helpless participant in this „business“. But their chaotic, crowded city environment holds all manner of dangers for young and old alike.

"I wanted to show the unique status of people living at the bottom of the Chinese social ladder. So I focus on a special marginalized group—beggars, to show their special quality distinguished from others. I use a simple and natural style to reflect the reality, a compact manner of narration and non-professional and instinctive actors, which strengthen the realism of the film," said the director.

The film won the NETPAC Award at Locarno and was nominated as Best Screenplay at the Asian Film Awards.

Tao Peng (1974, Peking) získal titul bakalára na Katedre umenia na Filmovej akadémii v Pekingu v roku 2004. Na študentskom filmovom festivale v Pekingu v roku 2002 bola jeho snímka Story in the Winter (Zimný príbeh) ocenená ako najlepší krátky film. Absolvoval krátkym filmom Goodbye Childhood (Zbohom detstvo). V marci 2007 dokončil svoj prvý celovečerný film Xue Chan (Malá Moth), na ktorom sa podieľal ako producent, scenárista a režisér.

Tao Peng (1974, Beijing) received his bachelor's degree from the Art Department of the Beijing Film Academy in 2004. He received the Outstanding Short Film Award at the Beijing Student Film Festival with Story in the Winter in 2002. He graduated with a short film titled Goodbye Childhood. In March 2007 he finished his first feature film Little Moth (Xue Chan) on which he worked as producer, scriptwriter and director.

104

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

SHI JIE

Svet
The World

Vo Svete, filme, ktorým Jia Zhang-ke vstúpil do oficiálneho čínskeho filmu, režisér cestuje po svete bez toho, že by opustil hranice Pekingu. Svet je fantastický gýč lunaparku na okraji jednej ázijskej metropoly. Je to však aj stanovisko našej osobnej skúsenosti, projekcia nášho života a predstáv o iných kultúrach a miestach alebo o ohraničenom svete, po ktorom cestujeme vďaka globalizácii.

Za zvukov elektronickej hudby, ktorú pre film skomponoval taiwanský skladateľ Lim Giong, sleduje film neobvyklý rytmus lásky Tao (Zhao Tao) a Tai-sheng (Cheng Tai-sheng). Tao, ktorej práca spočíva v zabávaní návštevníkov predvádzaním tradičných tancov z iných krajín, a Tai-sheng, člen bezpečnostnej služby, žijú v pozálehtnom svete zábavného parku. K sebe ich celkom prirodzene privádza osamelosť a túžba po čistom cíte, ktorý im však nie je súdené nájsť a prežívať.

Film elegantne ťaží z jedinečného, alegorického exteriéru a Jia sa v ňom vracia k svojim obľúbeným témam – hovorí o mladosti, odcudzení a strate ilúzií s náležitým odstupom.

In The World, the film that marks Jia Zhang-ke's entry into official cinema in China, he travels the earth without ever leaving Beijing. The world is the fantastic kitsch of an amusement park on the outskirts of an Asian megalopolis. Yet it is also the standpoint of one's personal experience, the projection of one's life and ideas on other cultures and places, and a finite universe traversed by globalization. Featuring an electronic score written by Taiwanese composer Lim Giong, The World follows the offbeat rhythm of the love story of Tao (Zhao Tao) and Tai-sheng (Cheng Tai-sheng). Tao, a performing artist whose task is to amuse tourists with folk dances from other countries, and Tai-sheng, a security guard, live inside a gilded amusement park. The two are naturally brought together by their loneliness and by their struggle to find a purity of a sentiment which, ultimately, they are destined to chase unsuccessfully.

Drawing an elegant strength from its amazing, allegorical location, the film revisits Jia's favourite subjects – youth, detachment, and disillusionment – with appropriate reserve.

Čína, Japonsko, Francúzsko/
China, Japan, France
2004, 35 mm, far/col., 133 min

Réžia/Director: Jia Zhang-ke **Scenár/Screenplay:** Jia Zhang-ke **Kamera/Director of Photography:** Yu Lik-wai **Hudba/Music:** Lim Giong **Strih/Editor:** Kong Jing-lei **Hrajú/Cast:** Zhao Tao, Chen Tai-sheng, Jing Jue, Jiang Zhong-wei, Wang Yi-qun, Wang Hong-wei, Xiang Wan **Výroba/Production:** Office Kitano, Xtream Picture, Lumen Films **Predaj/Sales:** Celluloid Dreams **Kópia/Print source:** Celluloid Dreams

SHI SAN KE PAO TONG

Trinástka z Princess Trees
Thirteen Princess Trees

Čína/China
2006, 35 mm, far/col., 98 min.

Réžia/Director: Lu Yue **Námet/Story:** He Dacao – román/novel **Scenár/Screenplay:** Lu Yue, Liu Ying **Kamera/Director of Photography:** Lu Yue **Hudba/Music:** Liu Sola **Strih/Editor:** Yan Tao **Hrajú/Cast:** Liu Xin, Zhao Mengqiao, Duan Wenbo, Wang Jing, Zhong Ping **Výroba/Production:** Beijing Golden Skyway Media Co., Changchun Film Studio **Predaj/Sales:** Golden Network Asia Limited **Kópia/Print source:** Golden Network Asia Limited

Jia Zhang-ke (1970, Fenyang) začal ako osemnásťročný študovať maliarstvo. V roku 1991 napísal svoj prvý román. V roku 1997 absolvoval Filmovú akadémiu v Pekingu. V roku 1995 založil pod názvom Experimentálna filmová skupina mladých prvú nezávislú produkčnú spoločnosť v Číne. Po skončení štúdiá režíroval celovečerný hraný debut Xiao wu (Vreckár, 1997). Zhantai (Platforma, 2000) získala Cenu Netpac na MFF Benátky 2000 a Cenu Don Quijote a Cenu FIPRESCI na MFF Fribourg 2001. Nasledovali filmy Ren xiao yao (Neznáme radosti, 2002), Shi jie (Svet, 2004), Sanxia haoren (Zátišie, 2006 – Artfilm 2007, Zlatý lev v Benátkach) a Er shi si cheng ji (24 City, 2008).

Jia Zhang-ke (1970, Fenyang) began studying painting at age eighteen. He wrote his first novel in 1991. He graduated the Beijing Film Academy in 1997. In 1995 he founded the Youth Experimental Film Group, the first independent production company in China. After graduating, he directed his feature film debut, Xiao wu (Pickpocket, 1997). Zhantai (Platform, 2000) won the Netpac Award at the Venice IFF 2000 and Don Quixote Award and FIPRESCI Award at the Fribourg IFF 2001. Films were followed by Ren xiao yao (Unknown Pleasures, 2002), Shi jie (The World, 2004), Sanxia haoren (Still Life, 2006 – Artfilm 2007, Golden Lion award in Venice) and Er shi si cheng ji (24 City, 2008).

Trinástka z Princess Trees je tretím režijným dielom úspešného kamera-mana Lu Yue. Oproti jeho predchádzajúcim dielam Pán Zhao a Lístie sa film smelým a zrelým spôsobom obsahovo aj vizuálne posunul. Tempo je rýchlejšie aj vďaka využitiu mini DV kamery a verne zobrazuje život problémovej mládeže.

Príbeh sa odohráva v bližšie nešpecifikovanom období na prelome 80-tych a 90-tych rokov v prostredí skupiny tinedžerov navštevujúcich strednú školu Princess Trees. Rozprávačkou a zároveň hlavnou postavou príbehu je Feng (Liu Xin). Je to mladé dievča z ťažkých rodinných pomerov, ktorá má slabosť pre nože. Poneviera sa s partiou vagabundov z Princess Trees. Nesmierne túži po láske a nehe. Možno ich nájde u chlapca, ktorý práve prestúpil zo školy v Lhasa. Aj keď je film pravdepodobne zasiahnutý cenzúrou, narácia a atmosféra verne zobrazujú vnútorné sexuálne napätie nedospelých a istú dávku násillia, čo filmu dodáva čaro odvahy, aké v súčasnej čínskej kinematografii nájdeme len zriedka.

Thirteen Princess Trees sees acclaimed director of photography Lu Yue at the helm for the third time.

A departure in content and visual style from his previous works, Mr. Zhao and Foliage, this gritty coming-of-age film moves at a fast pace that seems to be brought on by the use of a handy DV camera, and casts a genuine look at delinquent youth. The story, set in an unspecified time towards the end of the eighties or at the beginning of the nineties, revolves around the lives of a group of teenagers at the Princess Trees secondary school.

The main character, focus of the story, and narrator is Feng (Xin Liu), a teenage girl who loves knives, comes from a troubled home, runs with the tough crowd of Princess Trees, and has an obvious, desperate need for love and affection that she will eventually find in the kindred soul of a new boy who is transferred to the school from Lhasa. Though presumably toned down by censorship, the narrative and atmospheres still retain an unripe, sexually charged tension and a certain violence that lend the film a rough and brave charm rarely found in recent Chinese cinema.

Lu Yue (1957) je čínsky filmár, ktorý spolupracoval napríklad s Čang I-mouom – Houze (Žiť, 1994), Yao a yao yao dao waipo qiao (Šanghajská triáda, 1995) – nominácia na Oscara za najlepšiu kameru, You hua hao hao shuo (Buď v pohode, 1997). Lu Yue debutoval ako režisér v roku 1998. Jeho Zhao xiansheng (Pán Zhao) vyhral Zlatého Leoparda na MFF Locarno. Ďalej nakrútil Mei ren cao (Lístie, 2003), Xiao shuo (Temnota, 2006) a Shi san ke pao tong (Trinástka z Princess Trees, 2006).

Lu Yue (1957) is a Chinese cinematographer who has collaborated e.g. with Zhang Yimou – Houze (To Live, 1994), Yao a yao yao dao waipo qiao (Shanghai Triad, 1995), nominated for the Academy Award for Best Cinematography, and You hua hao hao shuo (Keep Cool, 1997). Lu Yue made his first film as a director in 1998. His Zhao xiansheng (Mr. Zhao) won the Golden Leopard at the Locarno IFF. After that, he made Mei ren cao (The Foliage, 2003), Xiao shuo (The Obscure, 2006) and Shi san ke pao tong (Thirteen Princess Trees, 2006).

TU YA DE HUN SHI

Tujino manželstvo
Tuya's Marriage

Tujino manželstvo zasadil režisér Wang Quanan do vyprahnutého prostredia časti Číny nazývanej Vnútorne Mongolsko. Je to výrazne sebavedomý príklad filmového umenia, spájajúci v sebe niekoľko žánrov. Príbeh sa pohybuje od nežnej romantickej komédie až k sugestívnej dráme o živote ľudí poznačených chamtivosťou, materializmom a žiarlivosťou a prináša zložitý obraz súčasnej nomádskej kultúry. Tuya v excelentnom stvárnení Yu Nan, dvornej herečky Wang Quana, je silnou, rezervovanou ženou žijúcou na stepi, pričom musí sama užiť svoju rodinu po tom, ako jej manžel Bater ochrnul v dôsledku nešťastia pri kopaní studne. No ešte ťažším, ako je fyzicky náročná práca pastierky v nehostinnej krajine, je rozhodnutie rozviesť sa s milovaným Baterom, aby sa mohla nanovo vydať, a tak poskytnúť deťom lepší život. Hutný realizmus, tiché pozorovanie postáv a bezchybný štýl rozprávania zaistili snímke zvláštne miesto v mikrokozme nového čínskeho filmu ako jednému z moderných antropologických dokumentov s intímny preniknutím do jadra života postáv a zároveň strohou krásou. Film získal na MFF v Berlíne Zlatého medveďa a Cenu ekumenickej poroty.

Shot against the striking desert landscapes of Inner Mongolia, Tu Ya's Marriage by Wang Quanan is a wonderfully assured piece of cinema that combines multiple genres. Swinging from a tender romantic comedy to a compelling drama of lives agitated by greediness, materialism, and jealousy, the film offers a complex portrait of current nomadic culture. Tu Ya - superbly portrayed by Wang Quanan's regular lead actress Yu Nan - is a strong and reserved woman of the grasslands who is confronted with the hardship of having to support her family when her husband Bater is paralyzed in a well-digging accident. But somehow harder than the physically challenging work as a shepherd in an inhospitable land, is the painful decision she has to make to divorce her beloved Bater in order to remarry and provide a more comfortable life for her children. The incisive realism, the quiet observation of characters, and the flawlessly fluid narrative grant the movie a very special place in the microcosm of New Chinese Cinema, that of a modern, anthropological document of great insight and austere beauty. The film won the Golden Bear and the Prize of the Ecumenical Jury at the Berlin IFF.

107

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREBIŠANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Čína/China

2007, 35 mm, far./col., 92 min

Réžia/Director: Wang Quanan **Scenár/Screenplay:** Wang Quanan, Lu Wei **Kamera/Director of Photography:** Lutz Reitemeier **Strih/Editor:** Wang Quanan **Hrajú/Cast:** Yu Nan, Bater, Senge, Peng Hongxiang, Zhaya **Výroba/Production:** Maxyee Culture Industry **Predaj/Sales:** Cineclick Asia / Fine Cut Co., Ltd. **Kópia/Print source:** Cineclick Asia / Fine Cut Co., Ltd.

Wang Quanan (1965, Yan'an, Čína) vyštudoval Filmovú akadémiu v Pekingu. Je to tvorca, ktorý venuje veľkú pozornosť sociálnej realite sprevádzajúcej premeny jeho vlasti. V hranom filme debutoval snímkou Yue shi (Zatmenie mesiaca, 1999), za ktorú získal na MFF v Moskve 2000 Cenu FIPRESCI. Nasledovali filmy Jing zhe (Príbeh Ermei, 2004) a Tu ya de hun shi (Tujino manželstvo, 2007), za ktorý získal na MFF v Berlíne Zlatého medveďa a Cenu ekumenickej poroty.

Wang Quanan (1965, Yan'an, China) graduated from the Beijing Film Academy. He pays considerable attention to the social reality accompanying the transformations in his country. His first feature film Lunar Eclipse (Yue shi, 1999) won the FIPRESCI Award at the Moscow IFF in 2000. This was followed by Jing zhe (The Story of Ermei, 2004) and Tu ya de hun shi (Tuya's Marriage, 2007) which won the Golden Bear and the Prize of the Ecumenical Jury at the Berlin IFF.

WU QIONG DONG

Neustále v pohybe
Perpetual Motion

Čína/China

2005, 35 mm, far./col., 86 min.

Réžia/Director: Ning Ying **Scenár/Screenplay:** Ning Ying, Liu Sola, Hung Huang **Kamera/Director of Photography:** Andrea Cavazzuti, Ning Ying **Hudba/Music:** Liu Sola **Strih/Editor:** Ning Ying **Hrajú/Cast:** Hung Huang, Liu Sola, Li Qinqin, Ping Yanni, Zhang Hanzhi **Výroba/Production:** Beijing Happy Village Ltd. **Predaj/Sales:** Eurasia Communications Limited **Kópia/Print source:** Eurasia Communications Limited

Smelý a výrečný film režisérky Ning Ying je predurčený na to, aby divákov zbavil ich starých predstáv o úlohe žien v Číne. Je to fantastická zmes potlačovaných túžob, prežitých tráum a intenzívnej blízkosti politickej moci, ktorá rozvracia súčasnú vyššiu spoločnosť pevninskej Číny. Príbeh je nasiaknutý čiernym humorm a zvláštnou atmosférou. Hovorí o štyroch priateľkách a odohráva sa v jednom krásnom tradičnom pekingskom dome s vnútorným nádvorím počas jednej dlhej noci v predvečer čínskeho Nového roka. Ešte počas dňa Niuniu (Hung Huang) zisťuje, že jej manžel zmizol. Objavila aj zaľubený email adresovaný jemu a celkom zjavne napísaný niekým, koho sama veľmi dobre pozná. Zaumieni si, že sviatky strávi v dobrej spoločnosti a zároveň je odhodlaná odhaliť dvojité zradu, a tak Niuniu pozýva svoje tri najlepšie priateľky – Lala (Liu Sola), Qinqin (Li Qinqin) a Madam Ye (Ping Yanni). Svojím smelým príbehom dáva Ning priateľstvo odvážnej zrelosti "druhej polovice neba". Jej hrdinky sú asertívne a svetácke a neskrotne, nahlas hovoria jazykom svojej sexuality a vezú sa na vlnu vlastných bohatých revolučných spomienok.

Bold and articulate, Ning Ying's Perpetual Motion is destined to shake the audience out of their preconceived ideas of women's role in China. It is a fascinating mixture of repressed desires, past traumas, and close proximity to political power that subverts contemporary mainland China's high society. Suffused with black humour and eerie atmosphere, this story of four friends unfolds at a splendid Beijing courtyard house in the space of one long night on the eve of the Chinese New Year. Earlier in the same day, Niuniu (Hung Huang) has discovered both her husband's absence and a love email addressed to him, clearly written by somebody she knows very well. Determined to spend the festivity in good company as well as to unveil this double betrayal, Niuniu gathers her three best friends, Lala (Liu Sola), Qinqin (Li Qinqin) and Madame Ye (Ping Yanni). With a brave narrative, Ning gives voice to the audacious maturity of the "other half of the sky". Assertive and worldly, her untamed heroines loudly speak the language of their sexuality and ride their wave of rich revolutionary memories.

Ning Ying (1959, Peking) študovala na Filmovej akadémii v Pekingu. V roku 1987 bola asistentkou Bernarda Bertolucciho na jeho filme Posledný cisár. V roku 1990 nakrútila svoj prvý dlhometrážny film Somebody Falls in Love with Me (Niekto sa do mňa zaľúbil). Nasledovali filmy Zhao Le (Pre pobavenie, 1992), Min jing gu shi (1995), Xiari nuanyangyang (Milujem Peking, 2000) a Xi wang zhi lu (Cesta nádeje, 2002). Wu qiong dong (Neustále v pohybe, 2005) je zatiaľ jej posledným filmom.

Ning Ying (1959, Beijing) studied at the Beijing Film Academy. In 1987 she worked as an assistant for Bernardo Bertolucci on The Last Emperor. She made her feature debut Somebody Falls in Love with Me in 1990. It was followed by Zhao Le (For Fun, 1992), Min jing gu shi (On the Beat, 1995), Xiari nuanyangyang (I Love Beijing, 2000) and Xi wang zhi lu (Railroad of Hope, 2002). Wu qiong dong (Perpetual Motion, 2005) is her latest film.

108

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREBIŠANSKE TEPLICE • TRENČÍN

XUN QIANG

Stratená zbraň
The Missing Gun

Čína/China

2002, 35 mm, far./col., 90 min.

Réžia/Director: Lu Chuan **Námet/Story:** Fan Yiping - román Hľadanie stratenej zbrane/novel The Search for a Missing Gun **Scenár/Screenplay:** Lu Chuan **Kamera/Director of Photography:** Xie Zhengyu **Hudba/Music:** Felling Band **Strih/Editor:** Zhang Yifan **Hrajú/Cast:** Jiang Wen, Ning Jing, Liu Xiaoning, Wu Yujuan, Shi Liang, Wei Xiaoping, Pan Yong **Výroba/Production:** Huayi Brothers & Taiha Film Investment **Predaj/Sales:** Sony Pictures Releasing International **Kópia/Print source:** Sony Pictures Releasing International

Pôsobilý debut režiséra Lu Chuana Stratená zbraň nakrútený na motívy poviedky Fan Yipinga má rytmus modernej rozprávky, v ktorej sa malá komunita ľudí zrazu ocitne v nezvyčajnej situácii po strate služobného revolvera, ktorý patrilo bezúhonnému policajťovi. Stratená zbraň, ktorá je obdarená dušou ako džin v rozprávke, hrá vo filme dôležitú úlohu, postavu, ktorej absencia má rovnakú silu ako jej prítomnosť.

Film je viac než len obyčajný detektívny príbeh, popiera všetky definície žánru a plynie v rýchlo napredujúcom rytme.

Pútavé rozprávanie filmu sa odohráva v dvoch dejových línách: príbeh záhad, ktorú treba vyriešiť, a vnútorný, mysteriózny dej, ktorý riadi stratená zbraň svojimi psychologickými a sociálnymi implikáciami.

Lu Chuan ponúka inovatívny, vizionársky štýl, ktorý je umocnený významným výkonom herca Jiang Wena v úlohe policajta Ma Shana. Zábavný a chvíľami naozaj úsmevný film „Stratená zbraň“ je však aj ďalším sviežim pohľadom na nevyrovnanosť vyvíjajúcej sa spoločnosti.

Based on the original short story by Fan Yiping, Lu Chuan's impressive debut *The Missing Gun* has the rhythm of a modern tale, where a small community of people is suddenly thrown into a strange, unfamiliar world by the loss of a service revolver belonging to an irreprehensible policeman. As if it were a genie from a fairy tale, the missing gun seems endowed with a soul and a spirit and plays an important role in the film, a character in negative whose absence equals a strong presence.

An out-of-the-ordinary detective story, *The Missing Gun* defies classification and follows a quickly-paced propulsive rhythm. The film's captivating narrative follows two separate storylines: the outer story of a mystery to be solved and an inner, more mysterious plot led by the missing gun with all its psychological and social implications. Lu Chuan's innovative, visionary style accompanies Jiang Wen's superb performance as the policeman Ma Shan. Entertaining and at times very funny, *The Missing Gun* is another current look at the unsettledness of a society in evolution.

Lu Chuan (1970, Čína) sa narodil v západočínskej provincii Xinjiang. Ešte ako dieťa sa presťahoval s rodinou do Pekingu. Študoval anglickú literatúru na prestížnej vysokej škole People's Liberation Army Institute of International Affairs. Po jej absolvovaní pracoval ako vojenský prekladateľ čínsko-amerických rokovanií. V roku 1996 opustil vojenskú službu a prihlásil sa na pekinskú filmovú akadémiu, ktorú absolvoval v roku 1998. Stratená zbraň (*Xun qiang*, 2002) je jeho celovečerným debutom. V roku 2004 režíroval film *Keke xili* (Horská hliadka), ktorý získal Zvláštnu cenu poroty na MFF Tokio 2004 a Cenu poroty FICC na MFF Berlín 2005. V postprodukcii je jeho tretí film *Nanking Nanking* - dráma o masacre v Nankingu v roku 1937.

Lu Chuan (1970, China) was born in Xinjiang province in western China. He moved to Beijing with his family when he was child. He later studied at the prestigious People's Liberation Army Institute of International Affairs to study English literature. After graduation he worked as a military translator during negotiations between Chinese and American brass. In 1996 he left the service and began studies at Beijing's Film Academy. He graduated in 1998. *Xun qiang* (*The Missing Gun*, 2002) is his feature debut. He made *Keke xili* (*Mountain Patrol*) in 2004. The film won the Special Jury Prize at the Tokyo IFF 2004 and the FICC Jury Prize at the Berlin IFF 2005. His third feature *Nanking Nanking* is in postproduction. It is drama about the Nanjing Massacre in 1937.

YI MA DE HOU XIAN DAI SHENG HUO

Postmoderný život mojej tety
The Postmodern Life of My Aunt

Čína/China

2006, 35 mm, far./col., 111 min.

Réžia/Director: Ann Hui **Scenár/Screenplay:** Li Qiang **Kamera/Director of Photography:** Kwan Pun-Leung, Yu Lik-Wai **Hudba/Music:** Joe Hisaishi **Strih/Editor:** Liao Ching-Song **Hrajú/Cast:** Siqin Gaowa, Lisa Lu, Chow Yun-Fat, Vicky Zhao Wei, Wang Ziwen, Shi Ke **Výroba/Production:** Cheerand Entertainment Organization **Predaj/Sales:** Golden Network Asia Limited **Kópia/Print source:** Golden Network Asia Limited

V Postmodernom živote mojej tety režisérka Ann Hui spája svoj humanistický prístup s duchom čínskej opery. Vytvorila humorný pohľad na dnešnú Čínu, ako aj nový filmový žáner: satirickú „pokultúrnorevolučnú“ melodrámu. Jej film je trendový a expresívny, vyzropaný s otvoreným srdcom, citlivou dušou a inteligentným rozumom. V hlavných úlohách sa objaví elita čínskych hercov – Gaowa, Chow Yun-fat, Vicky Zhao Wei a legendárna Lisa Lu. Je to príbeh staromódnej Ye Rutang (Gaowa), slobodnej ženy po šesťdesiatke, ktorá sa snaží udržať si dôstojný život v prostredí nebezpečenstiev Šanghaja, mesta, ktoré akoby zhromažďovalo najrôznejšie druhy zloduchov. Film sa sústreďuje na skúsenosti žien a Hui vykresľuje pekný portrét meničiacich sa zvykov. Tento príjemný společenstvácky príbeh originalným spôsobom hovorí o takých témach ako je úpadok morálnych hodnôt v spoločnosti, ktorá už nie je egalitárna. Scenár z pera Li Qiang dodal filmu pútavosť a sofistikovanosť a smelá kritika súčasnej Číny je ostrá ako britva.

In *The Postmodern Life of My Aunt*, Ann Hui blends her humanist approach with the spirit of Chinese opera. She has created both a humorous look at China today and a new genre of filmmaking: the post-Cultural Revolution satirical melodrama. Hip and articulate, the film has a generous heart, a sensitive soul, and a clever mind. Featuring a first-class cast featuring some of China's greatest actors – Siqin Gaowa, Chow Yun-fat, Vicky Zhao Wei, and the legendary Lisa Lu – the film tells the story of old-fashioned Ye Rutang (Gaowa), a single woman in her sixties, who struggles to maintain a dignified life amid the dangers of Shanghai, a city that seems to have become a haven for all kinds of con men. Focusing the film on the experience of women, Hui sketches a fine portrait of changing mores. This refreshingly novel societal tale takes an original approach to issues such as the atrophy of moral values in a society that is no longer egalitarian. Penned by talented scriptwriter Li Qiang, the film is endowed with an engaging refinement; its bold commentary on contemporary China is as sharp as a razor blade.

Ann Hui (1947, Anshan, China) sa ako dieťa presťahovala do Hongkongu. Predtým, než začala študovať na London Film School, študovala angličtinu a literatúru na Hong Kong University. Dnes je jednou z najvýznamnejších a najvynaliezavejších hongkongskej režisérk. Nakrútila mnoho hraných filmov – napr. *Fung gip* (Tajomstvo, 1979), *Tau ban no hoi* (Ludia na člnoch, 1982), *Ke tu qiu hen* (Pieseň exilu, 1990), *Nu ren si shi* (Letný sneh, 1995), *A Jin de gu shi* (Kaskadérka, 1997), *Youling renjian* (Viditeľné tajomstvo, 2001), *Či Laam yan sei sap* (Júlová rapsódia, 2002). Po *Postmodernom živote mojej tety* (2006) nakrútila film *Tin shui wai dik yat yu ye* (Takí sme boli, 2008).

Ann Hui (1947, Anshan, China) moved to Hong Kong as a child. She studied English and comparative literature at Hong Kong University before attending London Film School. One of Hong Kong's most prominent and innovative filmmakers, she has directed numerous features including *Fung gip* (*The Secret*, 1979), *Tau ban no hoi* (*Boat People*, 1982), *Ke tu qiu hen* (*Song of the Exile*, 1990), *Nu ren si shi* (*Summer Snow*, 1995), *A Jin de gu shi* (*The Stunt Woman*, 1997), *Youling renjian* (*Visible Secret*, 2001) and *Laam yan sei sap* (*July Rhapsody*, 2002). After *The Postmodern Life of My Aunt* (2006) she made *Tin shui wai dik yat yu ye* (*The Way We Are*, 2008).

YIHE YUAN

Letný palác
Summer PalaceČína, Francúzsko/China, France
2006, 35 mm, far./col., 140 min.

Réžia/Director: Lou Ye **Scenár/Screenplay:** Lou Ye, Mei Feng, Yingli Ma **Kamera/Director of Photography:** Hua Qing **Hudba/Music:** Peyman Yazdanián **Strih/Editor:** Lou Ye, Zeng Jian **Hrajú/Cast:** Hao Lei, Guo Xiaodong, Hu Ling, Zhang Xianmin **Výroba/Production:** Laurel Films, Dream Factory, Rosem Films, Fantasy Pictures **Predaj/Sales:** Wild Bunch **Kópia/Print source:** Wild Bunch

V Letnom paláci režiséra Lou Yea balansuje najšikovnejšia a najinteligentnejšia čínska mládež po povraze knižnicou sa pod vplyvom dobových zmien, natiahnutom nad oceánom vzrušenia a tragédie, na pozadí udalostí zo 4. júna 1989 na pekin-skom Námestí nebeského pokoja a zborenia Berlínskeho múru. Citová výchova krásnej Yu Hong (Hao Lei) začína v jej rodnom meste blízko severokórejských hraníc, keď prichádza o panenstvo tesne pred odchodom na Pekínsku univerzitu. Výchova pokračuje, keď sa Yu Hong bezhlavo zamiluje do spolužiaka menom Zhou Wei (Guo Xiaodong). Ich erotikou a sexualitou nabitý vzťah vrcholí v eufórii, ktorá sa odohráva na ponurých chodbách univerziténeho internátu a v tmavých uliciach Pekingu. Slovo "romantizmus" v čínštine neexistuje; jeho preklad je len fonetickou transkripciou anglického výrazu. No Letný palác sa odohráva v takej tesnej blízkosti samotnej podstaty romantizmu, že vďaka koncentrácii vizuálnych a emocionálnych síl divák ani nie tak chápe, ako precituje Sturm und Drang lomcujuce vášnivým, zúfalým životom mladých protagonistov.

In Lou Ye's Summer Palace, the best and the brightest of Chinese youth walk a tightrope swinging with the winds of epochal changes and suspended over a sea of ecstasy and tragedy, against the backdrop of the events of June 4th 1989 on Tiananmen Square and the fall of the Berlin Wall. The emotional education of beautiful Yu Hong (Hao Lei) starts in her hometown near China's border with North Korea, when she loses her virginity just before leaving to attend Beijing University. It continues when she falls madly in love with fellow student Zhou Wei (Guo Xiaodong). Their mounting crescendo of eroticism and sexually charged euphoria unfolds amid the grim corridors of the university dormitory and in dark Beijing streets. The word "romanticism" does not exist in Chinese; its translation is just a phonetic transcription of the English. But Summer Palace dwells in such close proximity to the very essence of romanticism that its concentration of visual and emotional intensity forces the viewer to feel – more than understand – the Sturm und Drang tossing the passionate, desperate lives of its young protagonists.

Lou Ye (1965, Šanghaj) ukončil umeleckú školu v Šanghaji v odbore karikatúra (1983). V roku 1989 absolvoval réžiu na Pekínskej filmovej univerzite. V roku 1993 začal s nakrúcaním hraných filmov – napr. Zhou mo qing ren (Milenec na víkend, 1995); Suzhou he (Rieka Suzhou, 2000), Zi hudie (Fialový motýľ, 2003), za ktoré získal ocenenia na svetových festivaloch. Yihe Yuan (Letný palác) mal svetovú premiéru v súťaži 59. MFF Cannes 2006, napriek oficiálnemu zákazu najvyšších čínskych úradov. Po návrate domov mu bola zakázaná akákoľvek tvorivá činnosť na päť rokov.

Lou Ye (1965, Shanghai) finished art school in Shanghai in the field of caricature (1983). In 1989 he graduated in directing from the Beijing Film Academy. In 1993 he started making feature films – e.g. Zhou mo qing ren (Weekend Lover, 1995); Suzhou he (Suzhou River, 2000), Zi hudie (Purple Butterfly, 2003), for which he received awards at international festivals. Summer Palace had a world premiere at the 59th Cannes IFF 2006 despite an official ban by the highest Chinese authorities. After returning home he was forbidden any creative work for five years.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

FILMY FONDU HUBERTA BALSÁ

FILMS FROM THE HUBERT BALS FUND

25 WATTS

25 wattov

25 Watts

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

Fond Huberta Balsa: Naplňanie snov

V auguste roku 1988, teda pred takmer dvadsiatimi rokmi, Medzinárodný filmový festival v Rotterdame uviedol do života Fond Huberta Balsa. Myšlienka vytvoriť takýto fond pochádza od Huberta Balsa, zakladateľa a počas sedemdesiatich rokov i riaditeľa MFF Rotterdam. Veril, že budúcnosť filmového umenia vzíde z vtedy ešte kinematograficky panenských oblastí Číny, Iránu a Burkiny Faso, a nie z Európy či z Hollywoodu. Bals zomrel v lete roku 1988. Čoskoro po jeho smrti prišlo schválenie z holandského Ministerstva zahraničných vecí, ktoré je do dnešného dňa najväčším sponzorom fondu. V snahe preukázať poctu ideálom Huberta Balsa bol fond pomenovaný podľa charizmatického muža, ktorý podnietil jeho založenie.

Hlavnou úlohou Fondu Huberta Balsa je napomôcť finalizácii výnimočných a nedočkavých hraných filmov z dielne inovatívnych a nadaných režisérov z rozvojových krajín. Fond poskytuje granty, ktoré sú často rozhodujúcim faktorom, umožňujúcim, aby mohli títo režiséri svoje projekty realizovať. Od založenia v roku 1988 fond podporil už takmer 750 projektov nezávislých tvorcov z Ázie, Blízkeho východu, Východnej Európy, Afriky a Latinskej Ameriky. Približne 80% týchto projektov sa už dokončilo alebo je v súčasnosti vo výrobe.

Cítim sa skutočne poctená tým, že nás filmový festival Artfilm pozval osláviť dvadsaťročné výročie Fondu Huberta Balsa. Festivalový program nám umožní predstaviť rôznorodú vzorku filmov, ktoré náš fond v uplynulých rokoch podporil. Diváci tak dostanú možnosť objaviť rané filmy režisérov ako Apichatpong Weerasethakuul, Jia Zhang-ke či Carlos Reygadas, ale i film Osama, prvú afganskú snímku od čias pádu talibanského režimu. Artfilm tiež uvedie majstrovské diela režisérov ako Nuri Bilge Ceylan a Abderrahmane Sissako, ako aj nové filmy objavných a pôsobivých talentov, ako sú Raya Martin a Jose Luis Torres Leiva. Každý z filmov v tejto sekcii stojí za videnie a nesie prísľub vzrušujúceho, inšpirujúceho a odvážneho filmu, ktorý otvára široký a rôznorodý horizont nášho sveta.

Dúfam, že budeme v rozvíjaní kultúrnych a umeleckých aktivít Fondu Huberta Balsa aj naďalej úspešní. Verím aj, že sa na nasledujúce výročie fondu opäť vrátíme s novými objavmi, novými príbehmi a novými filmami.

Bianca Taal

Manažerka Fondu Huberta Balsa
Medzinárodný filmový festival Rotterdam

Hubert Bals Fund: Realizing dreams

In August 1988, almost twenty years ago, the International Film Festival Rotterdam launched the Hubert Bals Fund. The original idea for the fund came from Hubert Bals, founder and for seventeen years director of the International Film Festival Rotterdam. He strongly believed that the future of cinema was more likely to emerge from the then-virgin film territories of countries such as China, Iran, and Burkina Faso, rather than from Hollywood or Europe. Bals died in the summer of 1988. Shortly after his death, approval of the fund arrived from the Dutch Ministry of Foreign Affairs, which remains until today the biggest financier of the fund. In honour of the ideals of Hubert Bals, the fund was named after this charismatic man who inspired it.

The Hubert Bals Fund is intended to present remarkable and imminent feature films by innovative and talented filmmakers from developing countries closer to completion. The HBF provides grants that often turn out to play a crucial role in enabling these filmmakers to realize their projects.

Since the Fund started in 1988, close to 750 projects from independent filmmakers in Asia, the Middle East, Eastern Europe, Africa, and Latin America have received support. Approximately 80% of these projects have been realised or are currently in production.

I am truly honoured that the Art Film Festival has invited us to celebrate the twenty-year anniversary of the Hubert Bals Fund. This programme at the festival allows us to showcase a diverse array of films that have received support from the fund over the years. Discover the early works of renowned filmmakers from Apichatpong Weerasethakuul, Jia Zhang-ke and Carlos Reygadas, to the first Afghan-made picture after the fall of the Taliban regime, Osama. The programme features masterpieces by Nuri Bilge Ceylan and Abderrahmane Sissako, and recent films by innovative and striking talents such as Raya Martin and Jose Luis Torres Leiva.

Each film in the programme is worth discovering and promises exciting, challenging, and courageous cinema offering a broad and diverse perspective on the world. I hope that we will be able to continue the Hubert Bals Fund's cultural and artistic success in the future – and hopefully be back with new discoveries, new stories, and new films for the next anniversary of the fund.

Bianca Taal

Manager of the Hubert Bals Fund
International Film Festival Rotterdam

Je sobota, sedem hodín ráno, Montevideo, Uruguaj. Leche, Javi a Seba ešte stále nespia. Znudene sa potulujú po uliciach mesta a popijajú lacné pivo. Leche práve stúpil do psích výkalov a je presvedčený, že mu to prinesie nešťastie. Čaká ho skúška z taliančiny, na ktorú sa bude musieť usilovne učiť. Jeho pozornosť však odvádza viacero vecí: zamiloval sa do svojej učiteľky, musí sa starať o senilnú starú mamu, jeho imbecilný sused stratil psa. Javi už štúdium dokončil. Má otrasnú prácu: musí jazdiť po meste s ampliónom na aute. Celý deň musí počúvať jačanie hlúpych reklám na cestoviny. Jediným svetlým bodom v jeho živote je jeho priateľka Maria, tá ho však chce opustiť. A napokon je tu tichý Seba, najmladší zo všetkých troch, ktorý vždy natrafí na tie najzvláštnejšie typy ľudí. Rebella a Stoll demonštrujú svoj talent invenčným, pokojným a humorným stvárnením nekonečnej nudy v živote mladých ľudí. Film získal cenu Tiger na MFF v Rotterdame v roku 2001 a deväť ďalších medzinárodných ocenení.

Saturday morning, seven o'clock, Montevideo, Uruguay. Leche, Javi and Seba are still up. Bored, they roam the streets and drink cheap beer. Leche has just stepped in dog poop and is convinced that this will bring him bad luck. He has an Italian exam coming up, for which he will have to study hard. Unfortunately he is distracted by all kinds of things: he has fallen in love with his teacher, he has to look after his senile grandmother, and his moronic neighbour has lost his dog. Javi has already completed his studies. He has a terrible job and has to drive around the neighbourhood with a sound system on his car. All day he has to listen to the same stupid pasta commercial blaring out of his loudspeakers. The only ray of hope in his life is his girlfriend Maria, but she is about to dump him. Finally there is the quiet Seba, the youngest of the three, who keeps bumping into the strangest people. Rebella and Stoll's talent is apparent in the inventive, unassuming, and humorous way in which they render the endless boredom of the youngsters' lives. The film won the Tiger Award at the Rotterdam IFF 2001, in addition to nine other international awards.

Uruguaj/Uruguay

2001, 35 mm, čb/b&w, 94 min.

Réžia/Director: Juan Pablo Rebella, Pablo Stoll
Námet/Story: Juan Pablo Rebella, Pablo Stoll, Arauco Hernandez
Scenár/Screenplay: Juan Pablo Rebella, Pablo Stoll
Kamera/Director of Photography: Bárbara Álvarez
Hudba/Music: Los Mockers, Exilio Psíquico, Motivos Navideños Zero, El Peyote Asesino, Buenos Muchachos
Strih/Editor: Fernando Epstein
Hrajú/Cast: Daniel Hendler, Jorge Temponi, Alfonso Tort Valentín Rivero, Federico Veiroj, Valeria Mendieta, Roberto Suárez
Výroba/Production: Control Z films
Predaj/Sales: Control Z films

Pablo Stoll (1974, Montevideo) študoval masmediálnu komunikáciu na Univerzite Montevideo, kde stretol Juana Pabla Rebellu. Spoločne vytvorili sériu animovaných filmov s názvom El Service. Cenu Tigra a medzinárodné uznanie získali debutom 25 wattov (2001). V roku 2004 nakrútili svoj druhý celovečerný film Whisky.

Juan Pablo Rebella (1974, Montevideo) spoznal Pabla Stolla počas štúdií masmediálnej komunikácie na Univerzite Montevideo. Spoločne vytvorili sériu animovaných filmov s názvom El Service. Cenu Tigra a medzinárodné uznanie získali debutom 25 wattov (2001). V roku 2004 nakrútili svoj druhý celovečerný film Whisky.

Pablo Stoll (1974, Montevideo) studied Media Studies at the University of Montevideo, where he met Juan Pablo Rebella. They wrote and created an animation series together, El service, and later they received a Tiger Award and international fame with their debut 25 Watts (2001). In 2004 they made their second feature Whisky.

Juan Pablo Rebella (1974, Montevideo) studied Media Studies at the University of Montevideo, where he met Pablo Stoll. They wrote and created an animation series together, El service, and later they received a Tiger Award and international fame with their debut 25 Watts (2001). In 2004 they made their second feature Whisky.

EL CIELO, LA TIERRA Y LA LLUVIA

Nebo, zem a dážď
The Sky, the Earth and the Rain

Za posledné roky sa mladým filmárom podarilo zmeniť podobu latinskoamerickú kinematografie – etablovali sa miestnymi príbehmi s univerzálnou platnosťou, príbehmi, ktoré sú svetské a duchovné zároveň. Tento príbeh sa odohráva na juhu Číle, na málo obývanom ostrove, a sleduje osamelé životy troch žien a jedného muža. Torresov lyrizmus je sebaistý a súčasne skromný, jeho mizanscéna veľkolepá aj pokojná. Ako hovorí režisér: „Je to film o tom, ako sa človek zžíva so svojim prostredím. Mojmým úmyslom bolo zasadiť príbeh do krátko naratívneho časového rámca a obklopiť ho tichom. Film pozýva divákov, aby na príbehu, ktorý som napísal ja, postavili ďalšie možné príbehy, čo vo filme vyzozprávané nie sú. Chcel by som dosiahnuť, aby divák dojal, aby sa ich príbeh dotkol. Obecenstvo sa musí oslobodiť od obvyklého racionálneho prístupu a prijať túto slobodu, aby sa zvukmi a obrazmi nechali uniesť. Keby som mal tento film zhrnúť, povedal by som, že je o „vychádzkach“: mentálnych, virtuálnych, peších, autom, na palube lode...“

Young filmmakers have changed the face of Latin American cinema greatly in recent years: they have made a name for themselves with stories that are local yet universal; earthy and spiritual at the same time. In the south of Chile, on a sparsely populated island, this story follows the lonely lives of three women and a man. Torres' lyricism is self-assured and modest, his mise-en-scène serene and stunning. Torres Leiva: "This is a film about the blending of man and his environment; I wanted to set it in a very short narrative time span, bathed in silence. This represents an invitation for the audience to build on the tale that I have written other possible stories which are not related in the film. I would like it to succeed in moving and touching the audience who will have to free themselves from the usual rational approach to films, and accept that they should let themselves go, carried along by the sounds and images. If one had to provide a resume of this project in a simple concept, I would dare to say that it is a film about 'strolls': mental, virtual, on foot, in cars, aboard ferries..."

115

Čile, Francúzsko, Nemecko/
Chile, France, Germany
2008, 35 mm, far/col., 110 min.

Réžia/Director: José Luis Torres Leiva
Scenárista/Screenplay: José Luis Torres Leiva
Kamera/Director of Photography: Inti Briones
Strih/Editor: Ilán Stehberg, José Luis Torres Leiva
Hrajú/Cast: Julieta Figueroa, Angélica Riquelme, Mariana Muñoz, Pablo Krögh, Norma Norma Ortiz, Francisco Ossa, Ignacio Agüero, Isabel Quinteros, Rocío Terroba, Maité Fernández, Patrick Puigmal, Fernanda González, Hugo Medina, Samuel González, Chamila Rodríguez
Výroba/Production: Jirafa Films, Charivari Films, Peter Rommel Productions
Predaj/Sales: Memento Films
Kópia/Print source: Memento Films

José Luis Torres Leiva (1975, Santiago de Chile) už ako 23-ročný získal prestížne ocenenie Fondart State Award za svoj 16mm krátkometrážny film *Los muertos* (1998). Od tých čias nakrútil viacero nezávislých diel, ktoré sa stretli s priaznivým ohlasom kritiky, medzi nimi aj dokumenty *No Place Nowhere* (2004) a *The Time That Rests* (2007). Jeho prvým hraným filmom je *El cielo, la tierra y la lluvia* (Nebo, zem a dážď, 2008), ktorý vznikol s finančnou podporou Fondu Huberta Balsa.

José Luis Torres Leiva (1975, Santiago de Chile) won the prestigious Fondart State Award for his 16mm short film *Los muertos* (1998) at the age of 23. Since then he has made several critically acclaimed independent works, including *No Place Nowhere* (2004, doc) and *The Time that Rests* (2007, doc). *El cielo, la tierra y la lluvia* (The Sky, the Earth and the Rain, 2008), for which he received support from the Hubert Bals Fund, is his first fictional feature.

DOKFA NAI MEUMAN

Tajomný predmet na poludnie
Mysterious Object at Noon

Thajsko/Thailand
2000, 35 mm, čb+far./b&w+col., 85 min.

Réžia/Director: Apichatpong Weerasethakul
Scenárista/Screenplay: Apichatpong Weerasethakul
Kamera/Director of Photography: Prasong Klinborrom
Strih/Editor: Apichatpong Weerasethakul
Hrajú/Cast: Duangjai Hiransri, Kongkeirt Komsiri, Saisiri Xoomsai
Výroba/Production: 9/6 Cinema Factory
Predaj/Sales: Kick the Machine Films
Kópia/Print source: Kick the Machine Films

V tomto polodokumentárnom filme sa režisér so svojím štábom vyberie na mimoriadnu cestu po Thajsku: mnohých ľudí, ktorých stretáva, necháva rozprávať epizodné príbehy. Postavenie týchto ľudí v spoločnosti a ich zamestnania sa veľmi líšia. Hádajúci sa predavači potravín, muž závislý od televízie, z ktorého sa stal boxer, zbožná policajka, všetci prispievajú svojím dielom k tomuto „retázovému príbehu“. Zároveň ich kamera zachytáva v ich vlastnom živote. Ich príbehy a občas bizarné riešenia odhaľujú veľkú tvorivosť. Čím viac ľudí režisér zobrazuje, tým zložitejší je retázový dej. Začína sa jednoduchým príbehom o postihnutom chlapcovi, ktorého doučuje súkromná učiteľka v rodinnom alebo záhradnom dome na predmestí Bangkoku. Ale čoskoro sa v príbehu objavujú všetky možné druhy tajomných postáv, ako je chlapec, ktorý sa narodil z lietajúcej gule, a hluchá suseda, ktorú predstavuje ako nemú svedkyňu. Divákov tejto thajskej peľy však najviac prekvapí skutočnosť, že životy ľudí sú zobrazené rovnako tajomne ako príbehy, ktoré ich Weerasethakul nechá rozprávať.

In this semi-documentary film, the director goes on an extraordinary journey through Thailand with his crew, and he lets the various people he encounters tell an episodic story together. Their social standings and occupations vary greatly. Quarrelling grocery sales assistants, a television-addict-cum-boxer, and a devout female police officer all make their own contributions to this "chain story". At the same time, the camera captures them in their own lives. Their stories and occasionally bizarre solutions reveal great creativity. The more people the director portrays, the more complex the chain story becomes. It starts with a simple plot about a handicapped boy who takes lessons from a private tutor somewhere in a family or garden house in a suburb of Bangkok. But soon all kinds of mysterious figures turn up in the story, such as a boy born from a flying ball and a deaf neighbour who is introduced as a silent witness. The greatest surprise of this Thai pearl is that the lives of the people portrayed are just as mysterious as the stories that Weerasethakul has them tell.

Apichatpong Weerasethakul (1970, Bangkok) získal diplom z architektúry na Univerzite v Khon Kaen a titul magister výtvarného umenia v odbore filmovej tvorby na Inštitúte umeleckého vzdelávania v Chicagu. Svojimi filmami aj umeleckými projektmi si postupne získal medzinárodné uznanie a stal sa jedným z popredných mladých filmových tvorcov sveta a kľúčovým predstaviteľom rozvíjajúcej sa thajskej kinematografie. Pred filmom *Syndromes* and a *Century* nakrútil tri filmy – dokumentárny film *Dokfa nai meuman* (Tajomný predmet na poludnie, 2000) a hrané filmy *Blissfully Yours* (2002) a *Tropical Malady* (2004), ktorý získal Zvláštnu cenu poroty v Cannes 2004.

Apichatpong Weerasethakul (1970, Bangkok) has a degree in Architecture from Khon Kaen University and a Master of Fine Arts in Filmmaking from The School of the Arts Institute of Chicago. He has earned growing international recognition from both his filmmaking and his art projects, becoming one of the major international young filmmakers to watch and a key figure in the emerging Thai cinema. Before *Syndromes* and a *Century* he made three films – the documentary *Mysterious Objects at Noon* (2000) and the features *Blissfully Yours* (2002) and *Tropical Malady* (2004) which won the Special Jury Prize at Cannes 2004.

116

HEREMAKONO

Čakanie na šťastie
Waiting for Happiness

**Mauretánia, Francúzsko/
Mauritania, France**
2002, 35 mm, far/col., 96 min.

Réžia/Director: Abderrahmane Sissako
Scenár/Screenplay: Abderrahmane Sissako
Kamera/Director of Photography: Jacques Besse
Hudba/Music: Oumou Sangaré
Strih/Editor: Nadia Ben Rachid
Hrajú/Cast: Khatra Ould Abder Kader, Maata Ould Mohamed Abeid, Mohamed Mahmoud Ould Mohamed, Nana Diakité, Fatimetou Mint Ahmeda, Makanfing Dabo
Výroba/Production: Duo Films, ARTE France
Predaj/Sales: Celluloid Dreams
Kópia/Print source: Celluloid Dreams

V Mali sa domy určené pre dočasné ubytovanie nazývajú heremakono – „čakajúce na šťastie“. Na pobreží Mauretánie je jedna dedina plná takýchto heremakono. Je to prechodné útočisko, kde sa stretávajú ľudia z rôznych afrických krajín a pokúšajú sa tu zarobiť si nejaké peniaze na cestu do Európy. Heremakono je film o mladom Abdalláhovi, ktorý prichádza do Nouadhibou, aby sa rozlúčil so svojou matkou. Neovláda miestny jazyk a nezaujímajú ho ani miestne oslavy a zvyklosti. Kým myslou je už na ďalekom severe, postupne mu učarujú niektorí obyvatelia Nouadhibou ako Nana, zmyselná mladá žena zo susedstva, či Makan, muž, čo sa pokúša o šťastie podobne ako Abdalláh. Keď dorazia do veterného pobrežného mesta na hranici púšte a oceánu, všetko je možné, no isté nie je nič. Improvizované scény v podaní nehercov tvoria základ Sissako-vých lyrických a pokojných reflexií, ktoré nepredkladajú absolutistické náhľady, a práve tým ďalej umocňujú sugestívnu silu filmu.

In Mali, houses that have been built only for temporary accommodation are called heremakono: they are 'waiting for happiness'. On the coast of Mauritania, there is a small village full of heremakono. It is a transit haven from where Africans from various countries hope to make the leap to Europe. Before starting on their journey, they try to earn some money here. In Waiting for Happiness, a young man named Abdallah arrives in Nouadhibou to say goodbye to his mother after a short stay. He does not speak the local language and is not very interested in the local festivities and customs. While his thoughts are already in the far north, he gradually becomes fascinated by several inhabitants of Nouadhibou, such as Nana, the sensual young woman next door, and Makan, a fortune hunter just like Abdallah. When they reach the windy coastal town that is on the border of desert and ocean, everything seems possible but nothing is certain. Played by a non-professional cast, improvised scenes form the basis for Sissako's calm, poetic reflections that never adopt an absolute stance, giving them even more suggestive power.

JAPÓN

Japonsko
Japan

Mexiko, Španielsko/Mexico, Spain
2002, 35 mm., far/col., 134 min.

Réžia/Director: Carlos Reygadas
Scenár/Screenplay: Carlos Reygadas
Kamera/Director of Photography: Diego Martínez Vignatti
Hudba/Music: Arvo Pärt, Dmitrij Šostakovič, Johann Sebastian Bach
Strih/Editor: Carlos Serrano Azcona, Daniel Melguizo, David Torres
Hrajú/Cast: Alejandro Ferreris, Magdalena Flores, Yolanda Villa, Martín Serrano, Rolando Hernández, Bernabé Pérez
Výroba/Production: No Dream Cinema
Predaj/Sales: The Coproduction Office
Kópia/Print source: The Coproduction Office

Abderrahmane Sissako (1961, Kiffa, Mauretánia) vyrastal v Mali a Mauretánii. Vyštudoval vysokú filmovú školu VGIK v Moskve. Vo svojich krátkych i dlhometrážnych filmoch sa často zameriava na vzťah medzi africkou a západnou spoločnosťou a na problém emigrácie. Jeho najznámejším filmom bol Life on Earth, ktorý bol uvedený na MFF v Cannes v sekcii Quinzaine des réalisateurs i na festivale Sundance. V súčasnosti žije vo Francúzsku a okrem réžie sa venuje i produkovaníu filmov. V roku 2006 režíroval drámu Bamako.

Abderrahmane Sissako (1961, Kiffa, Mauritania) grew up in Mali and Mauritania. He graduated from the VGIK (Gerasimov Institute of Cinematography) in Moscow. In his shorts and feature-length films he often depicts interaction between Western and African societies as well as the problem of immigration. His most successful film, Life on Earth, was introduced at the Cannes Film Festival, in the Quinzaine de Réalisateurs section, as well as at the Sundance Festival. In 2006, he directed the drama Bamako. Currently, Sissako lives in France and, besides directing films, he also works as a producer.

Fascinujúci debut v super Cinemascope, ktorý napísal, režíroval a produkoval samotný Reygadas. Japonsko je výsledkom pôsobivého spojenia filmu o krajine a existenčnej drámy o smrti, sexe, láske a náboženstve. Muž z mesta odchádza do dediny v odľahlej, majestátnej roklí, aby sa tu pripravil na samovraždu. Nájde prístrešok u starej vdovy. Po niekoľkých dňoch a úplne proti jeho pôvodnému úmyslu do niekoľko vecí prinúti vrátiť sa do krajiny živých. Najprv bratranec vdovy, ktorý práve vyšiel z väzenia, chce starú ženu okradnúť a potom sa zrazu prebudia mužove sexuálne inštinkty. V prvej chvíli nič nerobí, ale potom ide do extrém. Presvedčí starú ženu, aby slúbila, že vyhovie jeho chútkam. Ale on sa takmer zloží z jej nečakanej zhovievavosti: nie je pripravený a možno ani schopný prijať lásku. Jeho pýcha ho opustí, cíti sa ako znovuzrozený. Potom žena zomrie pri nehode. Smrť človeka, ktorý miloval život, zachránila život niekoho iného. Muž môže už odísť z rokle, v ktorej chcel zomrieť.

A fascinating debut in Super-Cinemascope, written, directed and produced by Reygadas himself. Japan is the result of the gripping hybrid of a landscape film and an existential drama about death, sex, love and religion. A man from the city goes to a village in a remote, majestic ravine to prepare for his suicide. He finds shelter at the home of an old widow. After a couple of days, and entirely against his intentions, several things bring him back to the land of the living. Firstly, a cousin of the widow who has just come out of jail wants to rob the old woman, and secondly, the man's sexual instincts are suddenly awakened. In the first instance, he takes no action, but in the second, he goes to the extreme. He persuades the old woman to promise to submit to his desires. But her unexpected indulgence makes the man almost collapse: he is not prepared and perhaps not even able to receive affection. His pride deserts him; he seems reborn. Then the woman dies in an accident. The death of someone who loved life saves another's, and the man is able to leave the ravine where he intended to die.

Carlos Reygadas (1971, Mexico City) pôvodne študoval medzinárodné právo v rodnom Mexico City a v Londýne. Neskôr presídlil do Bruselu, kde podľahol čaru filmu a v roku 1998 začal nakrúcať krátke filmy. V roku 2000 sa vrátil do vlasti, aby tam nakrútil svoj dlho pripravovaný ambiciózný hraný projekt Japonsko. Kritikou vysoko oceňovaný film mal premiéru na MFF Rotterdam (143-minútová verzia) a jeho skrátená verzia vzbudila pozornosť na MFF Cannes v sekcii Quinzaine de Réalisateurs, kde jeho kvalitu ocenila porota Zlatej kamery. Tá hodnotí filmové debuty a udelila filmu Zvláštne uznanie. V roku 2005 režíroval Reygadas film Batalla en el cielo (Bitka na nebi) a v roku 2007 Stellet licht (Tiché svetlo).

Carlos Reygadas (1971, Mexico City) originally studied international law in Mexico City and London. Later, he moved to Brussels, where the art of cinema finally won his heart. In 1998, he made his first short film. In 2000, he returned to Mexico to make his long-awaited feature film, Japan. The critically acclaimed picture (the 143-minute-long version) was first presented at the Rotterdam IFF; the short version then generated a lot of attention in the Quinzaine de Réalisateurs section at the Cannes Film Festival. There, the debut won the Caméra d'Or and the Special Jury Prize. In 2005, Reygadas directed Batalla en el cielo (Battle in Heaven) and in 2007, Stellet licht (Silent Light).

MAICLING PELICULA NAÑG YSAÑG INDIO NACIONAL

Krátký film o Indio Nacional
A Short Film about the Indio Nacional

Filipíny/Philippines
2006, 35 mm, čb+far./b&w+col., 96 min.

Réžia/Director: Raya Martin **Scenár/Screenplay:** Raya Martin **Kamera/Director of Photography:** Maisa Demetillo, Roymark Gerez **Hudba/Music:** Khavn De La Cruz **Strih/Editor:** Louie Quirino, Anne Esteban **Hrajú/Cast:** Bodjie Pascua, Suzette Velasco, Lemuel Galman, Mark Joshua Maclang, Russell Ongkeko, divadelná skupina Barasoain Kalinangan/The Barasoain Kalinangan Theater Group **Výroba/Production:** Raya Martin **Kópia/Print source:** Antoine Segovia Producer Atopic-Third Home

Krátky film o Indio Nacional nie je prvým moderným čierno-bielym filmom, no je to film nezvyčajný autentickou citlivosťou voči čiernobielemu materiálu. Krátky film o Indio Nacional ukazuje, že čierna a biela dokážu tvoriť delikátne a rôznorodé obrazy. Raya Martin založil svoj film – bez toho, že by šlo o plagiátorstvo – na najranejších formách kinematografie. On vlastne nanovo vynášiel nemý film. Príbeh sa odohráva v poslednej dekáde 19. storočia – počas éry zrodzenia filmu. Na Filipínach vypuklo krvavé povstanie proti španielskym kolonizátorom a film vyrozpráva tri príbehy o Indioch, obyčajných miestnych obyvateľoch koloniálneho obdobia. Film sleduje chlapca, dospievajúceho mladíka a dospelého muža a ich osudy, do ktorých drasticky zasiahla vojna. Hrozba a desivost vojny sa postupne stávajú neodvratnými. Epizódy filmu spája rámcový príbeh – počas jednej bezsennej noci rozpráva muž svojej žene o traumatických spomienkach z detstva. Z Raya Martina sa za krátky čas stal jeden z najuznávanejších mladých filipínskych režisérov.

This is not the first modern film shot in black and white, but the film is nevertheless unusual for its authentic feel for the black-and-white medium. A Short Film About the Indio Nacional makes it clear that black & white photography can create subtle and diverse images. Raya Martin bases his work - without going so far as plagiarism - on the earliest forms of filmmaking. In fact, he reinvents silent film. The film is set in the 1890s - the era when film was born. In the Philippines, a bloody rebellion was being fought against the Spanish colonial rulers. The film tells three different stories about Indios, as the ordinary native inhabitants were called during the colonial period. A young boy, an adolescent boy, and an adult man are followed separately as their lives are changed drastically by war. The threat and horror of war gradually become increasingly unavoidable. The separate parts are linked by an overarching story - a sleepless night, when a man tells his wife about his traumatic childhood memories. In a very short time, Raya Martin has developed into one of the most renowned young Filipino filmmakers.

OCCIDENT

Náhoda
Occident

Rumunsko/Romania
2002, 35 mm, far./col., 100 min.

Réžia/Director: Cristian Mungiu **Scenár/Screenplay:** Cristian Mungiu **Kamera/Director of Photography:** Vivi Dragan Vasile **Hudba/Music:** Petru Mărgineanu, Ioan Gyuri Pascu **Strih/Editor:** Nița Chivulescu **Hrajú/Cast:** Alexandru Papadopol, Dorel Vișan, Tania Popa, Coca Bloos, Tora Vasilescu, Ioan Gyuri Pascu **Výroba/Production:** Temple Film **Predaj/Sales:** Centrul National al Cinematografiei **Kópia/Print source:** Centrul National al Cinematografiei

V inteligentnom a spletitom príbehu filmu Náhoda si traja protagonisti navzájom nevedomky zasahujú do životov. Jednotlivé udalosti sa prelinajú spôsobom, ktorý im dodáva nečakaný zmysel. Dejiskom prepojenia všetkých príbehov je cintorín. Náhoda nie je len ľahká čierna komédia, je to príbeh o migrácii, a najmä o tých, ktorí zostali doma. Zdá sa, že z Rumunska chcú odísť úplne všetci. Luci so svojou snúbenicou Sorinou práve prišli o strechu nad hlavou. Sorinin otec by problém vyriešil, je však už dávno mŕtvy. Sorina s Lucim idú na jeho hrob a čakajú na znamenie z nebies. Výsledok má však od mystiky ďaleko: z neba padne fľaša, rovno Lucimu na hlavu. Našťastie stretnú láskavého Francúza, ktorý ich odvezie do nemocnice. Sorina verí, že Francúz je jej šanca na lepší život. Luci chce získať Sorinu späť, a tak vezme prácu živého maskota-fľaše, a stretáva Mihaela. Náhoda mala premiéru v sekcii Quinzaine des réalisateurs v Cannes. Druhý Mungiu film, 4 mesiace, 3 týždne a 2 dni tam získal v roku 2007 Zlatú palmu.

In Occident's clever and complex screenplay, the three protagonists inadvertently influence each other's lives. The film connects events in a way that makes them acquire unexpected meanings. The various storylines come together in a cemetery. In addition to being a glib black comedy, Occident is a story about migration - and especially about those who stay behind. Almost everyone seems to want to leave Romania. Luci and his fiancée Sorina have just been made homeless. Sorina's father would have figured something out, but he has been dead for years. Sorina and Luci go to his grave, waiting for a sign from heaven. However, the sign they receive is far from mystical: a bottle falls from the sky, straight on Luci's head. Fortunately, they get a lift to hospital from a kind Frenchman. Sorina sees in him a chance to improve her situation. In an attempt to win Sorina back, Luci takes a job as a mascot dressed as a beer bottle and meets Mihaela. Occident was premiered at the Quinzaine des réalisateurs at Cannes, and Mungiu's second film 4 months, 3 weeks and 2 days won the Palm d'Or in 2007.

Cristian Mungiu (1968, Iasi) študoval anglickú literatúru a filmovú réžiu. Pracoval ako pedagóg a novinár až do roku 1994. Počas štúdií pôsobil ako asistent réžie pri nakrúcaní zahraničných filmov v Rumunsku. Po ukončení štúdií v roku 1998 nakrúcal krátke filmy. Už jeho hraný debut Náhoda bol ocenený v Cannes 2002. V roku 2003 založil Mungiu vlastnú produkčnú spoločnosť Mobra Films. V roku 2005 režíroval poviedku Dievča s moriakom z filmu Straty a nálezy. Jeho film 4 luni, 3 săptămâni și 2 zile (4 mesiace, 3 týždne a 2 dni) získal senzačne, ale úplne zaslužené Zlatú palmu na festivale v Cannes 2007. Na MFF Artfilm 2008 je Mungiu predsedom hlavnej poroty.

Cristian Mungiu (1968, Iasi) studied film direction and English literature. Until 1994, he worked as a teacher and journalist. As a student, he worked as an assistant director in various foreign productions shot in Romania. After his graduation in 1998, he started making his own short films. His debut, Occident, was awarded at Cannes in 2002. A year later, Mungiu founded his own production company, Mobra Films. In 2005, he directed Turkey Girl, an episode from the film Lost and Found. His latest success, 4 luni, 3 săptămâni și 2 zile (4 Months, 3 Weeks, 2 Days) astoundingly but deservedly won the Palm d'Or award at Cannes 2007. Mungiu will be the chairman of the main jury at the 2008 Artfilm IFF.

OSAMA

Osama
Osama

**Afganistan, Írsko, Japonsko/
Afghanistan, Ireland, Japan**
2003, 35 mm, far/col., 83 min.

Réžia/Director: Siddiq Barmak **Scenár/Screenplay:** Siddiq Barmak **Kamera/Director of Photography:** Ebrahim Ghafuri **Hudba/Music:** Mohammad Reza Darwishi **Strih/Editor:** Siddiq Barmak **Hrajú/Cast:** Marina Golbahari, Khwaja Nader, Arif Herati, Zubaida Sahar, Hamida Refah, Gol Rahman Ghorbandi **Výroba/Production:** Barmak Film v koprodukcii s/in co-production with Lebrocquy Fraser Productions Ltd. a/and NHK **Kópia/Print source:** Asian Film Archive in Singapore **Predaj/Sales:** Blue Sky Film Distribution, a. s. **Distributér/Czech and Slovak Distributor:** Blue Sky Film Distribution, a. s.

Osama je prvý afganský film vyrobený po páde talibanského režimu. Výrobu Barmakovho filmu podporila produkčná spoločnosť známej iránskej filmovej rodiny Makhmalbaf Film House. Iránsky vplyv je citelný v spôsobe, ako je tento realistický príbeh zobrazený poeticky, ale bez lesku či prikrášľovania. Barmak týmto filmom o mladom dievčati z Kábulu počas vlády Talibanu podáva svoje vlastné posolstvo. V Kábule žije 12-ročná dievča preoblečené za chlapca. Vlasý jej ostrihali nakrátko, burku odložila, oblieka si mužské šaty. Je to drastický, no jediný možný spôsob ako prežiť. Dievča žije so svojou matkou a starou mamou, no talibanský režim zakazuje vychádzať na ulicu ženám bez sprievodu mužského príbuzného. Našťastie Osama, ako dievča odteraz nazývajú, môže pracovať v obchode, ktorý patrí mužovi, ktorý je starým priateľom jej otca ešte z armády. Jedného dňa ale Osamu odvedú spolu s desiatkami chlapcov na náboženský a vojenský výcvik. Dostáva sa tak do nebezpečnej situácie – ak jej klamstvo vyjde najavo, môže jej hroziť i trest smrti.

Osama is the first Afghan film made after the fall of the Taliban regime. In its production, Barmak was supported by the Makhmalbaf Film House, the production company run by the well-known Iranian film family. This Iranian connection is visible in Osama in the way in which this realistic story is portrayed poetically yet without much gloss. But Barmak has his own message to tell in his story about a young girl in Kabul under the Taliban regime. In Kabul, a 12-year-old girl is dressed up as a boy. Her long hair is cut, she takes off her burqa, and puts on men's clothing. It is a drastic measure, but it is the only way to survive. The girl lives alone with her mother and grandmother and under the Taliban regime, women are not allowed out in the street unless accompanied by a male relative. Fortunately, Osama, as the girl is called from now on, is able to work in the shop of her father's old Army comrade. One day, Osama is taken along for religious and military training along with dozens of other boys. It is a perilous situation; if her disguise were discovered, she would risk a death sentence.

TAN DE REPENTE

Zrazu
Suddenly

Argentína/Argentina
2002, 35 mm, čb/b&w, 94 min.

Réžia/Director: Diego Lerman **Námet/Story:** César Airay – novela La Prueba/the novel La Prueba **Scenár/Screenplay:** Diego Lerman, María Meira **Kamera/Director of Photography:** Luciano Zito, Diego del Piano **Hudba/Music:** Juan Ignacio Bouscayrol **Strih/Editor:** Benjamin Ávila, Alberto Ponce **Hrajú/Cast:** Carla Crespo, Verónica Hassan, Tatiana Saphir, Marcos Ferrante, María Merlino, Beatriz Thibaudín, Anna María Martínez, Susana Pampín **Výroba/Production:** Lita Stantic Producciones **Predaj/Sales:** Pyramide International **Kópia/Print source:** Pyramide International

Siddiq Barmak (1962, Afganistan) dokončil v roku 1987 štúdium filmovej réžie na moskovskom VGIK-u. Podieľal na rozvoji afganského filmu v období pred príchodom Talibanu i po skončení jeho vlády. Je autorom viacerých scenárov a režisérom niekoľkých krátkych filmov: Billiard (1980), Wall (1983), Circle (1984), Stranger (1986), The Hadith of Conquer (1991, hraný dokument). V rokoch 1992 – 1996 zároveň pracoval ako manažér štátnej organizácie Afganský film. Po nástupe Talibanu sa uchýlil do exilu v Pakistane a po nastolení novej vlády bol opäť zvolený na čelo Afganského filmu. Osama (2003) je jeho prvý hraný film.

Siddiq Barmak (1962, Afghanistan) got his masters in cinema direction from VGIK (Gerasimov Institute of Cinematography) in Moscow in 1987. He has been deeply involved in Afghan film both before and after the Taliban period. Siddiq has written several film scripts and directed several shorts – Billiard (1980), Wall (1983), Circle (1984), Stranger (1986), and the feature-length documentary The Hadith of Conquer (1991) - and was the manager of the governmental organization Afghan Film from 1992 to 1996. He went into exile in Pakistan when the Taliban came to power and after the new government was established he was once again chosen to manage the Afghan Film Organization. Osama (2003) is his first feature film.

„Vyspiš sa so mnou?“ - vyblafne prostitútku Mao na Marciju, baculku z obchodu so spodnou bielizňou. Šokovaná Marcia, ktorá sotva prišla do mesta, odmieta. Mao ju s pomocou svojej priateľky Lenin unesie. V ukradnutom taxíku mieria k pobrežiu, aby dokázali svoju lásku k Marcii tým, že jej ukážu more, ktoré nikdy nevidela. Tak sa začína zvláštny film štýlu road movie. Po výlete k moru sa trojica vyberie do mesta Rosario za Lenininou tetou. Tam sa postavy, ktoré doposiaľ boli celkom neprístupné, menia na ľudí z mäsa a kostí. V láskyplnom prostredí osamelá Marcia, tichá Lenin a dokonca aj manipulátorská Mao pookrejú. Lermanov úspešný debut pripomína Jarmuscha či skorého Wendersa, čiastočne aj vďaka čierno-bielej kamere. Tento prekvapivý film predstavuje sondu do problémov Lermanových súčasníkov a ich vzťahov so staršou generáciou. Film vyhral Strieborného Leoparda na MFF Locarno v roku 2002.

“Will you sleep with me?” the call girl Mao bluntly asks the chubby lingerie salesgirl Marcia. The stunned Marcia, who has only just arrived in the big city, refuses. And so she is kidnapped by Mao and her girlfriend Lenin at knife-point. In a stolen taxi, they head for the coast to prove their love for Marcia. Marcia has, after all, never seen the sea. This is the beginning of a strange film that at first appears to be a road movie. After the visit to sea, the three head for the city of Rosario, where they stay with Lenin's aunt. There, the characters who have so far been impenetrable transform into flesh and blood people. In these tender surroundings, the lonely Marcia, the silent Lenin and even the manipulative Mao open their hearts. Lerman's successful debut is reminiscent of the films of Jarmusch or early Wenders, partly due to the black-and-white photography. This constantly surprising film attests to the director's great insight into the problems of her peers and their relationship to their parents' generation. The film won the Silver Leopard award at the Locarno IFF in 2002.

Diego Lerman (1976, Buenos Aires) vyštudoval obraz a zvuk na univerzite v Buenos Aires a divadelné umenie na Sportivo Teatral. Navštevoval i semináre na Filmovej škole v San Antonio de los Baños na Kube. Hral v niekoľkých divadelných hrách, pôsobil ako asistent réžie. Upozornil na seba krátkometrážnym filmom La Prueba (Skúška, 1999), ktorý bol uvedený na viac než 40 festivaloch. Film Tan de repente (Zrazu, 2002 – Artfilm 2003) získal Strieborného leoparda a Zvláštne uznanie pre kolektív hercov na MFF v Locarne 2002. V roku 2005 režíroval krátky film La guerra de los gimnasios. Jeho ostatným filmom je dráma Mientras tanto (Medzitým, 2007).

Diego Lerman (1976, Buenos Aires) studied sound and image engineering at the University in Buenos Aires and theatre arts at Sportivo Teatral. He also attended courses at the Film School of San Antonio de los Baños in Cuba. He has acted in several theatre productions and worked as an assistant director. His short film, La Prueba (Exam, 1999), won much attention and was screened at more than forty film festivals around the world. His film Tan de repente (Suddenly, 2002 – Artfilm 2003) won the Silver Leopard Award and a Special Prize for the Actors' Ensemble at the Locarno IFF in 2002. In 2005, he directed the short film La guerra de los gimnasios. His latest picture is the drama Meanwhile (2007).

UZAK

Vzdialený
Distant

Starostlivo usporiadaný osamelý život rozvedeného fotografa Mahmuta narušá príchod jeho synovca Jusufa. Mahmut žije v Istanbule a je úspešným reklamným fotografom, mladší Jusuf prichádza z vidieka do mesta za prácou obchodníka na lodi. Kým Mahmutovi robí prítomnosť nevitaneho hosťa starosti, Jusuf, ktorý k strýkovi prichádza s najlepšimi úmyslami, ale zároveň je poznačený sociálnym hendikepom, sa podobne borí s tým, ako si v meste nájsť svoje miesto. Hľadanie práce je rovnako ťažké ako nadviazať spojenie s cynickým intelektuálom Mahmutom. Ani krátka služobná cesta na vidiek im nepomôže nájsť si cestu jeden k druhému – dvaja osamelí ľudia žijú svoje životy v takmer úplnom mlčaní. Mahmut žije v uzavretom svete, vždy medzi štyrmi stenami, kým Jusuf chodí po zasneženom Istanbule zachytenom Ceylanovými dychvyrážajúcimi, ostrými, krásnymi obrazmi a zvukmi. Ceylan majstrovsky odhaľuje charaktery svojich dvoch hrdinov, ich pocity bytostnej frustrácie a snenia, a prežívanie príbehu v divákovi ešte dlho doznieva. Uzak je príklad autor-ského filmu v jeho plnej kráse.

Divorced photographer Mahmut's lonely, meticulously organised life is disrupted when his nephew Yusuf comes to stay with him. Mahmut is a successful advertising photographer in Istanbul; the younger Yusuf comes from the countryside to the city to look for work as a merchant seaman. While Mahmut obviously finds the presence of his uninvited guest difficult, the well-intentioned yet socially handicapped Yusuf finds it equally difficult to find his feet in the city. Finding a job proves as much of a challenge as making contact with the cynical intellectual Mahmut. A short business trip to the countryside does not help bring the two closer together. The lonely men live their lives nearly wordlessly. Mahmut's life is set almost entirely indoors, while Yusuf roams a snow-covered Istanbul that is depicted by Ceylan with breathtaking beauty - picturesque and sharply honed - in sound and images. Ceylan is a master at revealing the characters of the two protagonists, their all-too-human frustrations and dreams, in a way that makes a long-lasting impression. Distant is one of the most beautiful examples of films by writer/directors.

Turecko/Turkey
2002, 35 mm, far./col., 110 min.

Réžia/Director: Nuri Bilge Ceylan **Scenár/Screenplay:** Nuri Bilge Ceylan **Kamera/Director of Photography:** Nuri Bilge Ceylan **Strih/Editor:** Ayhan Ergürsel, Nuri Bilge Ceylan **Hrajú/Cast:** Muzaffer Özdemir, Mehmet Emin Toprak, Zuhâl Gencer Erkaya, Nazan Kırılmaz, Feridun Koc, Fatma Ceylan, Ebru Ceylan **Výroba/Production:** NBC Film **Predaj/Sales:** Sanart Film **Kópia/Print source:** Sanart Film

Nuri Bilge Ceylan (1959, Istanbul) najprv študoval na Fakulte elektrotechnického inžinierstva na Bosporskej univerzite v Istanbule, potom absolvoval dva roky štúdia filmu na Univerzite Mimara Sinana. Jeho debut *Koza* (Zámotok, 1995) bol vybraný do súťaže krátkych filmov na MFF Cannes. Jeho hraný debut *Kasaba* (Mestečko, 1997) je prvým z trilógie „hľadania“. Ďalším filmom boli *Mayıs sikintisi/Nuages de Mai* (Májové oblaky, 2000) a trilógiu uzatvára dnes už preslávený, fascinujúci film *Uzak* (Vzdialený, 2002), ktorý získal Veľkú cenu a cenu pre najlepšieho herca v Cannes. V roku 2006 nakrútil film *Iklimler* (Klíma) a jeho najnovší film *Üç Maymun* (Tri opice, 2008) získal Cenu za najlepšiu réžiu na MFF Cannes 2008.

Nuri Bilge Ceylan (1959, Istanbul) studied first at the Engineering Department of Bosphorus University, Istanbul, then film at the Mimar Sinan University. His debut *Koza* (Cocoon, 1995) was selected for the competition of short films at the Cannes IFF. His feature debut *Kasaba* (Town, 1997) was the first film of his "searching" trilogy. The second film was *Mayıs sikintisi/Nuages de Mai* (May Clouds, 2000) and the third one, closing the trilogy and already well-known today, is the fascinating film *Uzak* (Distant, 2002), which won the Grand Prix and Best Actor Prize at Cannes. He made *Iklimler* (Climates) in 2006 and his latest film *Üç Maymun* (Three Monkeys, 2008) won the Best Director Prize at Cannes 2008.

ZHAN TAI

Platforma
Platform

**Hongkong, Japonsko, Francúzsko/
Hong Kong, Japan, France**
2000, 35 mm, far./col., 155 min.

Réžia/Director: Jia Zhang-ke **Scenár/Screenplay:** Jia Zhang-ke **Kamera/Director of Photography:** Yu Lik-wai **Hudba/Music:** Yoshihiro Hanno **Strih/Editor:** Kong Jing-lei **Hrajú/Cast:** Wang Hong-wei, Zhao Tao, Liang Jing-dong, Yang Tiang-yi **Výroba/Production:** Hu-Tong Communication, T-Mark, Artcam Intl. **Predaj/Sales:** Celluloid Dreams **Kópia/Print source:** Celluloid Dreams

Film Platforma, pomenovaný po čínskom hite z 80. rokov, sa odohráva na pozadí obrovských zmien, ku ktorým v Číne došlo v čase, keď sa maoistický systém pomaly menil vplyvom populárnej kultúry importovanej z Taiwanu a Hongkongu. Jia Zhang-ke, v tom čase tinedžer, použije dobrodružstvá, lásky a životné rozhodnutia hercov divadelnej skupiny, aby nám dojímavým, podrobným a veľmi regulovaným spôsobom ukázal zmetrasenia, ktoré vyvolala „politika otvorených dverí“ Deng Xiaopinga. Porovnanie s filmami Hou Hsiao-Hsiena z 80. rokov sú opodstatnené. V malej dedine Fenyang v odľahlej provincii Shanxi Minliangova divadelná skupina a jej priatelia spievajú chválospevy na Mao Ce-tunga. V nasledujúcich desiatich rokoch sú svedkami masového nástupu cigariet, rozšírenia elektrickej energie, západnej popovej hudby a breakdancu. Zdá sa, že pokrok nemá na amatérskych hercov nijaký negatívny vplyv až do konca 80. rokov, kedy sa vláda rozhodne divadelnej skupine pozastaviť dotácie. Zrazu si znova uvedomia sivú realitu ich každodenného života.

Platform, named after a Chinese hit song from the 1980s, is set against the background of the enormous changes that took place in China during the time when the Maoist system was slowly being exchanged for a popular culture imported from Taiwan and Hong Kong. The adventures, romances, and choices of the actors and actresses in a theatre group are used by Jia Zhang-ke, a teenager at the time, to show us the tremors caused by Deng Xiaoping's "open-door policy" in a moving, detailed, and very controlled way. Comparisons with Hou Hsiao-hsien's films from the eighties are not unfounded. In Fenyang, a small village in the remote province of Shanxi, the theatre company of Minliang and his friends sing the praises of Mao Zedong. In the next ten years, they see the introduction of cigarettes, electricity, Western pop music, and breakdancing. Progress does not seem to have any negative impact on the group, until the late 1980s when the government decides to stop providing a grant to the theatre company. Suddenly they are again conscious of the grey reality of their everyday existence.

Jia Zhang-ke (1970, Fenyang) začal ako osemnásťročný študovať maliarstvo. V roku 1991 napísal svoj prvý román. V roku 1997 absolvoval Filmovú akadémiu v Pekingu. V roku 1995 založil pod názvom Experimentálna filmová skupina mladých prvú nezávislú produkčnú spoločnosť v Číne. Po skončení štúdia režíroval celovečerný hraný debut *Xiao wu* (Vreckár, 1997). *Zhantai* (Platforma, 2000) získala Cenu Netpac na MFF Benátky 2000 a Cenu Don Quijote a Cenu FIPRESCI na MFF Fribourg 2001. Nasledovali filmy *Ren xiao yao* (Neznáme radosti, 2002), *Shi jie* (Svet, 2004), *Sanxia haoren* (Zátišie, 2006 – Artfilm 2007, Zlatý lev v Benátkach) a *Er shi si cheng ji* (24 City, 2008).

Jia Zhang-ke (1970, Fenyang) began studying painting at age eighteen. He wrote his first novel in 1991. He graduated the Beijing Film Academy in 1997. In 1995 he founded the Youth Experimental Film Group, the first independent production company in China. After graduating, he directed his feature film debut, *Xiao wu* (Pickpocket, 1997). *Zhantai* (Platform, 2000) won the Netpac Award at the Venice IFF 2000 and Don Quixote Award and FIPRESCI Award at the Fribourg IFF 2001. Films were followed by *Ren xiao yao* (Unknown Pleasures, 2002), *Shi jie* (The World, 2004), *Sanxia haoren* (Still Life, 2006 – Artfilm 2007, Golden Lion award in Venice) and *Er shi si cheng ji* (24 City, 2008).

PPC
Power, a.s.
člen skupiny PPC Energy Group

Bezpečný, spoľahlivý a ekologický zdroj elektrickej energie a tepla

PPC Power, a.s. • Magnetová 12, 831 04 Bratislava, Slovenská republika
www.ppcpower.sk

ECO INVEST

Tatra banka je hlavným partnerom
Medzinárodného filmového festivalu **Artfilm**.

WE GENERATE ENERGY THINKING ABOUT TOMORROW

: **najlepší** idú za nami

Member of Raiffeisen International
and RZB Group

www.tatrabanka.sk

MORE THAN 70% OF OUR ELECTRICITY COMES FROM CLEAN SOURCES. WE GENERATE SAFE, RELIABLE AND EFFICIENT ELECTRICITY. WE WILL INVEST EUR 3 BILLION IN OUR NEW PROJECTS FOR THE CLEANER FUTURE OF THE NEXT GENERATIONS. WWW.SEAS.SK

THE CITY LIMOUSINE.

Carla Bruni pre novú Musu.

NOVÁ MUSA JE JEDNODUCHO TAKÁ – PREBUDÍ VO VÁS TÚŽBU. JE KOMFORTNÁ. VOVNÚTRI PRIESTRANÁ AKO LIMUZÍNA. JE TICHÁ. DO INTERIÉRU ZVONKA NEPRENIKŇU ŽIADNE RUŠIVÉ ZVUKY. A PLNÍ VAŠE SNY. MÁ NAJVIACŠÍ BATOŽINOVÝ PRIESTOR VO SVOJEJ TRIEDE A JE ÚPLNE VÝNIMOČNÁ – OD PREDNEJ MASKY CHLADIČA AŽ PO ZADNÉ SVETLÁ S LED TECHNOLOGIOU. OBJAVTE V SEBE MODRÚ KRV A REZERVUJTE SI SVOJU OSOBNÚ TESTOVACIU JAZDU U NAŠICH DEALEROV.

Kombinovaná spotreba: 4,6 – 6,6/100 km, emisie CO2: 122-157 g/km.

ÚPLNE NOVÝ SPÔSOB PREŽITIA DOVOLENKY

Svetovo najlepšie ekologické stredisko za rok 2007.

	Vonkajšie termálne bazény, Mayská pyramída, tobogany, vodné hříby, trysky, perličky		Vitálny svet: sauny, inhalácie, solárium, vírivka, snežný raj...		Krytý 50m bazén, detský bazén, parné sauny, fitness centrum
	Blue Diamond: exkluzívne termálne bazény s masážnymi tryskami a barmi		Blue Sapphire: nové kryté termálne bazény, masážne trysky, chromoterapia, laser show		Kryoterapia: ošetrovanie určené na zlepšenie zdravia a kondície
	Hotely Mountain View**** Seasons***, Apartmány Viktoria, Kongresové centrum		Reštaurácia High Tatras, Lobby bar, Café bar, Vital bar, Fast food, The Hollywood Suite&Cocktail bar		Info: +421 52 7851 111 Hotel: +421 52 7851 222 info@aquacity.sk www.aquacity.sk

SVET NA DOSAH.

DHL Express – medzinárodná a vnútroštátna expresná preprava dokumentových a tovarových zásielok.

Objednávky a informácie o službách:

0800 100 300

www.dhl.sk

PROVIMI
1927 - 2008
81 let tradície ve výživě zvířat

"Holding Provimi so sídlom v Rotterdame oslavuje práve v tomto roku 80. rok tradície vo výžive zvierat. Boli to úspešné roky, Provimi je so svojimi globálnymi aktivitami najväčším výrobcom krmív na svete. Spoločnosť vznikla v roku 1927 v Holandsku a už od začiatku sa orientovala na kvalitu svojej produkcie, veď významné komponenty sú aj v názve spoločnosti: **PRO**teins, **VIT**amins, **MI**nerals.

V súčasnosti patrí pod krídla holdingu vyše sto výrobných závodov v tridsiatych krajinách sveta a spoločnosť má niekoľko vlastných výskumných stredísk po celom svete. Tieto zaisťujú využitie najmodernejších trendov vo výžive a najvyššiu kvalitu produkcie. Poslaním spoločnosti je hrať významnú rolu v odbore a obohacovať globálnu spoločnosť vysokou kvalitou produkcie s využitím medzinárodných zdrojov vedomostí a desaťročí modernizácie technologického zázemia."

PROVIMI
PET FOOD CZ, SK, PL
PET

Slovenská republika: Provimi Pet Food SK, s.r.o., 930 21 Dunajský Klátov 141, tel: +421 31 5591365
Česká republika: Provimi Pet Food CZ, s.r.o., Evropská 423/178, 160 00 Praha 6, tel: +420 234 111 111
Maďarsko: Pet-Hungária Kft., Puskás Tivadar u. 12., 2040 Budaörs, tel: +36 1 801 0203
Polsko: Provimi Petfood PL, Sp. z o.o., Perzów 13-14, 63-642 Perzów, tel. +48 (0) 62 786 10 11

Partner pre realizácie inžinierskych a pozemných stavieb a ich rekonštrukcie

hass

HASS, s.r.o.
Priemyselná 3096
953 01 Zlaté Moravce
Tel.: +421376426235-8
Fax: +421376426239
e-mail: sekretariat@hass.sk
e-mail: priprava@hass.sk
www.hass.sk

Nosným programom podnikateľského zámeru spoločnosti **HASS, s.r.o.** je výstavba inžinierskych stavieb - vodovody, vodojemy, kanalizácie, plynovody, dopravné stavby ako aj ostatná infraštruktúra pre priemyselnú, občiansku vybavenosť a inžinierska činnosť. Zamestnáva odborníkov v požadovaných profesiách - stavyvedúcih, montérov, zváračov PE a ocelových potrubí so štátnymi skúškami, technikov, strojníkov, šoférov, mechanikov strojov a zariadení a iných nevyhnutných odborníkov potrebných pre kvalitnú a rýchlu realizáciu. Spoločnosť vlastní kompletné výrobo-technické a technologické vybavenie potrebné pre komplexnú dodávku stavieb. Všetky činnosti spoločnosti sú vykonávané s prioritou kvality a spokojnosti zákazníka.

V roku 2005 spoločnosť **HASS, s.r.o.** získala certifikát systému manažérstva kvality, v roku 2007 implementovala a mala certifikovaný aj environmentálny manažérsky systém. Vedenie spoločnosti rozhodlo, že svoj systém rozšíri v rámci recertifikačného auditu aj o požiadavky bezpečnosti a ochrany zdravia. V prvej polovici mája 2008 sme získali certifikát na integrovaný manažérsky systém podľa noriem **ISO 9001:2000, ISO 14001:2004 a OHSAS 18001:2007**, certifikačnou spoločnosťou 3EC-NSF International a.s.. Certifikáty potvrdzujú, že **HASS, s.r.o.** má integrovaný systém manažérstva plne implementovaný a trvalo zlepšovaný. Spoločnosť **HASS, s.r.o.** je partner, ktorý garantuje požiadavky kladené na kvalitu diela, a je kvalitným partnerom i pre Vás.

BLIND LOVES

FILM ABOUT LOVES YOU SHOULD SEE

"A seamless meld of documentary and fiction, this charming, thought-provoking curio could easily prove to be a hit on the indie circuit."

Lee Marshall, SCREEN

"Some charming moments play like Georges Méliès crossed with Jan Svankmajer. Touching and totally unselfish pic."

Alissa Simon, VARIETY

"Lehotsky has a keen and compassionate sensibility... It's a film that puts smile in your heart, and you don't need eyes for it."

Ray Bennet, THE HOLLYWOOD REPORTER

WWW.BLINDLOVES.COM

KLAPKA.SK

VAŠA BRÁNA DO SVETA FILMU

PREDAJŇA SLOVENSKEHO FILMOVÉHO ÚSTAVU OTVORENÁ OD 15. MÁJA 2008

KNIHY | ČASOPISY | DVD | CD | PLAGÁTY

Grösslingová 43, Bratislava | Po, Pi: 13.00–17.00, Ut, St, Št: 14.00–18.00

kontakt: Adrián Žiška – ziska@sfu.sk, klapka@klapka.sk, tel.: 02/5263 0642

viac informácií o sortimente na www.klapka.sk

Predajňa bola otvorená pri príležitosti 45. výročia vzniku SFÚ

YOUR DOOR INTO THE WORLD OF CINEMA

44	JAROSLAV SIAKEL	PALO BIELIK	45
42	KAROL PLICKA	JÁN KADÁR	43
40	ŠTEFAN UHER	PETER SOLAN	41
38	MARTIN HOLLÝ	STANISLAV BARABÁŠ	
	MARTIN ŤAPÁK	EDUARD GREČNER	
	DUŠAN HANÁK	JURAJ JAKUBISKO	
	ELO HAVETTA	JURAJ HERZ	
	VIKTOR KUBAL	MARTIN SLIVKA	
	MILOSLAV LUTHER	STANISLAV PÁRNICKÝ	
	DUŠAN TRANČÍK	FERO FENIČ	
	MARTIN ŠULÍK	DUŠAN RAPOŠ	

45°

SLOVENSKÝ
FILMOVÝ ÚSTAV
SLOVAK FILM
INSTITUTE

GRÖSSLINGOVÁ 32 | 811 09 BRATISLAVA | SLOVAK REPUBLIC
TEL.: +421-2-5710 1501 [OPERATOR] | +421-2-5710 1503, 5710 1532 [SECRETARY] | FAX: +421-2-5296 3461
E-MAIL: SFU@SFU.SK | WWW.SFU.SK, WWW.AIC.SK, WWW.FILMSK.SK, WWW.SFD.SFU.SK

OFICIÁLNI DODÁVATELIA • OFFICIAL SUPPLIERS

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNERI • MAIN MEDIA PARTNERS

MEDIÁLNÍ PARTNERI • MEDIA PARTNERS

Svet Vám diktuje módu, my Vám ju ponúkame ...

/Ilona Donátová/

Ateliér Donát

predajňa odevných originálov

Dunajská 1, Bratislava

Po - So 10 - 18 h

www.atelierdonat.sk
00421/2/527 311 44

ž/š/ijeme inak

PARTNERI · PARTNERS

PPC

Power, a.s.

člen skupiny PPC Energy Group

Spoločivo

Energia

Bezpečný, spoľahlivý a ekologický zdroj elektrickej energie a tepla

Bezpečne

Ekologicky

PPC Power, a.s.
Magnetová 12
831 04 Bratislava
Slovenská republika
www.ppcpower.sk

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

DOKUMENTÁRNE FILMY

DOCUMENTARIES

EA' ADAT KHALK

Recycle
Recycle

Ako sa rodí terorista v Zarqa, druhom najväčšom jordánskom meste s takmer miliónom obyvateľov? To je často diskutovaná otázka. V Zarqa sa narodil Abú Músa al Zarkávi, ktorý bol šéfom irackej skupiny Al Káida až do roku 2006, keď ho zabili americké jednotky. Zarkáviho v meste mnohí poznali a dodnes sa práve tu regrutujú noví bojovníci džihádu.

Recycle je dokumentárny film, ktorý prináša pohľad zvnútra na komunitu v Zarkáviho rodnom meste a zároveň odhaľuje zložitú realitu každodenného života na Blízkom Východe v období narastajúceho medzinárodného napätia. Jordánsko-palestínsky režisér Mahmoud al Massad nadviazal na vlastné reportáže o Zarkávi a Al Káide, ktoré pripravoval pre zahraničné agentúry. Vrátil sa do rodného mesta Zarqa, aby nakrútil film Recycle. Strhujúcimi zábermi, odhaľujúcimi bezútešné prostredie, režisér dokumentuje každodenný život nábožensky založeného Moslima, ktorý sa snaží prežiť v jednej z najchudobnejších štvrtí mesta.

How a terrorist is bred in Zarqa, Jordan's second largest city with close to 1,000,000 people, is a much-debated question. Zarqa was the birthplace of Abu Musab al Zarqawi, the leader of Al Qaeda in Iraq before being killed by American forces in 2006. Many in the city knew al Zarqawi, and Zarqa continues to be a source of new recruits for Jihad.

Recycle is a documentary with an insider's view of the community of al Zarqawi's hometown, thereby addressing the intricate realities of life in the Middle East during spiraling international tensions. Inspired by his reporting on al Zarqawi and Al Qaeda for international news agencies, Jordanian/Palestinian filmmaker al Massad returned to Zarqa, where he grew up, to make Recycle. With ravishing cinematography that depicts the unforgiving landscape, Mahmoud al Massad charts the daily life of a religious Islamic man trying to survive in one of Zarqa's poorest neighbourhoods.

Jordánsko, Nemecko, Holandsko, USA/
Jordan, Germany, The Netherlands, USA
2007, 35 mm, far/col., 80 min.

Réžia/Director: Mahmoud al Massad **Scenár/Screenplay:** Mahmoud al Massad **Kamera/Director of Photography:** Mahmoud al Massad **Strih/Editor:** Ali Hammad, Sammy Chekhes **Hrajú/Cast:** Ali al Azzam, Ahmad Thaher, Abu Bakr al Azzam, Izadein al Azzam, Ammar al Azzam **Výroba/Production:** iSee Film Productions, Mec Film, Jo Image **Predaj/Sales:** WIDE Management

Mahmoud al Massad (1969, Zarqa, Jordánsko) sa narodil v palestínskej rodine. Študoval film a umenie na univerzite Yarmouk v Jordánsku. Od roku 1988 žil v Rumunsku, Taliansku a v Nemecku a pracoval v televíznej a filmovej oblasti. V roku 1995 sa presťahoval do Holandska. Tri roky pracoval pre holandské televízie a v roku 1998 sa vrátil k nezávislej kinematografii. Nakrútil niekoľko krátkych filmov a dokumentov, vrátane filmov Shatter Hassan (2002), Once upon a time in the Middle East (Kde bolo tam bolo na Blízkom Východe, 2004) and 30 Meters of Silence (30 metrov ticha, 2006).

Mahmoud al Massad (1969, Zarqa, Jordan) was born to Palestinian parents. He studied film and art at the Yarmouk University in Jordan. Starting in 1988, he lived and worked in Romania, Italy and Germany, where he worked in the television and film industry. In 1995, he moved to the Netherlands. He worked for Dutch television before returning to independent filmmaking in 1998. He has made several short films and documentaries including Shatter Hassan (2002), Once upon a time in the Middle East (2004) and 30 Meters of Silence (2006).

ICH BIN DOCH KEINE MÖRDERIN - DER FALL DENNIS

Nie som predsa vrahyňa - Prípád Dennis
The Bittner Case

Nemecko/Germany
2006, betacam SP, far/col., 86 min.

Réžia/Director: Caterina Woj **Scenár/Screenplay:** Caterina Woj **Kamera/Director of Photography:** Jean-Luc Tinfiche, Michael Lange, Kai-Uwe Schulenburg **Strih/Editor:** Michaela Stasch **Výroba/Production:** Caterina Woj Filmproduktion **Predaj/Sales:** Caterina Woj Filmproduktion

„Prípád Bittner“ patril v Nemecku medzi známe mediálne kauzy. V roku 2004 objavili policajti vo východonemeckom Cottbuse rozložené telo šesťročného Dennisa, ktoré jeho rodičia ukrývali v mrazničke svojho domu. Rodičov, Angeliku a Falka Bittnerovcov, vzápätí zatkli a obvinili z vraždy Dennisa, ktorý bol jedným z ich desiatich detí. Režisérka Caterina Woj sleduje krátky, bolestný život malého Dennisa i vývoj udalostí, ktoré po dlhom čase vyvrcholili tragédiou. Tragédiou, ktorú mali všetci jasne pred očami – priatelia rodiny, susedia, sociálni pracovníci, zodpovední za podporu rodiny, ktorá si so svojimi problémami nedokázala sama poradiť. Napriek tomu Dennis zomrel a nikto si to nevšimol. Jeho smrť zostala bez povšimnutia celé dva roky. Vo filme Bittnerovci po prvý raz detailne rozprávajú o sebe, o Dennisovi a okolnostiach, ktoré viedli k tomu, že nakoniec zomrel od hladu. Prostredníctvom ich výpovedí postupne poodhaľujeme zázemie rodiny, osobnosti rodičov, ich skúsenosti a postoje k životu, rodine a láske. Dokument je hlbokým a intenzívnym zamyslením sa nad ľudským zlyhaním a súčasne silným portrétom súčasnej nemeckej spoločnosti.

The "Bittner Case" made headlines across Germany: In June 2004, police officers in the East German city of Cottbus found the decomposed body of six-year old Dennis in the freezer in his parents' flat. Angelika and Falk Bittner, the parents, were arrested and charged with the murder of their son, one of their ten children. Filmmaker Caterina Woj explores the short and painful life of little Dennis, examining an unfolding tragedy long in the making, a tragedy which should have been plain for all to see: for the family's friends, for their neighbours, and for the staff of the child welfare department, responsible for supporting a family unable to cope on its own. Yet Dennis died without anyone noticing. And his death remained unnoticed – for two whole years. For the first time in this film, the Bittners talk in detail about themselves, about Dennis, and about the events which led to his death by starvation. The film uses their own statements and responses to questions to explore their backgrounds, personalities, experiences, and attitudes to life, family, and love. It is at once an intense and thoughtful document of human failing and a powerful portrait of contemporary German society.

Caterina Woj (1964, Rostock). Od roku 2000 nakrúca krátke a stredometrážne filmy pre Arte, ARD, SFB, WDR a NDR - Russland nach Jelzin (Rusko po Jelcinovi, 2000), Die Rechten marschieren wieder (Pravičiarci znova pochodujú, 2000), Rache an einem Fluglotsen – die zweite Katastrophe am Bodensee (Pomsta letovému navigátorovi – druhá katastrofa na Bodensee, 2004), Keiner hat was gemerkt - Der Fall Dennis (Nikto si ničoho nevšimol – prípad Dennis, 2005), Gott und die Welt: „Ich schieb Dich nicht ab“ (Boh a svet: „Neodstrukujem ťa“, 2008). Nie som predsa vrahyňa - Prípád Dennis (2006) je jej dlhometrážnym debutom. Film získal Cenu za výnimočný dokumentárny film na MFFD v Mníchove.

Caterina Woj (1964, Rostock). Since 2000, she has produced short and medium-length films for the television stations Arte, ARD, SFB, WDR, and NDR - Russland nach Jelzin (2000), Die Rechten marschieren wieder (2000), Rache an einem Fluglotsen – die zweite Katastrophe am Bodensee (2004), Keiner hat was gemerkt - Der Fall Dennis (2005), and Gott und die Welt: „Ich schieb Dich nicht ab“ (2008). Ich bin doch keine Mörderin - Der Fall Dennis (The Bittner Case, 2006) is her feature debut. The film won the Outstanding Documentary Award at the International Documentary Film Festival in Munich.

ISTNENIE

Existencia
Existence

Slávny poľský herec, 84-ročný Jerzy Nowak (hral napr. v Spielbergovom filme Schindlerov zoznam a vo filmoch Andrzeja Wajdu) sa rozhodol, že jeho telo nebude po smrti pochované, ale poslúži vedeckým účelom. Dokument sleduje proces hercovho rozhodovania, jeho dilemy a hlbavé úvahy o smrti.

Jerzy Nowak je smrteľne chorý a chce vyrozprávať tento príbeh z pohľadu umierajúceho. Ako herec si chce zahrať svoju poslednú rolu – zároveň svoju prvú hlavnú úlohu – a vysvetliť, prečo sa rozhodol darovať svoje telo na vedecké účely. Film hovorí o osobných, ironických a často aj pozitívnych témach v kontexte inšpirujúcej, provokujúcej a kontroverznej diskusie. V katolíckych krajinách – a takou je i Poľsko – bude dokument vyvolávať kontroverzné reakcie už samotnou témou.

A famous Polish actor, 84-year-old Jerzy Nowak (e.g. Schindler's List dir. S. Spielberg, and Andrzej Wajda's films) has decided that after death, his body should not be buried, but used for the benefit of science. This documentary shows the process of making that decision and the actor's dilemmas and reflections on death.

Jerzy Nowak is terminally ill and wants to tell the story from the perspective of a dying man. As an actor he wants to play his last role, and explain why he has decided to donate his body to science. Personal, ironic, and often positive themes arise in the context of a fundamental, thought-provoking, and taboo-raising discussion. In Catholic countries – which Poland certainly is – the documentary's subject matter alone will invoke controversy.

Poľsko/Poland

2007, 35 mm, far./col., 69 min.

Réžia/Director: Marcin Koszałka **Scenár/Screenplay:** Marcin Koszałka **Kamera/Director of Photography:** Marcin Koszałka **Hudba/Music:** Zygmunt Konieczny **Strih/Editor:** Anna Wagner **Hrajú/Cast:** Jerzy Nowak **Výroba/Production:** HBO Central Europe, OTO Film Studio **Predaj/Sales:** HBO Polska **Kópia/ Print source:** HBO Polska

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREŇANSKÉ TEPLICE • TRENCIN

JA SOM BULVÁR

Ja som bulvár
I Am a Tab

Slovenská republika/Slovak Republic

2008, betacam, far./ col., 31 min.

Réžia/Director: Peter Begányi **Námet/Story:** Tomáš Kaminský **Scenár/Screenplay:** Peter Begányi **Kamera/Director of Photography:** Ivo Miko **Strih/Editor:** Marek Kráľovský **Výroba/Production:** Oreo, Píknik Pictures **Predaj/Sales:** Oreo **Kópia/ Print source:** Píknik Pictures

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREŇANSKÉ TEPLICE • TRENCIN

Marcin Koszałka (1970, Krakow) študoval sociológiu na Jagelonskej univerzite v Krakove (1993 - 1995). V roku 2001 absolvoval odbor filmovej a televíznej produkcie a kameru na Rozhlasovej a televíznej fakulte Krzysztofa Kieślowskeho Slezskej univerzity. Režiroval niekoľko dokumentárnych filmov – Takiego pięknego syna urodziłam (Taký pekný syn sa mi narodil, 1999, kr.) – Prix Europa 2000, Jakoś to będzie (Nejako bude, 2004), Cally dzień razem (Celý deň spolu, 2006, kr.), Śmierć z ludzka twarza (Smrť s ľudskou tvárou, 2007), Istnienie (Existencia, 2007) a spolupracoval i s ďalšími režisérmi. Bol napríklad kameramanom filmu Preği (Pruhy, 2003).

Marcin Koszałka (1970, Krakow) studied sociology at Jagiellonian University in Krakow (1993-1995). After that, he graduated from the Krzysztof Kieślowski Radio and Television Department of the University of Silesia, specializing in Film and Television Picture Production and Photography (2001). He has directed several documentaries – Takiego pięknego syna urodziłam (Such a Nice Boy I Gave Birth to, 1999, short) – Prix Europa 2000, Jakoś to będzie (Come What May, 2004), Cally dzień razem (All Day Together, 2006, short), Śmierć z ludzka twarza (User-Friendly Death, 2007), and Istnienie (The Existence, 2007) - and he has also collaborated with other directors – e.g. as director of photography of the film Preği (The Welts, 2003).

Po úspešnom absolventskom dokumentárnom filme Pornoromantik, rozprávajúcom príbeh vysokoškolského študenta, ktorého snom je stať sa pornohercom, prichádza režisér Peter Begányi s ďalším autorským filmom. Tentoraz sleduje aktuálny stav, veľkú mieru vplyvu médií, najmä bulváru na obraz spoločnosti... Všetci sme ním zasiahnutí: osobnosti zo stránok, o celebritách píšuci novinári, či diváci - čitatelia „nových časov a plusiek"... Náš deň, posedenie na kávičke, pracovný rozhovor, domácu hádku ovplyvňuje – čo sa dnes stalo s tou a tou celebritou! V moderne poňatom, „neoslavnom“, pátrajúcom dokumente cez portrét ex-bulvárneho novinára Tomáša Holetza režisér mapuje, čo to bulvár vlastne je a prečo je taký žiadaný, či je práca bulvárneho novinára ako každá iná a ako skutočne dokáže ovplyvniť život. Dáva priestor osobnostiam, novinárom, moderátorkám, „celebritám“ kategórie A i B, ale i obyčajným ľuďom od novinového stánku... Ich prostredníctvom sa divák dozvie viac a fenoméne, ktorý charakterizuje dnešok...

After the successful student documentary Porno Romance (the story of a young university student who dreams about being a porn star), the director/screenwriter Peter Beganyi presents another film. This time, he concentrates on the enormous influence of media and especially tabloids on society... Everybody is touched by yellow journalism: the celebrities, the journalists that write about them, the readers of tabloid press... Entire days, rendezvous in cafés, arguments – everything is influenced by celebrities! In this up-to-date and investigative documentary, the director tracks the popularity and purpose of tabloids. He asks Tomas Holetz, an ex-tabloid journalist, to discuss his work and its influence on our lives. Beganyi presents personalities, journalists, reporters, A and B category celebrities, but also regular people who just buy the daily press... Through these people, the viewer learns more about this phenomenon that characterizes our times...

Peter Begányi (1980, Bardejov) študoval na Fakulte múzických umení Akadémie umení v Banskej Bystrici (1998 - 2003) a v ateliéri dokumentárnej tvorby na FTF VŠMU v Bratislave (2003 - 2005). Nakrútil filmy Insider (2001), Štúdio tanca (2003), Koniec sveta (2003), Bukxi (2004), Bukxi (2005 – dlhšia verzia), Pornoromantik (2006) a Ja som bulvár (2008). V súčasnosti pripravuje film Sex in Slovakia.

Peter Beganyi (1980, Bardejov) studied at the Faculty of Fine Arts, Department of Audiovisual Arts, at the Academy of Arts in Banská Bystrica (1998 – 2003) and at the Documentary Department of the Academy of Music and Dramatic Art, Bratislava (2003 – 2005). Filmography: Insider, (2001), Štúdio tanca (The Dance Studio, 2003), Koniec sveta (The End of the World, 2003), Bukxi (2004), Bukxi (2005 – longer version), Pornoromantik (Porno Romance, 2006) and Ja som bulvár (I am a tab, 2008). He is currently working on a film called Sex in Slovakia.

KORRIDOR NO. 8

Koridor č. 8
Corridor #8

Koridor č. 8 je filmovou mozaikou, ktorá je zostavená z fragmentov osudov ľudí žijúcich pozdĺž neexistujúcej balkánskej cesty. Cesta prechádza Bulharskom, Macedónskom a Albánskom. Bulharsko v roku 2007 vstúpilo do Európskej únie ako jej najchudobnejší člen, Macedónsko bolo v minulosti poznačené etnickými konfliktmi a stalo sa dejiskom bojov počas vojny na Balkáne a Albánsko bolo v období komunistickej diktatúry úplne izolované od zvyšku sveta. Koridor č. 8 pritom nemožno považovať za road movie.

Film získal Cenu ekumenickej poroty na MFF Berlín v sekcii Fórum.

Corridor #8 is a film mosaic combining fragments from the everyday lives of the characters, who live along a non-existent Balkan road. The road passes through the Balkan countries of Bulgaria, Macedonia and Albania. In 2007, Bulgaria joined the EU as its poorest member; Macedonia has been divided by ethnic conflict in the past and was a combat zone during the Yugoslav War; Albania, under its communist dictatorship, was completely isolated from the rest of the world. That said, Corridor #8 is not a road movie.

The film won the Ecumenical Jury Award at the Berlin IFF in the Forum section.

Bulharsko/Bulgaria

2008, betacam SP, far./col., 74 min.

Réžia/Director: Boris Despodov **Scenár/Screenplay:** Boris Despodov **Kamera/Director of Photography:** Boris Missirkov, Georgi Bogdanov **Hudba/Music:** Petar Dundakov **Strih/Editor:** Gergana Zlatanova, Boris Despodov **Výroba/Production:** Agitprop **Predaj/Sales:** Agitprop

NÖMADAK TX

Nömadak Tx
Nömadak Tx

Španielsko/Spain

2007, 35 mm, far./ col., 86 min.

Réžia/Director: Raúl de la Fuente **Spolurežia/Co-director:** Pablo Iraburu, Harkaitz Martínez, Igor Otxoa **Scenár/Screenplay:** Raúl de la Fuente, Pablo Iraburu, Harkaitz Martínez, Igor Otxoa **Kamera/Director of Photography:** Raúl de la Fuente **Hudba/Music:** Harkaitz Martínez **Strih/Editor:** Raúl de la Fuente **Hrajú/Cast:** Oreka Tx, Josu Izueta, Ichou Benazza, Garazi Hach Embarek, Batbuyan Butjav, Jana Mangi, Altai Hangai, Jayan Nair **Výroba/Production:** Txalapart, Arena Comunicación Audiovisual, Paralell 40 **Predaj/Sales:** TxalapART

Boris Despodov (1973, Sofia) absolvoval Národnú akadémiu výtvarných umení v Sofii. Začínal ako maliar. Nakrútil animované filmy Mythology (Mytológia, 2002), Tick-Tack (2004, najlepší animovaný film – Bulharské filmové ceny 2005). V súčasnosti pracuje na animovanom filme Tri sestry a Andrej. Počas príprav filmu Koridor č. 8 v roku 2005 stretol dánskeho filmára Jørgena Letha a nakrútil o ňom krátky dokument Schindler's Lift. Koridor č. 8 je jeho dlhometrážnym debutom.

Boris Despodov (1973, Sofia) graduated from the National Academy of Fine Arts in Sofia. He began his career as a painter. He has created the short animated films Mythology (2002) and Tick-Tack (2004, Best Animation Film - Bulgarian Film Awards 2005). Now, he is working on Three Sisters and Andrej. During the development of Corridor #8 in 2005, he met the Danish filmmaker Jørgen Leth and made a short documentary about him, Schindler's Lift. Corridor #8 is his first feature-length film.

Zvuk sa šíri pohybom. A skutočný hudobník sa musí hýbať, musí cestovať. Vďaka tomu nachádza nové tóny. Nömadak Tx rozpráva príbeh putovania dvoch muzikantov. Cestujú a hrajú na txalaparte, špeciálnom hudobnom nástroji pre dvoch hráčov. Putujú Indiou, Laponskom, Saharou a Mongolskom a objavujú súznenie svojich tónov s hudbou nomádov zo vzdialených miest. Prechádzajú krajinou večného ľadu, púšťou, na koňoch prekonávajú hory na hraniciach Sibíri, vlakom cestujú do západnej Indie... Putujú, hľadajú zvuky a nachádzajú ich – v iných národoch, v inom prostredí, v iných kultúrach. V iných ľuďoch, ktorí, podobne ako oni, využívajú hudbu na to, aby oslovili zvyšok sveta: To sme my. Sme živí a toto je naša tvár. „Nomádi sú slobodní; lenže tento svet nás núti, aby sme sa zastavili, aby sme sa usadili a podriadili sa. Film Nömadak Tx vzdáva hold kočovnému spôsobu života, ktorý už pomaly vymiera,“ povedal režisér filmu. Film získal množstvo ocenení a umiestnil sa na druhom mieste medzi dvadsiatkou divácky najatraktívnejších diel, uvedených za dvadsať rokov na Medzinárodnom festivale dokumentárnych filmov v Amsterdame (IDFA).

Sound arises from movement. Real musicians have to move, have to travel. Only then will they find new sounds. Nömadak Tx tells the story of two musicians in transit. They travel with the txalaparta, a unique musical instrument that is played by two people. They travel to India, Lapland, the Sahara, and Mongolia, to fuse their music with that of remote nomadic peoples. They cross frozen wastelands and deserts, travelling on horseback in the mountains of the Siberian borderlands, by train in the west of India... They travel in search of sounds. And they find them in other nations, in other surroundings, in other cultures. In other people who, like them, use music to tell the rest of the world, "We are here, we are alive, we are who we are." "Nomadic people are free; however, this world stops and wants us to stay still, sedentary and submissive. Nömadak Tx is a tribute to the nomads, a way of living on a road to extinction. My grandparents were nomads too," said the director. The film won 2nd place in the Top 20 Audience Favourites of 20 years at the International Documentary Film Festival Amsterdam (IDFA), among many other awards.

Raúl de la Fuente (1951, Mexico) miluje hudbu a latinskoamerickú kultúru. Pred desiatimi rokmi mu jeho priateľ, režisér a producent Pablo Iraburu, otvoril bránu do sveta dokumentárneho filmu. Od tých čias spolupracovali na mnohých projektoch a spoločne produkovali aj dlhometrážny film Nömadak Tx. Raúl de la Fuente medziným nakrúcal dokumenty v Indii, Laponsku, Maroku, Alžírsku, Mongolsku, Guatemale, Etiópii, Venezuele, Andalúzii, Peru a na Kube. Medzi jeho významné diela patria aj filmy Janavak, Distrito Cinco, Volar a 373 años de san.

Raúl de la Fuente (1951, Mexico) is in love with music and Latin-American culture. Ten years ago, his friend, director and producer Pablo Iraburu, opened the doors of the documentary genre to him. From then on, they have worked side by side in many projects and now they have produced the feature film Nömadak Tx together. Raúl de la Fuente has made documentaries in India, Laponia, Morocco, Algeria, Mongolia, Guatemala, Ethiopia, Venezuela, Andalusia, Peru, and Cuba, for example. Of all of his works, we highlight Janavak, Distrito Cinco, Volar, and 373 años de san.

PREDSTAVLENIE

Predstavenie
The Revue

Vo svojom filme *Blokáda* použil režisér Sergej Loznica filmové materiály z rozsiahlych archívov z obdobia Sovietskeho zväzu a ukázal divákovi neznámu stránku blokády Leningradu počas Druhej svetovej vojny. Po úspechu tohto dokumentu sa režisér opäť vrátil k práci s archívnymi materiálmi. Tentoraz si však našiel celkom inú tému a zvolil si aj iný spôsob jej prezentácie. Vo filme *Blokáda* bola použitá pôvodná hudba a zámerom bolo vtiahnúť diváka do deja. Loznicovo najnovšie dielo *Predstavenie* využíva archívne sovietske propagandistické žurnály z päťdesiatych a šesťdesiatych rokov. Zmenou stylizácie sa zároveň snaží zmeniť úlohu diváka. Hoci režisér opäť kreatívne využíva propagandu, tentoraz sa publikum stáva jej objektom. Vo filme *Predstavenie* Loznica odhaľuje dnes už takmer zabudnutú tvár sovietskeho obdobia a vtedajší spôsob myslenia. Sleduje život ľudí v obrovskej „sovietskej vlasti“. Život tvrdý, plný odriekania a absurdných rituálov, no zároveň zaliaty obrovskou žiarou komunistického ilúzie. To všetko nám autor podáva z pohľadu, ktorý je svojský svojim strihom, použitou hudbou a formou.

After his successful film *Blockade*, which consisted of newsreel footage from the vast Soviet archives and covered the unknown side of the siege of Leningrad during WW II, director Sergej Loznitsa continued working with newsreel material. This time however, he found a different theme in the archive footage, along with a new way of presenting it. *Blockade's* original soundtrack was meant to make the viewer feel part of the action. His latest film, *The Revue*, is based on archived propaganda newsreels produced in the USSR in the 1950s and 1960s. By changing the film's stylistics, the director also tries to change the audience's role. While creatively re-using the same propaganda tools, he lets the audience become the object of the propaganda. With *The Revue*, Loznitsa shows an almost forgotten side of the Soviet times and the way of thinking then. He explores the lives of people across the vast Soviet Motherland, lives full of hardship, poverty, and absurd rituals, but at the same time illuminated by the glorious fervour of the communist illusion. All this is presented with the author's approach to the material, evidenced by the editing, soundtrack and form of the film.

147

**Nemecko, Rusko, Ukrajina/
Germany, Russia, Ukraine**
2008, 35 mm, čb/b&w, 82 min.

Réžia/Director: Sergej Loznica/Sergej Loznitsa **Scenár/Screenplay:** Sergej Loznica/Sergej Loznitsa **Kamera/Director of Photography:** archívne materiály/archival material **Strih/Editor:** Sergej Loznica/Sergej Loznitsa **Výroba/Production:** ma.ja.de. filmproduktion v koprodukcii s/in co-production with St. Petersburg Documentary Film Studio a/and MDR **Predaj/Sales:** Deckert Distribution

Sergej Loznica (1964, Baranoviči, Bielorusko) absolvoval na kyjevskej Polytechnickej univerzite odbor aplikovanej matematiky. V rokoch 1987 - 1991 pracoval v odbore kybernetiky a podieľal sa na výskume umelej inteligencie. V roku 1991 začal navštevovať štátnu filmovú školu, ktorú absolvoval v roku 1996. Od roku 2001 žije v Nemecku. Je celosvetovo uznávaným režisérom dokumentárnych filmov, ktoré sú vždy na pomedzí experimentu. Nahrútil *Segodňa my postrojam dom* (Dnes postavíme dom, 1996, spolurež.), *Žižň, oseň* (Život, jeseň, 1998, spolurež.), *Polustanovka* (Zastávka, 2000), *Poselenie* (Osada, 2001), *Portret* (Portrét, 2002), *Artel* (2005), *Blokáda* (Blokáda, 2006), *Predstavenie* (Predstavenie, 2008).

Sergej Loznitsa (1964, Baranovich, Belarus) graduated from Kiev Polytechnical University, specializing in Applied Mathematics. Between the years 1987-1991, he worked in cybernetics and contributed to artificial intelligence research. In 1991, he began his studies at a state film school, finishing in 1996. Since 2001 he has lived in Germany. He is a world-renowned director of documentaries, which always border on the experimental. His films are: *Segodnja my postrojim dom* (Today We Are Going To Build a House 1996, co-dir), *Žižň, oseň* (Life, Autumn, 1998, co-dir), *Polustanovka* (The Train Stop, 2000), *Poselenie* (Settlement, 2001), *Portret* (Portrait, 2002), *Artjel* (2005), *Blokáda* (Blockade, 2006), and *Predstavenie* (The Revue, 2008).

PROBLEMAT S KOMARITE I DRUGI ISTORII

Problém s komáři a jiné příběhy
The Mosquito Problem and Other Stories

Bulharsko/Bulgaria
2007, 35 mm, far./col., 100 min.

Réžia/Director: Andrej Paounov/Andrey Paounov **Scenár/Screenplay:** Lilia Topouzova, Andrej Paounov/Andrey Paounov **Kamera/Director of Photography:** Boris Missirkov, Georgi Bogdanov **Strih/Editor:** Andrej Paounov/Andrey Paounov, Orlin Rouevski **Výroba/Production:** Agitprop v koprodukcii s/in co-production with ITVS International, Filmtank Hamburg **Predaj/Sales:** Agitprop

V úsmevnom dokumente Andreja Paounova sa stretieme s pestrú zmesou obyvateľov severobulharského mestečka Belene, ležiaceho blízko Dunaja. Napríklad s klaviristom, zanietým geológom, miestnym Kubáncom zbierajúcim samorasty či s bývalou dozorkyňou z tunajšieho komunistického lágra. Príbehy postávajú sa pretínajú v temnej minulosti, atómovej budúcnosti i v bodajúcich komároch, ktoré sú tu stále a spájajú ich osudy. Ospalé mesto pri Dunaji sa totiž neslávne preslávilo ostrovom s komunistickým táborom nútených prác a rozostavanou jadrovou elektrárnou, ktorá bola zakonzervovaná v roku 1990 a odvtedy je predmetom spoločenského sporu. Film získal Grierson Award za najlepšie dlhometrážny dokument na The Times BFI London Film Festival a Zvláštne uznanie za dlhometrážny dokument na MFF Karlovy Vary.

In this amusing documentary by Andrej Paounov, we get to meet a wide range of citizens of a North Bulgarian town, Belene, located close to the river Danube – including a piano player, an enthusiastic geologist, a Cuban, collecting pieces of decorative wood and a former guard from a local communist labor camp. The lives and tales of the characters traverse the sinister past, the nuclear future and the biting mosquitoes which bind their fates. This sleepy town on the Danube has earned undesired notoriety for its communist labor camp and unfinished nuclear power plant which was preserved in 1990 and has since been a subject of controversy. The film won The Times BFI London Film Festival Grierson Award for best feature-length documentary and the Special Mention for a feature-length documentary at the Karlovy Vary IFF.

Andrej Paounov (1974, Sofia) absolvoval v roku 2000 Národnú divadelnú a filmovú akadémiu v Sofii. Vystriedal viacerú povolanií - pracoval ako barman v Prahe, kuchár vo Washingtone či záhradník v Toronte. Režiroval niekoľko krátkych filmov a za svoje dielo *Kratki film za Jurij Gagarin* (Krátky film o Jurijovi Gagarinovi, 1995) bol ocenený Hlavnou cenou na festivale vo Varne. Jeho film *Georgi i peperudite* (Georgi a motýle, 2004) získal cenu *Strieborný vlk* na festivale IDFA 2004. *Problém s komáři a další příběhy* (2007) je jeho druhým celovečerným dokumentom.

Andrej Paounov (1974, Sofia). In 2002, Paounov graduated from the National Academy of Theatre and Film Arts in Sofia. He has had various jobs - as a barman in Prague, a cook in Washington, D.C., and a gardener in Toronto. Paounov has directed several short films, including *Kratki film za Jurij Gagarin* (A Short Film About Yuri Gagarin, 1995). The film won the Main Award at the Varna festival. His film *Georgi and the Butterflies* (2004) won the Silver Wolf Award at the Amsterdam International Documentary Film Festival 2004. *The Mosquito Problem and Other Stories* (2007) is his second feature-length documentary.

148

PŮJDU, KAM CHCI

Půjdu, kam chci
I Go Where I Want

Česká republika/Czech Republic
2007, digibeta, far./col., 28 min.

Réžia/Director: Olga Špátová **Scenár/Screenplay:** Olga Špátová **Kamera/Director of Photography:** Olga Špátová **Hudba/Music:** Radůza **Strih/Editor:** Jakub Voves **Hrajú/Cast:** Radůza **Výroba/Production:** Verbascum, s.r.o. **Predaj/Sales:** Verbascum, s.r.o.

Unikátny dokumentárny portrét Radůzy nás necháva po prvý raz nahliadnúť do profesijného i súkromného života jednej z najvýraznejších osobností českej hudobnej scény. Zásadný vplyv na mladú talentovanú pesničkárku mala Zuzana Navarová, a na jej popud Radůza vyštudovala konzervatórium. Pretože nikdy nenašla žiadnu skupinu, s ktorou by sa mohla stotožniť, dodnes vystupuje sama. Bytostná potreba absolútnej slobody sa premieta i do jej osobného života. Intímny film Olgy Špátovej je pretkaný množstvom ukážok z koncertov Radůzy počas celej jej kariéry a otvorenými rozhovormi osvetľujúcimi jej životnú filozofiu.

This unique documentary gives us our first chance to take a closer look at both the professional and private life of Raduza, one of the Czech Republic's most distinctive musicians. Raduza's life was fundamentally influenced by Zuzana Navarová, a famous Czech musician. It was her who encouraged Raduza to study music at a conservatory. Raduza remains a solo artist, since she has never found a band that has completely met her expectations. Her intrinsic need for absolute freedom also influences her personal life. This intimate documentary by Olga Špátová includes footage from Raduza's concerts and, through open and sincere interviews, reveals her philosophy of life.

Olga Špátová (1984, Praha) pochádza z rodiny známych dokumentaristov Olgy Sommerovej a Jana Špátu. Už ako pätnásťročná začala nakrúcať amatérske filmy. Za štyri z nich získala dvadsaťtri cien na medzinárodných festivaloch neprofesionálnej i profesionálnej tvorby. Ako kameramanka spolupracuje na dokumentoch svojej matky. Z jej filmov môžeme spomenúť napríklad Sama (2002), Míjení (2003), Trojhra (2004), (Ne)cenzurované rozhovory (2005), Láška včera, dnes a zíttra (2006), Ženy Charty 77 (Jana Hlavsová) (2007), Půjdu, kam chci (2007), Dobře placená procházka (2007).

Olga Špátová (1984, Prague) comes from a family of well-known filmmakers: Olga Sommerová and Jan Špáta. At the age of fifteen, she started directing her own amateur films. Four of them have won twenty-three awards at various international festivals of amateur and professional films. As a cinematographer, Špátová also works on her mother's documentaries. So far, her films include Sama (Alone) (2002), Míjení (Passing, 2003), (Ne)censored Discussions, (2005), Láška včera, dnes a zíttra (Love Yesterday, Today and Tomorrow, 2006), Ženy Charty 77 (Jana Hlavsová) (The Women of Charter 77 (Jana Hlavsová), 2007), Půjdu, kam chci (I Go Where I Want) (2007), and Dobře placená procházka (A Well-paid Walk, 2007), among others.

SKLENENÉ OBRAZY

Glass Paintings
Sklenené obrazy

Slovenská republika/Slovak Republic
2008, Digital Betacam, far./col., 26 min.

Réžia/Director: Lubor Dohnal **Scenár/Screenplay:** Lubor Dohnal **Kamera/Director of Photography:** Richard Krivda **Strih/Editor:** Peter Kordáč **Hrajú/Cast:** Palo Macho **Výroba/Production:** Arteria, Filmpark **Predaj/Sales:** Arteria

Film o umení je v ideálnom prípade umením dialógu medzi dvoma tvorcami, príkladom vzájomného tvorivého zaujatia. Aj portrét umelca môže byť viac ako len filmom jedného o práci druhého. V tomto prípade sa filmové obrazy Lubora Dohnala pokúšajú zachytiť pestrofarebnú prítomnosť sklenených obrazov Pala Macha. Filmár i výtvarník tu hľadajú spoločnú reč bez zbytočných slov. Nejde tu len o formu zasväteného komentára, výstižného opisu tvorby či ilustrovanie vzniku diela. Dohnalov film dokumentuje Machovo tvorivé gesto – najväčšie tam, kde ho len ukazuje, otvára pohľad vidiaceho. Výzvou sa stáva sprostredkovanie intenzity svetelného zážitku: „Jeho obrazy sú transparentné, no niektorými plochami svetlo preniká ľahšie a inými obtiažnejšie, niektoré ho odrazia. A tak spolu s líniou a farebnou plochou vzniká magické svetelné vnútro obrazu, ktoré odkrýva i jeho ďalšie skryté významy. Táto premenlivosť, ktorá nabáda pozorného diváka na spoluprácu, táto schopnosť strieďavo ponúkať a odhaľovať tajomstvo je podľa nášho názoru jedinečnou kvalitou Machových prác.“

Ideally, a film about art should be a dialogue between two artists, an example of a creative process. A portrait of an artist can be more than just a film about his work. In this film, Lubor Dohnal attempts to capture the multicoloured translucence of Palo Macho's glass paintings. The filmmaker and the artist try to find a common language without superfluous words. We see more than just a devoted commentary, a snappy description, or an interpretation of the origin of a masterpiece. Dohnal's film documents Macho's creative gesture – precious in a very simple revelation. This mediation on the intensity of an experience with light is very challenging: "His paintings are transparent, but some parts let the light go through easily, whereas others reflect it. The lines together with coloured plates create a magical luminous interior of the picture, and reveal its hidden meaning. This variability that encourages the thoughtful spectator to interact, this ability to present and reveal a certain secret, is the unique quality of Macho's art."

Lubor Dohnal (1938, Praha) študoval na pražskej FAMU, v rokoch 1968 – 1971 pôsobil ako dramaturg FS Bratislava–Koliba a potom ako scenárista FS Barrandov v Prahe, odkiaľ bol z politických dôvodov prepustený. V roku 1978 emigroval. Od roku 1979 pôsobil ako scenárista a režisér v Nemecku, od roku 1992 opäť i v Čechách. Dnes je vedúcim Katedry scenáristiky a dramaturgie na FAMU. Ako scenárista spolupracoval napr. na filmoch Kristove roky (1967), Slávnosť v botanickej záhrade (1968), Archa bláznů (1970 / 1990), Petrolejové lampy (1971), Postav dom, zasaď strom (1978), Marlene (1984). Sklenené obrazy sú už jeho trinástym dokumentárnym titulom v úlohe režiséra.

Lubor Dohnal (1938, Prague) studied at the Film and Television Academy in Prague (FAMU). From 1968-1971 he was a script editor at Film Studios Bratislava – Koliba, and then he became a screenwriter at Film Studios Barrandov, Prague, later dismissed for political reasons. He emigrated in 1978. From 1979 he worked as a screenwriter and director in Germany, and in 1992 he returned to the Czech Republic. Currently he is the Head of the Department of Script Edition and Script Writing at FAMU. He has written screenplays for many films e.g. Christ's Years (1967), Celebration in the Botanical Garden (1968), Arch of Fools (1970/1990), Build a House, Plant a Tree (1978), and Marlene (1984). Glass Paintings is the thirteenth documentary he has directed.

SLEPÉ LÁSKY

Slepé lásky
Blind LovesSlovenská republika/Slovak Republic
2008, 35 mm, far/col., 77 min.

Réžia/Director: Juraj Lehotský **Scenár/Screenplay:** Marek Leščák, Juraj Lehotský **Kamera/Director of Photography:** Juraj Chlpík **Strih/Editor:** František Kráhenbiel **Hrajú/Cast:** Peter Kolesár, Iveta Koprďová, Miro Daniel, Monika Brabcová, Zuzana Pohánková, manželia Elena a Laco s dcérou Gabikou/married couple Elena and Laco with daughter Gabika **Výroba/Production:** Artiléria **Predaj/Sales:** Peter Jäger - Autlookfilms **Distributér/Slovak distributor:** Asociácia slovenských filmových klubov **Kópia/Print:** Artiléria

Nájsť si to pravé miesto naplnenia a šťastia na svete je neraz ťažké pre nás vidiacich, o čo citlivejšia je táto cesta pre ľudí nevidomých. Film Slepé lásky je ľudsky úprimnou snahou o zobrazenie sveta nevidomých a súčasne citlivou a emocionálne mimoriadne silnou výpoveďou o ich najintímnejších citoch a pocitoch. Protagonistami filmu sú štyria ľudia, ktorí sú od narodenia slepí. Vytvorili a stále si vytvárajú svoj vlastný svet, často s veľmi neobyčajnými, osobitými predstavami, vnemami a snami. Réžisér Juraj Lehotský sa vo svojom celovečernom debute snaží nájsť hodnoty a krásu v živote Petra, Mira, Eleny a Zuzky. Štyroch nevidomých ľudí, ktorých osudy spája spoločná téma – láska.

Ich pohľad je v mnohých veciach základný a čistý. A často veľmi vtipný. Ich pohľad odкрýva „nevidené dimenzie“ toho, čo vlastne šťastie znamená. Film Slepé lásky bol vybraný na MFF Cannes 2008 do sekcie Quinzaine de Réalistes a získal tam Art Cinema Award (Cenu medzinárodnej konferencie artkin CICAIE).

Finding out where we belong and where we can find happiness and fulfillment is difficult enough for those who can see. How hard must it be then for those less fortunate... In Blind Loves, the filmmakers try to delve deeper into the world of blind people. The film is a sincere, sensitive and emotionally appealing statement that reveals the subjects' most intimate wishes and feelings. The film's four protagonists were born blind. They have created their own unconventional world, often filled with unorthodox and unique images, perceptions and dreams. Director Juraj Lehotský's feature-length debut tries to find beauty and value in the lives of Peter, Miro, Elena and Zuzka - four blind people connected by a single theme - love. Their views are often simple and pure, and often very funny. They disclose the "unseen dimensions" of happiness's true meaning. The film was selected for the Quinzaine de Réalistes section at the Cannes IFF. It won the Art Cinema Award (The CICAIE Award for Art Cinema) there.

SUCHÁ HORA, DĚDINA NA KONCI TRATI

Suchá Hora, dědina na konci trati
Suchá Hora, Village at Rail TerminalČeská republika/Czech Republic
2007, DV cam, far/col., 57 min.

Réžia/Director: Pavel Štingl **Námet/Story:** Pavel Štingl **Scenár/Screenplay:** Pavel Štingl **Kamera/Director of Photography:** Miroslav Janek **Strih/Editor:** Tonička Janková **Hrajú/Cast:** rodina Harmatova/Harmat's family, rodina Filimekova/Filimek's family, obyvatelia Suchej Hory/inhabitants of Suchá Hora **Výroba/Production:** K2, Česká televize **Predaj/Sales:** K2

Juraj Lehotský (1975, Bratislava) v rokoch 1990 – 1994 študoval odbor fotografia na Strednej umeleckopriemyselnej škole v Bratislave. V rokoch 1995 – 2000 študoval na Vysoké školy múzických umení v Bratislave odbor réžia dokumentárneho filmu. Po ukončení štúdia sa venoval réžii dokumentárnych filmov, hudobných videoklipov (Aurel 2003 za videoklip Prvá skupiny No name), reklamných a charitatívnych spotov. Slepé lásky sú jeho celovečerným debutom. Z jeho krátkometrážnej tvorby spomeňme napríklad filmy Budeme mať výkony, budeme mať diplomy (1996), Pohreb je vlastne premiéra (1997), Dvojčky (1999), či portréty Juraja Kukuru, Martina Hollého a Milana Lasicu z cyklu Tucté.

Juraj Lehotský (1975, Bratislava). From 1990–1994, Lehotský studied photography at the School of Art and Design in Bratislava. Later, he studied documentary direction at the Academy of Performing Arts in Bratislava. In 2000, after having graduated, he started making documentaries, music videos, advertisements and charity campaign spots. In 2003, he won the Aurel Award for the music video Prvá, (a song by the popular Slovak band, No Name.) Blind Loves is his feature-length debut. His short films include Achievements Deserve Certificates (1996), Funeral Is a Premiere (1997), and Twins (1999), as well as film portraits of Juraj Kukura, Martin Hollý and Milan Lasica made for a television series, Dozen.

Film Suchá Hora, dědina na konci trati nadväzuje na autorov dokument z roku 1992. Oba filmy voľne vychádzajú zo snímok, ktoré v dedine na konci slovenskej Oravy začala fotografovať režisérova matka už v roku 1949. „Od tohto prvého objavu niekoľkých pozoruhodných goralských rodín mnoho postáv zo starých fotografií zomrelo, nové generácie sa narodili a naša domáca fotobierka narastla do rozmerov lodného kufra,“ hovorí režisér. V priebehu rokov sa síce následkom rozorania úzkych malebných poličok pod Roháčmi zmenila tvár krajiny, a i život z niekdajších dreveníc poskočil na dnešný štandard slovenského vidieka. Zostala však povaha ľudí z podtatranských údolí, ktorí sa odjakživa nazývajú s trochou poľského akcentu „Gurali“. „Mojou najväčšou snahou bolo nakrútiť láskavý dokument o ľuďoch, ktorí sa i napriek často veľmi ťažkým životným podmienkam a agresii politických režimov dokázali vždy vrátiť k vlastnej podstate. Zorali, zobrali úrodu, postavili domy a v každej voľnej chvíľke si zaspievali so svojou úplne originálnou goralskou muzikou,“ povedal Pavel Štingl.

The film Suchá Hora, Village at Rail Terminal is a continuation of the author's documentary from 1992. Both films draw upon photographs from this village just inside of the borders of the Orava region, taken in 1949 by the author's mother. "Since this first discovery of several remarkable Goral families, many people from the old photographs have died, new generations have been born, and our home photo collection has grown to the size of a sea-chest," says the director. Over time, the countryside beneath the Roháče Mountains has changed due to the ploughing-up of small picturesque fields, and the life of yesteryear's wooden houses has jumped ahead to that of today's standard Slovak countryside. What has remained, however, is the character of the people from the valleys beneath the Tatras, who within living memory called themselves, with a slight Polish accent, "Gurali". "My main ambition was to shoot a gentle documentary about people who, despite often-difficult living conditions and the aggression of political regimes, have always managed to return to their own identity. They have ploughed, gathered the harvest, built houses, and, in every free moment, sang their own, completely original Goral music," said Pavel Štingl.

Pavel Štingl (1960, Praha) ukončil štúdium dokumentaristiky na pražskej FAMU v roku 1985 absolventským filmom z lekárskeho prostredia Naučit se bát. Nakrúcal udalosti novembra 1989 v Prahe i prevrat v Rumunsku. V roku 1990 zahájil dlhú sériu politických dokumentov z krajín bývalého socialistického bloku (napr. Země bez hrobů, Pozdrav ze země, kde včera znamenalo zítra), ktoré boli ocenené na mnohých festivaloch. V roku 1993 založil produkčnú firmu K2 s. r. o., kde ako producent zrealizoval niekoľko dokumentárnych cyklov a koprodukčných dokumentov - napr. Deník pana Pfitznera, Příběh trosečníků Patrie, O zlém snu (cena MTF Japan), Mír jejich duší, Zpráva o Lodži.

Pavel Štingl (1960, Prague) completed his studies of documentary film at FAMU (Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague) in 1985, with the medically-themed graduation film Learn to Fear. He shot the events of November 1989 in Prague, in addition to the revolution in Romania. In 1990 he launched a long series of political documentaries from countries of the former socialist block (e.g. A Country Without Graves, Greeting from the Earth Where Yesterday Meant Tomorrow), which were awarded at many festivals. In 1993 he set up the production company K2 s.r.o., where as a producer he made several documentary cycles and co-produced documentaries, e.g. Diary of Mr. Pfitzner, The Story of Patria Castaways, On Bad Dream (ITF Japan award), Peace to Their Soul, and News on Lodz.

WELCHE RICHTUNG GEHT'S NACH HAUSE?

Kadiaľ sa ide domov?
Where Is That Home Now?

Nemecko, Kazachstan/Germany, Kazakhstan
2007, 35 mm, far./col., 64 min.

Réžia/Director: Anna Hoffmann **Kamera/Director of Photography:** Eugen Schlegel **Strih/Editor:** Lena Rem **Výroba/Production:** Filmakademie Baden-Württemberg **Predaj/Sales:** Filmakademie Baden-Württemberg

Film Kadiaľ sa ide domov? je prvý dlhometrážny dokumentárny film mladej nemeckej filmárky Anny Hoffmann. Je to veľmi osobný a úprimný obraz jej rodiny – rodiny nemeckého pôvodu z Kazachstanu. V 90. rokoch, po kolapse Sovietskeho zväzu, sa Hoffmannovej rodina rozhodla emigrovať do Nemecka. Diskusia o tom, či to bolo rozhodnutie správne, pretrvávala celé nasledovné roky. Anna sa nakoniec rozhodla presvedčiť svoju rodinu, aby sa vrátila do Kazachstanu a zistila to na mieste. Odvahu našli iba jej otec a strýko. Film je road movie o ceste vlakom, počas ktorej autorka sleduje týchto dvoch mužov na ich ceste späť do dediny, kde kedysi žili. To, čo sa spočiatku javí ako osobný príbeh, sa zmení na filozofické úvahy, keď sa obaja muži zamýšľajú nad vlastnými koreňmi, nad tým, kto vlastne sú, a čo cítia voči Kazachstanu, ako aj ich novej domovine – Nemecku. Ich príchod do dediny je dojemný a ukazuje, ako sa Kazachstan zmenil počas ich neprítomnosti. Film je fascinujúcou cestou objavov, s ktorou sa mnohí ľudia v súčasnej Európe, ktorá je neustále v pohybe, budú môcť identifikovať.

Where Is That Home Now? is the first feature-length documentary by the young filmmaker Anna Hoffmann. It is a very personal and frank portrait of her family - a family of German descent living in Kazakhstan. In the 1990s, after the collapse of the Soviet Union, the Hoffmann family decides to emigrate to Germany. The discussion as to whether this was a good decision follows in the years thereafter. In the end, Anna decides to persuade her family to return to Kazakhstan and find out the answer. Only her father and uncle have the courage to do this. The film is a road movie of a journey by train, during which the filmmaker follows the two men on their trip back to the village where they used to live. What begins as a personal story turns into a meditation with philosophical potential when both men start to consider their roots, who they actually are and how they feel about Kazakhstan and their new homeland, Germany. Their arrival at the village is moving and shows how Kazakhstan has changed during their absence. A fascinating journey of discovery that many people on the move in Europe will be able to identify with.

ŽAR NEŽNYCH. DIKYJ, DIKYJ PLIAŽ

Divoká, divoká pláž. Nežná horúčava
Tenders' Heat. Wild, Wild Beach.

Rusko, Nemecko/Russia, Germany
2006, Beta SP, far./col., 125 min.

Réžia/Director: Alexander Rastorguev, Vitalij Manskij/Vitaly Manky, Susanna Baranzhieva/Susanna Baranzhieva **Scenár/Screenplay:** Alexander Rastorguev, Vitalij Manskij/Vitaly Manky, Susanna Baranzhieva/Susanna Baranzhieva **Kamera/Director of Photography:** Edward Kechedzian/Edward Kechedzhian, Pavel Kostomarov **Hudba/Music:** Peter Nazaretov, Alexander Pantjuchin/Alexander Pantyukhin **Strih/Editor:** Daša Danilova/Dasha Danilova **Výroba/Production:** Studio Vertov, ma.ja.de. filmproduktion a/and WDR v spolupráci s/in association with YLE **TV2 Documentaries Predaj/Sales:** Deckert Distribution GmbH

Už dvadsaťpäť rokov sa každé ráno vydáva fotograf Jevgenij s ťavou, ktorú kúpil v Kalmyckej púšti, na svoje „pracovisko“. Tým je čiernomorská pláž – svet obnažených ľudí. Či presnejšie: NAHÝCH ľudí v najširšom zmysle tohto pojmu – doslova i obrazne. Film odhaľuje celú škálu ľudských charakterov a vytvára jedinečný portrét sveta, v ktorom žijeme. Ukazuje ľudské osudy plné irónie, melanchólie, čistoty, zloby, lásky, zrady, života i smrti. Pred štyrmi rokmi nakrúcal Vitalij Manskij na tej istej pláži svoj film Broadway. Čierne more. Dnes majú diváci možnosť vidieť mnohých hrdinov z jeho predchádzajúceho diela vo filme Divoká, divoká pláž. Nežná horúčava. „...Odvážny a zámerne nepopulárny a nemravný film ukazuje brutálnu tvár a „svaly“ putinovského Ruska, rozvalujúceho sa na snežnej pláži...“

Every morning during the last 25 years, hereditary photographer Yevgeny and his camel, bought in Kalmyk steppe, have headed out to their habitual working place – a beach at the Black Sea shore, a world of exposed people. To be more precise: NAKED people, in every sense of the word – literal as well as figurative. The film portrays a variety of characters, who shape a unique portrait of the state of the human world in which we live. It depicts human stories full of both irony and melancholy, cleanliness and meanness, love stories and betrayal, and life and death. Four years ago, Vitaly Manky shot Broadway. Black Sea on the same beach. Now audiences will meet many heroes from this previous film in Tender's Heat: Wild, Wild Beach for a second time. „...A brave, unflinching and willingly unpopular and unsavoury film showing the brutal face, and the muscle, of Putin-era Russia, cavorting on a summer beach. ...“

Anna Hoffmann (1980, Kazachstan) emigrovala ako desaťročná do Nemecka. Vyštudovala film a divadlo na Slobodnej univerzite v Berlíne. V rokoch 2002 - 2007 študovala na Filmovej akadémii v Bádensku-Württembersku, kde nakrútila krátke filmy Triptylin (2002), Kaffesatz (2002), Nespavosť (2002), Bombajské kura (2003) a Kroky (2004). Kadiaľ sa ide domov? je filmovým projektom jej posledného študijného roka. Film získal ex aequo s dokumentom Jara Vojteka My zdes Hlavnú cenu spoločne na MFF Shaken's Stars 2007 v Alma Ate.

Anna Hoffmann (1980, Kazachstan) emigrated at the age of ten to Germany. She studied film and theatre at the Free University in Berlin. From 2002-2007 she studied at the Baden-Württemberg Film Academy, where she made the short films Triptylin (2002), Kaffesatz (2002), Sleeples (2002), Bombay Chicken (2003) and Steps (2004). Where Is That Home Now? is her final-year-of-film-school entry. The film, together with Jaro Vojtek's documentary We Are Here, won the ex aequo Main Prize at the Shaken's Stars IFF 2007 in Alma Ata, Kazakhstan.

Alexander Rastorguev (1971, Rostov na Done, Rusko) študoval filológiu na Štátnej univerzite v Rostove na Done. V rokoch 1994 - 2000 študoval film na Akadémii dramatických umení v Sankt Peterburgu. **Vitalij Manskij** (1963, Lvov, Ukrajina) absolvoval VGİK a stal sa jedným z najuznávanejších súčasných ruských dokumentaristov. Založil archív amatérskych domácich filmov z rokov 1945 až 1991. **Susanna Baranzhieva** absolvovala žurnalistiku na Štátnej univerzite v Rostove na Done. Dlhý čas pôsobila v popredných arménskych periodikách. Je autorkou scenárov k piatim filmom.

Alexander Rastorguev (1971, Rostov-upon-Don, Russia) studied philology at the State University in Rostov-upon-Don. From 1994-2000 he studied filmmaking at the Academy of Theatrical Art in St. Petersburg. **Vitaly Manky** (1963, Lvov, Ukraine) graduated from VGİK (Gerasimov Institute of Cinematography) and has become one of the most acclaimed contemporary Russian documentarians. He has founded an archive of amateur home movies made between 1945 and 1991. **Susanna Baranzhieva** graduated from the Journalistic Faculty of the Rostov-upon-Don State University / Russia. For a long time she has been working at the fore of Armenia's press. She has written scripts for five films.

A decorative graphic of a film strip, rendered in a light gray color, curves across the top of the page. It features sprocket holes and is set against a dark gray background.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

TONINO GUERRA - PROFIL

TONINO GUERRA PROFILE

TONINO GUERRA

Foto: SITA

Tento básnik a medzinárodne uznávaný scenárista sa narodil 16. marca 1920 v Santarcangelo di Romagna. Básne v rodnom dialekte začal písať už počas pobytu v koncentračnom tábore Troisdorf v Nemecku. Časť z nich vyšla v zbierke I scarabocc (1946). Do dnešného dňa vyšlo Guerrov sedemnást básnických zbierok a vyše dvadsať poviedok a noviel. Začiatkom 50. rokov sa presťahoval do Ríma, kde sa začala jeho závažná kariéra scenáristu. Debutoval scenárom k filmu Giuseppe De Santisa Uomini e lupi (Ľudia a vlci, 1956) a postupne spolupracoval s najvýznamnejšími režisérmi svojej doby, ako boli Elio Petri, Vittorio De Sica, Damiano Damiani, Mauro Bolognini, Mario Monicelli, Franco Giraldi, Alberto Lattuada, Paolo a Vittorio Taviani, Marco Bellocchio, Francesco Rosi, Federico Fellini, Theo Angelopoulos, Andrej Tarkovskij, Giuseppe Bertolucci či Michelangelo Antonioni. Pre jeho filmovú kariéru bolo rozhodujúce práve stretnutie s Antonionim, s ktorým začal pracovať v roku 1959 na filme L'avventura (Dobrodružstvo). Spolupracovali na deviatich filmoch – napr. Zatmenie, Červená pustatina, Zväčšenina, Zabriskie Point, Za mrakmi (pozi strana 178), až po ich posledné spoločné dielo, epizódu Il filo pericoloso delle cose (Nebezpečný vývoj udalostí) z filmu Eros (2004). V roku 1973 sa začala jeho spolupráca s Federicom Fellinim – Amarcord, ...a loď pláva (E la nave va, 1983), Ginger a Fred (Ginger e Fred, 1985). Sedemkrát spolupracoval s Theom Angelopoulosom. Za scenár k ich filmu Cesta na Kythéru (1984) získal Cenu za scenár na MFF Cannes a za Krajinu v hmle (1989) bol

nominovaný na Európsku filmovú cenu. Trikrát bol nominovaný na Oscara - Casanova, 70 (1965), Zväčšenina (1966), Amarcord (1973), a získal mnoho ďalších ocenení. Okrem filmu písal i pre televíziu a divadlo. Tonino Guerra je všestranným umelcom, ktorý sa venuje i maľbe, sochárstvu, inštaláciám výstav, umeleckej tvorbe záhrad či fontán, do ktorých premieta svoju bezhraničnú kreativitu a genialitu. Na MFF Moskva 1995 mu udelili cenu za prínos svetovému filmu a v roku 2002 mu taliansky prezident za prínos Talianskej republiky udelil titul Cavaliere di Gran Croce dell'Ordine al Merito della Repubblica Italiana.

Internationally-recognized screenwriter and poet Tonino Guerra was born on 16 March 1920 in Santarcangelo di Romagna. He first started writing poems in his native dialect while at the Troisdorf concentration camp in Germany. Some of them were published in the collection of poems I scarabocc (1946). To this day, Guerra has published seventeen books of poetry and over twenty short stories and novellas. In the early 1950s, he moved to Rome and launched his successful screenwriting career. He debuted with the screenplay to Giuseppe de Santis's Uomini e lupi (Men and Wolves, 1956), and later he would work with some of the most significant filmmakers of his time, such as Elio Petri, Vittorio De Sica, Damiano Damiani, Mauro Bolognini, Mario Monicelli, Franco Giraldi, Alberto Lattuada, Paolo and Vittorio Taviani, Marco Bellocchio, Francesco Rosi, Federico Fellini, Theo Angelopoulos, Andrej

Tarkovskij, Giuseppe Bertolucci, and Michelangelo Antonioni. His meeting with Antonioni was of major importance for Guerra's career in cinema. The two started working together in 1959 on the making of L'avventura, followed by eight more films, including The Eclipse, The Red Desert, Blowup, Zabriskie Point, Beyond the Clouds (see page 178) and their last collaboration, the episode Il filo pericoloso delle cose in Eros (2004). The year 1973 marked the beginning of Guerra's cooperation with Federico Fellini on the film Amarcord, later producing such films as And the Ship Sails On (E la nave va, 1983) and Ginger and Fred (Ginger e Fred, 1985). He made seven films with Theo Angelopoulos. The screenplay to their film The Road to Kythera (1984) won an award at Cannes and The Land in the Fog (1989) was nominated for a European Film Award. He has been nominated for an Academy Award three times – for Casanova, 70 (1965), Blowup (1966), and Amarcord (1973), and he has won a number of other awards. In addition to films, Guerra has also written for the TV and the stage. Tonino Guerra is a versatile artist; in addition to writing he also paints, sculpts, installs exhibitions, constructs creative garden landscaping, and designs fountains reflecting his extraordinary creativity and genius. Guerra received an award for his contribution to world cinema at the IFF Moscow 1995, and in 2002, the Italian president awarded him with the title Cavaliere di Gran Croce dell'Ordine al Merito della Repubblica Italiana for his contribution to the Republic of Italy.

BELYJ PRAZDNIK

Biely sviatok
White Feast

Rusko/Russia

1994, 35 mm, far./col., 102 min.

Réžia/Director: Vladimír Naumov **Námet/Story:** Tonino Guerra – poviedka Sto vtákov/short story Hundred Birds **Scenár/Screenplay:** Tonino Guerra, Vladimír Naumov **Kamera/Director of Photography:** Lomer Achvlediani/Lomer Akhvediani **Hudba/Music:** Isaak Švarc/Isaak Shvarts **Strih/Editor:** Hrajú/Cast: Innokentij Smoktunovskij/Innokenti Smoktunovskiy, Armen Džhigarchian/Armen Dzhigarkhanyan, Natalia Belochvostikova/Natalya Belokhvostikova, Natalia Naumova/Natalya Naumova, Boriš Ščerbakov/Boris Shcherbakov, Jelena Majorova/Yelena Mayorova **Výroba/Production:** Mosfilm, Roskinkino **Predaj/Sales:** Cinema Public Films **Kópia/Print source:** Vladimír Naumov

Ruský filmový režisér Vladimír Naumov je známy predovšetkým vďaka spolupráci s Alexandrom Alovom. Pri nakrúcaní tohto filmu sa inšpiroval poviedkou Tonina Guerra Sto vtákov. Úloha muža, ktorý vie, že mu pred smrťou už nezostáva veľa času a obzerá sa späť na svoj život, bola poslednou filmovou úlohou herca a hviezdy divadelných dosiek a filmového plátna Innokentija Smoktunovského. Vedia, že onedlho zomrie, Valentin Grack si najme súkromného detektíva Stanislava, aby ho po celý deň sledoval a všetko, čo robí, si zapisoval. V jeden chladný deň počas cesty Grack stretne mladú ženu, ktorá ho osloví ako profesora. Potom stretne prostitútku, z ktorej sa vykluje jeho dcéra. Nakoniec stretne postaršiu ženu, svoju ustráchanú manželku, ktorá ho už osem dní hľadá. Medzitým sa ocitne v takmer surrealistických situáciách a spomína na svoju mladosť. Tento tragický mystický príbeh je cestovaním v spomienkach, snoch a predstavách.

Russian film director Vladimir Naumov, best known for his collaboration with Aleksandr Alov, made this film, inspired by Tonino Guerra's short story "Hundred Birds". The role of a man unwillingly looking back upon his life as he prepares for his death was the final film appearance of star of stage and screen Innokenti Smoktunovskiy. Knowing that he will soon pass on, the elderly Valentin Grack hires private detective Stanislav to follow him around for an entire day, and write down everything that he does. It is a cold day, and during Grack's travels he encounters a younger woman who addresses him as „professor“. He then meets a prostitute who turns out to be his daughter, and finally he meets an old woman, his worried wife who has been searching for him for eight days. In between meeting the women, Grack finds himself in some nearly surreal situations, and has flashbacks of his youth. This tragic, mystical story is a journey through memory, dreams, and fantasies.

Vladimír Naumov (1927, Leningrad) absolvoval štúdiá na moskovskom VGIK-u v roku 1951. Po úmrtí pedagóga a mentora Igora Savčenka nadviazal vo filmovej škole spoluprácu s Alexandrom Alovom. Spoločne dokončili Savčenkovo film Taras Ševčenko (1951) a v spolupráci na scenároch a réžii pokračovali až do roku 1983. Spoločne nakrútili filmy Nepokojná mladosť (1954), Mier tomu, kto prichádza (1961), Útek (1970), Teherán 43 (1981), Breh (1983). Ich filmy získali niekoľko medzinárodných ocenení vrátane ceny na festivale v Benátkach.

Vladimír Naumov (1927, Leningrad) graduated from Moscow's VGIK (Gerasimov Institute of Cinematography) in 1951. He teamed up with his partner, Aleksandr Alov, in film school after their mentor, Igor Savchenko, died while working on the feature film Taras Shevchenko (1951). Together, Alov and Naumov finished Savchenko's work, and they would continue their professional partnership, sharing screenwriting and directing credits, until 1983. They made the films Trevozhnaya Moldost (Restless Youth, 1954), Mir Vkhodyashchemu (Peace to Him Who Enters, 1961), Beg (The Flight, 1970), Teheran, 43 (Teherán, 43, 1981), and Bereg (The Shore, 1983). Their films have won several major awards on the international film circuit, including the Venice Film Festival.

LUCKY LUCIANO

Lucky Luciano

Lucky Luciano

Charlie „Lucky“ Luciano (vlastným menom Salvatore Lucania) (24. 11. 1897 - 26. 1. 1962) bol sicílsko-americký gangster. Je považovaný za otca moderného organizovaného zločinu a hlavného činiteľa povojnovej expanzie medzinárodného obchodu s heroínom. Časopis TIME vyhlásil Luciana za jedného z 20 najvplyvnejších budovateľov a veľikánov 20. storočia.

Režisér Francesco Rosi sa vo filme Lucky Luciano vracia k svojej obľúbenej téme vzťahu legálneho a ilegálneho výkonu moci. Film skúma život Luciana potom, čo si v období tridsiatych a štyridsiatych rokov odsedel deväť rokov zo svojho 50-ročného trestu, na čo bol následne omilostený a deportovaný do Talianska. Hneď po návrate Luciano odcestoval do Neapola, kde ho v priebehu desiatich rokov neustále sledoval drogový kriminalista Charles Siragusa (skutočný agent FBI, ktorý hrá sám seba). Rosi berie Luciana ako vedeckú štúdiu, spochybňuje jeho štatút legendy a skúma skutočnú skrytú pravdu. Film bol nominovaný na Oscara za najlepší cudzojazyčný film a vyhral Donatellovo Dávida za najlepšiu réžiu, najlepší scenár (Francesco Rossi a Tonino Guerra), najlepšieho herca vo vedľajšej úlohe (Charles Vanel) a najlepšiu kameru.

Charlie „Lucky“ Luciano (born Salvatore Lucania, November 24, 1897 - January 26, 1962) was a Sicilian-American mobster. He is considered the father of modern organized crime and the mastermind of the international heroin trade's massive post-war expansion. TIME magazine named Luciano amongst the top twenty most influential builders and titans of the 20th century.

In his film Lucky Luciano, director Francesco Rosi returns to his recurring theme of the connections between legal and illegal exercises of power. The film examines Luciano's life after serving nine years of his fifty-year sentence in the 1930s and 1940s, after which he was pardoned and deported to Italy. Once back in Italy, Luciano travels to Naples, where he finds himself under a continuous ten-year investigation by narcotics investigator Charles Siragusa (real-life Federal Agent who plays himself). Rosi uses Luciano as a clinical study, questioning his legendary status and exploring the truth behind the legend.

The film was nominated for the Academy Award for Best Foreign Language Film and won the David di Donatello for Best Director, Best Screenplay (Francesco Rossi and Tonino Guerra), Best Supporting Actor (Charles Vanel), and Best Cinematography.

Taliansko, Francúzsko/Italy, France
1973, 35 mm, far./col., 115 min.

Réžia/Director: Francesco Rosi **Scenár/Screenplay:** Francesco Rosi, Lino Jannuzzi, Tonino Guerra **Kamera/Director of Photography:** Pasqualino De Santis **Hudba/Music:** Piero Piccioni **Strih/Editor:** Ruggero Mastroiani **Hrajú/Cast:** Gian Maria Volonté, Edmund O'Brien, Rod Steiger, Vincent Gardenia, Charles Cioffi, Charles Siragusa, Magda Konopka **Výroba/Production:** Vides, Les Films de la Boëtie **Kópia/ Print source:** Cineteca Nazionale Roma

Francesco Rosi (1922, Neapol) je svetoznámy taliansky režisér. Vo filme začínal ako asistent režiséra Luchina Viscontiho pri nakrúcaní filmu La Terra trema (Zem sa chveje, 1948). Ako režisér debutoval Rosi hraným filmom La Sfida (Výzva). V 60. rokoch nakrúcal prevažne filmy o kontroverzných otázkach - prvým z nich bol film Salvatore Giuliano (1961 - Strieborný medveď za réžiu na MFF v Berlíne). Jeho filmy sa vyznačujú aj tým, že každý nesie aj isté politické posolstvo. K jeho ďalším filmom patria Il Caso Mattei (Prípád Mattei, 1972), ktorý získal Zlatú palmu z MFF v Cannes, Lucky Luciano (1974), Cristo si e fermato a Eboli (Kristus sa zastavil v Eboli, 1979), Cronaca di una morte annunciata (Kronika ohlásenej smrti, 1987). Francosovi Rosimu bola udelená cena Zlatý medveď za celoživotné dielo na tohtoročnom MFF v Berlíne.

Francesco Rosi (1922, Naples) is a famous Italian film director. He entered the film industry as an assistant to Luchino Visconti on La Terra trema (1948). He made his feature debut as a director with La Sfida (The Challenge). Throughout the 1960's Rosi made films that centred on controversial issues, starting with Salvatore Giuliano (1961 - Silver Bear for Best Director at the Berlin IFF). Rosi's films always appear to have political messages. Other films of his include Il Caso Mattei (Mattei Affair, 1972) - the Palme d'Or at the Cannes IFF, Lucky Luciano (1974), Cristo si e fermato a Eboli (Christ Stopped at Eboli, 1979), and Cronaca di una morte annunciata (Chronicle of a Death Foretold, 1987). He received the Golden Bear for Lifetime Achievement at the Berlin IFF 2008.

MAIMIL

Šimpanz

The Chimp

Kirgizsko, Francúzsko, Japonsko/
Kyrgyzstan, France, Japan
2001, 35 mm, far./col., 97 min.

Réžia/Director: Aktan Abdykalykov **Scenár/Screenplay:** Aktan Abdykalykov, Avtandil Adykoulov, Tonino Guerra **Kamera/Director of Photography:** Khassan Kydyralijev **Hudba/Music:** Alexandra Jurtajevova **Strih/Editor:** Tilek Mambetova **Hrajú/Cast:** Mirlan Abdykalykov, Alexandra Mitrochina, Sergej Golovkin, Jurij Sokolov, Jilkiči Jakypov, Salynbek Sarymsakov, Ainagoul Jesenkojeva **Výroba/Production:** Noé Productions, Studio Beshkempir, Bitters End **Predaj/Sales:** Wild Bunch **Kópia/ Print source:** Wild Bunch

V kirgizskom odľahlom mestečku čaká sedemnášročný chlapec na povolávací rozkaz do armády. Kvôli odstavajúcim ušiam dostal prezývku Šimpanz. So svojimi rovesníkmi objavuje prvé citové prebudenia - prvé lásky i prvé bolestné sklamania. Život, ktorý žije, mu ale príliš nádeje nedáva: otec je alkoholik, matka so sestrou chcú opustiť rodinu. Šimpanz, posilnený dobrodružstvami, ktoré prežil, odchádza z domu a je pripravený objaviť veľký svet... Týmto filmom zavŕšil režisér svoju trilógiu o „prechode z detstva do dospelosti“. Trilógiu (Sel'kinek, Beškempir a Maimil), rovnako ako jej hrdinov, poznamenáva vývoj. Prvý film bol čiernobiely, druhý využíval farbu len sporadicky a tretí je už kompletne farebný. Podobne je to aj s hudbou: v prvej časti znel iba jeden nástroj, v druhej ich bolo o niečo viac a v tretej už počul celý orchester. Hlavnú úlohu v tomto autobiografickom filme si zahral režisérův syn. Film získal Cenu FIPRESCI na MFF Bratislava 2002.

In a remote town in Kyrgyzstan, a seventeen-year-old boy is drafted into the army. Because his ears stick out, he gets the nickname "Chimpanzee". Like his peers, he also discovers his first bursts of emotion - his first love and his first painful disappointment. His life has not given him very much hope thus far: his father is an alcoholic, and his mother and sister want to leave the family. In the end, Chimpanzee is strengthened by what he has lived through and leaves his hometown to discover the big world...

With this film and his previous films Sel'kinek and Beshempir, the director concludes his "coming of age" trilogy. The trilogy has been developing, as have its characters. The first film was black-and-white, the second used colour only sporadically, and the third is in full colour. The same is true for the music: only one instrument was used in the first part, several were used in the second film, and in the third one you can hear an entire orchestra. The director's son was cast as Chimpanzee. The film won the FIPRESCI Prize at the Bratislava IFF 2002.

Aktan Abdykalykov (1957, oblasť Sakulu v Kirgizstane) študoval na Kirgizskej umeleckej škole (1976 - 1980). Pracoval ako dizajnér, neskôr ako autor výpravy na niekoľkých hraných filmoch. Jeho krátky hraný film Sel'kinek (1993) získal Cenu FIPRESCI v Turíne a Beškempir (1998) Strieborného leoparda v Locarne. Abdykalykov režíroval i niekoľko reklám. Pod menom Aktan Arym Kubat pripravuje film Svetlo.

Aktan Abdykalykov (1957, Sakulu region in Kyrgyzstan) studied at the Kyrgyz Art School between 1976 and 1980. He worked as set designer, and later as art director, on several feature films. His dramatic short Sel'kinek (1993) won the FIPRESCI prize in Turin and Beshkempir (1998) won a Silver Leopard in Locarno. Abdykalykov has also made several advertisements. Currently he is using the name Aktan Arym Kubat and is working on the film The Light.

TAXIDI STA KYTHIRA

Cesta na Kythéru
Voyage to Cythera

Grécko, Taliansko, Veľká Británia,
Nemecká spolková republika/Greece,
Italy, United Kingdom, West Germany
1984, 35 mm, far./col., 120 min.

Réžia/Director: Theodoros Angelopoulos
Scenár/Screenplay: Theo Angelopoulos,
Tonino Guerra, Thanassis Valtinos **Kamera/
Director of Photography:** Yorgos Arvanitis
Hudba/Music: Eleni Karaindrou **Strih/
Editor:** Giorgos Triantafyllou **Hrajú/Cast:**
Manos Katrakis, Mairi Hronopoulou, Dionysis
Papagiannopoulos, Dora Volanaki, Giulio
Broggi, Giorgos Nezos **Predaj/Sales:** Greek
Film Centre **Kópia/ Print source:** Greek Film
Centre

Kythéra je v gréckej mytológii ostrov snov, kde sa jedinec môže oddávať šťastiu (alebo sa usilovať dosiahnuť ho). Film sa odohráva v období po všeobecnej amnestii v 70. rokoch 20. storočia a sleduje nelahký návrat exulanta (Manos Katrakis), komunistu a partizána z čias občianskej vojny, ktorý pred 32 rokmi začal nový život v Taškente, bývalej republike Sovietskeho zväzu. Film ponúka štruktúrálne metaforu otca, ktorý musel žiť na inom mieste (v gréckej mytológii sa volá Spyros rovnako ako Angelopoulosov dlho stratený otec). Po návrate sa pokúša obnoviť vzťahy s rodinou, ale nachádza len vojnu spustošené a vyludnené dediny, komerčný rozvoj a z pozmu domov zostal len mýtus. Je to cesta do temnej gréckej histórie. Cesta na Kythéru je prvá časť trilógie Thea Angelopoulouosa s názvom Trilógia ticha (ďalšie dve časti sú Včelár a Krajina v hmle). Film využíva štruktúru filmu vo filme. Ide o sublimujúco poetický a intenzívne pohyblivý portrét prerušenia vzťahov, starnutia a zbytočnosti. Film získal Cenu FIPRESCI a Cenu za najlepší scenár na festivale v Cannes v r. 1984.

Cythera, in Greek mythology, is the isle of dreams where one can dedicate oneself to happiness (or the pursuit thereof). The film follows the plight of a returning political exile (Manos Katrakis) during the general amnesty of the 1970s, a communist and Civil War partisan fighter who, thirty-two years earlier, re-established a new life in Tashkent in the former Soviet Republic of Uzbekistan. The film provides a structural metaphor for a displaced father (who, like Angelopoulos' long-absent father, is also named Spyros) attempting to rebuild his former life and reconnect with his family, only to find that in the wake of devastating wars, abandoned villages, and commercial development, the idea of home has become a myth. It is a journey to the dark side of Greek history. Voyage to Cythera is the first part of Theo Angelopoulos' Trilogy of Silence (which also includes The Beekeeper and Landscape in the Mist). Using a film-within-a-film structure, this picture is a sublimely poetic, elegiac, and profoundly moving portrait of disconnection, aging, and obsolescence. The film won the FIPRESCI Prize and Best Screenplay Award at the Cannes IFF 1984.

TRE FRATELLI

Traja bratia
Three Brothers

Taliansko, Francúzsko/Italy, France
1981, 35 mm, far./col., 113 min.

Réžia/Director: Francesco Rosi **Námet/Story:** Andrej Platonov/Andrei Platonov –novela
Tretí syn/novel Tretí syn **Scenár/Screenplay:**
Tonino Guerra, Francesco Rosi **Kamera/
Director of Photography:** Pasqualino De
Santis **Hudba/Music:** Piero Piccioni **Strih/
Editor:** Ruggero Mastroianni **Hrajú/Cast:**
Philippe Noiret, Michele Placido, Vittorio
Mezzogiorno, Charles Vanel, Andrea Ferreol
Výroba/Production: Itefilm, Gaumont
Predaj/Sales: Surffilm **Kópia/ Print source:**
Cineteca Nazionale Roma

Theodoros Angelopoulos (1936, Atény) vyštudoval právo na Univerzite v Aténach (1953 – 1957) a neskôr absolvoval filmovú školu I.D.H.E.C. v Paríži. V rokoch 1964 – 1967 pôsobil ako filmový kritik denníka Allagi (Atény). Po trilógii filmov z gréckych dejín – I meras tou 36 (Dni roku 36, 1972), O thiasos (Kočovné divadlo, 1975), I kinighi (Lovci, 1976) sa stal jedným z najvýznamnejších tvorcov európskej kinematografie. Nasledovala Trilógia ticha – Taxidi sta Kithira (Cesta na Kythéru, 1984), O Melissokomos (Včelár, 1986), Krajina v hmle (Topio stín omichli, 1988) a Trilógia hraníc – To meteo vima tou pelargou (Prerušený krok bociana, 1991), To vliemma tou Odyssea (Odysseov pohľad, 1995), Večnosť a deň (Mia eoniotia ke mia mera, 1998).

Theodoros Angelopoulos (1936, Athens) studied law at Athens University (1953 – 1957) and later also studied at the IDHEC (Institute for the Advanced Cinematographic Studies) in Paris. From 1964-67, he worked as a film critic for the Allagi daily (Athens). After a trilogy of films based on Greek mythology – Days of 36 (1972), The Travelling Players (1975), and The Hunters (1976) - he was ranked as one of the most prominent European filmmakers. The Trilogy of Silence followed: Voyage to Cythera (1984), The Beekeeper (1986), and Landscape in the Mist (1988), and then the Trilogy of Borders: The Suspended Step of the Stork (1991), Ulysses' Gaze (1995), and Eternity and a Day (1998).

Režisér Francesco Rosi bol za adaptáciu diela Andreja Platonova, drámu Tre Fratelli (Traja bratia), nominovaný na Oscara za najlepší cudzojazyčný film. Po smrti matky talianskej rodiny odvedie manžel troch chlapcov, ktorí majú vážne osobné problémy, do ich starého domu na vidieku. Raffaele (Philippe Noiret) je sudca, ktorý predsedá politicky znepokojivej kauze a obáva sa zavraždenia. Rocco (Vittorio Mezzogiorno) je nábožensky založený a chce pomáhať problémovým mladým ľuďom. Nicola (Michele Placido) je robotník zaangažovaný v pracovnom spore a rieši tiež svoje rozpadávajúce sa manželstvo. Každý z nich trpí a bojuje s citovými problémami svojím vlastným spôsobom.

The drama Tre fratelli (Three Brothers) is an adaptation of a work by Andrei Platonov. When the patriarch of an Italian family dies, her husband summons their three sons, each of whom are facing difficult personal problems, back to their farmhouse. Raffaele (Philippe Noiret) is a judge living in Rome, who fears being murdered over the politically controversial case over which he is presiding. Rocco (Vittorio Mezzogiorno), who lives in Naples, is quite religious and dreams of helping troubled teenagers. Nicola (Michele Placido), who lives in Turin, is a worker involved in a labour dispute as well as a failed marriage. Each of the men grieves in his own way, while also wrestling with the other emotional issues that are pressing on them.

Francesco Rosi (1922, Neapol) je svetoznámy taliansky režisér. Vo filme začínal ako asistent režiséra Luchina Viscontiho pri nakrúcaní filmu La Terra trema (Zem sa chveje, 1948). Ako režisér debutoval Rosi hraným filmom La Sfida (Výzva). V 60. rokoch nakrúcal prevažne filmy o kontroverzných otázkach - prvým z nich bol film Salvatore Giuliano (1961 - Strieborný medveď za réžiu na MFF v Berlíne). Jeho filmy sa vyznačujú aj tým, že každý nesie aj isté politické poslanstvo. K jeho ďalším filmom patria Il Caso Mattei (Prípád Mattei, 1972), ktorý získal Zlatú palmu z MFF v Cannes, Lucky Luciano (1974), Cristo si e fermato a Eboli (Kristus sa zastavil v Eboli, 1979), Cronaca di una morte annunciata (Kronika ohlásenej smrti, 1987). Francescovi Rosimu bola udelená cena Zlatý medveď za celoživotné dielo na tohtoročnom MFF v Berlíne.

Francesco Rosi (1922, Naples) is a famous Italian film director. He entered the film industry as an assistant to Luchino Visconti on La Terra trema (1948). He made his feature debut as a director with La Sfida (The Challenge). Throughout the 1960's Rosi made films that centred on controversial issues, starting with Salvatore Giuliano (1961 - Silver Bear for Best Director at the Berlin IFF). Rosi's films always appear to have political messages. Other films of his include Il Caso Mattei (Mattei Affair, 1972) - the Palme d'Or at the Cannes IFF, Lucky Luciano (1974), Cristo si e fermato a Eboli (Christ Stopped at Eboli, 1979), and Cronaca di una morte annunciata (Chronicle of a Death Foretold, 1987). He received the Golden Bear for Lifetime Achievement at the Berlin IFF 2008.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

LATE NIGHT SHOW

AKUMU TANTEI

Detektív v nočných morách
Nightmare Detective

Mladý detektív Keiko Kirišima sa stretáva s dvomi bizarnými samovraždami. Zdá sa, že tieto dva incidenty nejako spolu súvisia, pretože obe obete vytočili zo svojich mobilov číslo 0 tesne pred tým, než zomreli. Žena jednej z obetí dosvedčuje, že to vyzeralo, akoby niekto napádal jej manžela v sne. Keiko a jeho kolegovia nájdu informáciu o mužovi, známom ako „Detektív v nočných morách“, ktorý vstupuje ľudom do snov. Požiadajú ho o spoluprácu v ich tajnej operácii, ale tento záhadný muž im pomoc odmietne. Ďalšie krvou zmáčané veľdielo geniálneho japonského režiséra Šinju Cukamota.

Young detective Keiko Kirishima encounters two bizarre suicides. The two incidents seem to be connected somehow, since the victims both dialed the number "0" on their mobile phones right before they died. The wife of one of the victims testifies that it looked like someone was attacking her husband in his dream. Keiko and her colleagues find information about a man known as the Nightmare Detective who can enter one's dreams. They ask him to cooperate with their sting operation but the mysterious man refuses to help. Another blood-drenched masterpiece by the genius Japanese director Shinya Tsukamoto.

165

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCÍN

Japonsko/Japan
2006, 35 mm, far./col., 106 min.

Réžia/Director: Shinya Tsukamoto **Scenár/Screenplay:** Shinya Tsukamoto **Kamera/Director of Photography:** Shinya Tsukamoto **Hudba/Music:** Fujifabric **Strih/Editor:** Shinya Tsukamoto **Hrajú/Cast:** Ryuhei Matsuda, Hitomi, Masanobu Ando, Ren Ohsugi, Yoshido Harada, Šinja Cukamoto **Výroba/Production:** Movie-Eye Entertainment **Predaj/Sales:** Movie-Eye Entertainment

Šinja Cukamoto (1960, Tokio) dostal ako 14-ročný 8mm kameru, čo zobudilo jeho okamžitý záujem o film. Nakrúcal filmy a neskôr reklamy a reklamné filmy a vyskúšal si rôzne filmové profesie od osvetlovača cez strih až po produkciu. Vďaka dlhometrážnemu debutu Tetsuo (1989) a jeho pokračovaniu Tetsuo II: The Body Hammer (1991) o bizarenej premene japonského úradníka na hromadu kovu získal na celom svete status tvorca kultových filmov. Okrem písania scenárov a režirovania Cukamoto často vo svojich filmoch - Tokyo Fist (Tokijská päst, 1995), Söseiji (Blíženci, 1999) a Rokugatsu no hebi (Túžba, 2002) i hrá, je i ich výtvarníkom, kameramanom a producentom. Hráva i vo filmoch svojich kolegov, napríklad v Koroshiya 1 (2001) Takašiho Miikeho.

Shinya Tsukamoto (1960, Tokyo) was given a Super-8 camera at the age of fourteen, and his interest in filmmaking began immediately. He has made films and later advertisements and promotional films, and has had a try at just about all film trades, from lighting to editing and production. With his first feature Tetsuo, and the sequel Tetsuo II: The Body Hammer, about the bizarre metamorphosis of a Japanese clerk into a mass of metal, he acquired worldwide status as maker of cult films. In addition to directing and writing, he also often works as an actor, designer, cinematographer and producer of his own films - Tokyo Fist (1995), Gemini (1999), A Snake of June (2002). Tsukamoto often acts in his colleagues' films as well, such as in Ichi the Killer (2001) by Takashi Miike.

BERLIN

Berlin
Berlin

USA
2007, 35 mm, far./col., 82 min.

Réžia/Director: Julian Schnabel **Kamera/Director of Photography:** Ellen Kuras **Hudba/Music:** Lou Reed **Strih/Editor:** Benjamin Flaherty **Hrajú/Cast:** Lou Reed, Steve Hunter, Fernando Saunders, Sharon Jones, Antony, Brooklyn Youth Chorus **Výroba/Production:** Grandview Pictures/LM Media GmbH **Predaj/Sales:** Fortissimo Films **Kópia/ Print source:** Fortissimo Films

Jedinečná zmes filmu, výtvarného umenia a hudby. Berlin je rocková opera a koncertný film, ktorý sa točí okolo dvojice narkomanov Caroline a Jima. O albume Berlin, ktorý vyšiel v roku 1973, sa často hovorilo ako o neznámom veľdielo Lou Reeda, ktoré nikdy nebolo zahrané naživo... až doteraz. Skupina legendárnych hudobníkov pomohla v rámci piatich pamätných predstavení príviesť Lou Reedovu stratenú klasiku k životu. Scénu vytváral režisér filmu Julian Schnabel osobne, krátke filmy v pozadí režírovala Lola Schnabel, spolu s Emmanuelle Seigner (Frantic) v úlohe Caroline. Režisér Schnabel a renomovaná koncertná kameramanka Ellen Kuras zachytili úchvatný vizuálny, zvukový a emočný zážitok. Taký je Berlin.

A unique blend of film, art, and music, Berlin is a rock opera and a concert film revolving around a drug-addicted couple, Caroline and Jim. The album Berlin, released in 1973, has often been referred to as Lou Reed's unknown masterpiece, but has never been performed live... until now. For five historic performances, a group of legendary musicians helped Lou Reed bring his lost classic to life. With set design by director of the film Julian Schnabel himself, and a backdrop of short films directed by Lola Schnabel featuring Emmanuelle Seigner (Frantic) as Caroline, director Schnabel and renowned concert cinematographer Ellen Kuras captured the overwhelming visual, sonic, and emotional experience that is Berlin.

Julian Schnabel (1951, New York) absolvoval odbor múzických umení na univerzite v Houstone. Jeho maľby a sochy boli vystavované po celom svete. Neskôr sa začal venovať filmu, napísal scenár a režíroval celovečerný film Basquiat (1996) o svojom priateľovi a newyorskom umelcovi Jeanovi Michelovi Basquiatovi. Schnabelov druhý film Before Night Falls (Kým sa zotmie) vyhral v roku 2000 Zvláštnu cenu poroty na filmovom festivale v Benátkach a Javierovi Bardemovi vyniesol nomináciu na Oscara za najlepšie mužský herecký výkon. Zatiaľ posledným filmom Juliana Schnabela je Le scaphandre et papillon (Skafander a motýl), za ktorý získal Cenu za réžiu na filmovom festivale v Cannes 2007.

Julian Schnabel (1951, New York) graduated from the University of Houston with a degree in fine arts. His paintings and sculptures have been exhibited around the world. Later he turned his attention to film, writing and directing the feature Basquiat (1996) about fellow New York artist Jean Michel Basquiat. Mr. Schnabel's second film, Before Night Falls, won the Grand Special Jury Prize at the Venice Film Festival in 2000 and earned Javier Bardem an Academy Award nomination for Best Actor. Julian Schnabel most recently directed The Diving Bell and the Butterfly for which he won Best Director Award at the Cannes Film Festival 2007.

166

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCÍN

FILM NOIR

Film noir
Film Noir

Hrdina otvára oči a preberá sa z bezvedomia. Vedľa neho je odstavené auto, mŕtvy policajti a pri policajtovi leží zbraň. Pištoľ presne sedí do puzdra, ktoré má náš hrdina pri sebe, a z toho sa dá predpokladať, že je vrahom. Nedokáže si vôbec na nič spomenúť – nevie, ako sa na toto miesto dostal, čo sa mu stalo, či ako sa volá. Nocou sa rozlieha zavýjanie sirén – je čas ujsť. Hrdina nasadne do auta mŕtveho policajta a odchádza. Vzápätí sa začne prepadať do pekelného sveta, plného nebezpečných podvodov a nemravností. Zúfalo sa snaží opätovne získať vlastnú identitu – hľadá ju uprostred čierneho-bieleho-červenej nočnej mory, v ktorej je iba sex odpornejší než lži a jediná istota je v tom, že nič a nikto nie je tým, čím sa zdá. Film, ovplyvnený pop artom (najmä prácou Roya Lichtensteina), komiksami a japonským manga je na počudovanie výtvorom dvoch srbských animátorov - Rista Topaloskeho a Srdjana Penezića, ktorý je v tituloch filmu uvedený pod pseudonymom D. Jud Jones.

Our hero opens his eyes, regaining consciousness. Parked nearby, there's a car and a dead cop. And next to the cop, a gun. Judging by the way it fits the holster he's wearing, it looks like our man's the killer. And he can't remember a damned thing - how he got there; what happened; or who he is. Sirens scream through the night - it's time to run. Our hero gets into the dead cop's car and splits. Thus he enters a hellish world of lethal deception and limitless depravity, desperate to regain his identity in the heart of a black, white, and blood-red nightmare where the only thing filthier than the lies is the sex, and the only sure thing is that nothing and nobody are what they seem. The film, which is influenced by pop art (particularly the work of Roy Lichtenstein), comics, and Japanese manga, is the mind-boggling work of two Serbian animators - Risto Topaloski and Srdja Penezić, who is listed as his pseudonym D. Jud Jones in the film's credits.

167

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

Srbsko, USA/Serbia, USA

2006, 35 mm, čb+far./b&w+col., 100 min.

Réžia/Director: D. Jud Jones, Risto Topaloski
Scenár/Screenplay: D. Jud Jones **Animácia/Animation:** Risto Topaloski **Hudba/Music:** Mark Keller **Strih/Editor:** Namub Elephantine
Hlasy/Voices: Mark Keller, Betina Devin, Roger Jackson, Amy Provenzano, Jeff Atik, Victoria O'Toole **Výroba/Production:** Easye Films **Predaj/Sales:** Wild Bunch

Srdja Penezić alias D. Jud Jones (1952), scenárista a spolurežisér. Je spoluautorom kultovej knihy Duh Balkanije. Už dvadsať rokov nakrúca reklamy a videá pre významné americké spoločnosti.

Risto Topaloski (1962), spolurežisér a hlavný animátor, dosiahol vo veku 41 rokov neotrasiteľnú pozíciu dojena a legendy srbskej animovanej tvorby.

Srdja Penezić, a.k.a D. Jud Jones (1952), writer and co-director, co-authored the cult novel Duh Balkanije, and has spent the past twenty years working on advertisements and videos for major U.S. corporations.

Risto Topaloski (1962), co-director and chief animator, has at the age of forty-one attained the unchallenged status of patriarch and legend of Serbian animation.

JADESOTURI

Večný bojovník
Jade Warrior

Fínsko, Holandsko, Čína, Estónsko/
Finland, The Netherlands, China, Estonia
2006, 35 mm, far./col., 110 min.

Réžia/Director: Antti-Jussi Annila **Námet/Story:** Iiro Küttner **Scenár/Screenplay:** Antti-Jussi Annila, Petri Jokiranta **Kamera/Director of Photography:** Henri Blomberg **Hudba/Music:** Kimmo Pohjonen **Strih/Editor:** Iikka Hesse **Hrajú/Cast:** Tommi Eronen, Markku Peltola, Zhang Jingchu, Krista Kosonen, Elle Kull, Cheng Taishen, Dang Hao **Výroba/Production:** Blind Spot Pictures Oy v koprodukcii s/in co-production with FuWorks, Ming Productions, Film Tower Kuubis **Predaj/Sales:** Blue Sky Media **Kópia/ Print source:** Blue Sky Film Distribution a.s.

Epický milostný príbeh o boji medzi dobrom a zlom, v ktorom v starovekej Číne bojuje nešťastne zalúbený šermiar Kaj o šancu žiť so svojou vyvolanou dievčinou Ronjou (Krista Kosonen). To sa mu splní, ale v úplne inej dobe a na veľmi vzdialenom mieste: v dnešnom Fínsku. Minulosť sa prelína s prítomnosťou a pomaly odhaľuje Kajovi jeho pravý pôvod, mimoriadne schopnosti a osud. Film výborne spája fínsky národný epos Kalevala s čínskou mytológiou a je poctou žánru kung-fu. Vizualne pôsobivý film bol dotvorený s použitím špeciálnych efektov, aké sa v tvorbe fínskych umelcov doteraz neobjavili, vrátane prepracovaných bojových scén. Táto prvá fínsko-čínska spolupráca získala vo Fínsku v roku 2007 dve ceny Jussi: za najlepšie kostýmy (Anna Vilppenen) a za najlepšiu hudbu (Kimmo Pohjonen, Samuli Kosminen).

This epic love story concerns the struggle between good and evil. In ancient China, a down-on-his-luck swordsman Kaj (Tommi Eronen) fights for the chance to live with his chosen girl Ronja (Krista Kosonen). Eventually he wins - yet in a different time and place: contemporary Finland. The past overlaps with the present, slowly revealing to Kaj his true origin, exceptional abilities, and destiny. The film combines the Finnish national epic Kalevala and Chinese mythology, while at the same time paying tribute to the genre of kung-fu. This visually impressive film uses special effects of a sort never before seen in Finnish cinema, including elaborate fight scenes. This first Finnish-Chinese collaboration won two Jussi Awards in 2007: for the best costumes (Anna Vilppenen) and for the best music (Kimmo Pohjonen, Samuli Kosminen).

Antti-Jussi Annila (1977, Helsinki) študoval kameru na Tamperskej polytechnickej univerzite (TAMK). Témou jeho diplomovej bol hongkongský film a podstata dobrého akčného filmu. Večný bojovník je Annilov celovečerný hraný debut.

Antti-Jussi Annila (1977, Helsinki) studied cinematography at Tampere Polytechnic University. His final thesis was about Hong Kong cinema and the essence of a good action film. Jade Warrior is Annila's first feature-length film.

168

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

KALA

Kala
Kala

Bezmenná krajina je v stave chaosu, zamorená prírodnými katastrofami, korupciou a vzostupom ostrážitej spravodlivosti. Zatiaľčo jedna časť populácie sa stáva čoraz násilnejšou, druhá časť dúfa v príchod sľubovaného vodcu. Policajný detektív Eros vyšetruje prípad piatich mužov, ktorí boli davom upálení na smrť po tom, čo ich niekto označil za zlodějov. Na prípade pracuje aj novinár Janus. Obaja sú veľmi rýchlo zatiahnutí do labyrintu záhad a vrážd. Janus náhodou objaví tajomstvo. No každý, komu toto tajomstvo odhalí, čoskoro umiera krutou smrťou. Tento indonézske triler, dielo mladého a sľubného režiséra Joko Anwara, je nakrútený štýlom pripomínajúcim film noir.

A nameless country is in a state of chaos, plagued by natural disasters, corruption, and the rise of vigilante justice. As one segment of the population grows more violent, the other segment hopes for the arrival of a promised leader. Police detective Eros is investigating the case of five men, who were burnt to death by mob after somebody screamed "thief" at them. A journalist named Janus is also covering the story. Two of them are quickly drawn into a labyrinth of mysteries and murders. Janus accidentally discovers the secret to soon meets a grisly death. This Indonesian thriller, from the young and promising director Joko Anwar, is shot in a visual style reminiscent of the classics of film noir.

169

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

Indonézia/Indonesia

2007, 35 mm, čb+far./b&w+col., 104 min.

Réžia/Director: Joko Anwar **Scenár/Screenplay:** Joko Anwar **Kamera/Director of Photography:** Ipung Rachmat **Hudba/Music:** Zeke Harris, David Tarigan **Strih/Editor:** Wawan I. Wibowo **Hrajú/Cast:** Fachri Albar, Ario Bayu, Shanty, Fahrani, Tipi Jabrik **Výroba/Production:** MD Pictures **Predaj/Sales:** MD Entertainment, John Badalu **Kópia/Print source:** MD Entertainment, John Badalu

Joko Anwar (1976, Medan) sa narodil v chudobnej časti mesta Medan na severnej Sumatre. Po niekoľkých úspešných krátkych filmoch sa Anwar rozhodol pre žurnalistiku, aby mal prístup k ľuďom z filmového priemyslu. Ako filmový kritik vedie od roku 2000 svoju vlastnú rubriku v The Jakarta Post. Jeho prvým výletom do sveta písania námetov pre hraný film bola spolupráca s režisérkou Niou Dinata, s ktorou spoločne napísali príbeh filmu Arisan. Snímka bola komerčne veľmi úspešná a stala sa obľúbeným festivalovým filmom. Hraný režijný debut Joniho sľub (Arfilm 2006) bol v Indonézii veľkým komerčným hitom. Kala, prvá indonézska pocta filmu noir, je druhým filmom Joka Anwara ako režiséra.

Joko Anwar (1976, Medan) was born in a ghetto in the city of Medan, North Sumatra. After a successful stint making a few short films, Joko decided to become a journalist, so he could readily make contacts with people in the film business. He has written a column as a film critic in The Jakarta Post since 2000. His first foray into writing for feature films came with his collaboration with Nia Dinata when he co-wrote Arisan (The Gathering). It became a box office hit and also a festival favourite. Joni's Promise (Arfilm 2006) was also a big blockbuster in Indonesia. Kala, Indonesia's first tribute to film noir, is Joko Anwar's second directorial effort.

REZERWAT

Rezervácia
The Reservation

Poľsko/Poland

2007, 35 mm, far./col., 101 min.

Réžia/Director: Łukasz Palkowski **Scenár/Screenplay:** Łukasz Palkowski, Marcin Kwaśny **Kamera/Director of Photography:** Paweł Sobczyk **Hudba/Music:** Sebastian Krajewski **Strih/Editor:** Paweł Witecki **Hrajú/Cast:** Marcin Kwaśny, Sonia Bohosiewicz, Grzegorz Palkowski, Artur Dziurman, Violetta Arlak, Tomasz Karolak **Výroba/Production:** Paise Films **Predaj/Sales:** Paise Films

Marcin Wilczynski, začínajúci fotograf na voľnej nohe, je po búrlivom rozchode s priateľkou nútený vystahovať sa z jej luxusného bytu. Nastáhuje sa do chátrajúceho, starého domu v neslávne známej a nebezpečnej varšavskej štvrti Praga. Jeho nový domáci si ho najme, aby zdokumentoval havarijný stav budovy. Marcin fotografuje okolie a odrazu objavuje neznámy a súčasne fascinujúci svet starej Varšavy, o ktorom sa v oficiálnych turistických príručkách nepíše. Svet, v ktorom sa zachovali špecifické zákony a pojem cti má stále svoju cenu... Prvý „kultúrny stret“ nastáva vo chvíli, keď sa Marcin pokúsi zblížiť so záhadnou, zmyselnou Hankou B., majiteľkou miestneho kaderníctva. Žiaľ, upúta tým aj pozornosť jej priateľa, výbušného kriminálnika Rysieka. Akoby to nestačilo, Marcin sa stáva terčom zlomyselných útokov tajomného ryšavého chlapca. Ten mu porozbija okná bytu a zrkadlá na jeho starožitnej skrini. To je však iba začiatok dramatických i komických udalostí, ktoré zmenia Marcinov život, a vďaka ktorým získa nových priateľov... i nepriateľov.

After a stormy break-up with his girlfriend, fledgling freelance photographer Marcin Wilczynski has to leave her luxurious flat. He moves to a dilapidated old building in infamous Praga – notorious for being the most dangerous district of Warsaw. His new landlord hires him to prepare photographic documentation of the deplorable state of the house. While taking pictures of the neighbourhood, Marcin unexpectedly discovers the alien and at the same time fascinating world of old Warsaw, not mentioned in official guidebooks, a world where specific rules and a code of honour are still maintained... The first "culture clash" comes when Marcin tries to get closer to the intriguing, voluptuous owner of the local hairdresser's - Hanka B. - and thus draws the unwanted attention of her boyfriend, the hot-tempered criminal Rysiek. As if this were not enough, Marcin becomes a mysterious red-haired boy's target for mischief. He starts with breaking Marcin's windows and the mirrors in his antique wardrobe. And that is only the beginning of a series of dramatic and comic events that change our hero's life, winning him new friends...and enemies.

Łukasz Palkowski (1976, Varšava) debutoval krátkym hraným filmom Nasza ulica (Naša ulica, 2004) podľa poviedky Jana Himilbsbacha, za ktorý získal 1. cenu na Festivale filmov s židovskou tematikou vo Varšave. Bol asistentom réžie na filmoch Macieja Pieprzycy, Krzysztofa Langa a Jana Kidawu-Błofského. Jeho celovečerný debut Rezerwat (Rezervácia, 2007) získal už 16 cien na domácich (napr. Cenu za najlepší režijný debut na Festivale poľských hraných filmov v Gdyni) i zahraničných festivaloch.

Łukasz Palkowski (1976, Warsaw) debuted with his short feature film Nasza ulica (Our street) in 2004. The film, based on Jan Himilbsbach's story, won the Main Prize at the Warsaw Jewish Film Festival. Palkowski has worked as an assistant director with Maciej Pieprzyc, Krzysztof Lang and Jan Kidaw-Błofski. Rezerwat (The Reservation, 2007), his first feature-length film, has already won sixteen prizes and awards at festivals in Poland (e.g. the prize for best directorial debut at the Festival of Polish Feature Films in Gdynia) and abroad.

170

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

SUKIYAKI WESTERN DJANGO

Sukiyaki Western Django
Sukiyaki Western DjangoINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCININTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

V chudobnom horskom mestečku stoja proti sebe Biely klan Genji, ktorý vedie Yoshitsune, a červený klan Heike vedený Kiyomorisom. Obe skupiny pátrajú po legendárnom poklade, ktorý by tu mal byť ukrytý. Do mesta prichádza osamelý pištoľník so zjazvenou dušou a s neuveriteľnými streleckými schopnosťami. Všetci sú zvedaví, ku ktorému z klanov sa pridá. Napätie v mestečku narastá. Špinavé podrazy, zrada, túžba a láska – to všetko sa miesi a nakoniec dospeje ku konečnému vyvrcholeniu. Western Takashi Miikeho bol inšpirovaný spaghetti westernom Django, ktorý v roku 1966 nakrútil Sergio Corbucci. Svetovo preslávený režisér Takashi Miike sa svojím filmom rozhodol vzdať poctu spaghetti westernu ako žánru a vytvoril pritom jedinečný štýl japonského akčného westernu, ktorý nazýva „sukiyaki western“. Dej sa odohráva v období klanových vojen Genpei v dvanástom storočí. Film je nakrútený v angličtine a v jednej z úloh sa v ňom objaví aj Quentin Tarantino. Vo svojom „sukiyaki“ (*) namiešal Miike zmes najrozličnejších prísad a výsledkom je skutočne svojrázny pohľad na svet.

Genji, the white clan led by Yoshitsune, and Heike, the red clan led by Kiyomori, face off once again in a poor mountain town. Both sides are searching for a legendary treasure that may be buried there. A lone gunman, burdened with emotional scars but blessed with incredible shooting skills, drifts into town. Expectations reach the boiling point as everyone wonders which gang the gunman will finally decide to join. Dirty tricks, betrayal, desire, and love collide as the situation erupts into a final, explosive showdown. Takashi Miike's western is inspired by Sergio Corbucci's spaghetti western Django (1966). In this homage to the spaghetti western, the world-renowned filmmaker has invented a uniquely stylish Japanese action western which he has named the "Sukiyaki Western." It is set during the Genpei clan wars of the 12th century, and shot entirely in English with a special cameo appearance from filmmaker Quentin Tarantino. What emerges from the sukiyaki* pot, in which all of these ingredients simmer together, is Miike's truly unique view of the world.

*sukiyaki – obľúbené japonské jedlo

*Sukiyaki – a popular Japanese dish

Japonsko/Japan

2007, 35 mm, far./col., 121 min.

Réžia/Director: Takashi Miike **Scenár/Screenplay:** Takashi Miike, Masaru Nakamura **Kamera/Director of Photography:** Toyomichi Kurita **Hudba/Music:** Koji Endo **Strih/Editor:** Tajji Shimamura **Hrajú/Cast:** Hideaki Ito, Koichi Sato, Yusuke Iseya, Masanobu Ando, Takaaki Ishibashi, Yoshino Kimura, Quentin Tarantino **Výroba/Production:** Sukiyaki Western Django Partners (Sedic Intl., Geneon Entertainment, Sony Pictures Entertainment (Japan), Dentsu, TV Asahi, Shogakukan, A Team, Nagoya Broadcasting Network, Tokyu Recreation) **Predaj/Sales:** Celluloid Dreams **Kópia/ Print source:** Celluloid Dreams **Distribútor/Slovak Distributor:** SPI International

Takashi Miike (1960, Yao) vyštudoval japonskú filmovú akadémiu v Jokohame. Ako asistent réžie spolupracoval na viacerých filmoch zakladateľov tejto školy Šoheja Imamura a Onchi Hidea. V roku 1991 režíroval svoj prvý film. Od tých čias nakrútil viac ako 70 diel. V roku 1999 po prvý raz zabodoval na medzinárodnej scéne s filmom Ōdishon (Škúška) a získal si popularitu aj v západných krajinách.

Takashi Miike (1960, Yao) graduated from Yokohama Movie and Broadcasting College (now the Japan Academy of Moving Images). After working as an assistant director on several films by the film school's founders, Imamura Shohei and Onchi Hideo, he directed his own first film, on video, in 1991. Since then he has made around seventy feature films; several of those he directed after 1995 were made for theatrical release. Since scoring his first international theatrical hit, Audition (1999), he has also begun to gain popularity in western countries.

171

Chorvátsko/Croatia

2008, digital betacam, far./col., 20 min.
hraný/fictionKrupni otpad
Odpadky
Waste

Jeden muž, dve ženy a plno problémov medzi nimi. Namiesto osobnej komunikácie, trieskania dverami či rozbíjania pohárov si posielajú esemesky cez mobilné telefóny. Film získal cenu za najlepší hraný film a scenár 17. Dňoch chorvátskeho filmu 2008.

One man, two women, and a boatload of problems between them. In place of personal communication, slamming doors, or smashing glasses, they send text messages via their mobile phones. The film won the award for best feature film and screenplay at the 17th Days of Croatian Film 2008.

Réžia/Director: Igor Mirković **Scenár/Screenplay:** Igor Mirković **Kamera/Director of Photography:** Silvestar Kolbas **Hudba/Music:** Hrvoje Šrefotić **Strih/Editor:** Ivana Fumić **Hrajú/Cast:** Elvis Bošnjak, Veronika Seferović, Marija Kohn, Lucija Šerbedžija **Výroba/Production:** Studio dim **Predaj/Sales:** Studio dim

Švédsko/Sweden

2007, digital betacam, čb/b&w, 2 min.
hraný/fictionA4
A4
A4

Muž v kancelárii, lapený v masinérii kopírovania papierov formátu A4.

A man in an office, captured in the machinery of copying A4 format paper.

Réžia/Director: Nima Yousefi **Scenár/Screenplay:** Nima Yousefi **Kamera/Director of Photography:** Juan Luis Sanchez **Hudba/Music:** Victor Sanchez **Strih/Editor:** Nima Yousefi **Hrajú/Cast:** Vladimír Dikanski **Výroba/Production:** Nima Yousefi (Ants Pictures) **Predaj/Sales:** Ants Pictures

Čile/Chile

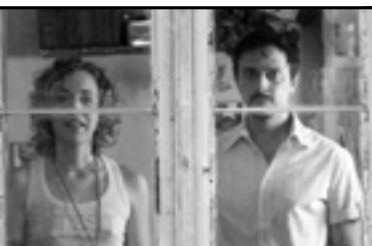
2007, digital miniDV, far./col., 11 min.
animovaný/animatedEl Almohadón Plumas
Páperový vankúš
The Feather Pillow

Nedávno sa vydala, takže má dôvod sa cítiť šťastnou. Napriek tomu čoraz viac chradne a chradne. Animovaný film o hrôzostrašných nočných morách a hnusných chrobáčkoch.

Being recently married, she has a reason to feel happy. Nonetheless, she is wasting away. An animated film about terrifying nightmares and disgusting bugs.

Réžia/Director: Hugo Covarrubias **Námet/Story:** Horacio Quiroga – román/novel **Scenár/Screenplay:** Muriel Miranda, Hugo Covarrubias **Kamera/Director of Photography:** Hugo Covarrubias, Gonzalo Bavestrello **Strih/Editor:** Hugo Covarrubias **Bábky/Puppets:** Javier Pañella **Predaj/Sales:** Muriel Miranda Gacitua **Výroba/Production:** Fixproducciones **Predaj/Sales:** Fixproducciones

172

Ludoterapia

Terapia hrou
Game Therapy

Hráči: dvaja dospelí ľudia. Objekt hry: pár vo vedľajšom dome. Pravidlá hry: voyeurizmus a napodobňovanie. Dôvod hry: nuda a prázdnota.

The players: two adults. The object: the couple in the neighbouring house. The rules: voyeurism and imitation. The motive: boredom and emptiness.

Réžia/Director: León Siminiani
Scenár/Screenplay: León Siminiani
Kamera/Director of Photography: Aitor Mantxola
Hudba/Music: Christopher Slaski
Strih/Editor: David Pinillos
Hrajú/Cast: Antonio Garrido, Belén López, Luis Callejo, Marta Aledo
Výroba/Production: Avalon Productions S.L.
Predaj/Sales: madrid en corto 2007

Tolerantia

Tolerancia
Tolerance

Čia modla je lepšia? Dvaja neandertálcí v bojovej akcii.

Whose idol is better? Two neanderthals in combat.

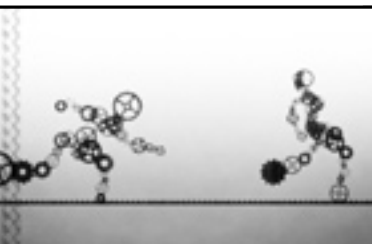
Réžia/Director: Ivan Ramadan
Scenár/Screenplay: Ivan Ramadan
Hudba/Music: Mostar Sevdah Reunion
Strih/Editor: Ivan Ramadan
Animácia/Animation: Ivan Ramadan
Výroba/Production: Ivan Ramadan
Predaj/Sales: Ivan Ramadan

Španielsko/Spain

2007, 35 mm, far./col., 14 min.
hraný/fiction

Bosna a Hercegovina/
Bosna and Herzegovina

2008, 35 mm, far./col., 7 min.
animovaný/animation

Életvonal

Čiara života
Life Line

Metafora ľudského života. Cesta je úzka, rýchla a jednosmerná. Film vyhral tento rok Cenu za najlepší animovaný film na Medzinárodnom festivale študentských filmov Early Melons v Bratislave a na Mediawave v Győri.

A metaphor of human life. The road is narrow, quick, and one-way. The film won the award for best animated film at this year's Early Melons International Student Film Festival in Bratislava and at the Mediawave festival in Győr.

Réžia/Director: Tomek Ducki
Scenár/Screenplay: Tomek Ducki
Hudba/Music: Murcof (Camino / Remembranza)
Animácia/Animation: Tomek Ducki
Výroba/Production: MOME Animation – Moholy-Nagy University of Art and Design, Budapest
Predaj/Sales: Magyar Filmunió

Las horas muertas

Čas zabíjania
Killing Time

Ktosi ostreluje karavan. Niet úniku a výlet tínedžerov sa zmení na horor.

Somebody raids a caravan. There is no way to escape and the teenagers' trip becomes a horror story.

Réžia/Director: Haritz Zubillaga
Scenár/Screenplay: Haritz Zubillaga
Kamera/Director of Photography: Ibon Antuñano
Hudba/Music: Aránzazu Calleja
Strih/Editor: Haritz Zubillaga
Hrajú/Cast: Nydia García, Zoe Berriatúa, Marian Álvarez, Andrés Gertrudix
Výroba/Production: Basque Films
Predaj/Sales: Kimuak

Maďarsko/Hungary

2007, digital video, čb/b&w, 6 min.
animovaný/animation

Španielsko/Spain

2007, 35 mm, far./col., 14 min.
hraný/fiction

Szalontüdő

Plúcka na cibuli
Tripe and Onions

Obed biznismena v bufete plnom hladných somrákov. Film získal Zvláštne uznanie na Sarejevskom filmovom festivale a cenu za najlepší zahraničný krátky film na MFF Valladolid.

A businessman's lunch at a canteen full of hungry bums. The film won the Special Mention award at the Sarajevo Film Festival and the Best Foreign Short Film Award at the Valladolid IFF.

Réžia/Director: Márton Szirmai
Scenár/Screenplay: Márton Szirmai
Kamera/Director of Photography: Gergely Pohárnok
Strih/Editor: Márton Szirmai
Hrajú/Cast: Zsolt Anger, Tamás Ascher, László Káldy
Výroba/Production: Közgáz Visual Brigade, Instant Filmek Műhelye

Le Dernier Cri

Najnovšia móda
The Latest Fashion

Sci-fi o budúcnosti ženskej krásy.

A science-fiction film about the future of female beauty.

Réžia/Director: Erwin Olaf
Scenár/Screenplay: Erwin Olaf
Strih/Editor: Erwin Olaf
Výroba/Production: Erwin Olaf
Predaj/Sales: Netherlands Media Art Institute
Kópia/Print source: Netherlands Media Art Institute

Maďarsko/Hungary

2006, 35 mm, far./col., 7 min.
hraný/fiction

Holandsko/The Netherlands

2006, betacam SP, far./col., 4 min.
hraný/fiction

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

HERCOVA MISIA

ACTOR'S MISSION

CHIARA CASELLI

Foto: ČTK

Drobná tvár, malé oči, rovné vlasy, útlá postava – to je Chiara Caselli, herečka, ktorá získala priazeň Michelangela Antonioniho, Liliany Cavani a Gusa van Santa. Chiara Caselli sa narodila 22. decembra 1967 v Bologni. Po absolvovaní Strednej divadelnej školy v Bologni nastúpila do Teatro Stabile v meste Bolzano. V roku 1987 sa začala objavovať i v televízii. Najprv v seriáli *Il commissario Corso* (1987) v réžii Gianniho Lepre a Alberta Sironiho spolu s Diegom Abatantuonom a Tomasom Aranaom, o dva roky neskôr v nemeckom seriáli *Das Nest* (1989). V roku 1990 ju Francesco Maselli obsadil do úlohy Lilli vo filme *Il segreto* (Tajomstvo, 1990), v ktorom Caselli debutovala na filmovom plátne po boku Stefana Dionisiho a Nastassje Kinski. V tom istom roku účinkovala so Stefaniou Sandrelli vo filme *Tracce di vita amorosa* (1990). V roku 1991 hrala v epizóde *La neve sul fuoco* (Horiaci sneh) z filmu *La domenica specialmente* (Najmä v nedelu), na ktorom sa podieľali režiséri Giuseppe Bertolucci, Giuseppe Tornatore a Marco Tullio Giordan. Scenár k nemu napísal Tonino Guerra. Zlom v jej kariére nastal potom, ako ju Gus Van Sant obsadil do úlohy obyčajného talianskeho dievčata vo filme *My Own Private Idaho* (Moje súkromné Idaho, 1991). Jej hereckými partnermi boli Keanu Reeves a River Phoenix. S Philippom Noiretom si zahrála v *Zuppa di pesce* (Rybacia polievka, 1992). Za vynikajúce stvárnenie hluchonemej dievčiny vo filme *Liliana Cavani Dove siete? Io sono qui* (Kde si? Ja som tu, 1993) získala Striebornú stuhu

Talianskeho syndikátu filmových novinárov. Nasledoval film *Al di là delle nuvole* (Za mrakmi, 1995), spoločný projekt Wima Wendersa a Michelangela Antonioniho. V roku 2000 na filmovom festivale Giffoni získala Chiara Caselli cenu François Truffaut a ďalšiu Striebornú stuhu – tentoraz za réžiu krátkeho filmu *Per sempre* (Navždy, 1999), za ktorú bola nominovaná i na Donatellovo Davida. V roku 2000 stvárnila po boku Maxa von Sydowa úlohu harfistky v thrilleri *Daria Argenta Non ho sonno* (Nespavosť) a Liliana Cavani ju obsadila po boku Johna Malkovicha do filmu *Il gioco di Ripley* (Ripleyho hra, 2002). V súčasnosti s Rhysom Ifansom a Jaredom Letom nakrúca film *Mr. Nobody* (r. Jaco van Dormael).

A small face, tiny eyes, straight hair, a slender figure – that is Chiara Caselli, an actress who has won the favour of Michelangelo Antonioni, Liliana Cavani and Gus van Sant. Chiara Caselli was born on 22 December 1967 in Bologna. After graduating from the Secondary Drama School in Bologna, she joined the Teatro Stabile stage in Bolzano. She started to act in television films in 1987 – first in the series *Il commissario Corso* (1987) directed by Gianni Lepre and Alberto Sironi together with Diego Abatantuon and Tomas Arana, and two years later in the German series *Das Nest* (1989). In 1990, Francesco Maselli invited her to play Lilli in the picture *Il segreto* (The Secret, 1990), which was Caselli's debut on the cinema screen alongside Stefano

Dionisi and Nastassja Kinski. In the same year, she appeared in *Tracce di vita amorosa* (1990) with Stefania Sandrelli. In 1991 she was in the episode *La neve sul fuoco* (Snow On Fire) of the film *La domenica specialmente* (Especially on Sunday), directed by Giuseppe Bertolucci, Giuseppe Tornatore, and Marco Tullio Giordan, and with a screenplay by Tonino Guerra. She reached a breakthrough in her career when Gus van Sant cast her as an ordinary Italian girl in his *My Own Private Idaho* (1991) starring River Phoenix and Keanu Reeves. She acted alongside Philippo Noiret in *Zuppa di pesce* (Fish Soup, 1992). Her performance as a deaf and dumb girl in Liliana Cavani's *Dove siete? Io sono qui* (Where Are You? I'm Here, 1993) won her a Silver Ribbon from the Italian National Syndicate of Film Journalists. Next, she made *Al di là delle nuvole* (Beyond the Clouds, 1995), a collaboration between Wim Wenders and Michelangelo Antonioni. Caselli won a François Truffaut Award at the Giffoni IFF and in 2000, another Silver Ribbon, this time for her direction of the short film *Per sempre* (Forever, 1999), which was also nominated for a Donatello's David. Also in 2000, she appeared alongside Max von Sydow as a harp-player in Dario Argento's thriller *Non ho sonno* (Insomnia). Liliana Cavani invited her to act with John Malkovich in *Il gioco di Ripley* (Ripley's Game, 2002). Currently, Caselli is making the film *Mr. Nobody* (directed by Jaco van Dormael) with co-actors Rhys Ifanso and Jared Leto.

AL DI LÀ DELLE NUVOLE

Za mrakmi
Beyond the Clouds

Spoločné dielo dvoch významných európskych režisérov je existenciálnou štúdiou vzťahov medzi mužmi a ženami, ktorí nedokážu prekonať vzájomné odcudzenie. Antonioniho štyri príbehy lásky a ilúzie, ktoré vznikli podľa jeho poviedkovej knihy „Kolkáreň pri Tibere“, spája postava filmového režiséra, vytvárajúca rozprávačský rámec pre celú snímku, ktorého autorom (prológ, medzihry a epilóg) je Wim Wenders. V úvodnom príbehu *Kronika lásky*, ktorá nikdy neexistovala, odohrávajúcom sa v starobylej Ferrare mladí ľudia nedokážu naplniť svoj cit milovaním. V poviedke *Dievča, zločin...* sa v prímorskom mestečku Portofino režisér márne snaží odhaliť tajomstvo svojej milenky, v parížskej epizóde *Nehladaj ma sa dva manželské páry rozchádzajú v bolestiach a vo zlom a záverečný príbeh Toto nečisté telo rozpráva*, ako sa v Aix-en-Provence svätácky mladík márne dvorí neznámemu dievčaťu, ktoré sa na druhý deň vracia do kláštora. Wendersove meditatívne sekvencie vo forme režisérovo vnútorného monológu o umeleckej tvorbe, realizované až po nakrútení jednotlivých príbehov, korešpondujú s Antonioniho odtážitým, hoci výtvarne pôsobivým zachytením „cudzích a nových emócií“.

This collaboration between two leading European filmmakers is an existential study of relationships between men and women who are unable to overcome their mutual alienation. Antonioni's four episodes about love and illusion, based on his book of short stories *That Bowling Alley on the Tiber*, are connected by the character of a film director who designs a narrative framework for the whole picture, while the prologue, interludes, and epilogue are written by Wim Wenders. "Story of a Love Affair That Never Existed" is the opening episode taking place in old Ferrara, where people find themselves unable to satisfy their feelings through love. In "The Girl, the Crime...", set in the seaside town of Portofino, the director cannot reveal his lover's secret. In the Paris episode - "Don't Try to Find Me" - two married couples break up in painful circumstances. And finally, in "This Body of Filth", the film concludes in Aix-en-Provence, where a worldly young man falls for a girl just about to leave for a convent. Wenders' meditative sequences, expressed in the director's internal monologues about creativity and art, and realized after the shooting of the respective stories, are correspond to Antonioni's abstract, but visually impressive interpretation of new and different emotions of others.

Taliansko-Francúzsko-Nemecko/
Italy, France, Germany
1995, 35 mm, far/col., 109 min.

Réžia/Director: Michelangelo Antonioni, Wim Wenders (prológ, medzihry a epilóg/prologue, interlude, epilogue)
Scenár/Screenplay: Michelangelo Antonioni, Tonino Guerra, Wim Wenders **Kamera/Director of Photography:** Alfio Contini (Antonioniho/Antonioni's segment), Robby Müller (Wendersov/Wenders' segment) **Hudba/Music:** Lucio Dalla, Van Morrison, Laurent Petitgand **Strih/Editor:** Michelangelo Antonioni, Claudio Di Mauro, Peter Przygodda, Lucian Segura **Hrajú/Cast:** John Malkovich, Kim Rossi-Stuart, Inés Sastre, Sophie Marceau, Fanny Ardant, Chiara Caselli, Peter Weller, Irène Jacob, Marcello Mastroianni, Jeanne Moreau **Výroba/Production:** Canal+, Cecchi Gori Group Tiger Cinematografica, Ciné B, Degeto Film, Road Movies Zweite Produktionen **Predaj/Sales:** Pathé International **Kópia/Print source:** Asociácia slovenských filmových klubov

Michelangelo Antonioni (1912, Ferrara – 2007, Rím) bol jedným z veľikánov talianskeho filmu 60-tych rokov. Vo svojej tvorbe sa venoval najmä emocionálnym krízam a vzniku a odumieranu vzťahov medzi pohľaviami. Najznámejšia je jeho tzv. tetralógia citov (*Dobrodružstvo*, *Noc*, *Zatmenie a Červená pustatina*) a filmy *Zväčšenina* a *Zabriskie Point*. **Wim Wenders** (1945, Düsseldorf, Nemecko) je jednou z najvýraznejších osobností nového nemeckého filmu, prezident Európskej filmovej akadémie. Jeho filmy (*Star veci*, *V behu času*, *Paríž, Texas*, *Tak ďaleko, tak blízko!*, *Buena Vista Social Club*) mu priniesli mnoho ocenení.

Michelangelo Antonioni (1912, Ferrara – 2007, Rome) was one of the greatest figures of Italian cinema of the 1960s. In his films, he dealt mainly with issues of emotional crises and the birth and death of relationships between the sexes. The best known is his so-called Tetralogy of Alienation (*L'Avventura*, *La Notte*, *L'Eclisse*, *Il deserto rosso*), *Blow-up* and *Zabriskie Point*.

Wim Wenders (1945, Düsseldorf, Germany) is a leading personality of new German cinema and President of the European Film Academy. His films (*Der Stand der Dinge*; *Im Lauf der Zeit*; *Paris, Texas*; *In weiter Ferne, so nah!*; *Buena Vista Social Club*) have brought him a number of awards.

IVAN PALÚCH

Foto: Slovenský filmový ústav

Narodil sa 20. júna 1940 vo Zvolene. V rokoch 1960 - 1963 bol členom Krajského divadla v Spišskej Novej Vsi, v rokoch 1963 - 1966 účinkoval v Činohre Divadla Jonáša Záborského v Prešove, v rokoch 1968 - 1986 pôsobil v slobodnom povolani, od roku 1986 bol členom Divadla Jozefa Gregora Tajovského vo Zvolene. Pôsobil tiež v Prahe v Divadle na Zábradlí. Napriek vážnej dedičnej poruche zraku sa preslávil ako charizmatičký interpret filmov, akými sú Marketa Lazarová (r. František Vlácil, 1967), Čoskoro bude koniec sveta (r. Aleksander Petrovič, 1968), Michael Kohlhaas (r. Volker Schlöndorff, 1969), Zabitá nedele (r. Drahomíra Vihanová, 1969), Ucho (r. Karel Kachyňa, 1970), Luk kráľovny Dorotky (r. Jan Schmidt, 1970), Princ Bajaja (r. Antonín Kachlík, 1971), či televízneho seriálu Adam Šangala (r. Karol Spišák, 1972). Jeho hereckými partnermi boli napríklad Annie Girardot, Anna Karina či David Warner. V roku 1969 boli na v programe MFF Cannes až tri filmy, v ktorých Ivan Palúch hral! Dva v súťaži - Čoskoro bude koniec sveta a Michael Kohlhaas a v sekcií Quinzaine des Réalisateurs (Štrnásťdenník režisérov) Marketa Lazarová. Doma mu však po návrate namiesto osláv roztrhali pas. V 70. rokoch sa ocitol v nemilosti komunistického režimu a objavoval sa len v epizodických úlohách: Vlak do stanice Nebe (r. Karel Kachyňa, 1972), Morgiana (r. Juraj Herz, 1972), Krčmársky kráľ (TV film, r. Jozef Medved, 1972), Kaňon samé zlato (r. Zdeněk Sirový, 1972), Javor a Juliana (r. Štefan Uher, 1972), Očovské pastorále (r. Jozef Zachar, 1973), Pacho, hybský zbojník (r. Martin Ťapák,

1975), Vivat Beňovský (TV seriál, r. Igor Ciel, 1975). V 80. rokoch sa už len mihol v niektorých filmoch, napríklad - Signum Laudis (1980), Ja milujem, ty miluješ (1980), Nevera po slovensky (1981), Perinbaba (1985), Iná láska (1985), Vlákári (1988). V roku 1981 ho Martin Holý obsadil do filmu Noční jazdci. Martin Šulík ho obsadil do svojej Krajinky (2000) a naposledy sa objavil na plátne v krátkometrážnom filme Marianny Čengel-Solčanskej Ábelov Čierny pes (2006). Ivan Palúch žije v Banskej Bystrici a učí herectvo na konzervatóriu Dezidera Kardoša v Topoľčanoch. Má troch synov - Ivana, Martina a Petra.

Born on 20 June 1940. From 1960-1963, he was a member of the Regional Theatre in Spišská Nová Ves; from 1963-1966 he was a member of the drama ensemble in the Divadlo Jonáša Záborského (Jonáš Záborský Theatre) in Prešov; from 1968-1986 he worked freelance; since 1986, he has been a member of the Divadlo Jozefa Gregora Tajovského (Jozef Gregor Tajovský Theatre) in Zvolen. He has performed at the Prague theatre Divadlo na Zábradlí. Despite having inherited seriously impaired vision, he became an acclaimed charismatic actor in famous films including Marketa Lazarová (d. František Vlácil, 1967), Čoskoro bude koniec sveta (d. Aleksander Petrovič, 1968), Michael Kohlhaas (d. Volker Schlöndorff, 1969), Zabitá nedele (d. Drahomíra Vihanová, 1969), Ucho (d. Karel Kachyňa, 1970), Luk kráľovny Dorotky (d. Jan Schmidt, 1970), and Princ Bajaja (d. Antonín Kachlík, 1971), as well as the television

series Adam Šangala (d. Karol Spišák, 1972). Among his co-stars have been Annie Girardot, Anna Karenina, and David Warner. In 1969, the Cannes film festival screened three of Ivan Paluch's films in its programme: two of them in the competition - Čoskoro bude koniec sveta and Michael Kohlhaas, and Marketa Lazarová was shown in the Quinzaine des Réalisateurs (Directors' Fortnight section). Nevertheless, upon his arrival back home he was far from being celebrated - his passport was destroyed to prevent him from further travelling. In the seventies he was out of favour with the then communist regime and could only be cast for small parts: Vlak do stanice Nebe (d. Karel Kachyňa, 1972), Morgiana (d. Juraj Herz, 1972), Krčmársky kráľ (TV film, d. Jozef Medved, 1972), Kaňon samé zlato (d. Zdeněk Sirový, 1972), Javor a Juliana (d. Štefan Uher, 1972), Očovské pastorále (d. Jozef Zachar, 1973), Pacho, hybský zbojník (d. Martin Ťapák, 1975), and Vivat Beňovský (TV series, d. Igor Ciel, 1975). In the eighties he appeared in a handful of minor episodes in Signum Laudis (1980), I Love, You Love (1980), Nevera po slovensky (1981), Perinbaba (1985), Iná láska (1985), Vlákári (1988). Film director Martin Holý cast him for a role in his film Noční jazdci, and Martin Šulík gave him a part in his Krajinka (2000). Quite recently he appeared in a short film by Marianna Čengel-Solčanská Ábelov čierny pes (2006). Ivan Palúch lives in Banská Bystrica and works as a drama teacher at the Dezidera Kardoša conservatory in Topoľčany. He has three sons: Ivan, Martin and Peter.

BIČE SKORO PROPAST SVETA

Čoskoro bude koniec sveta

The End of the World is Coming

Juhoslávia, Francúzsko/France, Jugoslavia
1968, 35 mm, far./col., 75 min.

Réžia/Director: Aleksandar Petrovič **Scenár/Screenplay:** Aleksandar Petrovič **Kamera/Director of Photography:** Alain Levent, Djordje Nikolić **Hudba/Music:** Aleksandar Petrovič, Vojislav Kostić, Jovan Balaž, Ivan Nikolić, Miloš Jovanović, Mila Nikolić **Strih/Editor:** Katarina Stojanović **Hrajú/Cast:** Annie Girardot, Ivan Palúch, Mija Aleksić, Eva Ras, Dragomir Bojanić, Bata Živojinović **Výroba/Production:** Avala Film, Les Productions Artists Associés **Predaj/Sales:** Avala Film **Kópia/Print source:** Slovenský filmový ústav

Aleksandar Petrovič sa v tomto filme vrátil do podobného prostredia, v akom sa odohrávala jeho predchádzajúca snímka Nakupovači peria. Tentoraz inšpirovaný Dostojevského románom Besy a správou v novinách o zločine v jednej srbskej dedinke nakrútil film o ľuďoch, ktorých životnú filozofiu vyjadrujú slová ústrednej melódie: „Čoskoro bude koniec sveta, všetko so sebou zoberie voda... Zruť sa, svet, zruť sa, svet, nebude ťa žiadna škoda...“ Hudba má vo filme dôležitú funkciu a je postavená na úrovni dialógov. Jeho hlavnými hrdinami sú miestny pastier sviň Triša (Ivan Palúch), bláznivá Goca (Eva Ras) a nová učiteľka, krásna a mladá Réza (Annie Girardot), do ktorej sa zaľúbia takmer všetci chlapi z dediny. Potom, ako sa Réza zblíži s pilotom havarovaného lietadla, začína sa schyľovať k nešťastiu... Film bol uvedený v súťaži na MFF Cannes 1969 a na Festivale juhoslovanských filmov v Pule 1969 získal film Velkú bronzovú Arénu a režisér Bronzovú Arénu. „Chcel som jej bozkať ruku, ona ju stiahla a hneď mi vycapila na líce pusu. Okamžite odbúrala také to, že, svetová umelkyňa a okresný umelec zo Slovenska“. Bol to proste báječné,“ povedal Ivan Palúch o prvom stretnutí s Annie Girardot v rozhovore pre TV Oko.

In this film, Aleksandar Petrovič returned to a place similar to that of the setting of his previous picture, Skupljaci Perja (I Even Met Some Happy Gypsies). This time he was inspired by Dostoevski's novel Besy and a newspaper report about a crime committed in a Serbian village. He made a film about people who lead their lives according to the words of the leading musical theme of the film: „The end of the world is near, waters will wash everything away. The world should fall apart, it will be no shame.“ Music takes on an important role in the film, where it functions similarly to the dialogues.“ The main characters include the local shepherd Trisha (Ivan Palúch), foolish Goca (Eva Ras) and the new teacher, the young and beautiful Réza (Annie Girardot) who almost every single man in the village falls in love with. As soon as Réza develops a relationship with the pilot of a crashed airplane, a catastrophe is drawing near. The film was screened in competition at the Cannes IFF 1969 and won the Great Bronze Arena and a Bronze Arena for Directing at the Festival of Yugoslav Films in Pula in 1969. „I was about to kiss her hand but she pulled it away and kissed me on the cheek. She immediately took care of that, a world-famous actress vs. a local actor from Slovakia! It was just amazing,“ Ivan Palúch said about his first meeting with Annie Girardot in an interview for the TV Oko magazine.

Aleksandar Petrovič (1929, Paríž - 1994, Paríž) študoval na FAMU v Prahe, ale v roku 1948 musel školu opustiť a vrátiť sa do vlasti. Tam sa stal uznávaným filmovým kritikom a v 60. rokoch jedným z najvýznamnejších predstaviteľov juhoslovanskej „čiernej vlny“. Za film Tri získal Krištáľový glóbus na MFF Karlovy Vary 1965 a za Nakupovačov peria (Skupljaci perja) Grand Prix na MFF Cannes 1967. V 70. rokoch nakrútil kvôli problémom s vládou už len dva filmy - Majster a Margaréta (1972) a Skupinový portrét s dárou (1977).

Aleksandar Petrovič (1929, Paris - 1994, Paris) studied at the FAMU Film and TV Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague, but he had to quit school and return to his homeland in 1948. There he became a renowned film critic and one of the leading figures of the Yugoslav „Black Wave“ of the 1960s. His film Three brought him a Crystal Globe from the Karlovy Vary IFF 1965 and his Skupljaci perja (I Even Met Some Happy Gypsies) brought him the Grand Prix from the Cannes IFF 1967. Due to his conflicts with the government, he made only two more films in the 1970s - Majstor i Margarita (1972) and Group Portrait with a Lady (1977).

MARKETA LAZAROVÁ

Marketa Lazarová

Marketa Lazarová

Marketa Lazarová býva často označovaná za najlepší český film všetkých čias. Táto monumentálna poetická kompozícia s náročnými výtvarnými a významovými podtextami je kongeniálnou interpretáciou (variáciou) rovnomennej Vančurovej predlohy. Vláčilova filmová báseň predstavuje svet divjej krásy, balansujúci na pomedzi drsnej historickej skutočnosti a starodávnej báje. Odohráva sa v dobe, keď nastupujúce kresťanstvo vyzdvihlo nevyhnutnosť lásky k blížnemu, ale zároveň postavilo hrádzu pohanskému obdivu k bezhraničnosti prírody; v čase lúpežných rytierov, prepádajúcich pobežných na kráľovských cestách, stredovekého násillia a krutosti, boja s vierou v pohanských bohov, krvavej pomsty a vášni, keď ľudský život mal len nepatrnú cenu. Jednoduchá zápleтка vojny dvoch lúpežníckych rodov a odklon od popisného zobrazovania udalostí slúžili režisérovi na vytvorenie diela s hlbším myšlienkovým obsahom. Ak sa o literárnej predlohe hovorí ako o básni v próze, tak potom Vláčilov film je básňou v obrazoch. Ivan Palúch vo filme stvárnil Kozlíkovo syna Adama, zvaného Jednoručka.

Marketa Lazarová is often considered to be the best Czech film of all time. This monumental poetic composition with sophisticated visual and semantic subtexts is a delightful interpretation (variation) of Vancura's original text. Vlacil's film-poem presents a world of wild beauty balancing on the edge of gritty historical reality and ancient fable. It dates back to early Christianity, which emphasized love of one's neighbours, while at the same time trying to eradicate pagan admiration of eternal nature. It was an era of robbing knights ambushing travellers on roads, a period of medieval violence and cruelty, fights against belief in pagan gods, blood, revenge, and passion, a time when human life was of rather little consequence. A simple plot of war between two clans of robbers and a diversion from a conventional descriptive depiction of events served the film director to create a work with deeper ideological content. If the original text is considered to be a poem in narration, then Vlacil's film is a poem in pictures. Ivan Paluch plays the role of Kozlik's son, Adam, nicknamed One-handed.

181

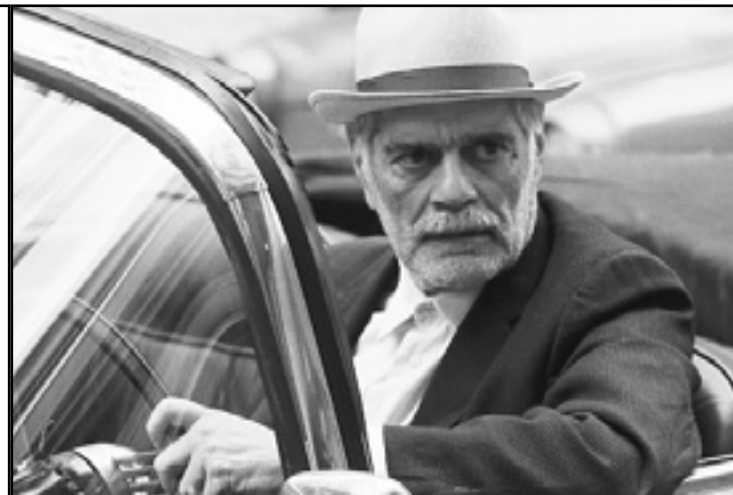
Československo/Czechoslovakia
1967, 35 mm, čb/b&w, 162 min.

Réžia/Director: František Vláčil **Námet/Story:** Vladislav Vančura –román/novel **Scenár/Screenplay:** František Vláčil, František Pavlíček **Kamera/Director of Photography:** Bedřich Batka **Hudba/Music:** Zdeněk Liška **Strih/Editor:** Miroslav Hájek **Hrajú/Cast:** Magda Vášáryová, Josef Kemr, Nada Hejná, Jaroslav Moučka, František Velecký, Karel Vašíček, Ivan Palúch, Pavla Polášková **Výroba/Production:** Filmové studio Barrandov **Predaj/Sales:** Ateliéry Bonton Zlín, a.s. **Kópia/Print source:** Slovenský filmový ústav

František Vláčil (1924, Český Těšín – 1999, Praha) študoval na filozofickej fakulte v Brne dejiny umenia a estetiku. Súčasne spolupracoval s brnianskou skupinou bábkového a kresleného filmu ako režisér a scenárista. V rokoch 1952 – 1958 pôsobil v Čs. armádnom filme v Prahe, kde nakrútil viac ako tridsať vedeckých, inštruktážnych a dokumentárnych filmov. Jeho prvým krátkym hraným filmom boli Sklenená oblaka (1958). V roku 1960 nakrútil Vláčil svoj celovečerný hraný debut Holubice, ktorý získal na MFF v Benátkach Medailu bienále. Nasledovali filmy, ktoré patria do zlatého fondu českej kinematografie: Dáblova past (1961), Marketa Lazarová (1967), Údolí včel (1967), Adelheid (1969).

Frantisek Vlacil (b. 1924, Cesky Tesin, d. 1999, Prague) studied at the Faculty of Arts in Brno and earned a master's degree in the History of Arts and Aesthetics. Simultaneously, he collaborated with a Brno puppet theatre troupe and worked on an animated film as a screenwriter and director. From 1952-1958, he worked for the Czechoslovak army film studio in Prague, making more than thirty scientific, instructional, and documentary films. In 1958 he made his first short film – Glass Clouds. He made his feature-length debut in 1960 with The White Dove. It won the Biennale medal at the Venice IFF. His films which followed are now some of the most treasured of Czech cinema: Devil's Trap (1961), Marketa Lazarová (1966), The Valley of the Bees (1967), and Adelheid (1969).

OMAR SHARIF

Nie je veľa egyptských hercov, ktorí sa dokázali presadiť v Hollywoode. Omarovi Sharifovi sa to podarilo. Narodil sa ako Michael Shalhoub 10. apríla 1932 v Alexandrii v zámožnej sýrsko-libanonskej rodine. Už počas štúdií na anglickej Victoria College v Káhire sa venoval divadlu. Po ukončení štúdia matematiky a fyziku na univerzite v Káhire začal pracovať v rodinnom drevárskom podniku. Vo filme debutoval ako dvadsaťdenný v snímke Siraa fil-wadi (The Blazing Sky / Pod horúcim nebom). Vďaka priateľstvu zovňajšku, temperamentu a šarmu sa stal obľúbeným predstaviteľom milovníkov. Po konvertovaní na islam si zmenil meno na Omar El-Sharif. Medzinárodnú pozornosť mu priniesla orientálna rozprávka Goha (1957), ktorá získala na festivale v Cannes Cenu poroty. Naozajstný prelom v jeho kariére prišiel s takmer štvorhodinovým veľkofilmom Davida Leana Lawrence z Arábie (Lawrence of Arabia, 1962), kde si zahral šejka Ali ibn el Kharisha. Za jeho stvárnenie získal Zlatý glóbus a nomináciu na Oscara. Zlatý glóbus mu priniesla i ďalšia spolupráca s Davidom Leanom – prepis v Sovietskom zväze zakázaného románu Borisa Pasternaka Doktor Zhivago (Doktor Živago), v ktorom stvárnil vojenského lekára a básnika Jurija Andrejeviča Živaga. William Wyler ho obsadil po boku Barbry Streisand do úlohy profesionálneho hráča pokru (v súkromí je Sharifovou vášňou bridž) vo filme Funny Girl (1968) a dvojica sa stretla i v pokračovaní s názvom Funny Lady (1975). So Sophiou Loren sa stretol pri nakrúcaní filmu C'era una volta... (More Than a Miracle / Bol raz..., 1967) Francesca Rosiho. Scenár k tomuto filmu napísal Tonino Guerra, ktorý si tento rok na Artfilme

prevezme cenu Zlatá kamera. Catherine Deneuve a Ava Gardner boli Sharifovými partnerkami vo filme Mayerling (1968) a v úlohe mexického zloducha Colorado sa stretol s Gregorym Peckom vo westerne Mackenna's Gold (Mackennovo zlato, 1969). Zahral si aj slávneho revolucionára Che Guevaru v snímke Che! (1969), kapitána Nema (Tajuplný ostrov, 1973) i epizódnu úlohu egyptského zabijaka v komédii Ružový panter opäť zasahuje (The Pink Panther Strikes Again, 1976). V istom zmysle návratom na filmové plátno bola pre Sharifa úloha moslimského majiteľa obchodu, ktorý sa zblížil s trinásťročným židovským chlapcom Momom vo francúzskom filme Můj učitel Ibrahim (2003), za ktorú dostal Sharif Césara. V roku 2003 mu na MFF v Benátkach udelili Zlatého leva za celoživotné dielo.

There are not many Egyptian actors who have made it in Hollywood. Omar Sharif is one of them. He was born as Michael Shalhoub into a wealthy Syrian-Lebanese family on 10th April 1932 in Alexandria. He started acting during his studies at the English Victoria College in Cairo. After earning his degree in mathematics and physics, he joined the family lumber business. When he turned twenty-one, he made his first film appearance in Siraa fil-wadi (The Blazing Sky). His attractive looks, temperamental character, and charm made him into a popular on-screen lover. After converting to Islam, he changed his name to Omar El-Sharif. He first won international recognition with his role in the oriental fairy-tale Goha (1957), winning the Award of the Jury at Cannes. The nearly four-hour long production of David Lean's

Lawrence of Arabia (1962), featuring Sharif as Sheik Ali ibn el Kharisha, was a breakthrough in the actor's career. This role brought Sharif a Golden Globe and an Academy Award nomination. He won another Golden Globe for his next film with director David Lean – an adaptation of Boris Pasternak's Doctor Zhivago, a novel about the army doctor and poet Yuri Andreyevich Zhivago (Omar Sharif), which was at the time banned in the USSR. Following that, William Wyler cast Sharif together with Barbra Streisand as a professional poker player (in private life, Sharif has a passion for bridge) in the picture Funny Girl (1968). The two were reunited again when making a sequel called Funny Lady in 1975. Sharif then acted alongside Sophia Loren in C'era una volta... (More Than a Miracle..., 1967) directed by Francesco Rosi and written by Tonino Guerra, who receives a Golden Camera Award at the Artfilm IFF this year. Catherine Deneuve and Ava Garner were next in line as Sharif's acting partners in Mayerling (1968) followed by the western Mackenna's Gold (1969) where he appeared as Mexican villain Colorado alongside Gregory Peck. Sharif was also one of the actors to portray the famous revolutionary Che Guevara in Che! (1969) and captain Nemo in The Mysterious Island (1973). He also made a brief appearance as an Egyptian comman in the comedy The Pink Panther Strikes Again (1976). The role of a Muslim shop-owner who befriends a thirteen-year-old Jewish boy Momo in the French picture My Teacher Ibrahim (2003) was something of a comeback for Sharif, who won a César for his performance. In 2003, he received a Golden Lion for Lifetime Achievement at the Venice IFF.

182

DOCTOR ZHIVAGO

Doktor Živago
Doctor Zhivago

USA

1965, 35 mm, far./col., 197 min.

Réžia/Director: David Lean **Námet/Story:** Boris Pasternak – román/novel **Scenár/Screenplay:** Robert Bolt **Kamera/Director of Photography:** Freddie Young, Nicholas Roeg **Hudba/Music:** Maurice Jarre **Strih/Editor:** Norman Savage **Hrajú/Cast:** Omar Sharif, Julie Christie, Geraldine Chaplin, Rod Steiger, Alec Guinness **Výroba/Production:** Metro-Goldwyn-Mayer **Predaj/Sales:** Metro-Goldwyn-Mayer **DVD distribútor/DVD Distributor:** Continental Film

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREŇANSKÉ TEPLICE • TREŇIN

MONSIEUR IBRAHIM ET LES FLEURS DU CORAN

Môj učiteľ Ibrahim
Mr Ibrahim and The Flowers of Coran

Francúzsko/France

2003, 35 mm, far./col., 94 min.

Réžia/Director: François Dupeyron **Námet/Story:** Eric-Emmanuel Schmitt – román/novel **Scenár/Screenplay:** François Dupeyron, Eric-Emmanuel Schmitt **Kamera/Director of Photography:** Rémy Chevrin **Hudba/Music:** rôzne piesne/various songs **Strih/Editor:** Dominique Faysse **Hrajú/Cast:** Omar Sharif, Pierre Boulanger, Gilbert Melki, Isabelle Renaud, Lola Naymark, Anne Suarez, Mata Gabin, Isabelle Adjani **Výroba/Production:** ARP Sélection **Predaj/Sales:** ARP Sélection **Kópia/Print source:** SPI International **Distribútor/Slovak Distributor:** SPI International

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREŇANSKÉ TEPLICE • TREŇIN

Slávna adaptácia románu Borisa Pasternaka Doktor Živago rozpráva príbeh muža stojaceho medzi dvoma ženami. Dej sa odohráva v Rusku, na pozadí revolučných udalostí roku 1917 a následnej občianskej vojny v rokoch 1918 – 1920. Román sa v hlbších súvislostiach zaoberá osudom človeka vo chvíli, keď život, ktorý dovtedy žil a poznal, dramaticky narušia udalosti mimo jeho kontroly. Príbeh doktora Živago bol viackrát sfilmovaný i zinscenovaný. Jedna z adaptácií (Doktor Živago, 2002, réžia Giacomo Campiotti) sa nakrúcala aj na území Slovenska. Prvou filmovou verziou Doktora Živago bol brazílsky televízny film z roku 1959, najnovšou je jedenásťdielny seriál, ktorý mal premiéru v Rusku v roku 2006. Adaptácia z roku 1965 je však najslávnejšia. Film získal 13 Oskarov, vrátane Ceny za najlepší film a najlepší réžiu, Ocenenie BAFTA za najlepší film a šesť Zlatých glóbusov. Zlatý glóbus za najlepší herecký výkon získal Omar Sharif za stvorenie úlohy doktora Živago.

The famous adaptation of the Boris Pasternak novel Doctor Zhivago. It tells the story of a man torn between two women, set primarily against the backdrop of the Russian Revolution of 1917 and the subsequent Russian Civil War of 1918-1920. On a deeper level, the novel discusses the plight of a man as the life that he has always known is dramatically torn apart by forces beyond his control. Doctor Zhivago has been adapted for film and stage several times, and one of these adaptations, Doctor Zhivago (2002, d. Giacomo Campiotti), was shot in Slovakia. The first film version of Doctor Zhivago was a 1959 Brazilian television film, and the latest one is an eleven-part Russian mini-series released in 2006. But the most famous version is this adaptation. It won thirteen Academy Awards, including Best Picture and Best Director, the BAFTA Award for Best Film, and six Golden Globes, including one for Omar Sharif as Best Actor in a Drama for the role of Doctor Zhivago.

David Lean (1908 – 1991), anglický režisér a producent, bol za svoje diela ocenený Americkou filmovou akadémiou. Diváci si ho pamätajú najmä vďaka jeho slávnym filmom Krátke stretnutie, Lawrence z Arábie, Most cez rieku Kwai, Doktor Živago a Cesta do Indie. O Leanovom diele sa s veľkým uznaním vyjadřili aj režiséri ako Steven Spielberg, Martin Scorsese a Stanley Kubrick. V roku 2002 sa v hlasovaní BFI o najlepšieho režiséra všetkých čias umiestnil na deviatom mieste.

David Lean (*1908, London - † 1991, London) was an Academy Award-winning English film director and producer, best remembered for big-screen epics such as Brief Encounter, Lawrence of Arabia, The Bridge on the River Kwai, Doctor Zhivago, and A Passage to India. Widely acclaimed and winning the praise of directors such as Steven Spielberg, Martin Scorsese and Stanley Kubrick, Lean was voted the ninth greatest film director of all time in the BFI „Directors' Top Directors“ poll in 2002.

Nevšedný príbeh priateľstva 13-ročného osamelého židovského chlapca Mojžiša zvaného Momo so 70-ročným tureckým muslimom Ibrahimom bol nakrútený podľa úspešného románu Erica-Emmanuela Schmitta, ktorý vznikol podľa jeho divadelnej hry. Momo žije s otcom na periférii Paríža. Túla sa po okolí, užíva si života a stáva sa miláčikom miestnych prostitútok, ktoré mu čoskoro pomôžu stať sa chlapcom. V škole života mu však najviac pomáha Ibrahim, majiteľ obchodu, kam chodí často nakupovať. Keď po otcovom odchode ostane Momo úplne sám, Ibrahim sa rozhodne, že si ho adoptuje. Vyberú sa spolu na cestu do Ibrahimovej rodnej obce, ktorá navždy zmení ich život... Film bol nominovaný na Zlatý glóbus pre najlepší cudzojazyčný film, Omar Sharif získal Cézara za najlepší mužský herecký výkon a Pierre Boulanger Strieborného Huga za najlepší mužský herecký výkon na MFF Chicago.

This film about an extraordinary friendship between Moise, a thirteen-year-old lonely Jewish boy nicknamed Momo, and Ibrahim, a seventy-year-old Turkish Muslim, is based on the successful novel written by Eric-Emmanuel Schmitt – adapted from his own play. Momo lives with his father in a working-class Paris suburb. He wanders around and enjoys life while being loved and pampered by local prostitutes who help him to become a real man. Yet his real tutor in the school of life is Ibrahim, who runs a grocery shop where Momo often goes shopping. When after his father's death Momo is left completely on his own, Ibrahim decides to adopt him. They go together on a journey to Ibrahim's birth village – and this journey changes their lives forever. The film was nominated for the Golden Globe Award for Best Foreign Language Film. Omar Sharif won the César Award for Best Actor and Pierre Boulanger won the Silver Hugo for Best Actor at the Chicago IFF.

François Dupeyron (1950, Tartas). Monsieur Ibrahim je Dupeyronovým prvým filmom po La Chambre des officiers, ktorý získal veľmi pozitívnu odozvu kritiky a nominácie na tri Cézary na festivale v Cannes: za najlepšiu réžiu, za najlepší film a najlepší scenár – pôvodný alebo adaptáciu. Dupeyronov film C'est Quoi La Vie? (Čo je život?, 1999) získal dve ocenenia na filmovom festivale v San Sebastiane v r. 2001 vrátane špeciálneho ocenenia za pozitívny obraz života. Ďalšie filmy: Také čudné miesto na stretnutie (1988), Lamento (1988, César za najlepší krátky film), Noc sovy (1984, César za najlepší krátky dokument) a Cestička (1978).

François Dupeyron (1950, Tartas). Monsieur Ibrahim is his first film since La Chambre Des Officiers (Officer's Ward, 2001). Critically acclaimed at the Cannes IFF, La Chambre Des Officiers was nominated for three Cesars; Best Director, Best Film and Best Writing—Original or Adaptation. Dupeyron's film C'est Quoi La Vie? (What's Life?, 1999) won two awards at the 2001 San Sebastian IFF including a special prize for its positive reflection on life. Other films by Mr. Dupeyron include Drole d'endroit Pour Une Rencontre (Strange Place for an Encounter, 1988), Lamento (1988 Cesar winner for Best Short Film Fiction), La Nuit du Hibou (1985 Cesar winner for Best Short Film Documentary) and L'Ornier (1978).

LIV ULLMANN

Foto: Miloš Fikejz

Od čias Greta Garbo nemala Škandinávia takú slávnu herečku. Liv Ullmann sa narodila ako druhorodená dcéra nórskeho rodičov 16. decembra 1939 v Tokiu. Detstvo trávila v Toronte a New Yorku a po smrti otca sa rodina na konci vojny vrátila do Nórska. Už na škole sa venovala divadlu a ako sedemnásťročná odišla do Londýna, kde deväť mesiacov študovala herectvo u Irene Brent a večery trávila v kine. Keď ju neprijali na konzervatórium v Osle, hrala tri roky v provinčnom divadle. Napokon však prišla ponuka z Nórskeho národného divadla v Osle, kde stvárnila mnoho veľkých klasických úloh. Po priaznivých kritikách začala koncom 50. rokov dostávať epizodné úlohy v nórskejších filmoch, ale preslávila sa až vďaka Ingmarovi Bergmanovi, ktorý v nej objavil hereckú schopnosť odokryvať temné hlbiny hereckého vnútra i nezahojiteľné traumy zranenej duše. Päť rokov žili spolu na ostrove Farö, kde sa nakrútil ich prvý spoločný film Persona, v ktorom stvárnila herečku Elizabeth Vogel. Nasledovali Hodina vlkov, Hanba, Ná-ruživosť, Šepoty a výkriky (Donatellov David 1974), Scény z manželského života (Donatellov David 1975), či Tvárou v tvár (nominácia na Oscara). Majú spolu dcéru Linn, s ktorou si zahrala v komornej dráme Jesenná sonáta (Donatellov David 1979). Presadila sa však i vo filmoch ďalších režisierov. Za úlohu vo filme Jana Troella Emigranti (The Emigrants) bola nominovaná na Oscara, za výkon vo filme Priateľka (The Girlfriend, 1988) získala cenu za herecký vý-

kon v San Sebastiane. V roku 1976 napísala svoju biografiiu, ktorá vyšla i v slovenskom preklade. V posledných rokoch sa okrem hrania venovala i režirovaníu. V roku 1992 nakrútila film Sofia, po ktorom nasledovali dva ďalšie. Trolösa (Neverná, 2000) bol uvedený i v našich kinách. Nesmieme zabudnúť ani na jej humanitárnu činnosť. Ako spolupracovníčka UNICEFu navštevuje krajiny tretieho sveta a pomáha ľuďom trpiacim hladom a biedou. Liv Ullmann získala za prínos svetovému filmu Európsku filmovú cenu (2004) a ocenenia v Karlových Varoch (2005) a San Sebastiane (2007).

Not since the times of Greta Garbo have the Nordic countries had such a famous actress. Liv Ullmann was born in Tokyo on 16 December 1939 as the second child of her Norwegian parents. She grew up in Toronto and New York and following the death of her father, the family moved back to Norway at the end of the war. She developed a passion for acting while still in school, and she moved to London when she was seventeen years old. She studied acting for nine months with Irene Brent, and spent her evenings at the cinema. After failing to get into the Conservatory in Oslo, she spent three years acting in a local community theatre. Finally, she was invited to join the Norwegian National Theatre in Oslo, where she appeared in a number of great, classic roles. Favourable reviews brought her small parts in Norwegian films in the late 1950s.

But she did not win international recognition until she was discovered by Ingmar Bergman. The famous director saw her ability to portray the dark depths of an actor's heart and the traumas of a hurt soul. The two of them lived together for five years on Farö Island, where they made their first film Persona, where Ullmann appeared as Elizabeth Vogel. Her next films included The Hour of Wolves, Shame, Passion, Whispers and Cries (Donatello's David 1974), Scenes from a Marriage (Donatello's David 1975), and Face to Face (Oscar nomination). Bergman and Ullmann had a daughter, Linn, with whom Ullmann appeared in The Autumn Sonata (Donatello's David 1979). Ullmann has worked with several other directors as well. Her performance in Jan Troell's The Emigrants won her an Academy Award nomination, and her appearance in The Girlfriend (1988) brought her an Award for Best Actress from San Sebastian. In 1976, Ullmann published her autobiography. Recently, she has also directed some of her own films – in 1992 she made Sophie, followed by two more features. Her film Trolösa (Unfaithful Woman, 2000) was also screened in Slovakia. She is well-known for her involvement with charities as well. She works with UNICEF, visiting third-world countries and helping those suffering from hunger and poverty. Liv Ullmann received a European Film Award for her contribution to world cinema (2004) and several awards from the IFFs in Karlovy Vary and San Sebastian (2007).

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREBIŠANSKE TEPLICE • TRENCÍN

PERSONA

Persona

Persona

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREBIŠANSKE TEPLICE • TRENCÍN

Švédsko/Sweden

1966, 35 mm, čb/b&w, 85 min.

Réžia/Director: Ingmar Bergman **Scenár/Screenplay:** Ingmar Bergman **Kamera/Director of Photography:** Sven Nykvist **Hudba/Music:** Lars Johan Werle, Johann Sebastian Bach **Strih/Editor:** Ulla Ryghe **Hrajú/Cast:** Bibi Andersson, Liv Ullmann, Margaretha Krook, Gunnar Björnstrand, Jörgen Lindström **Výroba/Production:** Svensk Filmindustri **Predaj/Sales:** The Swedish Film Institute **Kópia/Print source:** The Swedish Film Institute

Po „komornej trilógii“ (Ako v zrkadle, Hostia večere Pána, Mlčanie) prišiel Ingmar Bergman s filmom, ktorý znamenal po formálnej i obsahovej stránke výrazný posun v jeho tvorbe a ktorý sám nazýva „sonátou pre dve ženy“.

Herečka Elizabeth (Liv Ullmann) sa rozhodne, že prestane rozprávať, a preto ju zveria do opatery spoločničky Vogel. Her next films included The Hour of Wolves, Shame, Passion, Whispers and Cries (Donatello's David 1974), Scenes from a Marriage (Donatello's David 1975), and Face to Face (Oscar nomination). Bergman and Ullmann had a daughter, Linn, with whom Ullmann appeared in The Autumn Sonata (Donatello's David 1979). Ullmann has worked with several other directors as well. Her performance in Jan Troell's The Emigrants won her an Academy Award nomination, and her appearance in The Girlfriend (1988) brought her an Award for Best Actress from San Sebastian. In 1976, Ullmann published her autobiography. Recently, she has also directed some of her own films – in 1992 she made Sophie, followed by two more features. Her film Trolösa (Unfaithful Woman, 2000) was also screened in Slovakia. She is well-known for her involvement with charities as well. She works with UNICEF, visiting third-world countries and helping those suffering from hunger and poverty. Liv Ullmann received a European Film Award for her contribution to world cinema (2004) and several awards from the IFFs in Karlovy Vary and San Sebastian (2007).

After his trilogy Through a Glass Darkly, Winter Night, and The Silence, Bergman made a film that represented a considerable shift in his work in both form and content. Bergman himself called the film "a sonata for two women".

An actress named Elizabeth (Liv Ullmann) takes a vow of silence and is put into the care of Alma (Bibi Andersson), a nurse companion. The actress's act, we soon learn, has two aspects: it is a wish for ethical purity, but it is also a species of sadism, a virtually impregnable position of strength from which to manipulate her nurse, who is charged with the burden of talking. The two characters engage in a desperate duel of identities, and Bergman turns that struggle into a metaphor for the fate of language, art, and consciousness itself. Bergman decided that the principal roles should go to Bibi Andersson and the highly-praised young Norwegian actress, Liv Ullmann. He had never actually seen her act, but he had been at the home of Gunnel Lindblom looking at slides taken during the shooting of Pan (Kort är sommaren, 1962), in which Andersson and Ullmann both took part. Struck by how similar they were, this initial impulse eventually led Bergman to Persona.

Ingmar Bergman (1918, Uppsala - 2007, Fårö). Spisovateľ, scenárista, filmový, televízny a divadelný režisér, jedna z najväčších postáv svetového povojnového filmu. Od roku 1948 nakrúcal filmy len podľa vlastných scenárov. Získal za ne mnoho prestížnych cien, vrátane troch Oscarov. 20 jeho filmov (napr. Prší nám na lásku, Prameň panny, Lesné jahody, Siedma pečať, Mlčanie, Persona, Šepoty a výkriky) bolo uvedených v našich kinách. V češtine a slovenčine vyšlo mnoho jeho scenárov i autobiografia Laterna magika a ďalšie publikácie.

Ingmar Bergman (*1918, Uppsala - † 2007, Fårö) was a novelist, a playwright, and a screenwriter; a film, television, and theatre director; and one of the most prominent figures of international post-war cinema. Since 1948, he exclusively made films based on his novels. He won several of the most prestigious international awards – including Oscars. Out of all his films, twenty were released for theatrical distribution in our country (e.g. It Rains on Our Love, The Virgin Spring, Wild Strawberries, The Seventh Seal, The Silence, Persona, Cries and Whispers). Many of his scripts and novels were translated and published in Czech and Slovak, as well as his autobiography Laterna Magica and other books.

VARGTIMMEN

Hodina vlkov
Hour of the Wolf

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Švédsko/Sweden

1967, 35 mm, čb/b&w, 90 min.

Réžia/Director: Ingmar Bergman **Scenár/Screenplay:** Ingmar Bergman **Kamera/Director of Photography:** Sven Nykvist
Hudba/Music: Lars Johan Werle, Johann Sebastian Bach, Wolfgang Amadeus Mozart
Strih/Editor: Ulla Ryghe **Hrajú/Cast:** Max von Sydow, Liv Ullmann, Ingrid Thulin, Georg Rydeberg, Erland Josephson, Gertrud Fridh
Výroba/Production: Svensk Filmindustri
Predaj/Sales: Hollywood Classics **Kópia/Print source:** The Swedish Film Institute

Šialenstvo a posadnutosť démonmi sú témy, ktoré nájdeme v mnohých Bergmanových filmoch. Hlavnou témou sú i vo filme Hodina vlka. V tomto diele sú spojené s umeleckou kreativitou. Alma (Liv Ullmann) rozpráva o svojom živote s manželom-umelcom, ktorý zmizol a zanechal po sebe iba denník. „Ide o prvý z trojice filmov, kde Max von Sydow stvárňuje Bergmanovo alter ego – umelca, ktorý sa utiahol na ostrov (sám režisér žil na ostrove Fårö). Práve tu sa môžu naplno prejavíť všetci démoni a príšery z jeho predstáv; hrozia, že sa zmocnia svojho stvoriteľa a nechajú ho zmiznúť v temnote jeho vlastného vnútra. Gotický hororový príbeh Hodina vlka v mnohom pripomína Drakulu od Brama Stokera – umelcových obdivovateľov i trýzniteľov predstavuje ako upírov, krdle krvilačných vtákov a mračná hmyzu.“ (Ingmar Bergman tvárou v tvár)

Názov filmu je vysvetlený hneď v úvodných titulkoch. „Hodina vlka je hodina medzi nocou a svitaním. Hodina, keď väčšina ľudí zomiera, keď je spánok najhlbší a nočné mory nám pripadajú najskutočnejšie. Je to hodina, v ktorej majú démoni najväčšiu moc. Hodina vlka je zároveň hodinou, v ktorej sa narodí väčšina detí.“

Madness and demonism, present in many of Bergman's films, are made the explicit themes of Hour of the Wolf. Here they are associated with artistic creativity. Alma (Liv Ullmann) tells of her life with her artist husband, who disappeared, leaving only his diary. „The first of three films featuring Max von Sydow as Bergman's alter ego, the artist in retreat to an island (Fårö, the director's own home) where all his demons and imagined monsters can come out to play, threatening to possess their creator and disappear him into the darkness behind the brain. A strikingly Gothic tale of horror, Hour of the Wolf owes much to Bram Stoker's Dracula in its evocation of the artist's admirers and tormentors as vampires, flocks of flesh-eating birds and insects.“ (Ingmar Bergman Face to Face)

The title of the film is explained in the opening credits: „The hour of the wolf is the hour between night and dawn. It is the hour when most people die, when sleep is the deepest, when nightmares feel most real. It is the hour when the demons are most powerful. The hour of the wolf is also the hour when most children are born.“

Ingmar Bergman (1918, Uppsala - 2007, Fårö). Spisovateľ, scenárista, filmový, televízny a divadelný režisér, jedna z najväčších postáv svetového povojnového filmu. Od roku 1948 nakrúcal filmy len podľa vlastných scenárov. Získal za ne mnoho prestížnych cien, vrátane troch Oscarov. 20 jeho filmov (napr. Prší nám na lásku, Prameň panny, Lesné jahody, Siedma pečat, Mlčanie, Persona, Šepoty a výkriky) bolo uvedených v našich kinách. V češtine a slovenčine vyšlo mnoho jeho scenárov i autobiografia Laterna magica a ďalšie publikácie.

Ingmar Bergman (*1918, Uppsala - † 2007, Fårö) was a novelist, a playwright, and a screenwriter; a film, television, and theatre director; and one of the most prominent figures of international post-war cinema. Since 1948, he exclusively made films based on his novels. He won several of the most prestigious international awards – including Oscars. Out of all his films, twenty were released for theatrical distribution in our country (e.g. It Rains on Our Love, The Virgin Spring, Wild Strawberries, The Seventh Seal, The Silence, Persona, Cries and Whispers). Many of his scripts and novels were translated and published in Czech and Slovak, as well as his autobiography Laterna Magica and other books.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

ZLATÁ KAMERA

GOLDEN CAMERA

MIROSLAV ONDŘÍČEK

Foto: Lucky Man Films

Miroslav Ondříček je známý český kameraman a spolutvorca štyroch desiatok celovečerných filmov. Richard Crudo, prezident Americkej asociácie kameramanov, o ňom povedal: „Miroslav Ondříček sa narodil s dušou umelca, no zároveň má zručnosť, potrebnú na to, aby sa dokázal vyjadriť ako kameraman. Jeho filmy prinášajú zábavu i poučenie divákovi na celom svete. Je zdrojom inšpirácie pre všetkých filmárov, ktorí v sebe nosia nenaplnené sny.“ Ondříček sa narodil 4. novembra 1934 v Prahe. Pri filme začínal od piky, pracoval v komparze a vyučil sa v laboratóriách na Barrandove, kde získal dostatočné vedomosti z oblasti chémie a spracovania filmu. Práve tie boli kľúčové pre jeho neskoršie úspechy. Bol asistentom kamery a koncom 50. rokov ukončil večernú školu filmovej tvorby pri FAMU v Prahe. Debutoval v roku 1965 filmom Ivana Passera *Intimní osvětlení*. V tom istom roku sa začala i jeho dlhoročná spolupráca s režisérom Milošom Formanom. A to nielen doma - *Lásky jedné plavovlásky* (1965), *Hoří, má panenko* (1967), ale i v USA - *Taking Off* (1971), *Vlasy* (1979), *Ragtime* (1981), *Amadeus* (1984), *Valmont* (1989). Počas návštevy v Prahe mu Lindsay Anderson ponúkol spoluprácu na filme *Biely autobus* (1967), ktorá pokračovala snímkami *Keby...* (1968) a *Šťastný to muž* (1973). Miroslav Ondříček spolupracoval i s Janom Němcem - *Mučedníci lásky* (1966), *Jiřím Krejčíkom - Božská Ema* (1979), *George Roy Hillom - Bitúnok č. 5* (1972), *Svet podľa Garpa* (1982), *Januszom Majewskim - Dvojí svět hotelu Pacifik* (1975), a *Penny Marshall - Čas prebúdzania* (1990), *Velké víťazstvo* (1992), *Kazatelova žena* (1996), *Chlapci v mojom živote*

(2001). Miroslav Ondříček bol nominovaný na Oscara za filmy *Ragtime* a *Amadeus*. V roku 2000 prevzal Českého leva za prínos k českému filmu, v roku 2003 bol za celoživotné dielo ocenený v macedónskej Bitole. V roku 2004 získal ako druhý kameraman z východnej Európy cenu Americkej asociácie kameramanov za prínos k medzinárodnej kinematografii. Na MFF Karlovy Vary prevzal Kríštálový glóbus za umelecký prínos k svetovej kinematografii. V súčasnosti je členom správnej rady Filmovej akadémie Miroslava Ondříčka v Pisku.

Miroslav Ondříček is a highly acclaimed Czech cinematographer, co-creator of forty feature-length films. Richard Crudo, Chairman of the American Society of Cinematographers, said, "Miroslav Ondříček was born with the soul of an artist, and he mastered the skills needed to express himself as a cinematographer. He is a source of inspiration for filmmakers with unrealized dreams in every part of the world." Ondříček was born on November 4th, 1934 in Prague. He started in the film industry from scratch; he worked as an extra and then he attended the vocational course in the laboratories of the Barrandov Studios in Prague. Here, he gained knowledge about chemistry and film emulsion that would prove crucial to his later success. Soon after, he became an assistant cinematographer, and at the end of the 1950s he finished evening school at FAMU (Film and TV School of the Academy of Performing Arts) in Prague. In 1965 he debuted in Ivan Passer's film, *Intimní osvětlení*. In the same year, he also began to

collaborate with Miloš Forman. They worked together not only in the Czech Republic, on films such as *Blondes on Love* (1965) and *The Fireman's Ball* (1967), but also in the USA with *Taking Off* (1971), *Hair* (1979), *Ragtime* (1981), *Amadeus* (1984), and *Valmont* (1989). While visiting Prague, Lindsay Anderson offered him the chance to cooperate in the production of *The White Bus* (1967), followed by *If...* (1968) and *O Lucky Man* (1973). Miroslav Ondříček also collaborated with Jan Němec on films such as *Martyrs of Love* (1966), *Jiří Krejčík - The Divine Emma* (1979), *George Roy Hill - Slaughterhouse-Five* (1972), *The World According to Garp* (1982), *Janusz Majewski - Hotel Pacifik* (1975), and with *Penny Marshall on Awakenings* (1990), *A League of Their Own* (1992), *The Preacher's Wife* (1996), and *Riding in Cars with Boys* (2001). Miroslav Ondříček received Academy Award nominations for *Ragtime* and *Amadeus*. In 2000, he won a Czech Lion for his contribution to Czech cinema. Three years earlier, he was awarded for his lifetime contribution to film at the Bitola film festival in Macedonia. In 2004, Ondříček received the American Society of Cinematographers' International Achievement Award for his lifetime contribution to international cinematography. It was only the second time that a filmmaker from Central or Eastern Europe had been honoured by the American association. At the Karlovy Vary IFF, he was awarded the Crystal Globe for artistic contribution to international cinema. Currently, he is the president of the Board of Directors at the Miroslav Ondříček Film Academy in Pisek, Czech Republic.

AMADEUS: DIRECTOR'S CUT

Amadeus 2002

Amadeus: Director's Cut

Amadeus je strhujúcou drámou závidy, intrigy a vášnivého vzťahu k hudbe nakrútenou podľa úspešnej divadelnej hry Petra Shaffera. Rozprávačom príbehu odohrávajúceho sa v rokoch 1781 až 1823 je dvorný skladateľ cisára Jozefa II., ktorý koniec svojho života trávi v blázinci a je presvedčený, že zabil geniálneho skladateľa Wolfganga Amadea Mozarta. Formanovi sa vo filme podarilo vynikajúcim spôsobom spracovať tému nerovného boja výnimočného jedinca s predstaviteľmi inštitucionalizovanej moci. Z obáv o priazeň publika sa v roku 1984 rozhodli Miloš Forman a producent Saul Zaentz uviesť do kín skrátenú verziu filmu. Tá však zaznamenala nepredvídateľný úspech. Film získal osem Oscarov vrátane cien za najlepší film a réžiu, štyri Zlaté glóbusy, päť cien BAFTA, troch Donatellových Davidov a množstvo ďalších ocenení. *Amadeus* sa stal jedným z najúspešnejších titulov 80. rokov a priniesol i zvýšený záujem o Mozartovu tvorbu. Režisérsky zostrih filmu *Amadeus* pod názvom *Amadeus 2002* máme po prvý raz šancu vidieť na plátne i na Slovensku. Kameraman Miroslav Ondříček získal Cenu BAFTA za najlepšiu kameru a po *Ragtime* (1981) bol už po druhý raz nominovaný na Oscara.

Amadeus is an impressive drama about envy, intrigue, and a passionate relationship to music. The film was based on Peter Shaffer's successful play. The story unfolds between 1781 and 1823 and is told by the court composer of Joseph II, who spent the rest of his days in a madhouse, convinced that he has killed the genius composer Wolfgang Amadeus Mozart. Forman succeeded in treating the topic of an uneven fight of a unique individual against the representatives of institutionalized power. In 1984, Milos Forman and the producer Saul Zaentz decided to release a shortened version of the film because they were afraid of the reactions of the public. The film won eight Academy Awards including the Best Picture and the Best Director, four Golden Globes, five BAFTA awards, three Donatello's Davids, and many more. *Amadeus* became one of the most successful titles of the eighties and helped to augment the interest in Mozart's music. This will be the first chance to see the director's cut *Amadeus 2002* on the big screen in Slovakia. The Director of Photography, Miroslav Ondrick, won a BAFTA award for Best Cinematography and was nominated for an Oscar for a second time (after *Ragtime* in 1981).

USA

1984, 2001, 35 mm, far./col., 188 min.

Réžia/Director: Miloš Forman **Námet/Story:** Peter Shaffer – divadelní hra/theatre play *Amadeus* (1981) **Scenár/Screenplay:** Peter Shaffer **Kamera/Director of Photography:** Miroslav Ondříček **Hudba/Music:** Wolfgang Amadeus Mozart, Giovanni Battista Pergolesi, Antonio Salieri **Strih/Editor:** Nena Danevicová, Michael Chandler; T.M. Christopher **Hrajú/Cast:** F. Murray Abraham, Tom Hulce, Elizabeth Berridge, Simon Callow, Roy Dotrice, Christine Ebersole, Jeffrey Jones **Výroba/Production:** The Saul Zaentz Company

Miloš Forman (1932, Čáslav) je absolventom FAMU, spoluzakladateľom Laterny Magiky a popredným predstaviteľom československej novej vlny. Od roku 1968 žije a pracuje v USA, kde sa mu podarilo zaradiť sa medzi najznámejších režisérov. Jeho filmy *Černý Petr* (1964), *Lásky jedné plavovlásky* (1965), *Prelet nad kukučím hniezdom* (1975), *Amadeus* (1984), *Valmont* (1989), *Lud versus Larry Flynt* (1996), *Muž na Mesiaci* (1999) získali spolu 13 Oscarov z 32 nominácií a celý rad ďalších prestížnych cien.

Milos Forman (1932, Caslav) graduated from FAMU (Film and TV School of the Academy of Performing Arts) in Prague. He is a co-founder of Laterna Magika and one of the most prominent representatives of the Czechoslovakian New Wave. He has lived and worked in the USA since 1968, where he is recognized as one of the most reputable directors. His films *Černý Petr* (Black Peter, 1964), *Lásky jedné plavovlásky* (Blondes in Love, 1965), *One Flew Over the Cuckoo's Nest* (1975), *Amadeus* (1984), *Valmont* (1989), *The People vs. Larry Flint* (1996), and *Man on the Moon* (1999) have won altogether thirteen Oscars out of thirty-two nominations and many more prestigious awards.

INTIMNÍ OSVĚTLENÍ

Intimní osvětlení
Intimate Lighting

Komédia *Intimní osvětlení* sa odohráva v malom meste, kde sa po rokoch stretávajú spolužiaci z konzervatória – Petr a Bambas. Zatiaľ čo Petr sa uchytil v symfonickom orchestri a má mladú atraktívnu priateľku, Bambas je riaditeľom miestnej hudobnej školy, je ženatý, snaží sa dostavať rodinný dom a cez víkendy si privyrába na pohreboch. Počas jedného víkendu priatelia konfrontujú svoje odlišné životné cesty, ale i sny a ideály z mladosti. Osobitnou zložkou postáv vo filme je hudba, ktorá dodáva im i filmu samotnému ďalší rozmer. Tento celovečerný debut režiséra a scenáristu Ivana Passera, ktorý patrí k najvýznamnejším dielam československej novej vlny, bol súčasne jediným filmom, ktorý v Československu nakrútil. „Keď štúdio Barrandov schválilo Ivanovi debut, chcel film nakrúcať so mnou. Ale schôdza barrandovských kameramanov mi dala povolenie nakrúcať film len s niekým skúseným. Zobral to na seba pán kameraman Josef Střecha. Zachoval sa veľmi gentlemany a celé nakrúcanie mi viacmenej zveril. Nakoniec som bol rád, že sme na filmu pracovali obaja, lebo som mohol odísť na pár dní do Anglicka, kde sa už chystal Biely autobus,“ povedal Miroslav Ondříček.

The comedy *Intimate Lighting* takes place in a small town. Petr and Bambas, two former schoolmates from conservatory, meet there after many years. Petr has made his career in an orchestra and has a young, attractive girlfriend. Bambas has become the headmaster of a local music school, is married, tries hard to finish building his house, and plays at funerals at weekends. During one weekend, the two confront their different ways of life and also their dreams from their youth. Music is an important part of the film, lending the characters and the film itself another dimension. This feature debut of director and screenwriter Ivan Passer is one of the most important films of the Czech and Slovak New Wave. It was the only film which Passer made in Czechoslovakia. “After the Barrandov studios approved Ivan’s debut, he wanted to make his film with me. But as it was decided at a meeting of Barrandov cinematographers, I was only allowed to shoot a film with an experienced filmmaker. Finally, Josef Střecha took the job. He was a real gentleman and he basically entrusted the whole shooting to me. In the end I was glad that both of us worked on the film - this way I was able to spend a few days in England, where they were already preparing the making of *The White Bus*,” said Miroslav Ondříček.

191

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČIN

Československo/Czechoslovakia
1965, 35 mm, far./col., 71 min.

Réžia/Director: Ivan Passer **Námet/Story:** Jaroslav Papoušek, Ivan Passer **Scenár/Screenplay:** Václav Šašek, Jaroslav Papoušek, Ivan Passer **Kamera/Director of Photography:** Miroslav Ondříček, Josef Střecha **Hudba/Music:** Oldřich Korte, Josef Hart **Strih/Editor:** Jiřina Lukešová **Hrajú/Cast:** Karel Blažek, Zdeněk Bezušek, Věra Křesadlová, Jan Votrčil, Jaroslava Štědrá, Vlastimila Vlková **Výroba/Production:** Filmové studio Barrandov **Pre-daj/Sales:** Ateliéry Bonton Zlín **Kópia/Print source:** Ateliéry Bonton Zlín

Ivan Passer (1933, Praha) spolupracoval s Alfreedom Radokom na príprave programu *Laterny magiky* pre bruselské EXPO '58. Ako spoluscenárista a asistent réžie sa podieľal na filmoch Miloša Formana *Lásky jedné plavovlásky* či *Hoří, má panenko*. Režijné debutoval krátkym filmom *Fádní odpoledne* a o rok neskôr nakrútil jeden zo zásadných filmov 60. rokov *Intimní osvětlení*. Po roku 1968 emigroval do USA, kde žije a pracuje dodnes. Nakrútil tam napríklad filmy *Zrozený na vílazstvo* (1971), *Cutterova cesta* (1981), *Nomád* (2005), či televízny životopisný film *Stalin* (1992).

Ivan Passer (1933, Prague) collaborated with Alfréd Radok on the preparation of the *Laterna magica* program for Expo 58 in Brussels. As a co-screenwriter and assistant director he collaborated with Milos Forman on *Blondes on Love* and *Fireman's Ball*. As a director he made the short film *Fádní odpoledne* and a year later he directed one of most important films of the 60s: *Intimní osvětlení* (*Intimate Lighting*). After the events of 1968 he left for the USA, where he has lived and worked until now. There, he has shot such films as *Born to Win* (1971), *Cutter's Way* (1981), and the made-for-television biography *Stalin* (1992).

KRZYSZTOF ZANUSSI

Jeden z najvýznamnejších režisérovo poľskej a svetovej kinematografie. Narodil sa 17. 6. 1939 vo Varšave. V roku 1959 ukončil štúdium na Fyzikálnej fakulte Varšavskej univerzity, v roku 1962 na Filozofickej fakulte Jagelonskej univerzity v Krakove. V roku 1966 ukončil štúdium réžie na Vysokjej filmovej, televíznej a divadelnej škole v Lodži. Čez pôsobenie v amatérskych filmových kluboch, kde nakrútil jedenásť filmov, z ktorých deväť získalo ocenenia doma i v zahraničí, sa dostal k profesionálnemu filmu. Vytvoril vyše tridsať dlhometrážnych amatérskych filmov pre kiná a televíziu. Debutoval v roku 1969 filmom *Struktura kryształu* (*Štruktúra krištálu*). S nasledujúcimi filmami *Zycie rodzinne* (*Rodinný život*, 1971), *Bilans kwartalny* (*Štvrtročná bilancia*, 1974), *Barwy ochronne* (*Ochranné sfarbenie*, 1976), *Constans* (*Konštanta*, 1980), *Kontrakt* (*Kontrakt*, 1980) či *Imperativ* (*Imperatív*, 1982) sa zaradil medzi hlavných predstaviteľov „kina morálneho nepokoja“, ktoré reflektovalo spoločenskú situáciu v Poľsku od šesťdesiatych do osemdesiatych rokov. Vo svojich filmoch si kladie otázky o poznaní zmyslu života a správnych hodnôt. Zanussi je i autorom kníh *O strihu* v amatérskom filme (1968) a *Rozhovory o amatérskom filme* (1978). Z jeho ďalších filmov môžeme spomenúť napríklad *Rok spokojnego slonca* (*Rok pokojného slnka*, 1984), *Gdieskolwiek jest, jesli jest...* (*Nech si kdekoľvek ...*, 1988), *Dotkniecie reki* (*Dotyk ruky*, 1992), *Zycie jako śmiertelna choroba przenoszona*

drogą plciową (*Život ako smrteľná choroba, prenášaná pohlavnou cestou*, 2000), *Persona Non Grata* (2005), *Serce na dłoni* (*Srdce na dlani*, 2008). Jeho diela získali ocenenia na prestížnych festivaloch ako Benátky, Berlín, Cannes, Locarno, Mannheim, Moskva. Zanussi je členom Európskej filmovej akadémie, pápežskej komisie pre kultúru vo Vatikáne, prezidentom FERA (Európskej federácie audiovizuálnych tvorcov), režíroval v divadle (Palermo, Bonn, Krakow, Bazilej), prednášal na filmových školách (napr. v Lodži, National Film School v Londýne), od roku 1992 je profesorom na Slezskej univerzite v Katoviciach a má päť titulov doktor honoris causa. Je šéfom filmového štúdia „Tor“.

One of the major figures of Polish and world cinema, Zanussi was born on 17 June 1939 in Warsaw. He graduated from the Faculty of Physics at Warsaw University in 1959 and from the Faculty of Arts at Jagelonian University in Krakow in 1962. In 1966, he finished his studies of Directing at the PWSTiF (Film, Television, and Drama Academy) in Lodz. He made his way to professional cinema through amateur film clubs, having made eleven films, nine of which won national and international awards. Zanussi has made over thirty features and television films. He debuted in 1969 with *The Structure of the Crystal* (*Struktura kryształu*). His next films - *Zycie rodzinne* (*Family Life*, 1971), *Bilans kwartalny* (*Quarterly Report*, 1974), *Barwy ochronne*

(*Protective Colouring*, 1976), *Constans* (*The Constant*, 1980), *Kontrakt* (*Contract*, 1980) and *Imperativ* (*Imperative*, 1982) made him one of the leading directors of the Cinema of Moral Discontent, a movement reflecting the social situation in Poland of the 1960s through the 1980s. In his films, Zanussi tackles the issues about the possibility of knowing the meaning of life and the right values. Krzysztof Zanussi also published the books *On Editing in Amateur Cinema* (1968) and *Conversations about Amateur Cinema* (1978). His later films include *Rok spokojnego slonca* (*The Year of a Peaceful Sun*, 1984), *Gdieskolwiek jest, jesli jest...* (*Wherever you may be...*, 1988), *Dotkniecie reki* (*The Touch of a Hand*, 1992), *Zycie jako śmiertelna choroba przenoszona drogą plciową* (*Life as a Sexually Transmitted Deathly Disease*, 2000), *Persona Non Grata* (2005), *Serce na dłoni* (*Heart on the Sleeve*, 2008). He has won prestigious awards from the festivals in Venice, Berlin, Cannes, Locarno, Mannheim, and Moscow. He is a member of the European Film Academy, the Papal Commission for Culture in the Vatican, and President of FERA (European Federation of Audiovisual Creators). He has also worked as a stage director (Palermo, Bonn, Krakow, Basil), lectured at film academies (e.g. Lodz, National Film School in London), been a professor at the Slezskej University in Katowice, and received five Doctor honoris causa titles. He currently heads the Tor film studio.

192

CONSTANS

Konštanta
The Constant Factor

Polsko/Poland

1980, 35 mm, far./col., 87 min.

Réžia/Director: Krzysztof Zanussi **Scenár/Screenplay:** Krzysztof Zanussi **Kamera/Director of Photography:** Sławomir Idziak **Hudba/Music:** Wojciech Kilar **Strih/Editor:** Ursula Sliwinska, Ewa Smal **Hrajú/Cast:** Tadeusz Bradecki, Zofia Mrozowska, Małgorzata Zajączkowska, Cezary Morawski, Witold Pyrkosz, Ewa Lejczak, Edward Zebrowski, Juliusz Machulski **Výroba/Production:** Studio Filmowe Tor **Predaj/Sales:** Studio Filmowe Tor **Kópia/Print source:** Slovenský filmový ústav

Tragický konflikt mladého muža, ktorý hľadal svoju nemennú životnú istotu.

Hrdinom filmu je mladý človek, ktorý po základnej vojenskej službe nastupuje na výhodné miesto. Jeho mravné ideály sa ostro stretávajú s pragmaticky chápaným úspechom a všeobecne tolerovanými praktikami: zľahčováním problémov, obohacovaním sa, úplatkami a protekciou. Film hľadá odpovede na otázky: Nakoľko je človek strojom svojho osudu? Nebýva často náhoda silnejšia ako vôľa, ktorou chceme život usmerniť podľa svojich predstáv a ideálov? Existuje v ľudskom živote nejaká konštanta, na ktorú sa možno vždy spoľahnúť? Film získal Cenu poroty a Cenu Ekumenickej poroty na MFF Cannes 1980, Zvláštnu cenu poroty na Festivale poľských hraných filmov v Gdansk a Veľkú cenu na MFF Panama 1981.

The tragic conflict of a young man looking for a constant factor in his life.

The main character is a young man who takes a new, profitable job after his compulsory military service ends. His ethical principles clash with pragmatic success and generally accepted practice: downplay of problems, corruption, bribes, and favours. The film tries to find answers to several questions: To what extent can a man influence his destiny? Is chance stronger than the will we exercise to change our lives according to our own ideas and ideals? Is there any constant factor in human life we can always rely on?

The film received the Jury Award and the Ecumenical Award at the Cannes IFF in 1980, the special award of the jury at the Festival of Polish feature films in Gdansk, and the Grand Prix at the Panama IFF in 1981.

NIEPOKÓJ

Nepokoj
Restlessness

Polsko/Poland

2004, BETA SP, čb+far./b&w+col., 57 min.

Réžia/Director: Krzysztof Tchórzewski **Scenár/Screenplay:** Krzysztof Tchórzewski **Kamera/Director of Photography:** Piotr Augustynek, Leszek Skuza **Strih/Editor:** Paweł Deliś **Hrajú/Cast:** Krzysztof Zanussi **Výroba/Production:** Telewizja Polska - Agencja Filmowa, Film Studio MTM **Predaj/Sales:** Telewizja Polska - Agencja Filmowa **Kópia/Print source:** Telewizja Polska - Agencja Filmowa

Dokumentárny film o Krzysztofovi Zanussim, ktorý je považovaný za jedného z najlepších poľských filmových režisérov. Jeho filmy sa vyznačujú nezvyčajnou originalitou, sú väčšinou plné reflexií a trefného pozorovania. Réžisér sa v nich venuje morálnej a psychologickej problematike a ukazuje vnútorný život svojich hrdinov.

Prostredníctvom rozhovorov a ukážok z filmov majú diváci jedinečnú príležitosť zoznámiť sa s tvorbou Krzysztofa Zanussiho, ktorý si tohto roku na MFF Artfilm Trenčín / Trenčianske Teplice prevzme cenu Zlatá kamera.

Restlessness is a documentary about Krzysztof Zanussi, who is considered to be one of the greatest Polish filmmakers. His films are remarkable for their originality and they are usually full of reflections and accurate observations. In his films, Zanussi focuses on moral and psychological issues and reveals the inner lives of his characters.

Interviews and clips from his films will create an excellent opportunity for the audience to learn more about Krzysztof Zanussi's work. The director is attending this year's Artfilm IFF to receive the Golden Camera Award.

Krzysztof Tchórzewski je poľský režisér dokumentárnych filmov. Debutoval v roku 1980 filmom Jachtem donikad. Po ňom nakrútil dokument Stacja - I. krajowy zjazd delegatów NSZZ „Solidarność”, po ktorom sa musel na celé desaťročie odmlčať. K réžii sa vrátil až v roku 1992 a nakrútil filmy Bogdan a inni... (1992), Redaktorzy podziemia (1995), In Articulo mortis. Alina Szapocznikow 1926 - 1973 (1998), Umrzyjmy razem (2000), Niepokój (2004), Vivat Academia (2006).

Krzysztof Tchórzewski is a Polish documentarian. He debuted with the film Jachtem donikad in 1980. Following was his film Stacja - I. krajowy zjazd delegatów NSZZ „Solidarność”, which resulted in a ban for Tchórzewski, preventing him from making films for a whole decade. He returned to filmmaking in 1992 and made Bogdan a inni... (1992), Redaktorzy podziemia (1995), In Articulo mortis. Alina Szapocznikow 1926 - 1973 (1998), Umrzyjmy razem (2000), Niepokój (2004), and Vivat Academia (2006).

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

- slovenské exkluzívne predpremiéry: Katyn a Shine a Light
- dokument o slávnom slovenskom hercovi Ladislavovi Chudíkovi
- zvláštne uvedenia štyroch filmov Jána Kadára pri príležitosti vydania novej monografie Václava Maceka, ktorú vydáva Slovenský filmový ústav

- special Slovak previews: Katyn & Shine a Light
- a documentary about the famous Slovak actor - Ladislav Chudík
- a special screening of four Ján Kadár films on the occasion of a new monograph by Václav Macek published by Slovak Film Institute

ZVLÁŠTNE UVEDENIA

SPECIAL SCREENINGS

KATKA

Katka
Cathy

Československo/Czechoslovakia
1949, 35 mm, čb/b&w, 91 min.

Réžia/Director: Ján Kadár **Námet/Story:** František Petro, Ivan Bukovčan, Maximilián Nitra **Scenár/Screenplay:** Ivan Bukovčan, Vratislav Blažek, Ján Kadár, Maximilián Nitra **Kamera/Director of Photography:** Josef Miček **Hudba/Music:** Tibor Andrašovan **Strih/Editor:** Marie Kopecká **Hrajú/Cast:** Božena Obrová, Július Pántik, Hana Sarvašová, František Dibarbora, Ružena Struhárová, Mária Hanusková **Výroba/Production:** Slovenská výroba Československého štátneho filmu v Bratislave **Predaj/Sales:** Slovenský filmový ústav **Kópia/ Print source:** Slovenský filmový ústav

Veselohra o mladom dedinskom dievčati, ktoré sa stretáva s novými životnými skúsenosťami vo veľkej továrni. Pomaly si zvyká na nové prostredie aj na cudzích ľudí a z naivného dedinského dievčata sa postupne stáva mladá žena s novými ideálmi.

„Nakrúcanie príbehu o dievčati z dediny, ktoré sa proti vôli rodičov rozhodne odísť z vidieka do novopostavenej fabriky na výrobu pančúch, súviselo s dobovou politickou stratégiou. Tzv. industrializácia Slovenska si žiadala veľa nových pracovných síl, a preto bolo treba pritiahnúť robotníkov / robotníčky do vznikajúcich tovární z vidieka. V podstate je to príbeh iniciácie, dobovo politicky užitočnej iniciácie, ktorá musí byť šťastne zavŕšená. Práve schopnosť Jána Kadára (s pomocou spoluautorov) pútať zobraziť povinnú premenu ho odlišovala od ostatných filmových prejavov, ovplyvnených novou mocou.“ (Václav Macek: Ján Kadár. Slovenský filmový ústav, 2008.)

Cathy (Katka) is a comedy about a young village girl who comes to work in a newly built factory and thus enters a completely unknown world. Slowly, she gets used to this new, strange place and people, and a naive village girl develops into a young woman with new dreams and expectations. “This story of a girl who, against her parents’ will, decides to leave the village and work in a newly opened stockings factory, was influenced by contemporary political strategy. During the so-called industrialization period of Slovakia, the newly-built factories were suddenly in need of new workers, and it was necessary to bring rural people to work in them. It is a story of initiation – politically useful initiation, and therefore it has to have a happy ending. Unlike many other filmmakers in his time, Ján Kadár (together with his colleagues) managed to depict the ‘desired change’ in an attractive way.” Václav Macek: Ján Kadár (Slovenský filmový ústav/Slovak Film Institute, 2008)

KATYŇ

Katyň
KatynINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENCIANSKE TEPLICE • TRENCIN

Polsko/Poland

2007, 35 mm, far./ col., 118 min.
Réžia/Director: Andrzej Wajda **Scenár/Screenplay:** Andrzej Wajda, Władysław Pasikowski, Przemysław Nowakowski **Kamera/Director of Photography:** Paweł Edelman, Marek Rajca (septembrová sekvenca/sequence in September) **Hudba/Music:** Krzysztof Penderecki **Strih/Editor:** Milenia Fiedler, Rafał Listopad **Hrajú/Cast:** Andrzej Chyra, Maja Ostaszewska, Artur Żmijewski, Danuta Stenka, Jan Englert, Paweł Małaszyński, Magdalena Cielecka, Agnieszka Glińska, Maja Komorowska **Výroba/Production:** Akson Studio v koprodukcii s/in co-production with Telewizja Polska - Agencja Filmowa, Telekomunikacja Polska S.A. **Predaj/Sales:** TVP SA **Kópia/ Print source:** TVP SA **Distributér/Slovak distributor:** Asociácia slovenských filmových klubov (**premiéra/premiere:** 11.9.2008 – Projekt 100)

Ján Kadár (1918, Budapešť - 1979, Los Angeles, USA). V roku 1950 debutoval samostatným hraným filmom Katka. S Elmarom Klosom nakrútil osem celovečerných filmov (Únos, Hudba z Marsu, Tam na konečné, Tri přání, Smrt si říká Engelchen, Obžalovaný, Obchod na korze, Touha zvaná Anada). Ich film Obchod na korze sa stal prvým československým filmom oceneným Oscarom. Od začiatku 70. rokov až do svojej smrti pôsobil v USA. Jeho film Čo mi otec naklamal získal Zlatý glóbus 1975 za najlepší zahraničný film.

Ján Kadár (b.1918, Budapest, d. 1979, Los Angeles, USA) made his feature debut, Katka/Cathy, in 1949. Together with Elmar Klos, he directed eight feature-length films (Únos/Hi-jacking, Hudba z Marsu/Music from the Mars, Tam na konečné/There at the Terminal, Tri přání/Three Wishes, Smrt si říká Engelchen/Death is Called Engelchen, Obžalovaný/The Defendant, Obchod na korze/The Shop on Main Street, Touha zvaná Anada/Adrift). The Shop on Main Street was the first Czechoslovak film to win an Academy Award. From the early seventies until his death he lived and worked in the US. His film Lies My Father Told Me won the Golden Globe 1975 in the Foreign Film Category.

Po vypuknutí 2. svetovej vojny si územie Poľska rozdelili nacistické Nemecko a komunistický Sovietsky zväz. Zmätení civilisti i ustupujúci vojaci sa stiahli pred nemeckou armádou na východ. Tam však sovietski vojaci internovali dôstojníkov poľskej armády, príslušníkov poľskej inteligencie, policajtov a novinárov do zajateckých táborov. O niekoľko mesiacov neskôr vydal Stalin rozkaz svojej tajnej služby a vyše dvadsať tisíc zajatcov nechal popraviť. Krvavý zločin odhalili nacisti v roku 1943, no po obsadení lesa Sovietmi bolo z masakru obvinené Nemecko. Pravda sa ukázala až v druhej polovici 80. rokov, keď Sovieti odtajnil archív svojej tajnej služby. Andrzej Wajda nakrútil film o jednej z najväčších tragédií moderného poľského národa, ktorý nie je len príbehom žien, ktorým zbytočná smrť ich manželov, synov, bratov a príbuzných radikálne zmenila život, ale predovšetkým výpoveďou o poľskej spoločnosti, ktorá sa i vďaka katynskému masakru na takmer päťdesiat rokov dostala pod nadvládu najkrvavejších režimov 20. storočia. Film bol nominovaný na Oscara v kategórii najlepší cudzojazyčný film a 11 národných filmových cien Orol.

After the onset of World War II, the territory of Poland was divided between Nazi Germany and the communist Soviet Union. Confused civilians and retreating soldiers withdrew to the east before the German army. There however, all Polish army officers, intelligence agents, policemen and journalists were taken to concentration camps. Several months later, Stalin commanded his secret service to execute more than twenty-thousand of the prisoners. This bloody atrocity was discovered in 1943 by the Nazis, but after the Soviets’ seizure of the forest, the massacre was blamed on Germany. The truth surfaced no sooner than the mid-eighties, when the Soviets opened the archives of their secret service. Andrzej Wajda has made a film about one of the greatest tragedies of the modern Polish nation. It is not only a story of the women whose lives were radically changed when their husbands’, sons’, brothers’, and kin’s lives were wasted, but it is above all an account of Polish society, which also due to the Katynsky massacre fell for almost fifty years under the dominion of one of the bloodiest regimes of the twentieth century. The film was nominated for an Oscar in the Best Foreign Film category, and for eleven Orzeł (Eagle) national film awards.

Andrzej Wajda (1926, Suwalki, Poľsko) je jedným z najvýznamnejších režisérov poľskej a svetovej kinematografie. Študoval maliarstvo a neskôr filmovú réžiu. Úspech zaznamenal už svojimi prvými tromi filmami Nezvaní hostia, Kanály, Popol a diamant. Jeho diela (Brezový háj, Krajina po bitke, Danton ...) získali prestížne ocenenia na festivaloch v Benátkach, Berlíne, Cannes, Montreale, Moskve, San Sebastian a tri z nich boli nominované na Oscara (Zaslúbená krajina, Slečny z Vlčian, Človek zo železa). V roku 1990 získal Európsku filmovú cenu za celoživotné dielo a v roku 2000 Čestného Oscara.

Andrzej Wajda (1926, Suwalki, Poland) is one of the most significant directors of both Polish and world cinema. He first studied painting, and later film directing. He achieved early success with his first three films – A Generation, Kanal, and Ashes and Diamonds. His works (such as Birch Wood, Landscape After the Battle, and Danton) have won prestigious awards at festivals in Venice, Berlin, Cannes, Montreal, Moscow, San Sebastian, and three of them have been nominated for Oscars (Promised Land, The Maids of Wilko, Man of Marble). In 1990 he received the Lifetime Achievement Award from the European Film Awards and in 2000 he was awarded an Honorary Oscar.

LADISLAV CHUDÍK

Ladislav Chudík
Ladislav Chudík

Dokumentárny portrét herca Ladislava Chudíka na pôdoryse doby a jej premien v zrkadle jeho umeleckej tvorby. Sú to spomienky na detstvo v rodnom Hronci, mladost na štúdiách v Kremnici a priebeg jeho profesionálnej hereckej kariéry. Časť jeho rozprávania patrí aj exilovému pobytu vo Viedni, kde ho v r.1968 prijali na angažmán do Burgtheateru. Na Chudíka spomínajú aj jeho českí hereckí a režisérski súputníci. Je to pohľad nielen na životnú dráhu zasvätenú umeniu, ale aj na zložitú dobu 20. storočia v stredoeurópskom priestore. Chudík, ako bystrý pozorovateľ historických zlomov od Slovenského štátu cez ČSSR až po samostatnú republiku, nám cez osobné svedectvá sprostredkováva okamihy, ktorými žila desiatky rokov celá spoločnosť. Napriek mnohým zložitým situáciám si dokázal svojím umením zachovať priazeň väčšiny ľudí a stal sa akousi prirodzenou spoločenskou autoritou viacerých generácií. Ladislav Chudík je v kontexte českého i slovenského divadla dominantnou osobnosťou s veľkou charizmou a osobitým ľudským i umeleckým prajvom.

A documentary portrait of the actor Ladislav Chudík on the projection of time and its changes, through the lens of his work. The portrait discusses the actor's childhood memories of Hronec, his birthplace, his youth spent studying in Kremnica, and the course of his professional theatrical career. Part of the story also covers the actor's exile in Vienna, where in 1968 he was admitted for an engagement at the Burgtheater. The portrait also includes retrospective views of Chudík from the actor's contemporaries from the ranks of Czech actors and stage directors. It offers a view of the career of an actor devoted to the performing arts as well as of the complicated 20th century in Central Europe. Chudík, as a sharp-witted observer of Slovakia's historical changes from the Slovak State through the Czechoslovak Socialist Republic up to today's independent republic, shares with the audience the moments that were lived by the whole of society for decades, through his personal testimony. Despite many difficult times, he managed with his art to retain the favour of the majority and came to represent a genuine and respectable authority for several generations. In the context of Czech and Slovak theatre, Ladislav Chudík was and still is a dominant figure with great charisma, and a unique human as well as artistic approach.

199

Slovenská republika/Slovak Republic
2007, betacam SP, far./ col., 74 min.

Réžia/Director: Patrik Lančarič **Námet/Story:** Alena Chudíková, Milan Lasica **Scenár/Screenplay:** Patrik Lančarič **Kamera/Director of Photography:** Peter Kelíšek **Hudba/Music:** Vladimír Martinka **Strih/Editor:** Maroš Šlapeta **Výroba/Production:** Slovenská televízia, Maya **Predaj/Sales:** Telexim **Kópia/Print source:** Slovenská televízia

Patrik Lančarič (1972, Bratislava) absolvoval štúdium na VŠMU v Bratislave a v rokoch 2000 - 2003 tam pôsobil ako pedagóg. V rokoch 2002 - 2004 bol umeleckým šéfom činohry Štátneho divadla Košice. Od roku 2005 je umelcom v slobodnom povolani. Venuje sa divadelnej (Slovenské národné divadlo, Astorka Korzo '90, ŠD Košice, Štúdio L+S, Thalia Theater Hamburg), televíznej a rozhlasovej réžii. V roku 2007 nakrútil svoj dlhometrážny hraný debut Rozhovor s nepriateľom.

Patrik Lančarič (1972, Bratislava) graduated from the Academy of Performing Arts in Bratislava and taught there from 2000 to 2003. From 2002 to 2004 he was the artistic director of the drama department of the State Theatre in Kosice. Since 2005 he has been a freelance artist, working as a director in theatre (Slovak National Theatre, Astorka KORZO '90, SD Kosice, Studio L+S, Thalia Theater Hamburg), television and radio. He made his feature-length debut Facing the Enemy in 2007.

OBCHOD NA KORZE

Obchod na korze
The Shop on Main StreetČeskoslovensko/Czechoslovakia
1965, 35 mm, čb/b&w, 122 min.

Réžia/Director: Ján Kadár, Elmar Klos **Námet/Story:** Ladislav Grosman - poviedka Past/short story The Trap **Scenár/Screenplay:** Ladislav Grosman, Ján Kadár, Elmar Klos **Kamera/Director of Photography:** Vladimír Novotný **Hudba/Music:** Zdeněk Liška **Strih/Editor:** Jaromír Janáček **Hrajú/Cast:** Ida Kamińska, Jozef Kroner, František Zvarík, Hana Slivková, Martin Holý st., Elena Zvaríková, Martin Gregor **Výroba/Production:** Filmové studio Barrandov **Predaj/Sales:** Ateliéry Bonton Zlín, a.s. **Kópia/Print source:** Slovenský filmový ústav

Tragikomický príbeh z obdobia druhej svetovej vojny odohrávajúci sa v malom slovenskom meste.

Stolár Tóno Brtko, poctivý a slušný človek, prijíma pod nátlakom svojej ženy a švagra arizačný dekrét na obchod starej židovskej obchodníčky Rozálie Lautmannovej.

„Stretnutie stolára a Židovky je stretnutím dvoch osamelých ľudí. Brtko je osamelý, lebo je ostatným len na smiech; Lautmannová zas preto, že jej svet je už dávno mŕtv, žije spomienkami na zosnulého muža a dcéry žijúcej v Amerike. Brtkovu detskú dušu, ale aj osamelosť zvyrazňuje porozumenie s deťmi, sledovanie letu vtákov i jeho putovanie s jediným priateľom – psom. Brtko aj Lautmannová sú svojím spôsobom handicapovaní, vyhostení dobou i okolím. Čím väčší sa zblížujú, tým viac si Brtko uvedomuje hrôzu celej situácie i svojho miesta v nej.“ (Václav Macek: Ján Kadár. Slovenský filmový ústav, 2008.)

Film získal Oscara za najlepší cudzojazyčný film a Donatellovho Dávida za zahraničný film; Ida Kamińska nominácie na Oscara a na Zlatý glóbus pre najlepšiu herečku a Jozef Kroner a Ida Kamińska osobitné čestné uznanie na 18. MFF Cannes 1965.

A sad comedy about a small Slovak town during World War II. Tóno Brtko, a carpenter and a decent, honest man, is forced by his wife and his brother-in-law to accept an aryanization decree and take over the shop of an old Jewish woman, Rozálie Lautmannová.

“The meeting of the carpenter and the old Jewish woman is a meeting of two lonely people. Brtko feels lonely because the whole town laughs at him; Lautmannová is lonely because her world is long dead. She lives in her memories of her late husband and her daughter who has moved to America. Brtko's innocent soul finds happiness in communication with children, bird watching and walks with his dog – his only friend. In a way, both Brtko and Lautmannová are handicapped, outcast by the world and the neighborhood. The better they get to know each other, the more Brtko realizes the horror of the situation and his own role in it.”

Václav Macek: Ján Kadár (Slovenský filmový ústav/Slovak Film Institute, 2008) The film has won many awards and prizes: the Academy Award for Best Foreign Language film, and Donatello's David for best foreign film. Ida Kamińska was nominated for the Oscar and Golden Globe Award and the jury at the 18th Cannes IFF awarded Jozef Kroner and Ida Kamińska a Special Honorary Mention in 1965.

Ján Kadár (1918, Budapešť - 1979, Los Angeles, USA) – pozri strana 197.

Elmar Klos (1910, Brno - 1993, Praha). Pri filme začínal už v šestnástich rokoch ako štátny spolupracovník na scenároch nemých, krátkych a animovaných filmov. V roku 1935 spolu s A. Hackenschmiedom a L. Koldom založili u firmy Bata Filmové ateliéry v Zlíne. Od roku 1952 spolupracoval s Jánom Kadárom, s ktorým nakrútil osem celovečerných filmov (Únos, Hudba z Marsu, Tam na konečné, Tri práni, Smrť si říká Engelchen, Obžalovaný, Obchod na korze, Touha zvaná Anada). Ich film Obchod na korze sa stal prvým československým filmom oceneným Oscarom.

Ján Kadár (b.1918, Budapest, d. 1979, Los Angeles, USA) – see page 197

Elmar Klos (b. 1910, Brno, d. 1993, Prague). In 1935, together with A. Hackenschmied and L. Kold, he founded a film studio at the Bata company in Zlín. From 1952 on, he worked with Ján Kadár. Together they directed eight feature-length films (Únos/Hijacking, Hudba z Marsu/Music from the Mars, Tam na konečné/There at the Terminal, Tri práni/Three Wishes, Smrť si říká Engelchen/Death is Called Engelchen, Obžalovaný/The Defendant, Obchod na korze/The Shop on Main Street, Touha zvaná Anada/Adrift). Obchod na korze (The Shop on Main Street) was the first Czechoslovak film to win the Academy Award.

200

SHINE A LIGHT

Rolling Stones
Shine a LightINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREBIŠANSKE TEPLICE • TRENCÍN

USA

2008, 35 mm, far./ col., 122 min.

Réžia/Director: Martin Scorsese **Kamera/Director of Photography:** Robert Richardson
Hudba/Music: rôzne piesne/various songs
Strih/Editor: David Tedeschi **Účinkujú/Cast:** The Rolling Stones, Christina Aguilera, Buddy Guy, Jack White III **Výroba/Production:** Concert Productions International, Shangri-La Entertainment **Predaj/Sales:** Fortissimo Films **Kópia/ Print source:** Fortissimo Films **Distributér/Slovak distributor:** Magic Box Slovakia (**premiéra/premiere:** 10/2008)

Po filmoch *The Last Waltz* (1978) o kapele The Band, *Návrat fomu* (2003) zo seriálu *Blues* a dokumente *Bob Dylan: No Direction Home* (2005) prichádza režisér Martin Scorsese s pohľadom na ďalšiu legendu – The Rolling Stones. Kapela počas svojej kariéry vydala už 8 oficiálnych koncertných albumov a nakrútených bolo s nimi päť filmov. Scorseseho film *Rolling Stones zachytáva dva koncerty* v newyorskom Beacon Theatre, starom 2800-miestnom broadwayskom divadle z roku 1928, na jeseň 2006.

Mick Jagger, Keith Richards, Ron Wood a Charlie Watts sú žijúce legendy. Pred očami nadšeného publika Stones predvádzajú svoje hity, ako aj menej známe piesne. Hostia - Christina Aguilera, bluesová legenda Buddy Guy a Jack White z kapely White Stripes – prispievajú k nezabudnuteľnej atmosfére večera. Pri práci na filme sa stretlo niekoľko najlepších hollywoodskych kameramanov, ktorí nakrúcali tento koncert z každého mysliteľného uhla. Skvelá hudba k filmu dáva každému divákovi pocit, že sa ocitol priamo v centre diania. Je to iba rock 'n' roll, ale bude sa vám to páčiť.

After the films *The Last Waltz* (1978) on The Band, *Feel Like Going Home* (2003) from a series on the history of blues, and a documentary on Bob Dylan: *No Direction Home* (2005), Martin Scorsese returns with a look at another legend - The Rolling Stones. The band has released no less than eight official live albums during their career, and they have been included in five films. Scorsese's *Shine a Light* depicts two autumn 2006 concerts at the New York Beacon Theatre, a 2800-seat Broadway theatre built in 1928.

Mick Jagger, Keith Richards, Ron Wood and Charlie Watts are living legends. Before an enthusiastic audience, the Stones perform their hit songs as well as lesser-known numbers. Guest appearances from Christina Aguilera, blues legend Buddy Guy, and Jack White (White Stripes) make this an unforgettable evening. The film also represents the culmination of the combined talents of some of Hollywood's best cinematographers, who filmed the concert from every conceivable angle. And the film's stunning soundtrack gives viewers the feeling of being right at the heart of the proceedings. It's only rock 'n' roll, but you'll like it.

SMRT SI ŘÍKÁ ENGELCHEN

Smrt si říká Engelchen
Death is Called EngelchenINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TREBIŠANSKE TEPLICE • TRENCÍN

Československo/Czechoslovakia

1963, 35 mm, čb/b&w, 131 min.

Réžia/Director: Ján Kadár, Elmar Klos **Námet/Story:** Ladislav Mňačko – román/novel
Scenáir/Screenplay: Ján Kadár, Elmar Klos
Kamera/Director of Photography: Rudolf Milič **Hudba/Music:** Zdeněk Liška **Strih/Editor:** Jaromír Janáček **Hrajú/Cast:** Jan Kačer, Eva Poláková, Blažena Holířová, Martin Růžek, Vlado Müller, Pavel Bártl, Otto Lacković, Miroslav Macháček **Výroba/Production:** Filmové studio Barrandov **Predaj/Sales:** Národní filmový archiv Praha **Kópia/ Print source:** Slovenský filmový ústav

Príbeh ťažko zraneného partizána, ktorý sa v spomienkach vracia k tragédii partizánskej skupiny prenasledovanej špeciálnou jednotkou SS. Film získal Zlatú cenu na 3. MFF Moskva 1963.

„Film je zaujímavý tým, ako rôzne časové elementy vytvárajú novú realitu. Je obrazom zápasu o prežitie muža, čo má veľa dôvodov byť zúfalé – stratil osudovú lásku aj presvedčenie, že nikdy nezlyhal. Autori prevrátili pohľad na vojnu: víťazstvo z mája 1945 tu vonia eufóriou, novým začiatkom, ale smútkom, depresiou, neustálymi návratmi do minulosti. Spracovanie námety dbá nielen o vernosť obrazu rozvrátenej psychiky mladého muža, ale aj o udržanie diváka v napätí. Nikdy si nie sme celkom istí, kto je vlastne arký, nedôvera je alfou a omegou partizánskeho života. Autori príbeh nerozprávajú, oni naň spomínajú, neustále sa vracajú do prítomnosti k hrdinovi pripútanému na lôžko. Len jeho myseľ je slobodná, ale i tá, rovnako ako telo, je plná bolesti.“ (Václav Macek: Ján Kadár. Slovenský filmový ústav, 2008.)

The film tells the story of a severely wounded guerrilla. In flashbacks, he returns to the tragedy of a guerrilla squad pursued by a special SS team. The film won the Golden Prize at the third Moscow IFF in 1963.

“It is interesting to see how the various temporal levels in the film merge to create a new reality. It is the story of a man struggling for life; a man who has many reasons to despair, for he has lost the love of his life and he knows that he has failed. The authors turned the view of war upside-down; victory in May 1945 does not evoke euphoria and expectations of new beginnings. On the contrary, it is full of depression and reminiscence. The story gives the viewers a realistic insight into the young man's damaged mind and keeps them in suspense. We are never quite sure who is who; mistrust is the essence of the guerrilla life. The authors do not “tell” the story, rather they offer us memories and repeatedly return to the young man in his bed. His mind, unlike his body, is free, but it is also full of pain.”
 Václav Macek: Ján Kadár (Slovenský filmový ústav/Slovak Film Institute, 2008)

Ján Kadár (1918, Budapešť - 1979, Los Angeles, USA) – pozri strana 197.

Elmar Klos (1910, Brno - 1993, Praha). Pri filme začínal už v šestnástich rokoch ako štátna spolupracovník na scenároch nemých, krátkych a animovaných filmov. V roku 1935 spolu s A. Hackenschmiedom a L. Koldom založili u firmy Baťa Filmové ateliéry v Zlíne. Od roku 1952 spolupracoval s Jánom Kadárom, s ktorým nakrútil osem celovečerných filmov (Únos, Hudba z Marsu, Tam na konečné, Tři přání, Smrt si říká Engelchen, Obžalovaný, Obchod na korze, Touha zvaná Anada). Ich film *Obchod na korze* sa stal prvým československým filmom oceneným Oscarom.

Ján Kadár (b.1918, Budapest, d. 1979, Los Angeles, USA) – see page 197

Elmar Klos (b. 1910, Brno, d. 1993, Prague). In 1935, together with A. Hackenschmied and L. Kold, he founded a film studio at the Bata company in Zlín. From 1952 on, he worked with Ján Kadár. Together they directed eight feature-length films (*Únos/Hijacking*, *Hudba z Marsu/Music from the Mars*, *Tam na konečné/There at the Terminal*, *Tři přání/Three Wishes*, *Smrt si říká Engelchen/Death is Called Engelchen*, *Obžalovaný/The Defendant*, *Obchod na korze/The Shop on Main Street*, *Touha zvaná Anada/Adrift*). *Obchod na korze* (The Shop on Main Street) was the first Czechoslovak film to win the Academy Award.

TOUHA ZVANÁ ANADA

Touha zvaná Anada
AdriftINTERNATIONAL FILM FESTIVAL
artfilm
TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍNČeskoslovensko, USA/Czechoslovakia, USA
1970, 35 mm, far./ col., 107 min.

Réžia/Director: Ján Kadár, Elmar Klos **Námet/Story:** Lajos Zilahy – román/novel **Scenáť/S screenplay:** Imre Gyöngyössi, Ján Kadár, Elmar Klos **Kamera/Director of Photography:** Vladimír Novotný **Hudba/Music:** Zdeněk Liška **Strih/Editor:** Josef Valušiak, Mihály Morell **Hrajú/Cast:** Rade, Milena Dravič, Paula Pritchett, Iván Darvas, Jaroslav Marvan, Jozef Kroner, Gustáv Valach, Vlado Müller **Výroba/Production:** Filmové studio Barrandov, MPO Productions Inc. New York **Predaj/Sales:** Ateliéry Bonton Zlín, a.s. **Kópia/Print source:** Slovenský filmový ústav

Balladicky ladený príbeh o vine a treste, ktorého námet vznikol na motívy románu Valamit visz a viz (Niečo nesie voda; 1928) maďarského spisovateľa Lajosa Zilahyho, je posledným spoločným filmom dvojice Kadár - Klos. Rybár z osamelej osady zachráni pred utopením neznáme dievča. Jeho svet sa zmení. Už nedokáže naďalej spokojne žiť v dovtedy šťastnom manželstve, pevný systém hodnôt sa mu zrúti, dospeje až k rozhodnutiu vraždiť, aj keď zostane otvorené, či sa jeho úmysel aj skutočne naplnil.

„Pre pochopenie diela je nezanedbateľné uviesť si, aký veľký priestor venuje tradícii, prírodnému a pohanskému živlu. Divák omnoho ľahšie prijíma osudovosť Jánošovho očarenia, jeho posadnutosť mladou ženou s amnéziou, ktorú zachránil pred utopením v rieke, keď sa odohráva v krajine, ktorá fascinuje svojimi hmlami počas ranného brieždenia, alebo v ktorej sa z tmy premenlivo vynárajú fragmenty predmetov vďaka tancujúcim plameňom. Či vtedy, keď vieme, že Jánoš je len jedným z radu, že je v generačnej sieti /v reťazci, ktorý nemá konca ani začiatku.“ (Václav Macek: Ján Kadár. Slovenský filmový ústav, 2008.)

A balladic story about blame and punishment based on the book Valamit visz a viz (Something Brought by Water, 1928) by the Hungarian writer Lajos Zilahy. It is the last film that Kadár and Klos made together.

A fisherman in a remote village saves a girl from drowning. This incident changes his life. He cannot go on living in his so far happy marriage, and his system of values breaks down. He is ready to commit a murder although whether he actually goes through with it remains unclear.

“To understand this film, we need to bear in mind the space it gives to tradition, nature, and pagan elements. It is easier for us to accept Jánoš's fatal enchantment and obsession with the young woman with amnesia whom he rescued from drowning, when the story is set in the fascinating countryside, with early morning haze and fragments of objects emerging from the dark in the light of dancing flames. We also know that Jánoš is just one of many links in a long, endless chain.”
Václav Macek: Ján Kadár (Slovenský filmový ústav/Slovak Film Institute, 2008)

Ján Kadár (1918, Budapešť - 1979, Los Angeles, USA) – pozri strana 197.

Elmar Klos (1910, Brno - 1993, Praha). Pri filme začínal už v šestnástich rokoch ako štátnik a spolupracovník na scenároch nemých, krátkych a animovaných filmov. V roku 1935 spolu s A. Hackenschmiedom a L. Koldom založili u firmy Bata Filmové ateliéry v Zlíne. Od roku 1952 spolupracoval s Jánom Kadárom, s ktorým nakrútil osem celovečerných filmov (Únos, Hudba z Marsu, Tam na konečné, Tri přání, Smrt si říká Engelchen, Obžalovaný, Obchod na korze, Touha zvaná Anada). Ich film Obchod na korze sa stal prvým československým filmom oceneným Oscarom.

Ján Kadár (b.1918, Budapest, d. 1979, Los Angeles, USA) – see page 197

Elmar Klos (b. 1910, Brno, d. 1993, Prague). In 1935, together with A. Hackenschmied and L. Kold, he founded a film studio at the Bata company in Zlín. From 1952 on, he worked with Ján Kadár. Together they directed eight feature-length films (Únos/Hijacking, Hudba z Marsu/Music from the Mars, Tam na konečné/There at the Terminal, Tri přání/Three Wishes, Smrt si říká Engelchen/Death is Called Engelchen, Obžalovaný/The Defendant, Obchod na korze/The Shop on Main Street, Touha zvaná Anada/Adrift). Obchod na korze (The Shop on Main Street) was the first Czechoslovak film to win the Academy Award.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

YIN AND YOUNG
VÝBER ŠTUDENTSÝCH FILMOV ZO SLOVENSKA A ČIECHYIN AND YOUNG
SLOVAK AND CZECH STUDENTS' FILMS

Yin and Young Výber študentských filmov zo Slovenska a Čiech

Základy filmového remesla sú tvorcom vštepované na rôznych filmových školách. Už vtedy je možné rozoznať prvotné náznaky svojského rukopisu budúcich filmárov. Krátke snímky vznikajúce v rôznych tvorivých dielňach sa konfrontujú na rôznych súťažiach, ktoré sú bránou a zároveň zrkadlom do budúcnosti. MFF Artfilm prináša tento rok novum do študentskej sekcie. Minuloročná súťaž Na ceste (On the Road) sa mení na prehliadku študentských filmov zo Slovenska a Čiech. Yin and Young, parafráza na dva večné, protikladné princípy, vyjadruje zároveň konfrontáciu mladých nadšencov z dvoch štátov, ktoré v minulosti tvorili jeden celok. Prináša to najlepšie, čo za posledný rok vzniklo a dáva možnosť porovnať jednotlivé štýly rôznych škôl týchto dvoch krajín.

Daniel Vadocký

Yin and Young Slovak and Czech Students' Films

The basics of film craft are instilled in students during their studies at various film schools. Even then, it is possible to distinguish the first hints of the future filmmakers' unique styles. Short films created in different workshops confront each other at diverse competitions, which are the gates to and at the same time a glimpse into the future.

This year's Artfilm IFF introduces an innovation to the student section. Last year's competition, On the Road, will this year take the form of a presentation of student films from Slovakia and the Czech Republic. Yin and Young, a variation on two eternal, contradictory principles, expresses the confrontation of young enthusiasts from two countries which were once one. It features the best works that were created last year, and affords the opportunity to compare the particular styles of these two countries' various schools.

Daniel Vadocký

Cargo

Cargo
Cargo

Česká republika, Nový Zéland/Czech Republic, New Zealand, 2007, 35 mm, far./col., 12 min.
hraný/fiction
Réžia/Director: Leo Woodhead
Výroba/Production: Auckland University, FAMU Praha

Malý chlapec sa dostáva do desivého sveta, kde sa obchoduje s ľuďmi.
A young boy enters the appalling world of human trafficking.

Hrúzné náhody

Hrúzné náhody
Scary Accidents

Česká republika/Czech Republic, 2007, betacam SP, far./col., 8 min.
animovaný/animation
Réžia/Director: Libor Pixa
Výroba/Production: FAMU Praha

Veľmi smolné ráno jedného obyčajného mužička.
The ill-fated morning of a regular little guy.

Utópia

Utópia
Utopia

Slovenská republika, Fínsko/Slovak Republic, Finland, 2007, DVD, far./col., 12 min.
hraný/fiction
Réžia/Director: Mikko Manuel Kamunen
Výroba/Production: Oulu University, FTF VŠMU Bratislava

Vizuálne zaujímavá vízia zvyčajne podmanivej budúcnosti, porovnateľnej so snom, ktorá však v tomto prípade nie je až taká ružová.
A visually captivating vision of a routinely submissive future, comparable to a dream, which in this case however isn't so sweet.

Superstar

Superstar
Superstar

Slovenská republika/Slovak Republic, 2007, miniDV, far./col., 2 min.
experimentálny/experimental
Réžia/Director: Henrich Banáš
Výroba/Production: Stredná umelecká škola v Trenčíne

Nie všetky kroky vedú ku šťastiu.
Not all steps lead to happiness.

Sme ženy

Sme ženy
We are Women

Slovenská republika/Slovak Republic, 2007, miniDV, far./col., 1 min.
experimentálny/experimental
Réžia/Director: Natália Krajčiová
Výroba/Production: Stredná umelecká škola v Trenčíne

Jeden z mnohých pohľadov na mužskú a ženskú „rozdielnosť“.
One of many looks at male and female "difference".

Fuck

Fuck
Fuck

Slovenská republika/Slovak Republic, 2007, miniDV, far./col., 2 min.
experimentálny/experimental
Réžia/Director: Vladimíra Ferenčíková
Výroba/Production: Stredná umelecká škola v Trenčíne

„Kto nemá v hlave, má niekde inde.“
"Whoever hasn't got it in their head has got it you know where."

Studený spoj

Studený spoj
Cold Joint

Slovenská republika/Slovak Republic, 2007, betacam SP, far./col., 14 min.
hraný/fiction
Réžia/Director: Miroslav Remo
Výroba/Production: FTF VŠMU Bratislava

Ťažký život mladej školáčky na periférii civilizácie, kde cit a láska najbližších sú rovnako chladné ako stroje v neďalekej továrni.
The difficult life of a young schoolgirl on the periphery of civilization, where the love and emotions of those close to her are as cold as the machines in the nearby factory.

Bloody Merry Christmas

Bloody Merry Christmas
Bloody Merry Christmas

Česká republika/Czech Republic, 2007, betacam SP, far./col., 12 min.
animovaný/animation
Réžia/Director: Jan Cechl
Výroba/Production: FAMU Praha

Krvavý bábkový film o masovom vrahovi prezlečenom za vianočný stromček, ktorý naruší štedrovečerný klud jednej rodinky.
A bloody puppet film about a mass murderer under the guise of a Christmas tree, who violates one family's peaceful Christmas Eve.

Majkomašmalon

Majkomašmalon
Majkomašmalon

Slovenská republika/Slovak Republic, 2007, DVD, far./col., 5 min.
hraný/fiction
Réžia/Director: Mariana Čengel-Solčanská
Výroba/Production: FTF VŠMU Bratislava

Sen, realita a fantázia ľudského bytia pri čakaní na hodinu smrti.
The dreams, reality, and fantasies of a human being awaiting the hour of death.

Sama v sobě

Sama v sobě
Alone in Herself

Česká republika/Czech Republic, 2007, betacam SP, far./col., 6 min.
animovaný/animation
Réžia/Director: Petra Švábková
Výroba/Production: VOŠF Zlín

Samota ju prinúti rozmýšľať o svojom nešťastí. Kto je príčinou smútku – on, či ona samotná?
Solitude compels her to meditate on her unhappiness. Who is accountable for her sorrow – him or her alone?

Smoking Kills

Smoking Kills
Smoking Kills

Slovenská republika/Slovak Republic, 2007, betacam SP, čb/b&w, 17 min.
hraný/fiction
Réžia/Director: Kristína Herczegová
Výroba/Production: FTF VŠMU Bratislava

„Chlapi nie sú zlí, len sú samotári, tie nesprávne ženy sa na nich namotali.“
"Guys aren't bad, they're just loners, and the wrong women dig them."

O ponožkách a láske

O ponožkách a láske
About Socks and Love

Slovenská republika/Slovak Republic, 2008, 35 mm, far./col., 7 min.
animovaný/animation
Réžia/Director: Michaela Čopíková
Výroba/Production: FTF VŠMU Bratislava

Príbeh nielen o ponožkách, ale aj o láske medzi mužom a ženou...
A story not just about socks, but also about love between a man and a woman...

Kde je?!

Kde je?!
Where is...?!

Slovenská republika/Slovak Republic, 2007, DVD, far./col., 24 min.
dokumentárny/documentary
Réžia/Director: Agnes Dimun
Výroba/Production: FDU AU Banská Bystrica

„Je to silná výpoveď o živote, smrti a ľudských vzťahoch. Konfrontácia spomienok a fotografií s nemilosrdnou starobou.“
“It is an intense account of life, death, and human relationships. The confrontation of memories and photographs with merciless old age.”

Labyrint

Labyrint
The Labyrinth

Česká republika/Czech Republic, 2007, betacam SP, far./col., 6 min.
animovaný/animation
Réžia/Director: Zuzana Schebestová
Výroba/Production: VOŠF Zlín

Nekonečný cyklus premien živých a neživých predmetov na iné predmety zvyrazňujúci spleť labyrintu sveta.
The eternal cycle of metamorphoses of living and non-living entities into other entities highlights the complexity of the labyrinth that is this world.

Domáci násilí (ve filmovém ateliéru)

Domáci násilí (ve filmovém ateliéru)
Domestic Violence (in a Film Studio)

Česká republika/Czech Republic, 2007, DVD, far./col., 19 min.
hraný/fiction
Réžia/Director: Radovan Šíbrt
Výroba/Production: FAMU Praha

Dvaja herci spoločne s režisérom rozohrajú v ateliéri zaujímavú hru úzko spätú so skutočným životom.
In a film studio, two actors and a director enact an interesting play that is closely connected to real life.

Babucha

Babucha
Babucha

Česká republika/Czech Republic, 2007, betacam SP, far./col., 18 min.
hraný/fiction
Réžia/Director: Leona Hlaváčová
Výroba/Production: VOŠF Zlín

Príbeh na motívy poviedky D. I. Charmsa Bába rozpráva o spisovateľovi bez inšpirácie, ktorému sa príhodi prapodivná príhoda.
This story, inspired by D.I. Kharms' short story, "The Old Woman," describes a writer without inspiration who has a bizarre experience.

Zlínská polévka

Zlínská polévka
Zlín Soup

Česká republika/Czech Republic, 2007, DVD, far./col., 9 min.
animovaný/animation
Réžia/Director: Akile Nazli Kaya
Výroba/Production: VOŠF Zlín

Vtipný pohľad do minulosti a súčasnosti mesta Zlín, kde sa doslovne všetko zmieša v jednom hrnci.
A clever look at the past and present of the city Zlín, where literally everything is thrown into the mixing pot.

Under Underground

Under Underground
Under Underground

Česká republika/Czech Republic, 2006, betacam SP, far./col., 18 min.
dokumentárny/documentary
Réžia/Director: Viera Čákanyová
Výroba/Production: FAMU Praha

Film o vzťahu podzemia a nadzemia, o význame a metamorfózach pojmu underground. Film o ľuďoch, ktorí neboli, a iných, ktorí sú.
A film about the connection between the underground and the above-ground, and the meaning and metamorphoses of the notion of underground. A film about people who never were and others who are.

Radio Kebrle

Radio Kebrle
Radio Kebrle

Česká republika/Czech Republic, 2006, betacam SP, far./col., 16 min.
animovaný/animation
Réžia/Director: Zdeněk Durdil
Výroba/Production: FAMU Praha

Rozhlasová stanica, ktorej moderátorom nie je nikto iný ako estrádny umelec Fred Brunold, terorizuje dôchodcu Františka Kebrleho.
A radio station whose moderator is none other than entertainer Fred Brunold, who terrorizes pensioner František Kebrle.

In Vivo

In Vivo
In Vivo

Česká republika/Czech Republic, 2007, betacam SP, far./col., 7 min.

animovaný/animation

Réžia/Director: Tomáš Holub

Výroba/Production: VOŠF Zlín

Temný pohľad do mesta budúcnosti, kde prejavíť emócie a cíť sa rovná smrti.

A gloomy look at a city of the future, where display of emotion and feelings is punished with death.

Oslnění

Oslnění
Bedazzlement

Česká republika/Czech Republic, 2007, betacam SP, far./col., 17 min.

hraný/fiction

Réžia/Director: Vladimír Kovář

Výroba/Production: FAMU Praha

Bizarný príbeh manželského páru a mladého úradníka odohrávajúci sa v tajomnej atmosfére opusteného domu bez okien.

A bizarre story of a married couple and a young bureaucrat which takes place in the mysterious atmosphere of an abandoned house without windows.

Fúga

Fúga
Fugue

Maďarsko/Hungary, 2007, 35 mm, čb/b&w, 6 min.

experimentálny/experimental

Réžia/Director: Gyula Nemes

Výroba/Production: Absolut Film Studio, Atrakt Art, Duna Workshop

Znepokojivá čiernobiela bodka na záver...

An unsettling black and white finale...

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TREŇČIANSKE TEPLICE • TREŇČÍN

WORKSHOP

Nové obrazy starého sveta New Pictures of the Old World

Film Obrazy starého sveta režiséra Dušana Hanáka sa na festivale uvádza v rámci medzinárodného workshopu Nové obrazy starého sveta, ktorý pre študentov filmových škôl pripravil Artfilm v spolupráci s európskou sieťou združení mladých filmárov Nisi Masa. Pod vedením uznávaného srbského režiséra Želimiru Žilnika nakrúti počas festivalu v Trenčianskych Tepliciach a ich okolí desať účastníkov workshopu tri krátke filmy voľne inšpirované jedným z najvýraznejších diel slovenskej kinematografie. Slávnostné ukončenie workshopu spojené s premietaním Obrazov starého sveta i troch nakrútených filmov sa uskutoční 4. júla v Kúpeľnej dvorane.

Workshop by nebol možné zorganizovať bez ochotnej spolupráce Fakulty dramatických umení Akadémie umení v Banskej Bystrici a láskavého zvolenia režiséra Dušana Hanáka. Účastníci: Anu Wanasinghe, Anna De Mink, Rainer Haberl, Jakub Danicek, Pavel Havrda, Csullog Edina, Romana Rýdza, Jana Gombiková, Terézia Matkuliaková, Ildiko Bukta

Dusan Hanak's film Pictures of the Old World will be screened at the festival within the program of the international workshop New Pictures of the Old World, prepared for students of film schools by Artfilm in cooperation with Nisi Masa (European network of young filmmakers' associations). During the film festival in Trenčianske Teplice, ten participants of the workshop will shoot three short films inspired by one of the most notable works of the Slovakian cinematographer under the direction of a renowned Serbian director Želimir Žilnik. Pictures of the Old World together with the three short films will be shown as a part of the conclusion of the workshop on July 4th, in Kúpeľna Dvorana.

This workshop could not be realized without the helpful cooperation of the Faculty of dramatic arts at The Academy of Arts in Banská Bystrica and the kind approval of director Dusan Hanak. Participants: Anu Wanasinghe, Anna De Mink, Rainer Haberl, Jakub Danicek, Pavel Havrda, Csullog Edina, Romana Rýdza, Jana Gombiková, Terézia Matkuliaková, Ildiko Bukta

OBRAZY STARÉHO SVETA

Obrazy starého sveta Pictures of the Old World

Dokumentárny film Dušana Hanáka Obrazy starého sveta zobrazuje zaujímavých ľudí, dobrovoľne žijúcich na periférii spoločnosti. Periféria ale v tomto prípade nie je synonymom úpadku, ale azylovým miestom, umožňujúcim žiť autentický život v totalitnom komunistickom režime. Tvorcovi filmu inšpirovaného fotografickými cyklami Martina Martinčeka sa s výnimočnou citlivosťou podarilo zachytiť jedinečnosť sledovaných postáv, ich svojrázne postoje k životu i vzácnu morálnu čistotu. Sugestívne zobrazuje starých ľudí z Liptova a Oravy, ktorí dokážu aj v stave civilizačného chaosu a neistoty žiť vnútorne slobodní. Jeden z najúspešnejších a najoceňovanejších slovenských filmov. Ocenenia (výber): Cena Asociácie losangeleských filmových kritikov za najlepší dokumentárny film 1990, nominácia na Oscara v kategórii dokumentárny film, Osobitné uznanie dokumentárnej poroty – Európska filmová cena 1989, Grand Prix – Zlatý sestercius, Cena publika, Cena poroty mladých a Čestné uznanie ekumenickej poroty na 20. MF dokumentárnych filmov Nyon 1988; Cena Dona Quijota (FICC) a Cena FIPRESCI na 31. medzinárodnom týždni dokumentárneho a krátkeho filmu Lipsko 1988.

The documentary by Dušan Hanák Pictures of the Old World introduces interesting people voluntarily living in the periphery of society. Yet in this case, periphery is not a synonym for decline. It is rather a safe haven giving these people the possibility to live their own authentic lives under a totalitarian communist regime. Hanák – inspired by a cycle of photographs by Martin Martinček – has with great sensitivity depicted these people's unique characters, their individual attitudes toward life, and their exceptional moral honesty. In a very suggestive way, he portrays elderly people from the Slovak regions of Liptov and Orava who are able to preserve their inner freedom, despite civilization's chaos around them. One of the most successful and most awarded Slovak films. Awards (selection): the Los Angeles Film Critics' Association Award for best documentary in 1990, nomination for an Oscar in the category of documentaries, a Special Mention of the Documentary Jury – European Film Award 1989, Grand Prix – the Golden Sestercius, the Audience Award, the Youth Jury Award and the Special Mention of the Ecumenical Jury – Nyon 1988, the Don Quijote Award (FICC) and the FIPRESCI Award at the 31st international week of short films and documentaries in Leipzig 1988.

Československo/Czechoslovakia
1972, 35 mm, čb/b&w, 64 min.

Réžia/Director: Dušan Hanák **Námět a scénár/Story and screenplay:** Dušan Hanák **s použitím fotografií/Still Photography:** Martin Martinček, Vlado Vavrek **Kamera/Director of Photography:** Alojz Hanúsek **Hudba/Music:** Georg Friedrich Händel, Václav Hálek, Jozef Malovec **Strih/Editor:** Alfréd Benčíč **Výroba/Production:** Slovenský film Bratislava, Štúdio hraných filmov Bratislava – Koliba **Predaj/Sales:** Slovenský filmový ústav **Kópia/Print source:** Slovenský filmový ústav **Distribúcia/Slovak Distributor:** Asociácia slovenských filmových klubov (**obnovená premiéra/second run premiere** – 11.9. 2008 – Projekt 100)

Dušan Hanák (1938, Bratislava). Režisér, scenárista, spisovateľ a fotograf. Nakrútil 20 krátkych filmov – napr. Učenie (1965), Prišiel k nám Old Shatterhand (1966), Omša (1967), z ktorých viaceré získali domáce a zahraničné ocenenia. Jeho dlhometrážny debut 322 (1969) získal Grand Prix na MFF v Mannheime, ale potom skončil v trezore. Podobný osud postihol aj iné jeho hrané- Ja milujem, ty miluješ (1980 - Strieborný medved za najlepšiu réžiu na MFF Berlín 1989) a dokumentárne – Obrazy starého sveta (1972) filmy. Ďalšie filmy: Ružové sny (1976), Tichá radosť (1985), Súkromné životy (1990) a dlhometrážny dokument Papierové hlavy (1995).

Dušan Hanák (1938, Bratislava) is a director, screenwriter, writer, and photographer. He has made over twenty shorts – including Practice (1965), Old Shatterhand Came to See Us (1966), The Mass (1967). Many of the have received national and international awards. His feature-length debut 322 (1969) won the Grand Prix at the Mannheim festival – yet back home it was kept in the vaults, its distribution forbidden. The same happened with his other feature films, for example I Love, You Love (1980 – Silver Bear for the Best Director at the Berlin IFF 1989) and his documentary Pictures of the Old World (1972). His other films include The Rosy Dreams (1976), Silent Joy (1985), Private Lives (1990) and a documentary Paper Heads (1995).

NISI MASA

Canon

Artfilm Festival 2008

Vydal • *Published by:* ART FILM, nezisková organizácia • ART FILM, non-profit organization

Redakčná úprava a zostavenie • *Editor-in-Chief:* Miro Ulman

Preklad • *Translations:* Dominika Borsúková, Miriam Brezovská, Michael Eliot Dove,

Zuzana Dudášová, Zuzana Hosszúová, Alexandra Kučmová,

Jana Lazarová, Ivana Musilová, Jana Nagyová, Jorga Hanesová

Slovenské korektúry • *Slovak editing:* Martina Ulmanová

Anglické korektúry • *English editing:* Michael Eliot Dove

Grafický dizajn & sadzba • *Art design & Typeset:* GIBON advertising, s. r. o.

Tlač • *Print:* ForPress s.r.o.

Náklad • *Print-run:* 1000 copies

2008

V našom katalógu boli použité aj texty z katalógu

MFF Rotterdam, za čo srdečne ďakujeme.

We would like to thank the Rotterdam IFF

for permitting us to use texts from the IFFR catalogue.

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

artfilm

TRENČIANSKE TEPLICE • TRENČÍN

Register filmov – originálne názvy		Index of films – original titles	
25 Watts	114	Ea' Adat Khalk	141
A4	172	El Almohadón Plumas	172
Aanrijding in Moscou	30	Életvonal	173
Adventure, The	74	Europa 2007	79
Akumu tantei	165	Farkas	50
Al di là delle nuvole	178	Film Noir	167
Alexandra	70	Flower in the Pocket	37
Alexandra	83	Fu sheng	102
Alumbramiento	69	Fuck	207
Amadeus: Director's Cut	190	Fúga	211
Amazing Truth about Queen Raquela, The	84	Glass Lips	51
Apology Line, The	67	Gravity	76
As I Lay Dying	70	Heremakono	117
Auf der Strecke	65	Horas muertas, Las	174
Babucha	210	Hrůzné náhody	206
Ballast	34	Ich bin doch keine Mörderin - Der Fall Dennis	142
Bang bang wo ai shen	85	In Vivo	211
Belyj prazdnik	158	Interlude	68
Bende Sira	71	Intimní osvětlení	34
Berlin	166	Irinka et Sandrinka	85
Biće skoro propast sveta	180	Istnienie	143
Bikur hatzimoret	86	Ja som bulvár	144
Bildfenster / Fensterbilder	67	Jadesoturi	168
Bloody Merry Christmas	207	Japón	118
Brædrabylta	77	Jas sum od Titov Veles	52
Calila y Dimna	64	Jin bi hui huang	38
Careful with that Axe, Eugene	72	Joy	64
Cargo	206	Julia	89
Cielo, la tierra y la lluvia, El	115	Kala	169
Coffee & Allah	66	Katka	197
Constans	193	Katyrí	198
Dagen zonder lief	35	Kaveri	80
Darjeeling Limited, The	87	Kde je?!	209
Delta	36	Kekexili	103
Derek	88	Kenedi se ženi	53
Dernier Cri, Le	174	Korridor No. 8	145
Doctor Zhivago	183	Krupni otpad	172
Dog Altogether	69	L... kot ljubezen	54
Dokfa nai meuman	116	Labyrint	209
Domáci násilí (ve filmovém ateliéru)	209	Ladislav Chudík	199
		Las meninas	55
		Lemon Tree	90
		Letné hry	71
		Lucky Luciano	159
		Ludoterapia	173
		Ma salama Jamil	39
		Maicing película nañg ysañg indio nacional	119
		Maimil	160
		Maison Jaune, La	91
		Majkomašmalon	208
		Mani pulite, sapone sporco	77
		Manon sur le bitume	76
		Marketa Lazarová	181
		Miehen työ	92
		Milh hadha al-ba hron	93
		Missing	77
		Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran	184
		Morbus Bechterew	68
		Mosaik mécanique	78
		När Elvis kom på besök	65
		Ničého ličnogo	40
		Niepókoj	194
		Nirvana	56
		No se vaya	67
		Nömadak Tx	146
		O ponožkách a láske	208
		Obchod na korze	200
		Obrazy starého sveta	214
		Occident	120
		Osama	121
		Oslnění	211
		Pearce Sisters, The	79
		Persona	186
		Ping-Pong Kingen	41
		Pont, Le	72
		Predstavlenie	147
		Problemát s komarite i drugi istorii	148
		Půjdu, kam chci	149
		Radio Kebrle	210
		Ravayat haye na tamam	42
		Reality Show	73
		Rezerwat	170
		Salvador	65
		Sama v sobě	208
		Séquence 01 - Plan 02	74
		Shi jie	105
		Shi san ke pao tong	106
		Shine a Light	201
		Shuga	57
		Shultes	58
		Sklenené obrazy	150
		Slepé lásky	151
		Sme ženy	207
		Smoking Kills	208
		Smrt si říká Engelchen	202
		Soft	80
		Son of a Lion	94
		Stellet licht	95
		Studený spoj	207
		Suchá Hora, dědina na konci trati	152
		Sukiyaki Western Django	171
		Superstar	206
		Sweat	70
		Szalontüdő	173
		Štyri	76
		Tan de repente	122
		Tatil kitabi	43
		Taxi?	73
		Taxidi sta Kythira	161
		Terminus	74
		Test	68
		Teško je biti fin	44
		Tolerantia	174
		Tool	71
		Touha zvaná Anada	203
		Tre Fratelli	162
		Trópico das Cabras	75
		Tu ya de hun shi	107
		Tulpan	45
		Tussenstad	96
		Üç Maymun	97
		Under Underground	210
		Unlith	81
		Utópia	206
		Uzak	123
		Valuri	79
		Vargtimmen	187
		Vida Loca	80
		Vogelfrei	59
		Weiss	73
		Welche Richtung geht's nach Hause?	153
		Welle, Die	98
		Wolfsbergen	46
		Wonderful Town	47
		Wu qiong dong	108
		Xue Chan	104
		Xun qiang	109
		Yi ma de hou xian dai sheng huo	110
		Yihe yuan	111
		Yours Truly	64
		Yumurta	99
		Zavedno	60
		Zhan Tai	124
		Zlínská polévka	210
		Žar nežnych. Dikyj, dikyj pliaž	154
			73
			88
			165
			154
			74
			183
			209
			79
			143
			84
			167
			207
			211
			38
			187
			103
			206
			211
			191
			66
			144
			118
			44
			89
			153
			169
			64
			80
			86
			197
			198
			66
			209
			65
			70
			53
			74
			193
			145
			41
			119
			37
			54
			209

Ladislav Chudík	199	Platforma	124	Taxi?	73	Alexandra	83	Four	76	Man's Job, A	92
Las meninas	55	Plůcka na cibuli	173	Terapia hrou	173	Alone in Herself	208	Framing	67	Manon on the Asphalt	76
Letné hry	71	Pomůž mi, Eros	85	Teraz som na rade ja	71	Amadeus: Director's Cut	190	Fuck	207	Marketa Lazarová	181
Letný palác	111	Posledná cesta Manon	76	Test	68	Amazing Truth about Queen Raquela, The	84	Fugue	211	Mate, A	80
Linka osobných vyznaní	67	Postmoderný život mojej tety	110	Tiché svetlo	95	Apology Line, The	67	Fujian Blue	38	Missing	77
Lucky Luciano	159	Pot	70	Tolerancia	174	As I Lay Dying	70	Game Therapy	173	Missing Gun, The	109
Majkomašmalon	208	Práca pre chlapa	92	Touha zvaná Anada	203	Babucha	210	Glass Lips	51	Monsieur Ibrahim	184
Malá Moth	104	Predstavenie	147	Traja bratia	162	Ballast	34	Glass Paintings	150	Morbus Bechterew	68
Marketa Lazarová	181	Pritážlivosť	76	Tri opice	97	Band's Visit, The	86	Go with Peace Jamil	39	Mosaik mécanique	78
Medzihra	68	Problém s komármí a iné príbehy	148	Trinástka z Princess Trees	106	Bedazzlement	211	Gravity	76	Moscow, Belgium	30
Mechanická mozaika	78	Půjdu, kam chci	149	Tropické šialenstvo	75	Berlin	166	Help Me Eros	85	Mosquito Problem and Other Stories, The	148
Morbus Bechterew	68	Radio Kebrle	210	Tujino manželstvo	107	Beyond the Clouds	178	Hour of the Wolf	187	Mountain Patrol	103
Moskva, Belgicko	30	Radost	64	Tulpan	45	Bittner Case, The	142	Chimp, The	160	Mysterious Object at Noon	116
Most	72	Rámovanie	67	Tussenstad	96	Blind Loves	151	Chouga	57	Nightmare Detective	165
Můj učiteľ Ibrahim	184	Reality Show	73	Učebnica na leto	43	Bliss	102	I Am a Tab	144	Nirvana	56
Na ceste	65	Recycle	141	Under Underground	210	Bloody Merry Christmas	207	I am from Titov Veles	52	Nömadak Tx	146
Nádherné mesto	47	Rezervácia	170	Unlith	81	Bridge, The	72	I Go Where I Want	149	Nothing Personal	40
Náhoda	120	Rolling Stones	201	Úprimne tvoja	64	Calila and Dimna	64	In Vivo	211	Occident	120
Najnovšia móda	174	Salvador	65	Utópia	206	Careful with that Axe, Eugene	72	Interlude	68	On the Line	65
Nástroj	71	Sama v sobě	208	Vajičko	99	Cargo	206	Intimate Lighting	191	Osama	121
Náš vodca	98	Sekvencia 01 – záber 02	74	Večný bojovník	168	Cathy	197	Irinka and Sandrinka	66	Pearce Sisters, The	79
Navždy	60	Sestry Pearceové	79	Vída Loca	80	Clean Hands, Dirty Soap	77	It's Hard to be Nice	44	Perpetual Motion	108
Nebo, zem a dážd	115	Shultes	58	Vlk	50	Coffee & Allah	66	It's My Turn	71	Persona	186
Nedokončené príbehy	42	Sklenené obrazy	150	Vlny	79	Cold Joint	207	Jade Warrior	168	Pictures of the Old World	214
Nechod	67	Sklenené ústa	51	Volní ako vtáci	59	Constant Factor, The	193	Japan	118	Platform	124
Nepokoj	194	Slabý	80	Vzdialený	123	Corridor #8	145	Joy	64	Postmodern Life of My Aunt, The	110
Neustále v pohybe	108	Slepé lásky	151	Weiss	73	Darjeeling Limited, The	87	Julia	89	Radio Kebrle	210
Nezvestný	77	Sme ženy	207	Wolfsbergen	46	Death Is Called Engelchen	202	Kala	169	Reality Show	73
Nič osobne	40	Smoking Kills	208	Wrestling	77	Delta	36	Katyri	198	Recycle	141
Nie som predsa vrahyňa - Prípád Dennis	142	Smrt si říká Engelchen	202	Za mrakmi	178	Derek	88	Kenedi Is Getting Married	53	Reservation, The	170
Nirvána	56	Soľ tohto mora	93	Zlínská polévka	210	Distant	123	Killing Time	174	Restlessness	194
Nömadak Tx	146	Som z mesta Titov Veles	52	Zrazu	122	Doctor Zhivago	183	King of Ping Pong, The	41	Revue, The	147
O ponožkách a láske	208	Stratená zbraň	109	Žltý dom	91	Dog Altogether	69	L... Like Love	54	Salt of This Sea	93
Obchod na korze	200	Studený spoj	207			Domestic Violence (in a Film Studio)	209	Labyrinth, The	209	Salvador	65
Obrazy starého sveta	214	Suchá Hora, dedina na konci trati	152			Don't Go	67	Ladislav Chudík	199	Scary Accidents	206
Odiď v pokoji, Jamil	39	Sukiyaki Western Django	171			Egg	99	Las meninas	55	Sequence 01 - Shot 02	74
Odpadky	172	Superstar	206			End of the World is Coming, The	180	Latest Fashion, The	174	Shine a Light	201
Opatrne s tou sekerou, Eugene	72	Svet	105	25 Watts	114	Europe 2007	79	Lemon Tree	90	Shop on Main Street, The	200
Osama	121	Syn leva	94	A4	172	Existence, The	143	Life Line	173	Short Film about the Indio Nacional, A	119
Oslnění	211	Šimpanz	160	About Socks and Love	208	Feather Pillow, The	172	Lightborne	69	Shultes	58
Osvietenie	69	Štyri	76	Adrift	203	Film Noir	167	Little Moth	104	Silent Light, The	95
Páperový vánkúš	172	Šuga	57	Adventure, The	74	Flower in the Pocket	37	Lucky Luciano	159	Sky, the Earth and the Rain, The	115
Persona	186	Tajomný predmet na poludnie	116	Alexandra	70	Forever	60	Majkomašmalon	208	Smoking Kills	208

Soft	80	Wolfsbergen	46	Despodov, Boris	145	Jude, Radu	70	Paounov, Andrey (Paounov, Andrej)	148	Tat, Liew Seng	37
Son of a Lion	94	Wonderful Town	47	Dimun, Agnes	209	Julien, Isaac	88	Parker, Osbert	64	Teoman, Seyfi	43
Stages	96	World, The	105	Dohnal, Lubor	150	Kadár, Ján	197	Passer, Ivan	191	Tchórzewski, Krzysztof	194
Suddenly	122	Wrestling	77	Donck, Matthieu	77	Kadár, Ján	200, 202, 203	Penezić, Srdja	167	Tibblin, Andreas	65
Suchá Hora, Village at Rail Terminal	152	Yellow House, The	91	Ducki, Tomek	173	Kalejs, Janis	59	Petrović, Aleksandar	180	Topalowski, Risto	167
Sukiyaki Western Django	171	Yours Truly	64	Dupeyron, François	184	Kamunen, Miko Manuel	206	Pfaffenbichler, Norbert	78	Tóth, Tamás	50
Summer Book	43	Zlin Soup	210	Durdil, Zdeněk	210	Kang-sheng, Lee	85	Pixa, Libor	206	Tsukamoto, Shinya (Cukamoto, Šinja)	165
Summer Games	71			Durin, Rémi	74	Kaplanoglu, Semih	99	Podolchak, Ihor	55	Tutoky, Marián	71
Summer Palace	111	Register – režiséři		Dvotsevov, Sergey (Dvorcevoj, Sergej)	45	Karr, Dean	55	Pont, Olivier	76	Urale, Sima	66
Superstar	206	Index – directors		Ellis, Simon	80	Kaya, Akile Nazli	210	Provost, Nicolas	76	Viduleja, Anna	59
Sweat	70			Erguen, Ismet	71	Klos, Elmar	200, 202, 203	Putnins, Janis	59	Vlácil, František	181
Taxi?	73	Abdykalykov, Aktan	160	Esnal, Telmo	73	Kolirin, Eran	86	Quan'an, Wang	107	Voloshin, Igor (Vološin, Igor)	56
Tenders' Heat. Wild, Wild Beach.	154	Aledo, Natalia	68	Fanous, Karim	77	Koszalka, Marcin	143	Ramadan, Ivan	174	Vuletić, Srdjan	44
Terminus	74	Anderson, Wes	87	Ferenčíková, Vladimíra	207	Kovář, Vladimír	211	Randl, Lola	68	Wajda, Andrzej	198
Test	68	Andreotti, Stefania	80	Forman, Miloš	190	Kozole, Damjan	60	Rastorguev, Alexander	154	Weerasethakuul, Apichatpong	116
Thirteen Princess Trees	106	Angelopoulos, Theodoros	161	Fuente, Raúl de la	146	Krajčiová, Natália	207	Rebella, Juan Pablo	114	Wenders, Wim	178
Three Brothers	162	Annala, Antti-Jussi	168	Gansel, Dennis	98	Lančarič, Patrik	199	Remo, Miroslav	207	Weng, Robin (Weng, Shou-ming)	38
Three Monkeys	97	Antonioni, Michelangelo	178	Gilmour, Benjamin	94	Lawlor, Joe	64	Reygadas, Carlos	95, 118	Woj, Caterina	142
Tolerance	174	Anwar, Joko	169	Glogovac, Janja	54	Lean, David	183	Riklis, Eran	90	Woodhead, Leo	206
Tool	71	Assarat, Aditya	47	Gottschalk, Bert	67	Lees, James	67	Rompaey, Christophe Van	30	Ye, Lou	111
Tripe and Onions	173	Azarbayjani, Pourya	42	Greco, Mihai	81	Lehotský, Juraj	151	Rosi, Francesco	159, 162	Ying, Nig	108
Tropic of Goats	75	Bakuradze, Bakur	58	Groeningen, Felix van	35	Leiva, José Luis Torres	115	Sadilova, Larisa	40	Yong-a, Yoon	71
Tulpan	45	Banáš, Henrich	206	Grolig, Florian	73	Leopold, Nanouk	46	Salmenperä, Aleksi	92	Yousefi, Nima	172
Tuya's Marriage	107	Baranzhieva, Susanna (Baranzieva, Susanna)	154	Hakkar, Amor	91	Lerman, Diego	122	Scorsese, Martin	201	Yue, Lu	106
Under Underground	210	Barmac, Siddiq	121	Hakonarson, Grimur	77	Loznitsa, Sergei (Loznica, Sergej)	147	Shargawi, Omar	39	Yuhang, Ho	70
Unfinished Stories	42	Begányi, Peter	144	Hammer, Lance	34	Majewski, Lech	51	Schebestová, Zuzana	209	Zanusci, Krzysztof	193
Unlith	81	Bergman, Ingmar	186, 187	Hanák, Dušan	214	Mansky, Vitaly (Manskij, Vitalij)	154	Schmucler, Federico	73	Zhang-ke, Jia	105, 124
Utopia	206	Berriatúa, Luciano	64	Herczegová, Kristína	208	Marre, Élizabeth	76	Schnabel, Julian	166	Zhi-min, Sheng	102
Vida Loca	80	Bierrewaerts, Vincent	72	Hlaváčová, Leona	210	Martin, Raya	119	Sibr, Radovan	209	Zonca, Erick	89
Vogelfrei	59	Brune, Mike	74	Hoffmann, Anna	153	Massad, Mahmoud al	141	Siminiani, León	173	Zubillaga, Haritz	174
Voyage to Cythera	161	Caff, Reto	65	Holub, Tomáš	211	Mateo, Marta	68	Sissako, Abderrahmane	117	Žilnik, Želimir	53
Waiting for Happiness	117	Caldas, Pedro	79	Hong-Jin, Na	70	Miike, Takashi	171	Sitaru, Adrian	79		
Waste	172	Cawood, Trevor	74	Hui, Ann	110	Mirković, Igor	172	Smits, Gatis	59		
Wave, The	98	Cechl, Jan	207	Hwidar, Abdelatif	65	Mitevaska, Teona	52	Sokurov, Alexandr	83		
Waves	79	Ceylan, Nuri Bilge	97, 123	Chamorro, Daniel	67	Molloy, Christine	64	Stoianov, Sandrine	66		
We are Women	207	Coimbra, Fernando	75	Chapero-Jackson, Eduardo	69	Mundruczó, Kornél	36	Stoll, Pablo	114		
Weiss	73	Considine, Paddy	69	Chuan, Lu	103, 109	Mungiu, Cristian	120	Stutter, Jason	72		
When Elvis Came to Visit	65	Cook, Luis	79	Jacir, Annemarie	93	Naumov, Vladimir	158	Szirmai, Márton	173		
Where Is That Home Now?	153	Covarrubias, Hugo	172	Jacobsen, Katja Eyde	68	Nemes, Gyula	211	Šebestová, Ivana	76		
Where is...?!	209	Cukamoto, Šinja	165	Johannesson, Olaf de Fleur	84	Nikki, Teemu	80	Špátová, Olga	149		
White Feast	158	Čákanyová, Viera	210	Jones, D. Jud	167	Olaf, Erwin	174	Štingl, Pavel	152		
With Friends Like These	35	Čengel-Solčanská, Mariana	208	Jong, Mijke de	96	Omirbaev, Darezhan	57	Švábková, Petra	208		
Wolf	50	Čopíková, Michaela	208	Jonsson, Jens	41	Palkowski, Łukasz	170	Tao, Peng	104		

Aardman Animations
Gas Ferry Road
Bristol BS1 6UN
United Kingdom
T: +44-117 984 8910
maggie.oconnor@aardman.com
www.aardman.com

Adrian Sitaru
adriansitaru@yahoo.com

Agitprop
68, Budapest str., ap.1
1202 Sofia
Bulgaria
T/F: +359 2/983 14 11, +359 2/987 04 17
bpa@art.acad.bg, agitprop.bg

Angelus Silesius
Al. Korfantego 66 m8
40-160 Katowice
Poland
T: +48-502 025 106
lechmajewski@yahoo.com

Antoine Segovia Producer Atopic-Third Home
16 rue Bleue
F-75009 Paris
T: +33-1-44 83 97 85, +33-6-16 28 91 51

Aplysia
c/o Giuseppe Petruzzellis
Via Garibaldi 15
IT-44100 Ferrara (FE)
T: +39 339 2029341
info@aplysia.net
www.aplysia.net

Argos
Argos Centre for Art&Media
Werfstraat 13
1000, Brussels
Belgium
T: +32 2 2290003
F: +32 2 2237331
info@argosarts.org
www.argosarts.org

ARP Sélection
13 rue Jean Mermoz
75008 Paris
France
T: +33 1.56.69.26.00
F: +33 1.45.63.83.37
arp@arpselection.com

Artileria
Drobného 23
84101 Bratislava
Slovak Republic
T: +421-903 789 198, +421-905 261 949
artileria@artileria.sk
www.artileria.sk

Asian Film Archive in Singapore
c/o Library Supply Centre
3 Changi South Street 2
Xilin Districentre Building B
#02-00
Singapore 486548
T: +65-6777 3243
F: +65-6543 1643
www.asianfilmarchive.org

Asociácia slovenských filmových klubov
Brnianska 33
811 04 Bratislava
Slovak Republic
T: +421-2-5465 2018-19
F: +421-2-5465 2017
asfk@mail.t-com.sk
www.asfk.sk

Atelier de production la Cambre A.S.B.L.
27 avenue Franklin Roosevelt
1050 Bruxelles
Belgique
T: +32 26 44 65 82
F: +32 2 64 09 693
info@adifac.be
www.lacambre.be

Ateliéry Bonton Zlín, a.s.
Vodičkova 38/1935
110 00 Praha 1
Czech Republic
T: +420 224 814 445, +420 224 814 447
iba@bonton.cz, vera.vicenikova@bonton.cz

Autlookfilms
Peter Jäger
Zieglergasse 75/1
1070 Vienna
Austria
peter@autlookfilms.com
Mob: +43-66 45 10 55 52
T: +43-720 55 35 70
F: +43-720 55 35 72
www.autlookfilms.com

Avalon Productions
Plaza del Cordón, 2. Bajo Izqda
28005 Madrid
Spain
T: +34 91 366 4364
F: +34 91 365 9301

Bac Films International
88, rue de la Folie
Méricourt
75011, Paris
France
T: +33 1 53530676
F: +33 1 53535253
s.moreau@bacfilms.fr
www.bacfilms.com

Bavaria Films International
BavariaFilmplatz 8
D-82031, Geiselgasteig
Germany
T: +49 89 64992686
F: +49 89 64993720
bavaria.international@bavaria-film.de
www.bavaria-filminternational.com

Bert Gottschalk
Auguststrasse 86
10117 Berlin
Germany
T: +49-30-41 71 58 79
bert-bert@gmx.de

Blue Sky Film Distribution a.s.
Italská 213/13
120 00 Praha 2
Czech Republic
T: +420 224 222 398
F: +420 224 233 529
info@bsfd.cz

Bob Film Sweden AB
Hökens gata 10
11646, Stockholm
Sweden
T: +46 8 55693090
F: +46 8 55693090
bob@bobfilmsweden.com
www.bobfilm.se

Bontonfilm ČR
Aleš Danielis
Nádražní 23/344
151 34 Praha 5
Czech Republic
T: +420-257 415 111,
+420-257 415 112
F: +420-257 415 113
ales.danielis@bonton.cz

Caterina Woj Filmproduktion
Pestalozzistrasse 12
10625 Berlin
Germany
T: 0172-3046470
cat.woj@gmx.de

Celluloid Dreams
2 rue Turgot
75009, Paris
France
T: +33 1 49700370
F: +33 1 49700371
info@celluloid-dreams.com
www.celluloid-dreams.com

Centro de Capacitación Cinematográfica /
Centro Nacional de las Artes
Calzada de Tlalpan 1670 Col. Country Club, C.P.
04220 Del. Coyoacán, México, D.F.
T: +52 55-41 55 0090
academica@ccc.cnart.mx, divulgacion@ccc.
cnart.mx

Centrul National al Cinematografiei
Str. Dem. I. Dobrescu nr. 4-6, Sector 1
Bucuresti 010026
Romania
T: 3104301
F: 3104300
cnc@cncinema.ro
www.cncinema.abt.ro

Cineclick Asia / Fine Cut Co., Ltd.
Suite#636, Daewoo I-ville Myungmoonga,
891-23 Daechi-dong, Gangnam-gu
Seoul, Korea
T: 822-569-8777
F: 822-569-8577

Cineteca Nazionale Roma
via Tuscolana 1524 00173 Roma
Italy
T: 06-722941
F: 06-7211619
archiviofilm@csc-cinematografia.it
www.csc-cinematografia.it

Continental Film
P.O.Box 7, SK-820 15 Bratislava
Slovak Republic
T: +421-2-4342 2902
F: +421-2-4342 3081
cofilm@cofilm.sk, marketing@cofilm.sk
www.continental-film.sk

Control Z films
Requena 1005 ap.2
11200 Montevideo
Uruguay
T: +598 2 410 07 23
F: +598 2 410 07 22
contacto@controlzfilms.com

The Coproduction Office
24, rue Lamartine
75009 Paris
France
T: +33 1 56 02 60 00
F: +33 1 56 02 60 01
info@coproductionoffice.eu
www.thecopro.de

Da Huang Pictures Sdn. Bhd.
118A Jalan Sultan Abdul
Samad,
Off Jalan Tun
Sambanthan
50470, Kuala Lumpur
Malaysia
T: +60 3 22739496
F: +60 3 22749496
info@dahuangpictures.com
www.dahuangpictures.com

Daniel Chamorro
Comandante Benitez N3 - 4 izquierda
28045 Madrid
Spain
T: +34-666 61 60 61
daniel@danielchamorro.com

Danish Film Institute
Gothersgade 55
DK 1123, Copenhagen
Denmark
T: +45 33 743400
F: +45 33 737401
dfi@dfi.dk
www.dfi.dk

Deckert Distribution
Marienplatz 1
04103, Leipzig
Germany
T: +49 341 2156638
F: +49 341 2156639
info@deckert-distribution.com
www.deckert-distribution.com

Desperate Optimists
Flat 20 All Nations
House, 2 Martello Street
E8 3PE, London
United Kingdom
T: +44 20 72750144
F: +44 20 72750144
info@desperateoptimists.com
www.desperateoptimists.com

Distant Dreams Filmproduktion
GF: Käte & Ulrich Caspar
Schwedterstr. 13
10119 Berlin
Germany
info@distantdreams.de
T: +49 30 7870 5457
F: +49 30 7870 5458, www.distantdreams.de

Eurasia Communications Limited
Lianbao Apt.5-11B
100027 Beijing
China
T/F: +8610-64159644
eurasia_office@sina.com

Fabula
1000 Ljubljana
Slovenia
T: +386 1 2839 303
F: +386 1 4292 102
fabula@fabula.si

Fake Wood Wallpaper Films
848 Myrtle Street NE
Apt. 4
30308, Atlanta
USA
T: +1 404 3940288
info@fakewoodwallpaper.com
www.fakewoodwallpaper.com

FAMU Praha
Smetanovo nábřeží 2
116 65 Praha 1
Czech Republic
T: +420-221 197 211
F: +420 221 197 222
famu@famuz.cz
www.famu.cz

FDU AU – Fakulta dramatických umění Akadé-
mie umění Banská Bystrica
Horná 95
974 01 Banská Bystrica
Slovak Republic
T: +421-48-4143 301
www.aku.sk

feel me film s.r.o.
vava@feelmefilm.com
T: +421-905 745 667

Film Angels Studio
Kr. Valdemara iela
33 - 10a
LV-1010, Riga
Latvia
T: +371 7331921
F: +371 7331933
studio@angels.lv
www.angels.lv

The Film Sales Company
165 Madison Avenue, Suite 601
New York, NY 10016
USA
T: 212-481-5020
www.filmsalescorp.com

Filmakademie Baden-Württemberg
Mathildenstrasse 20
71638, Ludwigsburg
Germany
T: +49 71 41969187
F: +49 71 41969299
info@filmakademie.de
www.filmakademie.de

Les Films du Nord
27, avenue Jean Lebas
59100 Roubaix
France
T: +33 3.20.11.11.30
F: +33 3.20.11.11.31
lesfilmsdunord@wanadoo.fr

The Finnish Film Foundation
Kanavakatu 12
00160 Helsinki
Finland
T: +358 9 6220 300
F: +358 9 6220 3060
ses@ses.fi, jaana.puskala@ses.fi

Fortissimo Films
Van Diemenstraat 100
1013 CN, Amsterdam
Netherlands
T: +31 20 6273215
F: +31 20 6261155
info@fortissimo.nl
www.fortissimo.nl

Fourth Wall Graffiti
20 Ismail Mohamed St. Zamalek
11211 Cairo
Egypt
T: +2 012 3170171
mouradadam@gmail.com
www.fourthwallgraffiti.com

Fox Searchlife Europe
Twentieth Century House
31/32 Soho Square
W1D 3AP, London
United Kingdom
T: +44 20 77537104
F: +44 20 77530112
christophe.mercier@fox.com

FREAK Short Film Agency
Narciso Puig, 6 1° C
E-10004
Cáceres
Spain
T: +34-902.012.909, www.shortfilmagency.com

Le Fresnoy
22 Rue de Fresnoy BP
179
59202, Tourcoing Cedex
France
T: +33 3 20283864
F: +33 3 20283899
ntrebik@lefresnoy.net
www.lefresnoy.net

FTF VŠMU
Svoradova 2
811 03 Bratislava
Slovak Republic
T/F +421-2-5930 3575 / 73
dekanatftf@vsmu.sk, festivals@vsmu.sk
www.ftf.vsmu.sk

Golden Network Asia Limited
Unit 2003
Futura Plaza
111-113 How Ming Road
Kowloon
Hong Kong
T: +852-2751 1886
F: +852-2750 4862

Greek Film Centre
10 Panepistimiou Ave., 10671
Athens
Greece
info@gfc.gr

Florian Grolig
Johannesstrasse 08
34121, Kassel
Germany
T: +49 561 4307647
info@panopticum.eu
www.panopticum.eu

Hark Film
Karsnesbraut 99
200 Kopavogur
Iceland
T: +354-4554 2146
riverdisco@hotmail.com

HBO Polska
ul. Puławska 17
02-515Warszawa
Poland
T: +48-852 88 00
F: +48-22-852 88 02
www.hbo.pl

Hi Film Productions
179, Traian st
024043, Bucharest
Romania
T: +40 21 2524867
F: +40 21 2524866
ada@hifilm.ro
www.hifilm.ro

The Hobo Film Company
54 Leicester Road Uppingham
Rutland LE15 9SD
United Kingdom
T: +44-7799115959
lees.james@gmail.com

Hollywood Classics
2450 Mission Street
91108, San Marino, CA
USA
T: +1 626 4038480
F: +1 626 4038473
hollywoodclassics@compuserve.com
www.hollywoodclassics.com

Icelandic Film Centre
Tungata 14, 101 Reykjavik
Iceland
T +354 562 3580
F +354 562 7171
info@icelandicfilmcentre.is
www.icelandicfilmcentre.is

Indiostory Inc.
4Fl. BaekAk Bldg. 135-4
Tongin-dong, JongRohgu
110-043, Seoul
South Korea
T: +82 2 7226051
F: +82 2 7226055
indiostory@indiostory.com
www.indiostory.com

Intercinema
Druzhinikovskaya street 15
123242 Moscow
Russia
T: +7 495 255 90 52
F: +7 495 255 90 53
post@intercin.ru

It's Alive Productions
Heinäsiintie 79
08700 lohja
Finland
T: +358-50 526 4304
teemu.nikki@itsalive.fi

K2
Place Flagey 7, Bte 5
1050 Bruxelles
Belgium
T: +32-2 641 16 16
info@k2group.be

Kaplan Film Production
Sureyya Agaoglu Sok., 41/7
Hatay Apt. Tesvikiye, 34365
Istanbul
Turkey
T/F: +90 212 291 2995

Kick the Machine Films
44/17 Ladprao 15, Jatujak
Bangkok 10900
Thailand
F: +662-938-5646

Kimuak
Euskadiko Filmatagia-Filmoteca Vasca
Avda. Sancho el Sabio, 17 – trasera
20010 Donostia-San Sebastian
Spain
Tel: +34 943 115 511 / +34 639 775 104
Fax: +34 943 469 998
E-mail: kimuak@filmotecavasca.com

Kunsthochschule für Medien Köln
Peter-Welter-Platz 2
50676 Köln
Germany
T: +49-221 201890
dilger@khm.de
www.khm.de

Lemming Film
Tolstraat 137 A, 1074 VJ Amsterdam
The Netherlands
T: +31-20 661 04 24
F: +31-20 661 09 79
info@lemmingfilm.com

Lola Randl
Zehdenickerstr.25
10119 Berlin
Germany
LolaRandl@yaya.de

Luciano Berriatúa
Pesadillas Digitales
Juan Bravo, 55 2º der
28006 Madrid
Spain
T: 91 402 11 51 – 628 87 07 81
lucianoberriatua@wanadoo.es, pesadillasdigitales@gmail.com

La Luna Productions
28 rue de la Chapelle
75018 Paris
France
T: 01 48 07 56 00
sebastien@lunaprod.fr
www.lunaprod.fr

Madrid en corto
Juan de Orduña nº 3 - Ciudad de la Imagen
28223 Pozuelo de Alarcón-Madrid
Spain
T: +34-91 512 10 60
promocion@ecam.es
www.madridencorto.es

Magic Box Slovakia
Goradzova 47, 811 04 Bratislava
Slovak Republic
T +421-2-5465 0274
F +421-2-5465 0276
feglova@magicboxslovakia.sk
www.magicboxslovakia.sk

Magyar Filmúnió
Városligeti fasor 38
1068, Budapest
Hungary
T: +36 1 3517760
F: +36 1 3526734
filmunio@filmunio.hu
www.filmunio.hu

Raya Martin
rayamartin@gmail.com

The Match Factory
Sudermanplatz 2
50670, Cologne
Germany
T: +49 221 2921020
F: +49 221 29210210
info@matchfactory.de
www.the-match-factory.com

MD Entertainment
John Badalu
Jl. Tanah Abang III No. 23A
Jakarta Pusat 10160
Indonesia
T: +62-21-3451777
F: + 62-21-3855 777
info@mdentertainment.net
www.mdentertainment.net

MDC International GmbH
Schillerstrasse 7a
10625, Berlin
Germany
T: +49 30 26497900
F: +49 30 26497910
info@mdc-int.de
www.mdc-int.de

Memento Films International
6 cité Paradis - 75 010 Paris
France
T: + 33 1 5334 9027
Mob: + 33 6 15 10 73 82
F: + 33 1 4247 1124
www.memento-films.com
yann@memento-films.com

Menuet
bvba, F. Lousbergskaai 105
9000 Gent
Belgium

Metro-Goldwyn-Mayer
T: +310-449-3660, 310-586-8750
comments@mgm.com
www.mgm.com

MF Films
Shovkovychna St.5 AP.4
01021, Kiev
Ukraine
F: +380 44 2538007
masochfund@yahoo.com
www.mf-films.com

Movie-Eye Entertainment
4F., daVinci Ginza Bldg., 6-2-1 Ginza,
Chuo-ku, Tokyo 104-0061
Japan
T: +81-3-5537-0151
F: +81-3-5537-0152
me-tokyo@movie-eye.co.jp
www.movie-eye.co.jp

Muriel Miranda Gacitua
miramuriel@yahoo.com.ar
T: 09 9 6822852, 56 2 3418443

Myfilm
Bimbó út 65
H-1022 Budapest
Hungary
T: +36-1-3360366
myfilm@myfilm.hu

Národní filmový archiv Praha
Malešická 12,
CZ-130 00 Praha 3
T: +420- 271 770 500
F: +420-271 770 501
nfa@nfa.cz
www.nfa.cz

National Film Centre, Latvia
Peitavas 10/12, Riga
Latvia, LV-1050
T: +371 67358878
F: +371 67358877
nfc@nfc.gov.lv

Netherlands Media Art Institute
MonteVideo/Time Based Arts
Keizersgracht 264,
NL-1016 EV Amsterdam
T: +31 20 623 7101
F: +31 20 624 4423
theus@montevideo.nl
www.montevideo.nl

Network Ireland Television
23 South Frederick
Street, Dublin 2
Ireland
T: +353 1 679 7309
F: +353 1 670 8493
derry@network-irl-tv.com
www.network-irl-tv.com

New Youth Independent Film Studio
Yangfangdian Road No. 16
Haidian District, 100038, Beijing
China
T: 10 639 528 41
pengtao17@gmail.com

New Zealand Film Commission
P.O. Box 11546
6011, Wellington
New Zealand
T: +64 4 3827680
F: +64 4 3849719
info@nzfilm.co.nz
www.nzfilm.co.nz

Norwegian Film Institute
Filmens Hus, Dronningens gate 16
Oslo
Norway
T: +47- 22 47 45 00
F: +47 22 47 45 99
post@nfi.no

Oreo
Nad Dunajom 6
SK-841 04 Bratislava
T: +421 2 654 243 32
F: +421 2 654 246 27
office@oreo.sk
www.oreo.sk

Paisa Films
u. Bokserska 1
02-682 Warszawa
Poland
T: 22 853 17 10
biuro@paisafilms.pl
www.paisafilms.pl

Palace Pictures
Einsteinova 20
851 01 Bratislava
Slovak Republic
T: +421-2-6820 2228
F: +421-2-6820 2235
igorkonig@palacepictures.net

Paperheart Sdn. Bhd.
B-1-2 Happy Mansion,
Jalan 17/13
46400, Petaling Jaya
Malaysia
T: +60 122323255
F: +60 379579046
lorna.tee@gmail.com

Paris-Barcelone Films
25 Rue Saint Sébastien
75011, Paris
France
T: +33 1 43146013
F: +33 1 43146423
pbfilms@free.fr

Osbert Parker
79 Swain's Lane Highgate
London N6 6PJ - United Kingdom
England
T: +44-778 601 5728
very.fuzzy@virgin.net

Pathé International
10, Rue Lincoln
75008, Paris
France
T: +33 1 71723000
F: +33 1 40769123
sales@patheinternational.fr
www.patheinternational.com

Piknik Pictures
Mariánska 18
900 31 Stupava
Slovak Republic
T: +421 908 201 674
tomas@piknik.sk
www.piknik.sk

Portuguese Short Film Agency
Agência da Curta Metragem
Apartado 214
4481-911 Vila do Conde
Portugal
T: 252 646683, 252 638025, 252 638026
F: 252 248416
agencia@curtas.pt, curtas.pt

Pyramide International
5 Rue du Chevalier de
Saint-George
75008, Paris
France
T: +33 1 42960220
F: +33 1 40200551
distribution@pyramidefilms.com
www.pyramidefilms.com

Ivan Ramadan
S. Filipovica 16
Sarajevo
Bosnia-Herzegovina
T: +387-61-570 884
F: +387-61-570 885
ivan.ramadan@gmail.com

Rezo Films
29 rue du Fausbourg Poissonière
75009, Paris
France
T: +33 1 42467221
F: +33 1 42464082
infosrezo@rezofilms.com
www.rezofilms.com

Sanart Film
Postfach 4628
90025 Nürnberg
Germany
T: +49-911-9296562
F: +49-911-9296561
www.sanartfilm.com

Sarah Films
2 C chemin de Palente
25000, Besancon
France
T: +33 3 81472272
F: +33 3 81802780
contact@sarah-films.fr
sarah-films.fr

Sheherazad Media International (SMI)
2, 3rd Sarvestan, Pasdaran St, Shariati Ave
Tehran 16619
Iran
T: +98 (21) 22 86 32 60 / 61
T/F: +98 (21) 22 85 89 62

Sisters and Brother Mitevski Production
F. Ruzvelt 4-38
1000 Skopje
Republic of Macedonia
T: +389 2 3 064455
info@sistersandbrothermitevski.com

sixpackfilm
Neubaugasse 45/13
1070, Vienna
Austria
T: +43 1 5260990
F: +43 1 5260992
office@sixpackfilm.com
www.sixpackfilm.com

Slovenská televízia
Mlynská dolina
845 45 Bratislava
Slovak Republic
T: +421-2-6061 1111, +421-2-6061 3338
F: +421-2-6061 4400
zelmira.habanova@stv.sk
www.stv.sk

Slovenský filmový ústav
Grösslingová 32
811 09 Bratislava
Slovak Republic
T: +421-2-5710 1501, +421-2-5710 1505
F: +421 (0)2 5296 3461
sfu@sfu.sk
www.sfu.sk

Sony Pictures Releasing International
34 rue du Louvre
75001, Paris
France
T: +33-1-53103399
F: +33-1-53103398
info@filmsdistribution.com
www.filmsdistribution.com

SPI International
Matúškova 10
831 01 Bratislava
Slovak Republic
T: +421-2-5465 0824, +421-2-5465 0822
F: +421-2-5479 3653
spi@spi-film.sk
www.spi-film.sk

Spier Films
42 Vicarage Crescent
Battersea
SW11 3LD
T: +44 20 7326 8461
F: +44 20 7326 8448
info@spierfilms.com

Spy Films
49c Spadina Ave
Toronto, ON M5V 2J1
Canada
T: 1.416 979 7797
trevor@theembassyvfx.com

Stredná umelecká škola v Trenčíne
Staničná 8
911 05 Trenčín
Slovak Republic
T: +421-32-652 80 81-2
F: +421-32-652 38 40
sendo1@post.sk
www.sustn.sk

Studio Arsi-Film
Sholkovskoye Chaussee
32/1
121353, Moscow
Russia
T: +7 495 1439784
arsi06@mail.ru

Studio Filmowe Tor
Puławska 61
02-595 Warszawa
Poland
T: +48-22-845-53-03, 845-50
F: 48- 22 845-53-03, 845-50

StudioCanal
Service de distribution salle
Espace Eiffel
1, Place du Spectacle
92863 Issy les Moulineaux Cedex 9
France
T: 1-71 35 11 03
F: 1-71 35 11 88
www.studiocanal-distribution.com

The Swedish Film Institute
P.O. Box 27126
10252, Stockholm
Sweden
T: +46 8 6651100
F: +46 8 6663698
uof@sfi.se
www.sfi.se

Synapse Brazil
Rua Benjamim Batista 34/ 302 Jardim Botânico
22461-120 Rio de Janeiro RJ
Brazil
T: +55-21 2537 1211
liskogan@synapse-brazil.com
www.synapse-brazil.com

Tamasa Distribution
122 rue La Boétie
75008, Paris
France
T: +33 1 43590101
F: +33 1 43596441
c-ducinema@wanadoo.fr
www.tamasadiffusion.com

Telewizja Polska - Agencja Filmowa
ul. Woronicza 17
00-999 Warszawa
Poland
T: +48-22-547 8167
festivals@TVP.pl

Telexim
Slovenská televízia
Mlynská dolina
845 45 Bratislava
Slovak Republic
T: +421 2 6061 4143
F: +421 2 6542 7326
telexim@stv.sk

Terra film
Futoška 66
21000 Novi Sad
Serbia
T: +381-21 548 63
F: +381-21 548 640

Titanus
Via Sommacampagna
IT-28 00185 Rome
Italy
T: +39 06 492391
www.titanus.it

Trust Film Sales ApS
Filmbyen 12
2650, Hvidovre
Denmark
T: +45 36 868788
F: +45 36 774448
post@trust-film.dk
www.trust-film.dk

Txalap.ART
Aldamar 32- 2. esk.,
20003 Donostia,
San Sebastian,
Spain
T: +34 943 314736,
produkcioa@txalapart.com

Verbascum, s.r.o.
Černá 6
110 00 Praha 1
Czech Republic
T: +420-224 930 077
F: +420 224 930 384
verbascum@email.cz
www.verbascum.cz

VOŠF - Vyšší odborná škola filmová Zlín, s.r.o.
Filmová ul. 174,
761 79 Zlín
Czech Republic
T: 577 592 460
info@filmovaskola.cz
www.filmovaskola.cz

Warp Films
Workstation
15 Paternoster Row
Sheffield
S1 2BX
United Kingdom
T: +44 (0)114 221 0377
production@warpfilms.com
www.warpfilms.com

The Weinstein Company
345 Hudson St., 13th Fl.
New York, NY 10014
USA
T: 646-862-3400
F: 917-368-7000
www.weinsteinco.com

Wide Management
40 rue Sainte-Anne
75002, Paris
France
T: +33 1 53950464
F: +33 1 53950465
wide@widemanagement.com
www.widemanagement.com

Wild Bunch
99 rue De la Verrerie
75004, Paris
France
T: +33 1 53015020
F: +33 1 53015049
vmaraval@wildbunch.eu
www.wildbunch.biz

Fixproducciones
Miguel Claro 2463 departamento H,
Ñuñoa. Santiago. Chile
T: 56 2 3418443
Mob: 09 9 6822852
F: 562 5111480
produccion@maleza.org, miramuriel@
yahoo.com.ar

